

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ቶካጎቶ

ቡክ - ክኮም

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂ ችፍሮች

SUBSCRIBE

ደርሱ

ክፍል አንድ ከውብ ሰማይ በታች

አንድ

ባህራም
ከሩቅ

ይሄ ሁሉ የሆነውና የተደረገው ኢክስ ውስጥ ነበር . . .

ኢክስ (ኢክስ-አን-ፕሮቫንስ) በፈረንሳይ ደቡብ ከማርሰይ አጠገብ የምትገኝ ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ናት፡ ህዝቧ ግማሽ በግማሽ ተማሪ ነው፡

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው፡ አንዳንድ ጊዜ ውሃ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ላይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንዋ ይቀላል፡

የኢክስ አየር ጠባይ የተመሰገነ በመሆኑ፤ ሀብታም በሽተኞችና ሽማግሌዎች በህኪም ምክር ወደ ኢክስ መጥተው ይኖራሉ፡፡ ስለዚህ «ከር ሚራቦ» የተባለው የኢክስ ዋና ጎዳና ላይ ሽማግሌዎች፤

እርግጥና፤ ባለሻግዎች - እግራቸው ረገጥኛም ተጫውታል፤ የሆነ፤ የተነፋ ደረታቸው ውስጥ እንገታቸው የተቀበረ ባለሻግ ሰዎች - በቀስተኛ እርምጃቸው ሲዘዋወሩ ይታዩበታል። ባቡር መንገድ ዳር የተደረደሩት እግድም ወምበሮች ላይ የእርግጥና የሽማግሌ መለት ቁጭ ብሎ ሹራብ እየሰራ ወይም ጋዜጣ እያነበበ ፀሀይ ይሞቃል፤ ወይም ዝም ብሎ ባዶ ብርጭቆ መሳይ ፈዛዛ አይኑን አተኩር (ምን ያይ ይሆን?) ከንፈሩን ያለማቋረጥ ያንቀሳቅሳል (ምን ይል ይሆን?)

በጣም ይቀፋሉ የፈረንጅ ሽማግሌዎችና እርግጥና። ጨምረዋል ቆዳቸው የተሰነጣጠቀ ደረቅ ሰም ይመስላል። ቀጥቃጣዎች። ዝምተኞች። እገጫቸው ተገንጥሎ ወደታች የወደቀ፤ ከንፈራቸው የተንጠለጠለ፤ ጥርሳቸው የፈራረሰ ሽማግሌዎች። ጥርሳቸው እልቆ እፋቸው ወደ ውስጥ የሳደሳደ ሂማም እርግጥና። የመኖር ጊዜያቸው አልፎ፤ የሞት ጊዜያቸውን ዘመናዊ ህክምና ከልክሏቸው፤ ታችኛ ከንፈራቸውን እንደ ጡጦ እየጠቡ ሞትን ሲጠብቁ 'ሚውሉ' የሀይወት እናዎች። ዝምተኞች። ለአይን ብቻ ሳይሆን ላፍንጫም ይቀፋሉ። የልዩ ልዩ መድሀኒት፤ የእርጅና፤ የሞት ሽታ ሳይቀበር መግማት የጀመረ ስጋ

ደሞ መብዛታቸው! ከተማሪው እኩል ሳይሆኑ ይቀራሉ? ማታ መቸስ ፀሀይዋ ሙቀቷን ይዛ ስትሄድ ወደየአልጋቸው ይከተታሉ። ቀን ገን የትም ይገኛሉ፤ ኢክስን ይወሯታል። ኩር ሚራቦ ግዛታቸው ነው፤ ዩኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ቤተ መንግስታቸው ነው፤ ካፌዎቹ ቅኝ ሀገራቸው ናቸው። ቀን ሲኒማ የገባህ 'ንደሆነ' በጭለማው ሳይታወቅህ፤ ሳይተኛ ከሚያንኩራፋ ሽማግሌ፤ ወይም በየሶስት ሰከንዱ «አክ!» ከምትል እርግጥና አጠገብ ትቀመጣለህ...

ደግነቱ ይሄ ታሪክ ስለእርግጥና ስለሽማግሌዎች አይደለም። ስለኛ ስለወጣቶቹ ነው፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሲልቪ፤ ስለሌላሰገድ፤ ስለሌሎችም ወጣቶች... ጥሩ ነው ወጣት መሆን። ገንዘብ ባይኖርህም ጤና ይኖርህል፤ መልክ ባይኖርህም እንሳል ይኖርህል፤ እውቀት ባይኖርህም ጉራ ይኖርህል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ ይኖርህል፤ ደስታ ባይኖርህም ንጄት ይኖርህል... መፈራረም ቢበዛብህ ሪቮሎሽን ታነሳለህ... መኖር ቢያስጠላህ ወይም ቢያትት

ግድግዳ ስለሆነ ትግሉ ላይ
መሳሪያ ስለሆነ

ሰው ሳይሆን ተሳታፊ ሆኖ ታሪክ ይፃፋል፤

የኢኮኖሚ የባለ ሙቀት እየከበደን አላሰራ ስለሚለን ከሰላት በጀት ተኝቼ ሙሉ ሌሊት ስሰራ ለማድረግ ጥክራለሁ። አንድ ሌሊት ስሰራ እምቢ ሲለን፤ ከጥቂት ወጥቼ በእግሩ እየመራለሁ። ደስ ይለኛል በሌሊቱ ኢኮኖሚ መሆን ትንሽ ከተማ እና ከሐገሪታት ርቀት ክልል በቀር) በቀን መባባሽን መንገዶች የሚያስጨንቃቸው ህዝብ በሙሉ ተኝቷል፤ እነዚያ ቀን በየአገራቸው ተከተዋል፤ ኢኮኖሚ-ፕሮግራም ሰላም ነው። ቤቶቹ ሁሉ ብቻ እየሰማሁ ስራ መድ፤ ባዶ ከተማ ውስጥ እንዳለሁ ሆኖ ይሰማል። አልፎ አልፎ በየአደባባዩ የሚገኙት ሰው ሰራሽ ምንጮች ወደ ከከበሩ በኩል እየዘለሉ ከሌሊቱ ጋር ይገናኛሉ።

አንድ ሌሊት ወደ ስምንት ሰላት ላይ እንዲያመጣ ይገባ ስራ መድ ቆይቼ ወደ ግራ በኩል ስታጠፍ፤ ከፊቱ አራት የሚታገሉ ፈረንጆች ድንገት ብቅ አሉ። ብቅ ያልኩትን እኔ ነበርኩ፤ ግን እነሱ ብቅ ያሉብን መሰለን። በባለ ሙቀት ምክንያት አራቱም በሽሚዝ ናቸው፤ ይታገላሉ። በሌሊቱ ፀጥታ ሚስቶቻቸው ከአስፋልቱ ጋር ሲፋተጉና ትንፋሻቸው ሲቆራረጥ ይሰማል። ለጊዜው ማን ከማን ጋር ንደሚታገል ለማወቅ አልቻልኩም። ዝም ብዬ ስመለከት፤ ሶስት ግዙፍ ሰዎች አንዱን ደቃቃ ብጤ ገጥመውት ኖሮ፤ ከጥቂት ትግል በኋላ ሁለቱ በቀኝና በግራ በኩል ያዙት። ሶስተኛው ከፊቱ ቆመ። ሁሉም ቁና ቁና ይተነፍሳሉ። ደቃቃው ሰውዬ ይፍጨረጨራል፤ ግን ድምፅ አያሰማም። ለምን ኦ ኦ ንደማይል ንጃለት

ከፊት የቆመው ግዙፍ አንዱ በጥፊ መታወጥ፤ ዘወር ብሎ አጠ ገዢው ኳስው ግድግዳ ስር አንድ ትንሽ ነገር እንስቶ መጥቶ፤ በዚህ በጨጨው ነገር የትንሹን ሰውዬ ግምባር ፈተገው። ትንሹ ሰውዬ ተፋብቷል። ግዙፉ በሹክሹክታ እየተሳደበ ወይም እየተራገመ ከሱሪ ከሱ መሀረብ አውጥቶ ፊቱን ጠረገና ሲያበቃ፤ ደቃቃውን አንድ

ትንሹ ሰውዬ ግራ ገብቶት መንገዱ መሀል ቆሞ እኒኝ ያየኛል።
እጀን እያራገፍኩ ወደሱ ሄድኩ። ይህን ያህልም ደቃቃ አይደለም፤
ከኔ ትንሽ ተለቅ ይላል። ደቃቃ የመሰለኝ ጠላቶቼ በጣም ግዙፍ
ሰላንዬ መሆኑን አልበት

«Bon soir! እንተ ነፃ ነገር? ሀላጋሊ ሙት!» አለኝ እየሳተ

ደምፁ ወፍራም ሆኖ ለጆሮ ደስ ይላል። ፈረንሳይኛው የፈረንሳዮቹ አይደለም፤ መልኩ ግን ትንሽ የደቡብ ፈረንሳዮችን ይመስላል። ፊቱ እንደ ፈረንጅ ነጭ ሳይሆን፤ ፀጉሩ በጣም ጥቁር አብሯቸው የሚሄድ ሀሳብ መሆኑን ሰላወቀ ነው። ለምሳሌ «ሀላሲ ሙት!» ያለኝ ሀሳብ መሆኔን ሰላወቀ ነው። ለምሳሌ «ሀላሲ ሙት!» ያለኝ ሀሳብ መሆኔን ሰላወቀ ነው። ለምሳሌ «ሀላሲ ሙት!» ያለኝ ሀሳብ መሆኔን ሰላወቀ ነው።

ግብር መሆኑን ገንዶት አወቅክ? አልተታየም

“እኔ ስምህንም አውቀዋለሁ። ከነተመሰገን ከነሉልሰገድ ጋር
አውቃለሁ። ከፈረንሳይ ህግ ጋር ስንዳረቅ እንወሳለን። ከፋቅ

ብዙ ጊዜ አይኖሩትም።

«ይሄ ምንድን ነው?» አልኩት። ግምባሩ ላይ በከሰል «ር» የሚመስል ፊደል በጥቁር ተጭርቦታል። የተሟረበት ዐታ ግምባሩ በጣም ቀልጾል።

«አሁን ነው የፃፉበት?» ቆይ 'ሱቲ» አለና ከኋላ ኪሱ ዐርሳ 'ውጥቶ፤ እዚያ ውስጥ ባለችው ትንሽ መስተዋት ፊቱን አየ። ሳቀ። ከኪሱ መሀረብ አውጥቶ ከሰሉን ከግምባሩ እየጠረገ «ይሄ ፊደል «ር» (ሲ) ነው። ኮሙኒስት ማለት ነው» አለኝ ፈረንሳይኛው ብዙ የሰዋሰው ሰህተት አለበት።

«ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው?» ሰለው፤ መሀረቡንና ዐርሳውን መልሶ ኪሱ እየከተተ፤

«ሀላጊ ሙት! ለራስህ ተመልከት» አለና ወደ ግድግዳው ጠነቆለ። ግራጫው ግድግዳ ላይ በትልቁ (ከፍቅ እንዲታይ) በከሰል የተፃፈ ይነበባል

Vive Ho Chi Minh!

Vive le Peuple Viet-Namien!

A bas l' imperialisme Americain!

Yankee go home!

(ሆ ቺ ሚን ለዘላለም ይኑር!

የቪየትናም ህዝብ ለዘላለም ይኑር!

የአሜሪካ ኢምፔሪያሊዝም ይውደም!

ያንኪ አገርህ ግባ!)

«ይህን ስትዕፍ አግኝተውህ ነው እነዝ ሰዎች ሊደበድቡህ የፈለጉት?»

«ሰዎች አይደሉም። አሜሪካኖች ናቸው» አለኝ

እየሳቅኩ «በል 'ንሂድ ከዚህ ሳይመለሱ» አልኩት

«አትሰጋ። አይመለሱም። ፈሪዎች ናቸው»

ይህን ጊዜ ከበላያችን ከሰሰተኛው ፎቅ አንድ መስኮት ተከፈተና፤ ጆሮ 'ሚበላ የሴት ድምፅ

«Laissez-nous dormir, non?» (እንተኛበት!)

«Pardou, madame, on s'en va» አላት (ይቅርታ እንዲሁ) መሄዳችን ነው)

«Si l' on ne peut pas dormir chez soi, alors...» እያለች እያገረመረመች መስኮቷን ዘጋች («በገዛ ቤታችን ውስጥ መተማት ካልቻልንም...»)

«አ! እንሂድ ከዚህ» አለኝና ወደ ኩር ማራብ በኩል መረመድ ጀመርን። በጥፊ የተመታ ፊቱን እያሸ

«ፈረንሳዮችም ጨትሜታ ናቸው፤ እሜሪካኖችም ቂል ናቸው። ሰው ማለት የኢትዮጵያ ሰውና የኢራን ሰው ነው!» አለኝ። ቀልደን ነው

«የኢራን ሰው ነህ ማለት ነው?» አልኩት

«ነኝ»

«የኢመር ካያም ያገር ልጅ ነህ!»

«ነኝ»

«የሱን ግጥሞች በቃል ታውቃቸዋለህ?»

«ሁሉንም አላውቃቸውም»

«የምታውቀውን በልልኝ 'ሰቲ። እኔ ያገብብኩት በንግሊዝኛ ተተርጉሞ ነው። እሱ ራሱ የፃፈውን በጆርጄ መስማት 'ፈልጋለሁ»

አልልኝ። በጣም ደስ ይላል። ቋንቋው «ሸ» እና «ች» ይበዛበታል። ደሞ የሰውየው ድምፅ ወፍራምና ልዝብ ሆኖ፤ አመር ካያምን ራሱን የሰማሁት መሰለኝ። ድገምልኝ አልኩት። ደገመልኝ። ሌሎችንም በቃሉ ወጣልኝ

«ከሳዲ፣ ከሩሚ፣ ከፈርዶዚ በልልኝ 'ሰቲ» አልኩት

«እነሱንም ታውቃቸዋለህ?» አለኝ

«የለም፤ ሰማቸውን ብቻ ነው። ባገራችሁ ከኢመር ካያም እንደሚልቁ አውቃለሁ፤ ግን ተተርጉመው ደስ አይሉም። ስለዚህ አላነባቸውም። በልልኝ» አልኩት

አልልኝ እየተረጎመ

ኩር ሚሪብ ሰንደርስ «ሰለደረሰክልኝ ያላመሰገንኩህ።»

አደረጉት «ለመሆኑ ሰው ንዲደርሰልህ ለምን አልሮክክም?» አልኩት

«አሰበው ንጂ» አለኝ «እንዴት አንድ አራፍጥ ሰባት እሚሪካኖች ያዙኝ ብሎ ይሮሃል?» ውሳኔቸውንም ሳትን «ይሞፍ ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋልህ። ስለምንም ነገር «je m'en fous!» ነው። ሰማዩ እስኪሰነጠቅ ብሮሃም ግንም አይደርሰልኝም። ለመሆኑ እንተ ወዲህ ሰፈር ምን ልታደርግ በዚህ ሰኢት መጣህ?»

«የካርል ማርክስ ወይም የሌኒን መንፈስ ወዲህ መርቀኝ ይሆናል!» ሳቀ። ሳቀ ደስ ይላል፤ ተላላፊ ነው

«አሁን ሳሰበው ጊዜ ደንገጥኩ» አለኝ

«ምን?»

«እነሱን ስተህ በድንጋይ እኔን አንክተኸኝ ቢሆንሰ?»

«አታስብ። ሀበሻ ድንጋይ ወርውሮ አይሰትም። አፍሪካውያን እንደ መሆናችን መጠን፤ ገና ድንጋይ ዘመን ውስጥ ነው ያለው። መርነት ስንዘምትም በድንጋይ ነው።»

እየሳቀ «እንደኛ ናችኋ! እኛ ግን ገና ድንጋይ ዘመንም አልደረሰንም።»

«የት ዘመን ናችሁ?»

«ጥርስና ጥፍር ዘመን! እንደ ነብር ህኝ!»

ስንሰቅ «ለመሆኑ ጣልያንን በምኒልክ ጊዜ ድል ያደረጋችሁት በዱላና በድንጋይ ብቻ ነበረ?» አለኝ

«እና በመልካችን አስፈሪነት፤ እና በሸለላችን!»

«ታዲያ ትንሽ ሸለላ ታስተምሩንም? እሚሪካኖቹን እንድናስወግዝት።»

«የሚገዛችሁ የናንተው ሻህ መሰለኝ።»

«ነው፤ ግን ሻህ የእሚሪካኖቹ አሸክር ነው።»

«እንዴት እባክህን! የነፈርዶዚ፤ የነሉመር ካያም አጥንት

እይቆረቆራችሁም? የዛሬ ቅርፅ ሙንፊስ እይቀሮችሁም?

«እሱ ነውኩ ማረጋገጫ» አለች፡፡ በምር ድምፅ «የኔ ታዳሳሽ
እራን 'ንደገና የነፃነት ልገር 'ምትሆንዎት ጊዜ ይመጣል» አለች
«ብቻ እሱን ለጊዜው 'ንተወውና 'ሰንትራ' እንደሆነ ቢረዳ
ልግዛልሁ»

«ጥሩ»

«ረብቼ፡፡ ስሜ ባህራም ይባላል፡፡ ባህራም አፍሽሮ»

«Enchanté» አልኩትና ተጨባጭኝ፡፡ ሳቅኝ፡፡ እኔም ስሜን
ነገርኩት፡፡ ካፌ ሰንትራ ገብተን ቢራ 'የወጣን ትንሽ ፖሊሲ
እያወራን ከሳቅን በኋላ ሰንሊያይ

«Vive l'age de pierre!» አለች («የድኅጋይ ዘመን ለዘገለገለ
ይኑር!»)

«Pour chasser les Yankees» («ያንኪዎቹን ለማሳረር»)

«ሀላጊ ሙት!» አለ

ተለይቼው ስሄድ ሳቁ ተከተለች

በነጋታው ማታ ተመስገንን ሲኒማ 'ፕሆትና ቢራ ልጋቸዋለሁ
ብዬ ካፌ ወሰድኩት፡፡ ገዡና ብጤ ጠይም ልጅ ነው፤ እይኖቼ
ትንንሽ ናቸው፡፡ ሰላዩንወ ፊልምና ስለሌሎች ፊልሞች፤
ስለፈረንሳዮች፤ ስለእገራችን፤ ስለሴቶች ስናወራ ከቆየን በኋላ፤
ጨዋታውን ቀስ አድርጌ ወደ ባህራም መራሁት፡፡ እንዴት ያለ ሰው
ነው? አልኩት

«ለማወቅ የማይቻል ሰው ነው» አለች «ያወራል፤ ይለፈልፋል፡፡
ግን በሌላ ውስጥ ምን 'ንደሚያስብ በእውነት ለመገመት
አይቻልም፡፡ የሚያወራውን ወሬ ብትሰማ በጭራሽ ብልጭ
አይመስልህም፤ እንዲያውም ወደ የዋህነት ደወስደዋል፡፡ ግን ደኅ
ባንድ በኩል ስትመለከተው ብልጥ መሆን አለበት»

«እንዴት?»

የተመስገን ትንንሽ እይኖች የባሰውን አክሱና እንደማብራት

አለ። ባት ግለቱ ነው። ሲገራውን እየተሰተረ

«እኛ በወር ስርስት መቶ ፍራንክ እናገኛለን» አለች «ግዛሬም እስከባርጂፕ የለውም፤ በቤቶቹ ገንዘብ ነው የመጣው። ገን ቤቶቹ ባንቲም ከላኩለት ይኸው ስርስት ወር አልፈ። ምን ገደ ሃካቸው እይታወቅም። ታዲያ እሱ ባንቲም ሳያገኝ፤ እኛ በወር 600 ፍራንክ እየበላን፤ ከኛ እኩል ካፈ 'የገባ ይመጣል፤ ከኛ እኩል ሲገግ ይገባል፤ ከኛ እኩል ፓርቲ 'የመጣ ይደንባል፤ ሴት ያሳድሳል»

«በፊት ያስቀመጠው ገንዘብ እንዳለው?»

«በጭራሽ ገንዘብ ማስቀመጥ 'ሚችል ሰው አይደለም»

«ታዲያ ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

ተመስገን ጠይም ፊት ላይ የማፈርና የመሳቅ ፈገገታ መተቶ እይኖቹን ሸፈናቸው

«እኔ ያበደርኩት እስካሁን ከ200 ፍራንክ በላይ ይሆናል። ሱልጣኒድ አንድ መቶ ሃምሳ ያህል አበድርታል። ሌሎችም ሀበሾች እንደያቅማቸው አዋጥተዋል። ተካ ገን ከሰላሳ ፍራንክ በላይ አልገብርም አለ»

«ምንው አለ?»

«ምን መጣብኝና ለማንም አቃጣሪ አረብ እገብራለሁ? አለ»

«ለምን አቃጣሪ ይለዋል?»

«በቤቶች ጋር ያየዋል። ደዋ ቤቶቹ ገንዘብ ሳይልኩለት ከኛ እኩል ይኖራል። በሰዚህ አቃጣሪ መሆን አለበት»

«ሌላ ማሰሪጃ ሊኖር አይችልም?»

«ሲኖርስ? ተካን 'ንዴት ልታስረዳው ትችላለህ? አቃጣሪ አረብ ነው ካለ አቃጣሪ አረብ ነው ማለት ነው። በቃ። ተው አረብ እይደለም የኢራን ሰው ነው ብንለው 'ንኳ፤ አረብ ነው ብሎ ድርቅ አለ»

«አንተስ አቃጣሪ ይመስልህ?»

«አይመስለኝም። ገን እኛ ያበደርነው አንድ አራት መቶ ፍራንክ፤ እንኳን ለሰድስት ወር ላንድ ወር አይበቃውም።

ይመስለኛል፤ ሲቶቼ በብዙ ያገዙታል። ለምሳሌ የምግብ ተኪቱን ምትቸልለት ነታል ነች።

«ነታል?»

«እንዲት አጠር ያለች፤ ጥርሷ ምን ዓይነት የተዘረዘረ፤ ፀጉሯ አባራ የተነሰነበት ማመስል አለች፤ እሷ ናት። ደሞ በወር ዘጠና ፍራንክ የተከራየው ቤት አለው። ባለቤትየው ሰድስት ወር ሙሉ ዝም ማለው አይመስለኝም። ታዲያ ኪራዩን ከየት እምጥቶ ይከፍላል? ሲቶቼ ይከፍሉለት ይሆናል ብዬ አስባለሁ።»

«ማን? ነታል?»

«ወይ ነታል፤ ወይ ሌላ። መላት ሲቶች አሉት። ምኑ ምን ዓይነት እንጃ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለባህራም ለማወቅ አይቻልም።»

ሌሎቹንም ሀበሾች ስለባህራም ብጠይቃቸው በሌላ አነጋገር ይህንን ደገሙልኝ

ተካ ስለባህራም ነገሮች ሲጨርሱ፤ ጥፍሮቹን የነክሰ «ገንዘብ እንዳታበድረው ተጠንቀቅ» አለኝ «እነሉልሰገድ የፈቀዱትን ያህል ይገብሩለት። ሉልሰገድም አባቱ ሀብታም ነጋዴ ናቸው፤ ከኢትዮጵያ ህዝብ ያጭበረበሩትን ገንዘብ ጥቂቱን እንደ ምስኪን አረብ ቢጠቀምበት ምንም አይደለም። ተመስገንም አባቱ ማኒስትር ናቸው፤ ከህዝቡ የቀሙትን ገንዘብ እንደልብ ሊልኩለት ይችላሉ። ስለዚህ ለባህራም ይሰጠው። እንተ ግን የኔ ብጤ ድህ ነህ፤ እንዳትታለል ተጠንቀቅ። ይሄ ባህራም ዋና አጭበርባሪ ነው።»

ይህን ባህራምን ማወቅ ፈለግኩ። ራሴን «ለወደፊት ደራሲ ለመሆን ካቀድክ፤ እንደ ባህራም ያለ ሰው ሲያጋጥምህ በተቻለህ መጠን ልታውቀው መጣር አለብህ» አልኩት። ሰውን ምናውቀው ስለራሱ የነገረን ምን ዓይነት ነው። ግን ከጠየቅነው አይናገርም፤ ቢናገርም እውነቷን ፍርጥ አድርጎ አይደለም። ስለዚህ መታገስ ያሻል፤ ጊዜን መጠበቅ። እንዲት ሰላት ትመጣለች፤ ሰውየው መናገር የማፈልግባት ሰላት። መቼ ምንምትመጣ ለማወቅ አይቻልም፤ ግን መምጣቷ አይቀርም። ስለዚህ ዘወትር ዝግጁ መሆን ያሻል

ዞሮ ዞሮ እኔና ባህራም መተዋወቃችን ምን ዓይነት እርግጠኛ

ሰለሰበርኩ ነው መሰለኝ፤ ላወቀው በቀረጽ አጭቅኩልኩም። ብድር ንብረት
ሰለሰበርኩ በሚነግረኝ ጊዜ ንግግሩ በደምብ እንዲገባኝ በማለት፤ ሌሎች
ሰለሰ ምን እንደሚያስቡ አጠይቅ ነበር። በዚያውም ደብዳቤ
ፈላቸውን ትንሽ ትንሽ አውቃቸው ጀመር

ሁለት

አማንዳ

ለጥቂት ጊዜ

ያን ሰሞን አንዲት ቆንጆ አሜሪካዊት ነበረች፤ አይደለም ሰማያዊ፤ ፀጉሯ በጣም ንፁህ ቡና አይነት። እጅግ ደስ ትላለች፤ አልጋ ውስጥ ልብ ታጠፋለች። ግን በማልፈልጋት ሰአት ሆቴሌ እየመጣች አላሰራ ሰላለች፤ ቤተ መግህፍት እየሄደች መሰራት ግድ ሆነብኝ። ሆቴሌ ስታጣኝ ወደ ቤተ መግህፍቱ መምጣት ጀመረች።

እሷን ለመሸሸና በዚያውም ባህራምን ለማወቅ ስላ ሀበሾቹን አጠጋቸው ጀመር። ምግብ ቤት አብሬያቸው እገባለሁ፤ ካፌ ዶርቢቴል አብሬያቸው ካርታ 'ጫወታለሁ። ከባህራም ጋር ግን ሳይሳይን እየቀለዱ ለመሳቅ 'ንጂ፤ የልብ ለመጫወት አጋጣሚ ለጊዜው አላገኘሁም። ይልቅስ ከሀበሾቹ ጋር ግንኙነት በማድረግ «ሚስቶቻቸውን» በመጠኑ እያወቅኳቸው ሄድኩ።

የነበርንበት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሴቶቹ ከወንዶቹ በጣም ይበዛሉ። ስለዚህ ለሁሉ ሴት 'ሚዳረስ ወንድ የለም... አሉ ሶስት፤ አራት፤ አምስት 'የሆኑ ወንድ 'ሚያድኑ ልጃገረዶች። ታዲያ ወንዱን ቆንጆ ቆንጆዎቹ ይዘውታል፤ ተጠምጥመውበታል። ነፃ የሆነ ወንድ አይገኝም፤ ቢገኝም ወይ የደስ ደስ የለውም፤ ወይ ጥቁር ነው። ጥቁር ደሞ ምን ቢወዱት አገሩ መመለሱ አይቀርም። ብልጥ ወይም ውብ ወይም እድለኛ ካልሆኑ፤ ፈረንሳይ ወንድ ማግኘት አይቻልም። ሳያገቡ የማርጀት ፍርሀት በወራቱ ዋሻ፤ በአመታቱ ጫካ አድፋቸው ይጠብቃል።

ጥቁሮቹ ወንዶች ገና 'ንደመጡ፤ በንግድነት ምክንያት ቆንጆ ሴት ማጥመዱን ለጊዜው ስለማያውቁበት፤ የተገኘችውን እሿ ብለው

ይቀበላሉ። የምትገኘው ደሞ ቆንጆ ያልሆነች ናት፤ ስለዚህ ማቆያ ናት።

የሀበሾቹ «ሚስቶች» ጎደሉ ብጢዎች ነበሩ። እዚህ ቅርፅ ይጎድላል፤ እዚያ ድምፅ ይጎድላል፤ እዚያ ጠባይ ይጎድላል። ብቻ፤ ለ-ልሰገድ እንዳለኝ «ሁሉም ያ ነገር አላቸው» ለጊዜው ሀበሾቹ የፈለጉት እሱን ነው። መልኩ፤ የደሰደሱ፤ ደማምነቱ፤ ጠባዩ፤ በኋላ ዝግ ተብሎ ይፈለጋል።

ከሁሉም አስቀያሚ አማኝዳ ሳትሆን አትቀርም። ድብል-ብል አሜሪካዊት ናት። ወፍራም አንገቷ ዙርያ ሰጋው ተጣጥፏል፤ ሽንጥ 'ሚሉት የላትም፤ ስትራመድ የሚንቀጠቀጠው ባታ ረዥም ቂጥ ይመስላል። በጭራሽ ስሜት አትቀሰቅስም። ለ-ልሰገድ ለምን 'ንደያዛት ለጊዜው ሊገባኝ አልቻለም። የቸገረው እርጉዝ ያገባል ይባላል፤ እሱ ግን አቅፏት ይዞራል። ወገሷ ዙርያ እጁ ስለማይደርስ ትከሻዋን አቅፎ እሷ ወገቡን አቅፋ ሲሄዱ አያቸዋለሁ። የአማኝዳ ፈገገታ ደግሞ ንፁህ ነው፤ ትንንሽ አይኖቿ ንፁህ ሰማያዊ ናቸው፤ ረዥም ፀጉሯ በጣም ንፁህ ነጭ ሆኖ፤ ጨረቃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ግን ይህን ሁሉ ውበት ሮማዋ አፍኖ ይዞ እንደሌለ አድርጎታል። ስታያት ውፋራዋ ነው 'ሚታይህ፤ ስታስታውሳት ሮማዋ ነው ትዝ 'ሚልህ

ሲልቪ ግን በጣም ቆንጆ ናት። «እጥር ምጥን» ያለች ፈረንሳዊት ሆና፤ ቡናማ ጉልህ አይኖቿ ውስጥና ውብ ሰፊ አፏ ዙርያ እንደ ነበላባል የሚውለበለበው ፈገገታዋ ልብ ያሞቃል። ወደ ኋላ የተለቀቀው ንፁህ ጥቁር ፀጉሯ ያብለጨልጫል፤ ስትራመድ ረዥም አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ይሄ ጥቁር ሀር ፀጉሯ ኸው ኸው ይጫወታል። ከታች ደሞ አበጥ ያለው ዳሌዋ ያንኑ ያህል ይወዛወዛል። እገሯ በብዙ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ ፍጥረት ነው። ፍቅርም ምኞትም የምትቀሰቅስ ወጣት ትመስላለች። ተመስገንን በጣም ትወደዋለች ሲሉ ሰምቻለሁ። ይሄ ተመስገን ፈረንሳይ አገር የተሰማግው ይመስላል

ዩኒቨርሲቲውን «ሲቴ» ይሉታል። ሲቴ ውስጥ መኝታ ቤት ያላቸው ሀበሾች ተመስገን፤ ለ-ልሰገድ፤ ተካ፤ ሀይለየሱስ ናቸው።

ሌሎች እንደእው የሆኑት ከፍላ ወይም የከተማ ቤት ተከራይተው ይኖራሉ

ቆንጆዋን እንዲረከብት እንዳላገኘ ስራልን ከሉልሰገድ ወይም ከተመስገን ቁልፍ ለምኝ መኝታ ቤታቸው ቁጭ ብዬ 'ሰራለሁ:: ሀይለየስሰ ቤት 'ንዳልሰራ ሰውየውን አልወደውም:: ተካ ቤት 'ንዳልሰራ ደሞ የተካ ቤት ይገማል:: አይ ተካ! እግዜር ይይላት! እንዳንደ 'ንኳ እግሩን ቤታጠብና እግር ሸራቡን ቢያጥብ ምን ቸገረው ነበር? ዝም ብሎ ብቻ ጥፋሩን እየነከሰ መነጫነጭ ምን ያረገለታል?

ሉልሰገድ ወይም ተመስገን ቤት ቁጭ ብዬ ስሰራ እንዳንደ ባህራም ይመጣል:: ትንሽ እናወራና ዒሙን ተላጭቶ «መልካም ስራ» ብሎኝ ይወጣል:: ፀጉራም ነው:: እጆቼን፣ ደረቱን፣ አንገቱን፣ ፊቱን ፀጉር ወርታል:: ዒሙን ሲላጭ አይኑ፣ አፍንጫውና ጆሮው ብቻ ናቸው መላጪት የሌለባቸው:: ቢሆንም ፀጉሩ አያስቀይምም:: በጣም ንፁህ ሰው ነው::

እንዳንደ ደሞ ቁጭ ብዬ ስሰራ ድቡልቡሷ አማንዳ ወይም ውቢቷ ሲልቪ ይመጣሉ - ወዳጃቸውን ፍለጋ:: ቀስ በቀስ እነዚህን ሁለት «ልጃገረዶች» እያወቅኳቸው፣ እየወደድኳቸው ሄድኩ:: እነሱም ሊወዱኝ እንደጀመሩ ታወቀኝ:: ስለራሳቸው ኑሮ በመጠኑ ይነግሩኝ ጀመር...

እንዳንድ ቅዳሜ ማታ ሀበሾቹና ጓደኞቻቸው «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ያደርጋሉ:: «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ድንገተኛ ብጤ ነው:: ታስቦ የታቀደ ፓርቲ ሳይሆን፣ ጓደኞቻች ሲገናኙ «ዛሬ ምን እናርግ? ሲኒማ 'ንግባ ወይስ ምን ይሻላል?» ይባባሉና «ለምን ሱርጥሪዝ ፓርቲ እናረግም?» ይላሉ:: ያን እላት ማታ ፓርቲው ይደረጋል:: የተገኙ ሰዎች ይጠራሉ፣ የራሳቸውን መጠጥ ይዘው እንደሚመጡ የታወቀ ነው:: አንዱ ቤት ፓርቲው ይደረጋል:: ለዚህ ጉዳይ ሀበሾቹን ባህራም ያገለግላቸዋል - እንደ አውሎ ነፋስ በፍጥነት መዘዋወር ይጀምራል፣ ወንዶቹን ይጠራል፣ ሴቶቹን ይጋብዛል፣ እዚህ ትእዛዝ

እዚያ ምክር ይሰጣል፤ ከዚህ ዲሲክ ከዚያ ሴት ይዋሳል፤ ፓርቲው ይጀመራል። ተሳታፊዎቹ ወንዶች አብዛኛዎቹ ኢትዮጵያውያንና እራሳቸውን ናቸው፤ የሁለቱ እገሮች ማህበር ይመስላል

እንዲህ እይነት ፓርቲው ውስጥ ነበር ሉልሰገድ አማንዳን ያገኛት። ፓርቲው ውስጥ ጥቂት ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነሱም ተይዘዋል። ያልተያዙ እንዲት በጣም ደቃቃ የሆኑት የሩቅ ምስራት ልጅና እንዲት አስቀያሚ ድቡልቡል አሜሪካዊት ብቻ ናቸው። ምስራቃዊቱ በጣም ደስ ትላለች፤ ግን ሉልሰገድ እሷን ይዞ አልጋ ውስጥ ሲገባ ሊታየው አልቻለም። «ም! ብትሞትብኝስ?» ብሎ አሰበ። ተዋት። ድቡልቡሷ አሜሪካዊት ፈፅሞ ደስ አትልም፤ ግን ሙዚቃውና መጠጡ እየገፋፋ ወደሷ ወሰዱት። ተዋወቃት። ስሜ አማንዳ ነው አለችው፤ አብረው ይደንሱ ጀመር። በእንግሊዝኛ እያወሩ ሁለቱም በብዙ ጠጡ፤ ሞት አላቸው። ስታቅፈው ስታናገረው በጣም ደስ እያለችው ሄደች— ይስማት ጀመር

«ተው እዚህ እትሳመኝ» አለችው

«ምናለበት?» አላት ጆሮዋን እየሳመ

«አልችልም። ስሜቴ በጣም ይቀሰቀሳል» አለችው። ድምፅዋ በጣም አቆመበት።

«ታድያ ምናለበት?» አለ እየተሻሻት

«ያኔ መሳም ብቻ አይበቃኝም» ብላ በሀይል ተጠጋችው።

ሉልሰገድ ቀስ ብሎ ወደ እንዱ መኝታ ከፍል ገብቶ እዚያ ይላላው የነበሩትን ሁለት ፈረንሳዮች አስወጣቸው። (መኝታው የማን እንደሆነ እንጂ) መብራቱን አጠፋ። ተመልሶ መጥቶ አማንዳን ወደዚህ ጭለማ መኝታ ቤት ወሰዱት። በሩን ቆለፈ። አልጋው ላይ አጋድሞ ይስማት ጀመር። እየሳመ፤ እያሻሻ መታንታዋን አስወለቃት። ጭለማ በመሆኑ አስቀያሚ መልክ ስለማይታየውና፤ አላሳም ከማወቁም በላይ ወፍራም ገላዋ ምቹ ስለሆነ፤ እጅግ በጣም ተደስተዋል

ጠገብ ከላይዋ ሊነሳ ሲል፤ እቅፍ አደረገችውና እንዳይነሳ ከላከችው

«እባክህን ትንሽ ቆይልኝ» አለችው። እንድ የማይታወቅ ሀዘን

ከድምፅዋ በኩል መጥቶ ልቡ ውስጥ ገባ። ዝም ብለው ቆዩ።

«ይሰማህል ዘፈኑ?» አለችው

እዚያኛው ከፍል ውስጥ ገግ ያለ ያዘነ የአለን ባርዕር ዘፈን ይሰማል።

“Elle était si jolie

Je n’oublierai jamais...”

(እጅግ የተዋበች ነበረች፡- እስከመቸም አልረሳትም...)

በፈረንሳይኛ «አንተ ግን አሁን ትረሳኛለህ» አለችውና እቅድ አደረገችው። እንባዋ ጉንጨት ነው። የሚያደርገውን አጣ የሚናገረውን አጣ። ዝም ብሎ አቀፋትና በእንግሊዝኛ

«አልረሳሽም፤ ለምን እረሳሽለሁ?» አላት

«ርካሽ ሴት መስዬ እታይህለኝ»

«በጭራሽ ርካሽ አትመስይኝም»

«ርካሽ እመስላችኋለሁ፤ ግን ርካሽ አይደለሁም። ነገሩ ሌላ ነው»

«እኔ ርካሽ ሆነሽ አትታይኝም»

«እውነትክን ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ»

«እውነቴን ነው። ለምንድነው ‘ምታለቅሽው?»

«እንዲሁ»

«ንገሪኝ» አላት፤ በእጁ እንባዋን እየጠረገ

«ሌላ ቀን እነግርህለሁ... የተገናኘን ‘ንደሆነ»

«ለምን እንገናኝም?»

«ትሸሸኛለህ። ይታወቀኛል»

«ለምን?»

«አጣዬ ‘ንደሱ ነው»

«ተሳስተሻል»

«እስቲ ‘ናያለን። ሰማ...»

የአለን ባርዬር ዘፈን ተደግሟል፡-

“Aujourd’hui c’est l’automne
Et je pleure souvent
Aujourd’hui c’est l’automne
Qu’il est loin le printemps...”

(ዛሬ በልግ ነው
ዘወትር አለቅሳለሁ
ዛሬ በልግ ነው
ፀደቁ ምንኛ ይርቃል! . . .)

ሲያባብላት ትንሽ ከቆየ በኋላ ተነስተው ወደ መደነሻው ክፍል ገቡ። በብርሀን አያት። ከነጭ ፀጉሯ ሌላ መልክ የላትም። ዙሪያ ፊት፣ ጮማ ውስጥ የተቀበሩ አይኖች፣ ካገጫ በታች ትርፍ አገጭ፡- አስቀያሚ ነች። ግን ስታሳዝን! ሉልሰገድ ሊለያት አልፈለገም። ሲያስደንሳት ሲያጫውታት አመሽ

ሌሊት ቤቷ ሲያደርሳት «መቼ አገኝህለሁ?» አለችው። በምሳ ስህተት ምግብ ቤቱ በር እንዲገናኙ ተቃጠሩ።

ተካ ብሽቅ ነው 'ንጂ መጥፎ ልጅ አይደለም። እንዲያውም ልቡ በጣም ሰፊ ነው። ለምሳሌ አንድ ቀን ስናወራ

«እኔ ሰው አውቆ ክፉ ይሰራል የሚባለውን አልቀበልም» አለኝ «ማንም ሰው በጣም ክፉ የተባለው 'ንኳ ቢሆን፣ ክፉ 'ሚሰራው ደግ የሰራ እየመሰለው ነው። ባለማወቅ ነው»

«ሚሰትህን ወይም እጮኛህን ቢያማግጥብህ?» አልኩት

«አንተን ለመጉዳት አይደለም፣ ሴትዮዋን ሊደሰትባት ፈልጎ ነው 'ንጂ»

«እሳብቆ ሲያጣላህ?»

«ለክፋት ያለው አይደለም። ወይም ስብተቱ ትልቅ ደስታ ስለ ሚሰጠው ነው፣ ወይም ስትጣሉ እሱ የተጠቀመ እየመሰለው ነው። ለክፋት ብሉ ክፋት አይሰራም። ባለማወቅ፣ ባለማመዛዘን ነው»

«እሁን አንዱ ቢጎዳህ አትቀየመውም?»

«ለጊዜው እቀየመዋለሁ። ግን ንዴቱ ሲበርድልኝ፣ ለከፋት እንዳልገዳኝ ይገባኛል። ስለዚህ እሸሸዋለሁ ፣ ንጂ አልጠላውም»

«ባንተ ቤት የሰው ልጅ ጥሩ ነው?»

«አዎን። ጥሩ ባይሆንም ከፋ አይደለም። የሚያበላሽው ለሰማወቅ ብቻ ነው። ብታስብበት፣ አንድ ነገር በእውነት መጥፎ መሆኑን ካየ፣ ሊያደርገው አይችልም»

ተካ በልቡ ጥሩ ልጅ ነው። ግን አቤት ሲያበሽቀኝ! ጥፍሩን መንከሱ፣ ሰውነቱን አለመታጠቡና ጥርሱን አለመቦረሹ የራሱ ጉዳይ ነው። ግን ባገኘኝ ቁጥር «ከየት ነው ፣ ምትመጣው?» ብሎ ይጠይቀኛል። መመለስ አለብኝ። «ምን ትሰራ ነበር?» ይለኛል። እመልሳለሁ። ቀጥሎ «ወዴት ነው ፣ ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ። «ምን ልታረግ ነው እዛ ፣ ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ

ባገኘሁት ቁጥር እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ይሰለቸኛል። ግን እርር ቅጥል የሚያረገኝ ምንድነው? ከየትም ብመጣ፣ ወዴትም ብሄድ፣ ምንም ብሰራ፣ በጭራሽ ደንታ የለውም! እንዲሁ ነው ፣ ሚዛኔ ይቀኝ። ያለ አንዳች ምክንያት! ልማድ ስለሆነበት ብቻ

ሌሎቹን ሀበሾች ግን ይሄ የተካ ጥያቄ ማብዛት አያናድዳቸውም፣ በመጠኑ ያስቃቸዋል ፣ ንጂ። እነሱን የሚያናድዳቸው (እና እኔን የሚያስቀኝ) ሌላ አመል አለው። እርር ቅጥል የሚያረጋቸው! አንዲት ልጅ ደስ ብላቸው ሊያበሰሷት የፈለገ ፣ ንደሆነ «እባክህን ለኔ ተውልኝ፣ ልቤን ወስዳለሁ። ልሞክራችኝ፣ እምቢ ያለችኝ ፣ ንደሆነ አንተ ትሞክራለህ» ይላቸዋል

እንግዲህ እነሱ ለጊዜው ሌላ ቤት ሰላላቸውና እሱ ቤት ስለሌለው አስበውለት ይተዉለታል። ታዲያ ምንም አይሰራም። ሞክሮ ቢያትተው ፣ ንኢ ያዝኑለት ነበር። በጭራሽ ሊያነጋግራትም አይሞክርም ፣ ንጂ። እንዲያው ብቻ «ዛሬ እንዲህ ብላ አየችኝ- ዛሬ እንዲህ ፣ ንዲህ እያለች ባጠገቤ አለፈች» ይላቸዋል። በመሀሉ አንድ ፈረንሳይ ይቀልባታል። ጓጉተው ይቀራሉ

ሀበሾቹ በተካ ምክንያት ከዚህ የባሰ የሚበላጩበት ጊዜም አልፎ ፓርቲ ላይ እንዲቱን አብሰለው ሰብከው አስደሰተው እሱ ሊያሰኝዋት ትንሽ ይቀራቸዋል። በዝግተኛ መዘቃ አትፈጥሩ

እየተወሰነ በደረሰው ለሰዓት ምናምን እያንዳንዳቸው «ሳፊ
ለሰራት ብናድር ለገደት ጥፋ ነበር! ጥገኛልሽ ይመስልሃል?»
ይሉዋታል። «እይመስለኝም» ትላቸዋለች። ጥምረት ይሁን ወይስ
መግደርደር ይሁን እየሰታውቅም። ስለዚህ የበለጠ እየሰጠቸውትና
እየተሻሻለች «እረ ባዘኸን አበቢልኝ። ተሰቃጥሁኩ» ይላታል። ዘም
ትላለች። «ታድያስ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ትይኛለሽ?» ይላታል

ይህን ጊዜ ተካ ከተፍ ይልኛል «አንድ ጊዜ ለንደንስ?» ብሎ
ልጅቷን ይመስዳታል። እዚህ ላይ ያለ ንድት፣ ታድያ ምንም
እየረጋችምኩ። ለንዲሁ ነው

ይኸው ካዲስ ለበባ ከመጣን ሰባት ወር ያልፋል። ተካ እስካሁን
ለንዲት ሴት እሺ አሰኝቶ እያውቅም። ሴት ሲያምረው ማርሰይ
ይወርድና ሸርመጣ ተኝቶ ይመለሳል። ለዚህ ነው አንድ ቀን
በለአማንዳ የነገረኝን በሙሉ ላምነው ያልፈለገኩት

ከምሳ በኋላ ነበር። ሴቱ (የኒቨርሲቲው) አጠገብ ያለው
መናፈሻ ውስጥ እኔና ተካ ቁጭ ብለን ፀሀይ ስንሞቅ፣ አማንዳ
መጣችና «ሉን እላያችሁትም ወይ?» አለችን። (ሉልሰገድን ሉ ነው
'ምትለው) «እላያውም» አልናት። እየተደበለበለች ሄደች። ውብ
ነቁ ፀጉሯ ወደ ኋላዋ ተለቆ ፀሀይ ውስጥ ይብለጫለጫል፣ የረጋ
የጨረቃ ብርሀን ይመስላል። ተካ ጥፍሩን እየነከሰና የጥፍሩን
ብጥስጣሽ «አ» እያለ እየተፋ

«አቺ ቂንጥራም! አሁንኩ ቁላ አምሯት ነው» አለ። አበሽቀኝ።

«ለሌላ ጉዳይ ሊሆን አይችልም?» አልኩት

«ሉም! ቁላ ፍለጋ ነው እያልኩህ!»

«ለምን 'ንዲህ ትሆናለህ? የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ
በግን 'ምታጠፋው?»

«ይልቅ አንተ የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ
'ምትከራከርላት?»

«እኔማ አላውቃችም»

«አንገዲያው ለምን ትከራከርላታለህ? አንዲት ቂንጥራም

እንዲሁን ነቅቶ በታለ

እባክህን ጊዜ ተካ ምንም አይነት መሬት ሃገር በሀገር ያሳዘነኛል እንዲ አልናደድም። ዛሬ ግን ምን አንደኛውን አንዱን ለአማን ተቆቆርቱላቸው ተናድዟል

«የት ታውቃለህ? አንዳንተ ያለ የት ያውቃለህ? አልኩት

«እኔ እውቃለሁ አላልኩም'ኮ»

«እንዲያው እታውቃለሁ»

«አላውቃለሁ»

«የሩ፣ እንዲያው ሰላም አታጥፋ»

አዋር ዘመታ። ከኛ ራት ብለው የፈረንሳይ ሀገራት አሸዋ ለየሰፈሩ ይሄደውታሉ፤ ይገባሉ። አንድም ወንበርቸውን አሮጊቶች ሸጥጥሎቻቸውን ሰፍረውባቸዋል

«አላውቃለሁ። ግን አሁን ቀላ ፈልጋ 'ንደሆነ እርግጠኛ ነኝ ለሰ ተካ

ከሙናደዴ የተነሳ ወደሱ በኩል ተገጠራርቼ ፊቴን ወደ ፊቴ አስጠግቼ

«እንዴት አንደዚህ እርግጠኛ ሊሆን ቻለ፤ እባክዎትን፤ አልኩት

በሞራሽ ሳይናደድ፤ እንዲያውም ያልተጠረገ ጥርሱን በብዙ ብዙ ፈገገታ እያሳየኝ፤ ዝቅ ባለ ሰላማዊ ድምፅ

«በድቻታለኝ!» አለኝ። (ትንፋሹ!)

እየሳቅኩ ወደ ቀድሞ ቦታዬ ተመለስኩ

«እውነቱን ነው» አለ «ያለፈው ትዳሜ ሳምንት እራንያኛቼ ቤት ስርገሪዝ ፓርቲ ነበር። ለልሰገድ አልነበረም። እሷ ስከራ ነበር። ትንሽ ተጠጋጃትና ስተሻሻት ጊዜ ቆመባት፤ እቺ ቂንጥራለን»

«ቂንጥራም አትበላት! ካልሰደብኩት ማውራት አትችልም 'ንዴ?»

«ፓርቲሽን መኝታ ቤት አስገባጃትና በሞላላው እየደነሰን እጆን ልብሷ ውስጥ ከትቼ ወፍራም ቂጣንና እምሷን አሻሽባለች። እምሷ

ገጠብ! ጨቀየ! ጥቴን ከተትኩባት። ግብረት ጸመረች።
 «ታንቲዋን ላወላት ስለ

«ለን እንዳትነገረው ቃልህን ሰጠኝ» አለችኝ

«ቃሌን ሰጠኝት። ሞላኝት። ከጨረሰኩ በኋላ «አንድ
 እንድንገኝ?» አለችኝ

«ምን አልካት?» ብዬ ጠየቅኩት

«Go to hell!» አልኳት («ገደል ገቢ»)።

«ለምን?»

«አስጠላችኛ! ብተፋባት አልጠላም ነበር» ዝም አልኩት

«ከራሴን ስታጠቅ 'ለ' እንዳያውቅ ቃልህን ሰጥተኸኛል» አለችኝ።

«Shut up!» አልኳት («ዝም በይ!»)

«ከዚያ በኋላ ሌላ ጊዜ ተኝተህት ታውቃለህ?» አልኩት

«የለም»

«እያቢ አለችህ?»

«የለም። በነጋታው ለሉልሰገድ ነገርኩት»

«ለምን? ለምን ነገርከው? ምን ይጠቅመኛል ብለህ ነገርከው?
 ምን ጥቅም አገኘህበት?»

«እውነቱን ይወቅ ብዬ ነዋ!»

«ልጅትዋስ? አትቆጠርም? የሰጠህት ቃልስ? ዋጋ የለውም?»

«ላንዲት ቲንጥሪያ አሚሪካን ብዬ ከእውነቱ ልራት 'ንዴ?»

«ቲንጥሪያ አትበላት አልኩህ!»

«ሕይ»

«ቲምን መጀመሪያውኑ ቃልህን ሰጠህት?»

«እንድትሰጠኝ ብዬ ነዋ!»

«ሉልሰገድ ምን አለ የነገርከው ጊዜ?»

«ምንም አላለም። 'ይቅርታ አርግልኝ ቆጥብኝ ስለነበረ ነው አልኩት»

«ምን አለህ?»

«ምንም ይቅርታ አያስፈልግኝ እርሳው» አለኝ

«ሌላ ምንም አላለህ?»

«እንደነገርከኝ አማንዳ እንዳታውቅ። ያወቀኝ 'ንደሆነ ትጣላኛለህ' አለኝ»

«ስለዚህ ጉዳይ ሌላ 'ምትነግረኝ አለ?' አልኩት ተካን

«የለም» አለኝ

ከተቀመጥኩበት ተነሳሁ

«የት ልትሄድ ነው?» አለኝ።

«የትም። ካንተ መሸሼ ነው»

«ምነው? ምን አረግኩህ?»

«እናደድከኝ»

«ለምን?»

«በልጅቷ ምክንያት»

«ምን የሚያናድድ አለው? እንተ ጉዳዩ ውስጥ የለህበት»

«አሁን ዝም በለኝ!» ብዬው ሄድኩ

ታዲያ ለእራት አገኝኝና፤ ልክ ምንም እንዳልተባባልኝ ያህል አነጋገርኝ። ተካ ቂም አይይዝም። በዚህ በኩል ልቡ ንፁህ ነው

ይህን የተካኝና የአማንዳን ታሪክ ላምነው አልፈለግኩም። ግን ተካ ከመሬት ተነስቶ የሚዋሽ ዓይነት አይደለም። ቢሆንም...

ምናልባት ግማሹ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን ከጨረሱ በኋላ «እንዴ እንድንም?» ያለችው ውሸት መሆን አለበት

ለመሆኑ ለምን ይህን ታሪክ ነገረኝ? ሌት ማግኘት መቻሉን ለማሳወቅ ያለው ይሆን? ምስኪን ተካ!

በካፈ ዶርቢቴል በኩል ሳልፍ ሉልሰገድ ከዚያ ወጣ። ቀይ ፊቱ

ደም ለብሏል። ጉልህ ዓይኖቹ ጉድጓዳቸው ውስጥ ይገላበጣሉ። በጣም ተናጸፈ።

«ምን ሆነክ?» አልኩት

«ይህን ተካ እስታግሰልኝ፤ አለህ እንድ ቀን እገድለዋለሁ» አለኝ
«ምንው?»

«ባገኘኝ ቁጥር ያበሽቀኛል። ላብድ ነው»

«ለምን ሁለተኛ እንዳታናግረኝ አትለውም?»

የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶቹን በተሸነፈ የንዴት ሳቅ እያሳየኝ

«ቢያንስ አስር ጊዜ ብደዋለሁ» አለ «ሁለተኛ ያናገርከኝ ንደሆነ፤ ወይ ለፖሊስ እንግራለሁ ወይ እገድልህለሁ ብዬዋለሁ። ደጋግሜ ደጋግሜ ነግሬዋለሁ። ሰድቤዋለሁ»

«ታደያህ?»

«በሚቀጥለው ጊዜ ሲያገኘኝ ያነጋግረኛል። ትንሽ ካናገረኝ በኋላ ያበሽቀኛል»

«አታኮርፈውም?»

«አይገባውማ!»

«አሁን ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። ይህን ከተማ ለቅቄ ልሂድ መሰለኝ»

እየሳቅኩ «እስከዚያው ና ምን የመሰለ ቢራ ላጠጣህ» አልኩና ባቡር ጣብያው አጠገብ እንዲት ስም የሌላት ካፌ አለች፤ እዚያ ወሰድኩት። እንድ በና አይነት ቢራ አለ፤ ከስኩትላንድ የሚያስመጡት። ፀሀይ ላይ ቁጭ እንዳልን እሱን ቀመሰና

«ይህን እንዴት አገኘኸው 'ባክህን? እኔ ሁለተኛ ሌላ ቢራ አልቀምስም» አለ። ንዴቱን መርሳት ጀምሯል። ራሱን እየነቀነቀ

«የተካ ዋና ጥርብሌሙ ምን መሰለህ?» አለኝ «ጥሩ ልጅ ነው። ከሰው ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል። ግን በሂደቡ ሰውን እንዳበሸቀ ነው። ወደ አይደለም። ፍጥረቱ ነው»

«አውቃለሁ። ረስቼ— አማንዳ ስትፈልግህ ነበር»

ዝም አለ። ገባኝ

«የፈረንጅ ሴቶች ሲሰለፍ!» አልኩት

«ያንተም ሰልፍታህለች?» አለኝ

«ፈረንጅ አይደለች?»

«አንተስ አትረባም» አለኝ

«ለምን?»

«ያችን የመሰለች ቆንጆ ምኗ ይሰለፍል? ድምፅዋ ብቻ ይበቃል። በዛ ሰማያዊ አይኗ እያየችህ ያን ፈገግታ ስትሰጥህ— እንደ ፈገግታ እንደሱ ብታጠጣኝ ችዬ ከሷ አልለይም ነበር። በዚያ ወፍራም ድምፅዋ 'ሉ ሃኒ ሉ' ብትለኝ ለዘለዓለም አታሰራለሁ»

«ፈገግታውንም ቁልምጫውንም ትሰጥህለች ከፈለግክ»

«እንዲህም ብልህ ኮ፣ ፈገግታውና ቁልምጫው ብቻ አይበቃም»

«አንተ ከፈለግክ ሌላውንም ትሰጥሃለች»

«እሱን ተወው! ካንተ ጋር ፍቅር እንደያዛት ያስታውቃል»

«ይመስልህል» አልኩት

«ትወድህለች ስልህ!»

«እሺ ይሁን። ግን እንዳንደ ስላንተ ጣል የምታረገው ንግግር እንተም ጠጋ ብትላት እንደማትሸሸህ ያሳያል»

«አዩ? ምን አለች?»

«አይ፣ እሱን አልነግርህም። ጠጋ ብትላት ራሷ ትነግርህለች»

«እውነት እንደወስድለህ ትፈልጋለህ?» አለኝ

«አዎን። ግን ለሀበሾቹ እንዳትነግር»

«ግድ የለህም። እኔ ምልህ— የኔን ሸክም ደሞ እንተ ትንሽ ብትሸክምልኝ። አውቃለሁ አስቀያሚ ነች። ግን ጠጋ ስትላት የደስ ደስ አላት። ደሞ ከዛች ከቆንጆ ጋር ሰንብተህ ወደዚችኛዋ ስትመጣ

ጥሩ ለውጥ ሳይሆን አይቀርም። ሞክር እስቲ»

«እንተም ሞክር»

«Shake on it! (ጨብጠኝ)» አለኝ። ተጨባበጥን

ትንሽ ቆይቶ፣ ራሱን እየነቀነቀ

«አባቶቻችን አሁን የተባባልነውን ቢሰሙ ምንኛ በናቁን!» አለ

እኔና ሉልሰገድ ሚስቶቻችንን እየያዝን አብረን ሲኒማ ገባን፤
አብረን ናይት ክለብ ሄድን። ለመለዋወጥ ሞክርን። አልቻልንም።
እነሱም ጓደኝነት ተያያዙ። እንደተሸነፍን ገባን

«ገና የፈረንጆቹን ያህል አልሰለጠንንም 'ባክህ' አለኝ

«እስከመቸም አንሰለጥንም» አልኩት

ሚስት መለዋወጥ ሲያቅተን ጊዜ ታሪክ ተለዋወጥን። የኔን
እንዴት እንዳገኝኋት ነገርኩት። እሱም ተራውን ነገረኝ። ታሪኩን
ሲጨርስ፤

«አንድ ቀን ምን ሆንኩ መሰለህ?» አለ «ከእራት በኋላ እቤቴ
እንድንገናኝ ተቃጠርን። የቀጠሮው ሰአት ሲደርስ ቤቴ መሄድ
በጣም አስጠላኝ። ሴት አጥተው ብቻቸውን የሚያድሩትን ጎረምቶች
በጣም ቀናሁባቸው። ቡና ጠጥተህ፤ ሲኒማ አምሽተህ ቤትህ
መመለስ፤ ፒጃማህን ለብሰህ ጥቅልል ብለህ ብቻህን መተኛት፤ ይሄ
በጣም ትልቅ እድል መስሎ ታየኝ! ገደል ትግባ! አልኩና ሲኒማ
ገባ። የጀምስ ቦንድ ፊልም ነበር ያየሁት። ስለላውን፤ ተኩሱን፤
ባክሱን፤ ድፍረቱን ከምንም አልቆጠርኩለት። ትልቅ ጉብዝና ሆኖ
የታየኝ ምን መሰለህ? ይሄ ጀምስ ቦንድ ያሰኘቸውን ሴት ተኝቶ፤
ሲበቃው ዘወር ማለት ነው፤ አለቀ በቃ። እኔ ግን ከአንዲት ሴት
ዘወር ማለት አቅቶኝ እየቀጠርኳት ሲኒማ 'ገባለሁ። ራሴን እንዴት
ናቅኩት!

«ስለጀምስ ቦንድ እያሰብኩ ወደ ሴቴ ሄድኩ። አኩርፋ
እንደምትቆየኝ ሰላወቅኩ፤ የምንገራትን ውሽት እያሰላሰልኩ መኝታዬ
ገባ። መብራቱን አበራሁ። እንቅልፍ ተኝታለች። መስኮቱ ላይና
ወንበሩ ላይ ሽሚዞቼ፤ ካናቴራዎቼ፤ ሙታንታዎቼ፤ እግር ሹራቦቼ
ታጥበው ተሰጥተዋል። የተሰማኝን ልገልፅልህ አልቻልንም። እፋረት

ነው ይመስለኛል። ድቅቅ አልኩ። ተሸነፍኩ

«ልብሴን አውልቄ አልጋ ውስጥ ሰገባ ነቃች። የት ቆየህ አላለችኝም። ዝም ብላ አቀፈችኝ። አቤት እንዴት ነው ያሳዘነችኝ! ላለቅስ ምንም ያህል አልቀረኝም...

«በነጋታው ከሷ ጋር ዋልኩ። ስለሷ ማወቅ ፈለግኩ። ጠያየቅኳት። ነገረችኝ። ያልደረሰባት ግፍ ያለ አይመስለኝም— ማለቴ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግፍ። ባሜሪካን አገር የሚደረገው ነገር አንዳንዴ ከኛ አገር ይብላል። ባስራ ሁለት አመቷ ሶስት ጎረምሶች በግድ ያዟትና ጭኗን ከፍተው ሻማ ጨመሩባት። ይህን ምን ትለዋለህ? እስቲ እንደ ሴት ቢበዷት ምን ቸገራቸው ነበር? ባስራ ሰባት አመቷ ደሞ የታላቅ እህቷ ባል በጉልበት ተኛት። ይህንንስ ስትነግረኝ አለቀሰች። 'ቆንጆ' 'ንኳ' ብሆን ደስ ብየው ነው። አላለችል ብሎት ነው ይባላል። ግን ቆንጆ አይደለሁም። ምኔም ደስ አይልም። እንግዲያው ለምን አዋረደኝ? ክፋትንና ጭቆናን የሚሰብ አብሮኝ የተፈጠረ አንድ ነገር አለ መሰለኝ አለች

«እውነት ይህን ምን ትለዋለህ» አለ ሉልሰገድ «አንድ ሰከራም አጎት አላት። እሱ ደሞ አንድ ቀን በግድ ሊተኛት ሞከረ። ታግላ አመለጠችው። ግን መሞከሩ እጅግ ጎዳት። ምን ትለዋለህ ይህን አይነት አድል? ከዚህ ሁሉ በኋላ ወንዶችን ጨርሳ መሸሽ ነበረባት። እሷ ግን ተቃራኒ አደረገች። ለለመናት ሁሉ መስጠት ጀመረች። እኔ ለዚህ ማስረጃ ላገኝለት አልችልም። ግን ምናልባት ለሁሉም መስጠት ያው ለማንም እንዳለመስጠት ይቆጠር እንደሆነ?

«ብቻ ምን ልበልህ? በጭራሽ አምላክ ያጠቃት ልጅ ናት። 'ካወቁኝ ወንዶች ሁሉ እንተ ብቻ ነህ እስካሁን እንደ ሰው የቆጠርኩኝ አለችኝና እንደገና አለቀሰች። አልጋው ግርጌ ተንበረከከችና ጉልበቴን አቅፋ "If you only knew what it means to me! I'll never be able to repay you, never, never!" አያለች እንባዋን አወረደችው። («ለኔ ምን ማለት እንደሆነ ባወቅክ! እስከመቼም ውለታህን ልከፍል አልችልም፤ እስከመቼም!»)

«ራቂቷን ተንበርክካ ሳለ፤ ነጭ ገላዋ እንዴት ድቡልቡልና አስቀያሚ ንደሆነ ታየች። በጣም አሳዘነችኝ። እንደዛ አዝኜ አላውቅም። አብሪያት አለቀሰኩ»

«'ምነው አለቀሰክ? ትወደኛለህ 'ንዴ?' አለችኝ»

«ምንም ምርጫ አልነበረኝም»

«'አዎን እወድሻለሁ' አልኳት»

«'ምንም ወፍራም ብሆን?'»

«'ምንም ወፍራም ብትሆኒ'»

«ምንም ርካሽ ብሆን?»

«ምንም ርካሽ ብትሆኒ። ደግሞ ርካሽ አይደለሽም። ተጠቃሽ ተበደለሽ እንጂ አንቺ ያጠፋሽው ጥፋት የለም። You are a victim («ጥቃት የደረሰብሽ ነሽ»)

“‘Yes I am a victim. God, I am a victim with no one to defend me,’ አለችና የባሰውን ስቅስቃሴ ብላ አለቀሰች

(«አዎን ተጠቂ። ማንም ተከላካይ የሌለኝ ተጠቂ ነኝ»)

«ሳባብላት ብዙ ጊዜ ወሰደብኝ

«እና ይኸውልህ፣ አገሯ አስከትገባ ድረስ እንድወዳት ከራሴ ጋር ግዴታ ገብቻለሁ»

«መቼ ነው 'ምትሄደው?' አልኩት፣ ውስጥ ውስጡን እያደነቅኩት

«ካንድ ወር ተኩል በኋላ»

«አይ! አጭር ጊዜ ነዋ»

«በኒ ቦታ ብትሆን አጭር ጊዜ አይመስልህም ነበር። ያንተስ መቼ ነው 'ምትሄድህ?»

«የኒ እንጃ መሄዷን። ግን እጮኛዋ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ይመጣል»

«እጮኛ አላት?! ትወደዋለች ይመስልህል? ፍቅር ማለቴ ነው»

«አዎን»

«ታዲያ ካንተ ጋር...»

«ከኒ ጋር ያ ነገር ብቻ ነው። እየሀ፣ አገሯ ሳለች ከጥቁር ጋር

መተኛት በጣም ያምራታል። ግን እትደፍርም። ስለዚህ፤ ፍራንስ
የነፃነት አገር እንደመሆኑ መጠን... ትክክሉን እንቀሳቀሳለን።

«እራሳችሁ ምን ይላል?» አለኝ ሉልሰገድ

«እንዴት ያውቃል?»

«አይሴቶች! እኛም ከ ስናምናቸው እንደዚህ ይጫወቱብናል።»

«ምን አለበት? እኛስ እንጫወትባቸው የለ?»

«ቢሆንም አንድ አይደለም።»

«ለምን አንድ አይደለም?»

«እነሱ ሴቶች ናቸው!»

በዚህ ስንሰቅ «እኔ ምልህ» አለኝ «በዚያ በሰማያዊ እይቋ
ስታይህ ፍቅር የያዛት ይመስለኝ ነበር። ለካሰ ጥቁር ወንድ
ስለሚያምራት ኖሯል?»

«አዎን»

«እንዲህ ከሆነማ ብሞክር ሳይቀናኝ አይቀርማ»

«እርግጠኛ ነኝ ይቀናህል። በጣም ደስ ትላታለህ ስለህ!»

እንደማፈር ብሉ፤ ግን ጉልህ አይኖቼ እየላቁ

«ምኔ ነው ደስ የሚላት?» አለኝ

«ምን ልበልህ፤ ብዙ ነገር ነው። አይኖችህ፤ ቅላትህ፤
አረማመድህ። ከሁሉ ይበልጥ ደስ የሚላት ግን ምን መሰለህ?»

«ምንድነው?» አለኝ

«ሌላ ቢራ እዘዝልኝና 'ነግርህለሁ' አልኩት። እዘዝልኝ

«ምኔ ነው ከሁሉ ደስ የሚላት?» አለኝ

«ቆይ ቢራው ይምጣ» አልኩት። በሸቀ። ጠረጴዛው ላይ በጣቶቹ
ታምቡር እየመታ እኔ እያየሁት እየላቅኩ ቆየን። ቢራዬ መጥቶ
አንዴ እንደተነገረሁለት፤

«ተናገር 'ንጂ!'» አለኝ

«ከሁሉ ደስ የሚላት ፈገግታህ ነው።»

«ሙት? ቆይ 'ሱቲ» አለና ከኪሱ አንድ ትንሽ መስተዋት አውጥቶ መስተዋቱን እያየ ፈገገ አለ። ራሱን እየነቀነቀ «እቺ ልጅ አልተሳሳተችም። እነዚህ ጥርሶቼ እንደ አይጥ ጥርስ ቢዘረዘሩም፤ ፈገገታዬ ልብ ያጠፋል። ፈገገታዬ ልብህን አያጠፋውም?»

«እናትክን! ይልቅ ምን እንዳለች ልንገርህ» አልኩት

«ንገረኝ»

«ፈገገታው በሀይል ደስ ይለኛል። ጥርሶቼን ሳያቸው ጭኖቼ መሀል ትኩሳት ሲቆሰቆሰ ይሰማኛል» አለች

«እውነትክን ነው? ጥርሶቼ ይህን ያህል sex-appeal (ማራኪነት) አላቸው? እቺ ልጅ በጣም አስተዋይ መሆን አለባት»

«እንዲህ አይምሰልህ። ሌላ ምን አለች መሰለህ?»

«ምን አለች?»

«እዚህ አለም ላይ ምን ያምርሻል ብትለኝ» አለች «ሉልሰገድ ጭንና ጭኔን ክፍት ቢያደርገኝና—» አቋረጥኩ

«እና?» አለ። ተንገብግቧል

«እና ብልቅጥ ሲልለት፤ ሉልሰገድ ይህን እምሴን በጥቃቅን ቆንጆ ጥርሶቼ ጋጥ ጋጥ! ጉርስ! እኝክ! ቢያደርግልኝ ያምረኛል» አለች

«በሽቃጣ! አንት እርኩስ!»

«እኔ ምን አጠፋሁ? የፈለገችህ እሷ» አልኩት

ሁለታችንም መሳቅ ጀመርን። ሌላ ቢራ አዘዝን። ብዙ ሌላ ወሬ አወራን። ስለባህራም ጠየቅኩት። እንዲህ አለኝ

«በእውነቱ አውቀዋለሁ ልልህ አልችልም። የሚታወቅ አይነት ሰው አይደለም። ስምንት ወር ሙሉ ገንዘብ ሳታገኝ መኖር፤ ግን ገንዘብ ከሚያገኙ ሰዎች እኩል መኖር፤ ቀልድ አይደለም። ኮሙኒስት መሆኔን ታውቅ የለ? አንዳንዴ ከሀበሾቹ ወይም ከኢራኖቹ ጋር ሳይሆን ከፈረንሳይ ጓደኞቹ ጋር ማታ ማርሰይ ሄዶ እምሸቶ ወይም አድሮ ይመለሳል። የኮሙኒስቶች ስብሰባ ነበረን ይላል። ግን አንዳንዴ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልሃል? በእውነት ኮሙኒስቶች ስብሰባ ይሄዳል? ወይስ ማርሰይ ጋንግስተሮች ጋ

ይሄዳል? እንደሱ ከሆነ ለገንዘቡ እንቅጥልሽ ፍች ይገኛለታል፤ እያህ

«ይህን የሚያስኘኝ እንድ ምክንያት አለ። እዚህ ከመምጣቴ በፊት በይሩት ነበርኩ ይላል። ሁለተኛ አመት ኮሌጅ ጨርሼ ሶስተኛ አመት ስገባ በያስሚን ፍቅር ምክንያት ወዲህ መጣሁ ይላል። ያስሚን ይወዳት የነበረ የሊባኖስ ልጅ ናት። ግን ባንዲት ልጅ ፍቅር ምክንያት ትምህርትህን አጋምሰህ አይንህን ጨፍከህ ትሸሻለህ? ደሞ፤ በይሩት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ ትሸሻለህ? ደሞ፤ በይሩት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ እዚህ ስመጣ ጊዜ ግን ድንገት ድምፃቸው 'ንኳ ጠፋ ይላል። ለምን? ሌላ ነገር ደሞ። በይሩት የመካከለኛው ምስራቅ ሰላዮችና ጋንግስተሮች ዋና ከተማቸው ነው ሲባል ሰምቻለሁ። ባህራም የሚለው ሁሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን አይመስልም

«ይህንም ስልህ፤ እንዲሁ የሚመስለኝ ነው፤ እንጂ፤ ለምን እንዲህ ይመስልህል ብትለኝ በቂ ምክንያት ልሰጥህ አልችልም

«እኔ በበኩሌ ጋንግስተር ሆነ ኮሙኒስት ሆነ ግድ የለኝም። ልጄ እንደተካ ብሽቅና ነጃሳ ሳይሆን፤ ተወዳጅና አብረኸው ስትሆን የሚያስቅህ የሚያስደስትህ ነው። ስለዚህ ባላውቀውም እወደዋለሁ። ሲቸግረው አንዳንዴ ጥቂት ፍራንክ እፀድቅበታለሁ»

«አቃጣሪ ሊሆን ይችላል?»

ጥያቄዬ አሳቀው፤ በጉልህ ውብ አይኖቼ ብቻ ሳይሆን በጥቃቅን ዝርዝር ጥርሶቼ ጭምር ሳቀብኝ

«ይህን ሀሳብ ያሳደረብህ ተካ መሆን አለበት» አለኝ

«አዎን»

«አይ ተካ ብሽቁ! ለምን ደግ ሲውሉለት አይገባውም? ስለሱ ልንገርህ። አንድ ቀን ማታ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አድርገን ሁላችንም ስንደንስ ሲት ስናበስል፤ ተካ አንድ ማእዘን ጋ አንድ ወምበር ሳይ ቁጭ ብሎ ነጭ ወይን እየጠጣ ሲጋራ ያጨሳል፤ ጥፍሩን ይነክሳል። ባህራም እንዲህ አለኝ 'ይሄ ተካ ብቻውን ቁጭ ብሎ አሳዘነኝ። ያቺ ልጅ አልተያዘችም ቀስ አርገን እናያይዛቸው።' እኔ መቼም ተካን አቀዋለሁ፤ እምቢ አልኩ። ባህራም ተቆጣኝ 'አትረባም' አለኝ። ሄዶ ተመስገንን አግዝኝ አለው። ተመስገንም እምቢ አለ። ባህራም 'እናንተ ሀበሾች በጣም ጥሩ ሰዎች ትመስሉኝ ነበር፤ ለካስ አትረቡም።

ለራሳችሁ ደስታን ካገኛችሁ፤ ሌላው ቢቀና ቢበሳጭ ግድ የላችሁም። በሉ ተውት! ብቻዬን እሞክራለሁ አለ። ተው ይቅርብክ አልነው። እምቢ አለ። ተካንና ያችን ልጅ ሊያያይዛቸው ሞክረ

«ለመልካም ሙከራው ተካ ሲያመሰግንው ሰምተህል

«እነተካ ነጃሳ ያሉትን ቢሉ፤ ባህራም የሚወደድና የሚከበር እንጂ የሚናቅ አይደለም» አለኝ

ይሄ ሉልሰገድ ራሱ የሚወደድና የሚከበር ልጅ ነው፤ የስታውቃል

አንድ ቅዳሜ ከሰለት በኋላ ሉልሰገድ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አማንዳ ቁና ቁና እየተነፈሰች ገባች (ሶስተኛ ፎቅ ነው ቤቱ)

«ፈረንሳዮቹ ለምን ኢለቪተር አይሰሩም?» አለችና አልጋው ላይ በጀርባዋ ተከመረች። ስራዬን ትቼ ወንበሬን ከመሳፈያው ጠረጴዛ ወደ አልጋው በኩል አዞርኩት

«ስራህን አላቋርጥህ» አለችኝ

«ምንም አይደለም» አልኳት

ወሬ ጀመርን። ሞርሞን ነኝ አለችኝ። ስለሞርሞን ሀይማኖት ብዙ ስለማላውቅ ጠያየቅኳት። ስለጆዜፍ ስሚዝና ስለወንጌሉ፤ እንዴት ሁለቱ «የጠፉ የእስራኢል ነገዶች» ውቅያኖስ አቋርጠው አሜሪካ እንደደረሱ፤ እንዴት በሀጢአታቸው ምክንያት ነጮቹና ቀዮቹ እንደዋጡዋቸው፤ ምናምን ዝብርቅርቅ ታሪክ ዘበዘበችልኝ። አሁን አብዛኛውን ረስቼዋለሁ። ግን ስለራሷ የነገረችኝን አስታውሳለሁ

«እኔ የሞርሞንን ሀይማኖት በሙሉ ልቢ እቀበለዋለሁ» አለች «የሞርሞን ሀይማኖት ደሞ የጥቁሮች ፍጥረት ከነጮች ፍጥረት በታች ስለሆነ፤ ነጮች ከጥቁሮች ጋር አይጋቡ ይላል። እኔ ግን ቢቻለኝ ከሉ ጋር ልጋባ እፈልግ ነበር። ሉን ምን ያህል እንደምወደው ይታይህ»

«ለመሆኑ ሉልሰገድ የት ሄደ?» አልኳት

«በመኪናዬ ኒስ ሄደ። ማታ ይመለሳል»

«መኪና አለሽ ንዴ?»

«እምን፣ ስፖርት ጃጉዋር። ካራት ቀን በፊት ከእንግላንድ መጣልኝ»

«ጃጉዋር?»

«እምን። አባቴ ሀብታም ነው። ከሁለት ወር በፊት ነበር መኪናው ይደርስኛል ያለኝ፣ ገና ዛሬ ደረሰኝ። ስለዘገየብኝ ተበላጭኝ ነበር፣ አሁን ግን እንኳን ዘገየ እላለሁ»

«ለምን?»

«የን ጊዜ መጥቶልኝ ቢሆን ኖሮ ከሉ ጋር ከመተዋወቁ በፊት ይሆን ነበር። እና ሉ የተጠጋኝ ለራሴ ሲል ይሁን ወይስ ለጃጉዋር መኪናዬ ሲል ይሁን ለማወቅ አልችልም ነበር። እንዲያውም ለመኪናዬ ሲል ነው ማለቴ አይቀርም ነበር እርግጠኛ ነኝ። አሁን እንደዛ አይነት ሰው እንዳልሆነ አውቃለሁ። ግን ከመተዋወቃችን በፊት ጃጉዋር ቢኖረኝ ኖሮ እንዴት ላውቅ እችል ነበር? የፈረንሳይ ቆንጆዎች እንደ ልቡ ሊያማርጥ ሲችል ለምን እኔን ይጠጋኛል? 'ለጃጉዋሪ ሲል' ብዬ ማሰቤ አይቀርም ነበር። እና ይህ ሁሉ ደስታ ይቀርብኝ ነበር»

«ደስታ ይሰጥኛል?»

«እንዲህ አይምሰልህ። እሱን ከማግኘቴ በፊት ደስታ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር። አሁን ግን. . .»

«ፍቅር ይዞኛል»

«ያውም ውብ የሆነ፣ የቀስተ ደመና ቀለማት የለበሰ ፍቅር ነዋ!» ወፍራም ክብ ፊቷ ላይ የልጅ መሳይ ፈገግታ ይጫወታል፣ ቆንጆ ነጭ ፀጉሯ ትራሱ ላይ ተበትኗል

«ቅድም ጓደኞቼ ማርበይ እንሂድ ብለውኝ ነበር» አለች «የራሴ አልጋ ደሞ ከዚህ ይበልጥ ይመቻል. . . ግን እዚህ መምጣት ፈለግኩ። ሉ ባይኖርም የሉ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ወይም የሱ አልጋ ላይ ተጋድሜ፣ በሱ እቃዎች ተከብቤ መቆየት እንድ አይነት ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል. . . ፍቅር ይዞህ ያውቃል?»

«እምን»

«እንግድያው ምን ማለቴ 'ንደሆነ ይገባህል»

«በደምብ ይገባኛል። ታድለኛል»

«አኒያም ታድያለሁ አላለሁ— ምንም እንኳን ሳይሆን ጊዜ ብቻ ቢሆን»

ዘም አልኩ። ፈቺ ላይ ሀሳቤን እንዳላይሳት መሬት መሬትን አየሁ።

«ቲኒሰንን እንብብህ ታውቃለህ?» አለችኝ

«አዎን»

«ይህንን ጥቅስ ታስታውሳለህ?»

«I hold it true, what'er befall,
I feel it when I sorrow most»

ተቀበልኳት

“’Tis better to have loved and lost
Than never to have loved at all”

ላቅ እያለች

«Wow, man!» አለችኝ

ቲኒሰን አቀራረበን

«ቡና ላዩላለህ?» አለችኝ

«አብረሽኝ ትጠጪ / ንደሆን» አልኳት

ቡናውን ከቀዳችልን በኋላ ተመልሳ አልጋው ላይ ተከመረችና ወሬያችንን ቀጠልን። ስለሞርሞን ሀይማኖት፣ ስለአሜሪካ፣ ስለከሙኒዝም ስናወራ ቆይተን፣ ወሬው ወደ ሉልሰገድ ወሰደን። እንዲህ አለችኝ

«ሉን ከማግኘቴ በፊት ርካሽ የርካሽ መጨረሻ ነበርኩ። እሱ ንኳ ስርጥሪዝ ፓርቲ አግኝቶኝ፣ ያኔውኑ ወደ አንድ ክፍል አስገብቶ ተኛኝ። ያን ጊዜ በሉ ቦታ ማንም ወንድ ቢለምነኝ ኖሮ እሽ አል ነበር። ይተኛኛል፣ ሌላ ጊዜ አንገናኝም፣ በቃ። ሉ ሲተኛኝ ግን ሌላ አይነት ስሜት ተሰማኝ። እንዳይተወኝ ፈራሁ። አለቀብኩ። ቢሆንም ገና የእውነት ፍቅር አልያዘኝም ነበር። ይህን ምልቦት ምክንያት አለኝ። በላምንቱ እዚያው ቤት ሌላ ፓርቲ ነበር። ሉ አልነበረም። ተካ እዚያ ነበር። ተዋወቀኝ፣ አስደነሰኝ፣ ሊተኛኝ ፈለገ። እኔ ንኳ አልፈለግኩትም ነበር። ግን ከሉ ፓር ፍቅር እንዳይዘኝ

ፈርቄ ስለነበረ፤ ገም ብዬ እንደ ድርድር መሆን ይሻለኛል በማለት ተካን እሺ አልኩት። በኋላ በጣም ቆጨኝ።

«ለምን ቆጨሽ?»

«ምክንያቱም፤ ከሉ ጋር ስተኛ ንፁህ እንደሆንኩ መሰሉ ተሰምቶኝ ነበር። ተካ ተኝቶኝ ሲነሳ ግን ቁሽሽ ያልኩ ቆሻሻ እርኩስ እንደሆንኩ ተሰማኝ። ትቶኝ ሲሄድ እዚያ ጭለማ ውስጥ ብቻዬን ስቅስቅ ብዬ አለቀሰኩ።»

ሁለታችንም ገም አልን። ትንሽ ቆይታ ተጠለች

«አሁን በቅርቡ ሉን ስለተካ ነገርኩት። ማንም ወንድ ቢሆን፤ ሽርሙጣ ነሽ ብሉ ይሰድበኝ ወይም ይመታኝ ነበር፤ ወይም እስከነጭራችኑ ይተወኝ ነበር። ሉ ግን ምን እንዳለ ልንገርህ? ምንም አይደለም። የበፊት መጥፎ ልማድሽ ባንዳፍታ ሊለቅሽ አይችልም መቸስ። ደሞ አትደግማውም። የምትደግማው ቢሆን ኖሮ አትነግራኝም ነበር። ስለዚህ አልፏል ማለት ነው፤ እንርሳው አለኝ

«ጥልቅ ፍሰህ ስለተሰማኝ አለቀሰኩ። ከዚህ በፊት ማንም አስቦልኝ አያውቅም፤ አየህ። ሉ ሊያሻሽለኝ ይሞክራል፤ ርካሽነቴን ሊያስተወኝ ከልቡ ይጥራል

«ርካሽነትን ካልተወሸ ራሰሽን ለማክበር አትችይም። ራሰሽን ካላከበርሽ ደሞ ሰው ሊያከብርሽ አይችልም። ሰው ካላከበረሽ ደስታን ልታገኝ አትችይም ይላኛል። እንዲያ እያስበልኝ እንዴት ላልወደው እችላለሁ?» የፊቷ ሮማ ያፈናቸው ንፁህ ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረፉ

«እኔ ላለቅስ ነው፤ ወሬ እንለውጥ» አለችኝ

«እሺ። ስለምን እናውራ?» አልኳት

«ሰላንተ። ፍቅር ከማን ጋር ነው የያዘህ?»

«አንዲት ያገሬ ልጅ አለች።»

«ቆንጆ ናት እርግጠኛ ነኝ።»

«እንዴት እርግጠኛ ሆንሽ?»

«ሉ ነገረኝ»

«ምን አለሽ?»

«እንደሷ ቆንጆ አይቺ አላውቅም አለኝ። ደሞ—»

በር ተንኳኳ። ወንድ መኝታ ቤት ሲት ማሰገባት ከልክል ስለሆነ ፈራን። እንደገና ተንኳኳ

«ማንው?» አልኩ በፈረንሳይኛ

«እኔ ነኝ። ከፈት» አለኝ

«ሉ ነው!» አለችና ካልጋው ዘላ ተነስታ በፍን ከፈተች

«ከግማሽ መንገድ ተመለስኩ» አለ ሉልሰገድ

«ምንው? መኪናዋ ተበላሸች?» አለችው

«የለም፤ ሳስብበት ጊዜ፤ ለምን ከኔ ጋር አትመጫም?» አላት

«እንድመጣ ትፈልገኛለህ?» አለችው

«እስዚያ ለምን እመለስ ነበር?» አላት

ሲወጡ ከበሩ ጋ መለስ አለችና፤ እሱ እንዳይሰማ

«እኔስ ምን አልኩህ?» አለችኝ። በጣም ደስ ብሏታል

ይሄ ሉልሰገድ ተራ ሰው አይደለም። ከእማንዳ ጋር ባደረገው ግንኙነት የታየኝ ጠባዩ የሀበሻ ጠባይ አይመስልም። . . . አስቀያሚ ሲት መተኛቱስ የሀበሻ ደምብ ነው— ሰው ሁሉ እያየው አቅፏት መዞር ግን! እምራው ቢተኛት ያባት ነው— እየሰለቸችው እየታከተው እወድሻለሁ ማለቱ ግን! ልጅቱ አስቀያሚ በመሆኗ አይወዳትምና፤ ተካ ተኛጓት ብሎ ሲነገረው ከተካ ጋር አለመጣላቱስ እሺ— እሷ ራሷ ተካ ተኛቶኛል ብላ ስትናዘዝ ሰበብ አገኘሁ ብሎ እሷን አለማባረሩ ግን! . . . ይህ ጠባዩ በጭራሽ የሀበሻ አይመስልም። በልጅነቱ ሚሲዮን ነበር የሚማረው። ለዚህ ይሆን?

ሶስት ሲልቪ ላይ ላዩን

ተመስገን ከፍል ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ እንዳንደ ውቢቱ ሲልቪ ትመጣና «Salut, Castro noire» ትለኛለች። («ሰላም፣ ጥቁር ካስትሮ») (ዒም ስላለኝ ነው።)

«Que la paix soit avec toi, O, Scheherazade Blanche,» እላታለሁ (ሰላም ላንቺ ይሁን፣ ፃሕዳይቱ ሻህራዝድ ሆይ።)

ትስቃለች። በምስራቃውያን አኒጋገር እንቀጥላለን። ቀልድ ነው። ከሲልቪ ጋር ሁልጊዜ ቀልድ ነው። እውነተኛ ፈረንሳዊት ናት። ስለምንም ነገር ቢሆን «Moi, je m'en fous!» ነው 'ምትለው («እኔ ስለዚህ ነገር ደንታ የለኝም») ታድያ ደስ ትላለች። ሰፊ እፅ ሳሙኝ ሳሙኝ ይላል። አብረህት ስትሆን ሳት ቀልድ ታበዛለህ።

«ዝማንፋቲዝሚ» ይጋባብሀል። ስለምንም ነገር ደንታ አይኖርህም

እንደ ቀን ግን

«ምንድነው ሁልጊዜ ስትዕፍ 'ማገኝህ?» አለችና ደብተሬን አየችው። «የምን ዕህፈት ነው ይሄ? ያገራችሁ ነው?» አለችኝ

«አዎን»

«ምንም አይገባም»

«ቀላል ነው። ሁለት መቶ እርባ የሚሆኑ ፊደላት አሉት»

«Quel horreur! (ኸረ የጉድ ያለህ!) እንግዲያው እታስረኝ ይቅርብኝ. . . ምንድነው 'ምትዕፈው?»

«ምንም እይደለም—»

«ልብወለድ ነው?»

«ብሉ ነው»

«እንዴት ማለት— ብሉ?»

«እንዴት ልበልሽ? ልብወለድ ነው፤ ግን ፈጥራው እይደለም፤ ምሁራን የሰማሁትን ነገር ስብስቤ ቅርጹን እለዋውጣለሁ 'ንጂ፤ ሳንዘል እንዲጥም»

«ቆይ—ቆይ። አሁን መፃፍ አለብህ ወይስ ለጊዜው ልትተው ትችላለህ»

«ልተው እችላለሁ»

«እንግዲያው ከዚህ እንሂድና ቡና ልጋብዝህ። እና ስለድርሰት እናውራ። ይስማማህል?»

«በደምብ ነዋ! ቆንጆ ሴት ቡና ስትጋብዝኝ ሁልጊዜ ይስማማኛል»

«Malin Castro noir, va!» («ሂድ ወድያ! ጮሌ ጥቁር ካስትሮ!»)

Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ ከገባን በኋላ

«ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም። ማርሰይ እንሂድ?»
አለችኝ

እየቀለድን እየላቅን ደጋግማ «Moi, tu sais, je m'en fous!»
አያለች፤ በሆዴ ውበቷን እያደነቅኩ፤ ማርሰይ ደረሰን። የንግድ ሳይሆን የግል የመደሰቻ ልዩ ልዩ አይነት ጀልባዎች ከተደረደሩበት ወደብ አጠገብ እንድ ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፤ ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በፈገግታ እያዩኝ

«ንገረኛ ስለምትፅፈው» አለችኝ

«ምን ልንገርሽ?»

«ስለሰዎቹ፤ ስለጊዜው፤ ስለግንኙነታቸው፤ ማን ማንን እንደ ሚድ፤ ማንስ ማንን እንደሚጠላ፤ መፅሀፍህ እንዴት እንደ ሚጀመር፤ አሁን የት እንደደረሰ፤ በኋላ እንዴት እንደሚያልቅ፤ ምን ምን ነገር እንደሚያስቸግርህ፤ መፅሀፍህ ምን እንዲል እንደ

ምትፈልገው፤ ሁሉን ንገረኝ።

ቆንጆ ሰለሆኝ ይሁን፤ አጠያየቁን ሰላውቶብት ይሁን ወይስ ሌላ ያልተገለፀልኝ ምክንያት ይኑር እንጂ፤ ስለመፅሀፌ ሁሉን ንገርኳት። ለማንም ነግሬ የማላውቀውን ለሷ አጫወትኳት። ችግሩን፤ ደስታውን፤ ብስጭቱን፤ የድል አድራጊነት ሰግቶኝ፤ ምንም ሳልደብቅ አዋየኋት። ፈረንሳይኛው ሲያስቸግረኝ ልክ ልናገረው የፈለግኩትን ቃላት ታቀብለኛለች፤ ምክንያቱም ሀሳቤ ቃላቴን ቀድሞ ደርሷት ይቆያል። አንዳንድ ቦታ አንድ ሀሳብ ተናግሬ ጨርሼ ሌላ ሀሳብ አልመጣልህ ሲለኝ አንድ ጥያቄ ትጠይቀኛለች፤ እሱን ጥያቄ ስመልስ፤ ሌላ ሀሳብ ይመጣልኝና እቀጥላለሁ። እንደዚህ ብዙ ካወራሁ በኋላ

«ይገርምኛል፤ ይህን ለማንም ነግሬ አላውቅም» አልኳት

«J'en suis flattée» አለችኝ («ክብር ይሰማኛል»)

«እኔ እውነቱን ነው»

«እኔም እውነቱን ነው»

«አሁን ተራሽን እውራልኝ»

«ቆይ» አለችና ከያዘችው የመግህፍት ቦርሳ አንድ አስር የሚሆኑ ባንድ በኩል ብቻ በታይፕ የተባፈረባቸው ነጠላ ወረቀቶች ሰጠች። አንብበው አለችኝ። አነበብኩት። አጭር ልብ ወለድ ታሪክ ነው። ስጨርስ

«ምን ይመስልህል?» አለችኝ

«አንቺ ነሽ የጥፋሽው?» አልኳት

«አዎን» አለችኝ

«አዝናለሁ። ጥሩ ታሪክ አይደለም»

«ምንድነው የሳደለው?»

«እርግጠኛ አይደለሁም። አየሽ፤ አንድ ሰው የሚወዳትን ሴት ሊገድል ይችል ይሆናል። ግን ባስር ገፅ ውስጥ ይህን መናገር የሚቻል አይመስለኝም። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት መቶ ገፅ ያስፈልገዋል»

«ይህንንም እንብብ እስቲ» ብላ ሌላ አስራ ሶስት ገፅ ሰጠችኝ።

እስከላከት፡፡ ጥሩም ታሪክ ነበር፡፡

«ይህንንም እንቺ ነሽ የጥፍሽው?»

«አምን»

«ታሪክ ይሉኛል ይሄ ነው፤ ይህን ጊደ ሞጋሳን ራሱ ነው የፈጠረ ቢሉኝ እምናለሁ» አልኳት

ኋላ ሰጥያዊ አይኖቿ ልዩ አስተያየት ሰጡኝ፤ እንደማቀፍ ያለ እስተያየት፤ ሙቀት ያለው አስተያየት

«Merci» አለችኝ

«Je t'en prie, (እርሴ ምንም አይደለም) ይህን የመሰለ ለመጥፋት ትችላላችሁ፤ እንዴት እርገሽ የቅድመን ጥፍሽው?» አልኳት

መጣቱ ጀመረች (ጥርስዬ ትከክል ሆነው ነጫጭ ናቸው፡፡ ነጭ የፈረንጅ ጥርስ ብዙ አይታይም) «እኔ ንጃ» አለችኝ «በምፅዋበት ስለት ሁሉም እኩል ጥሩ ሆኖ ይሰማኛል፡፡ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ሻብው ነው እውነተኛው ሞጋው የሚታየኝ»

«ይሄ መጥፎው መቼ ነው የተፃፈው?»

«ካንድ አመት ተኩል በፊት»

«እንገዲያው መጥፎ መሆኑ ድሮ ገብቶኛል፡፡ ለምን እስከላከኝ?»

«ላውቅህ ስለፈለግኩ፡፡ ማንም ሰው ቢሆን፤ እንደምፅዋ ካወቀ ወይም እንዲያውቅ ከፈለግኩ፤ መጀመሪያ መጥፎ ታሪኬን እስከበጠየለሁ፡፡ እንብቦት ጥሩ ነው ካለ በቃው፡፡ ሁለተኛ እኔ የጥፍኩትን አያነበም፡፡ እስካሁን ለአንድ ስምንት ሰው እስከላከኝ ያለሁ፡፡ አንተና አንድ የፓሪስ ጓደኛዬ ብቻ ናችሁ መጥፎውን መጥፎ ያላችሁት፡፡ ስለዚህ ሁሉታችሁ ብቻ ናችሁ ጥሩውን ያነበባችሁ»

«ሌላ የጥፍሽው አለ?»

«ግያ ሶስት አለኝ፡፡ አስራ አንዱ ጥሩ ይመስላኛል፡፡ ሰባቱ በማም መጥፎ ነው፡፡ አምስቱ ግን ጥሩም አይደል፤ መጥፎም አይደል፡፡ አንደኔ አስተያየት፡፡ ስለዚህ እንተ እነዚህን አምስት አንብቤ ምን እንደሚመስልህ ብትነግረኝ፤ ተስፋ የሌለውን አጥሎና ተስፋ ያለውን እየመከርከኝ እሻሽለዋለሁ»

«ከባር ይሰማል! ንን ልመከርሽ መቻሉን አንጃ»

«ትቸላለህ! ታግዝኛለህ?»

«ከቻልኩሃ በደስታ! እሁን ስለራሴሽ ንገራለሁ። ቅድም እኔ እንደነገርኩሽ»

ነገራችኝ። የምንፀፍበት ቋንቋ ተለያየ ንጂ መከራችን፣ ቸግራችን፣ እስተያየታችን በጣም ይመሳሰላል። ስንወያይ መሸ።

«እማውቃት ጥሩ ርካሽ ምንብ ቤት አለች» ብላ ሳን ሻርል ባቡር ጣቢያ አጠገብ ወሰዳ እራት ጋበዘችኝ። በፈረንሳይ ደምብ ከምግቡ ጋር እንድንጠርመስ ወደን ጠጣን። ሲኒማ ሳስገባሽ አልኳት። ሁለታችንም እንደዚህ ልንጨጥወት የምንችልበት ጊዜ መቼ ተመልሶ እንደሚመጣ አይታወቅም አለችኝ። እውነትሽን ነው አልኳት

ወደ ወደቡ ተመልሰን በእግር እየተዘዋወርን ወራያችንን ቀጠልን። በተርታ የቆሙ ጀልባዎች የሚወጣወቡበት ውሀ ውስጥ የማርሰይ መብራት ይጫወታል። የባህር ሽታ ይዞ ከባህር በኩል የሚመጣው ነፋስ ትዝትዝ ያለ ሆኖ ይለሰልሳል። እንደኛው እያወሩ የሚዘዋወሩ ሰዎች አሉ፤ አብዛኛዎቹ ተቃቅረዋል። መንሸራሸር ሲበቃን እንድንካፈል ንብተን ቁጭ ብለን ቢራ እዘዝን

«ስለ ኑሮ ምን ታስባለህ?» አለችኝ

«ኑሮ በጣም አጭርና በጣም ጣፋጭ ናት እላለሁ። እንቺስ ምን ይመስልሻል?»

«እኔም በጣም አጭር ናት እላለሁ። ስለዚህ ለመኖር መሸቀዳደም፣ መጣደፍ አለብን»

«በተቻለን መጠን ኑሮአችን ውስጥ ሀሲትን መጠቀጠት አለብን»

«ሀሲት» ስል bonheur የሚለውን ቃል ነበር የተጠቀምኩት

«Il n'y a pas de bonheur, tu sais» አለችኝ «Il n'y a que du plaisir» («ሀሲት የሚለው የለም'ኩ። የሰሜት ደስታ ብቻ ነው ያለው»)

«እና እንቺ ምን አይነት የሰሜት ደስታ ትወጂያለሽ?»

ሳቅ እያለች «ከምግባጣው ሰው ጋር እንደዚህ ማውራት፤

ከማምነው ሰው ጋር ማታ ባህር ዳር መንሸርሸር»

«ሌላስ?»

«ውብ መብቃ መስማት፣ ጥሩ ትያትር ማየት፣ ጥሩ መፅሀፍ ማንበብ፣ እስከጠግብ ከበላሁ በኋላ ወይን እየጠጣሁ ማውራት...»

«ሌላስ?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«አትደነግጥም?»

«ሞክሪኝ»

አመነታች። «ለሰው ተናግራው አላውቅማ»

እየሳቅኩ «እኔና አንቺ'ኮ ከሰው በላይ ነን። ደራሲያን ነን፣ ፈጣሪዎች ነን» አልኳት

ሳቀች። ሳቋ ጉሮሮዋ ውስጥ ይሰማል፣ በጣም ደስ ይላል። ሁለመናዋ ደስ ይላል

«እንግድያው ልንገርህ»

«ንገሪኝ»

«J'aime faire l'amour» («ከወንድ ጋር መተኛት እወዳለሁ»)

አየሁዋት። እስካሁን የተመሰገን «ሚስት» በመሆኗ ስለሷ እንዲገለፅልኝ ያልፈቀድኩለት ስሜት አሁን የአእምሮዬን በር በርግዶ ገባ። ሲልቪን በጣም ተመኝኋት!

«እ! ላላ! እንደሱ አትየኝ!» አለችኝ። አፍራለች፣ ጉንጮቿ ደም መልበስ ጀምረዋል፣ አይኖቿ ይርገበገባሉ። የባሰውን አማረችኝ።

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳት

«Tu me fais rougir» («ፊቴ እንዲቀጥ ታደርገኛለሁ»)

«በጣም ታምሪኛለሽ ፊትሽ ሲቀጥ» አልኩና ጉንጮቿን በሁለት እጀ ደገፍ አፏ ላይ ሳምኳት። አፏ ይሞቃል።

«እንደ ከዚህ?» አልኩት፡፡ Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ እንደገና

«እኔም ከሴት ጋር መተኛት በጣም በጣም እወዳለሁ» አልኳት
«እውቃለሁ» አለችኝ

«እንዴት ታውቂያለሽ?»

«ምስጢር ነው፡፡ Secret professionnel» («የባለሙያተኞች ምስጢር»)

«Mais nous sommes de la meme profession» («ታዲያ የሁሉም ትምህርትም ምያ አንድ ነው'ኩ»)

«እውነትክን ነው»

«ንገሪኛ፡፡ ሴት መውደዴን እንዴት ታውቂያለሽ?»

«አንደኛ አስተያየትህ፡፡ አይነህ ቆንጆ ሴት ላይ ሲያርፍ ሴትዮዋን በመቀት ያገናፅፋታል፡፡ ደሞ ቆንጆ ሴት አይነህን ጣል ባታረገባት አታልፍም፡፡ ሁለተኛ ድምፅህ፡፡ ከወንዶች ጋር ስትነጋገር ስምቴህላሁ፡፡ ከሴት ጋር ስትነጋገር ግን ድምፅህ ልስልስ ይላል፡፡ መቀት ይሞላዋል፡፡ እንዴት ያለች ሴት ነው 'ምትመርጠው?»

«እንዳንቺ ያለች»

«የምሬን ነው 'ምጠይቅህ»

«እኔም የምሬን ነው 'ምመልስልሽ»

«እንዴት ነው እንደኔ ያለች ሴት ማለት?»

«አእምሮዋን ላከብረው ስችል፤ ጠባይዋን ልወደው ስችል፤ ገላዋን ልመኘው ስችል፤ በዚህ በሶስት በኩል በቂ ሆኖ ሳገኛት፤ ሴትዮዋ እንዳንቺ ያለች ናት ማለት ነው» ብዬ እንደገና ሳምኳት፡፡ መሳሙን በጣም ትችልበታለች፤ ሰፊ አፏ ይመቻል

«ተመስገን ጓደኛህ ነው?» አለችኝ

«ጓደኛ የለኝም» አልኳት፡፡ ሳመችኝ፡፡ መቀ እርጥብ አሳሳም ሳመችኝ

«ስለተመስገን እንዴት እናድርግ?» አለችኝ

«እንግደለው»

እየሳቀች «እውነቱን ነው!»

«አንቺ እንደፈለግሽ። ብትፈልግ ተይውና እኔ ነድ። ብትፈልግ ሳትነግሪው በድብት እንገናኝ። ብትፈልግም የሚገባው ከመሰለሽ ነገሩን አስረጃው። እንደመሰለሽ አርግ።»

«ላንተ እንዴት ይሻልህ?»

«ለኔ ሁሉም ያው ነው። እናንተ ፈረንሳዮች እንደምትሉት 'Je m'en fous!' ብቻ አንቺን ላግኝሽ።»

«አትቀናም?»

«አልቀናም። ምን ያስቀናኛል? በማገኝሽ ጊዜ የተቻለሽን ያህል የሰሜት ደስታ ሰጪኝ እንጂ፤ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንስ ብታረግ ላንቺ ከተስማማሽ ምን ይገዳኛል?»

«እውነትክን ነው?»

«አዎና!»

«Mon Dieux! እንዴት ያለኸው ሰውዬ ነህ!» (ወይ አንተ አምላክ!»)

«ምነው?»

መልሷ መሳም ነበር

«ወደ ኤክስ እንመለስ?» አለችኝ

ምናልባት አሜሪካኗ ሆቴሌ ትጠብቀኝ ይሆናል በማለት

«ለምን እዚህ አናድርም?» አልኳት

«ነገ በሚቱ ክፍል አለብኝ»

«ትሪ ከክፍል»

«ትምህርቱስ?»

«ሰሜኝ። ዛሬ ከኔ ጋር ነው 'ምታድሪው። ሌሊቱን ችዬ እንቅልፍ አሳስወስድሽም። ስለዚህ ነገ ሚት ብትገቢም እንቅልፍ አጥቶ ማደሩና ድካሙ በደምብ አያሰሩሽም። ስለዚህ አንደኛውን ብትቀሪ አይሻልም? ትሪ እባክሽን! ደሞ ሚት ልለይሽ አልችልም» ብዬ እቅፍ አድርጌ ሳምኳት። እሺ አለች። ሳን ሻርል አጠገብ አንድ ትንሽ ሆቴል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራየን።

እጅ ለእጅ ተያይዘን ፎቁን ወጣን። የክፍላችንን በር ከፈትኩላት። ገባን። መብራቱን አበራችው። እነሱ ያለ ንፁህ ክፍል መሀል አልጋ ልብስ የተዘረጋበት ሰፊ አልጋ ይጠብቀናል። ሁለታችንም ለአልጋው ቸኩለናል፤ ሁለታችንም አልጋውን ፈርተንዋል

በፋ አጠገብ እንደቆምን ወደኔ ሳብኳት፤ ተጠጋች። ቀጭን ወገሷን አቅፌ፤ ደረቷ እየገፋኝ፤ ጭኖቿ እየተሻሹኝ አንገቴን ጉንፋሷን በስም፤ ሰፊ አፏ ተከፍቶ ከጎን ታየኝ፤ እይኔ አጠገብ ከንፈሮቿ በጣም ወፍረው ቀይ እርጥብ ሆነው ታዩኝ፤ እየተንገበገበኩ ጎረስኩዋቸው። እሷም ጎረሰችኝ በሰፊ አፏ፤ በእርጥብ ከንፈሮቿ፤ በፈጣን ምላሷ፤ በትኩስ ትንፋሷ፤ በሚያዳልጡ ጥርሶቿ ታኝክኝ ታላምጠኝ ጀመር

እፎቻችን እንደተቆላለፉ ልብሶቻችንን በሙሉ አወለቅኳቸው፤ በለስላሳው ሌሊት ራቁት ለራቁት ተቃቅፈን ቆመን መተሻሻት መሳሰሉን ቀጠልን። ጡቶቿ ደረቱን ሲገፉ ልዩ ስሜት ተሰማኝ፤ ትንሽ ራቅ አደረግኳትና አየኋቸው፤ ኮረዳነት የገተራቸው የውበት ክምሮች የምኞት ሀውልቶች ይመስላሉ። እጆቿን ዘርግታ ራሴን ወደ ደረቷ ሳበች፤ አንዱን አበባ ጡት አፈ ውስጥ ከተተችው፤ ራሴን አቀፈችኝ። ሽቶና ኮረዳነት የተደባለቁበትን ጠረፍን ወደ ውስጥ ተነፈስኩት

በኋላ ቀስ አርጋ ገፋችኝ፤ ለብቻዋ ቆመች። እየተያየን ብዙ ጊዜ ቆየን። ሳኝነቸው የነበረ ጡቶቿ ቆመዋል፤ ከረዥም ቀጭን ሽንግ በታች ሰፊ ዳሌዋ ወደ ረገዥም ጭኖቿ፤ በልዩ ጥንቃቄ ወደ ተቀረፁ እግሮቿ ይወርዳል።

«እንዴት ቆንጆ ነሽ!» አልኳት

ፈገግታ አልሰጠችኝም። ዙሪያችን የተንጠባጠቡትን ልብሶች ለበሰበችና ወስዳ ወምበር ላይ ከመረቻቸው። ጎንበስ ስትል፤ ቀና ስትል፤ ስትራመድ፤ የገላዋ ቅርፅ የዳሌዋ መወዛወዝ አቅበጠበጠኝ። ቶሎ ሄጄ አቀፍኳት፤ አልጋው ላይ አጋደምኳት። እጇን ወደ ራሴ ዘርግታ መብራቱን አጠፋች። በጭለማው እጆቿንም፤ እግሮቿንም፤ ከንፈሮቿንም ከፈተችልኝ፤ እቅፏ ውስጥ አፏ ውስጥ ሴትነቷ ውስጥ አስገባችኝ

የጉርምስና ስሜት ውስጥ እንደ ሀረግ ተገማምደን፤ በምኞት ትኩላት እየተቀቀልን በሰጋ ርጥበት ተጠበስን

በተቃራኒ ገላጾቻችን መቅደስ ውስጥ፤ ዘለአለማዊውን ጭላማ ለተጎናፀፈ፤ ጥንታዊ ለሆነ፤ ዘወትር አዲስ ለሆነ፤ ቅዱስ ለሆነ ህይወት በጠረናችን ከርቢ፤ በወጣት ልባችን ከበሮ፤ በማቃሰታችን መዝሙር ምስጋናችንን አቀረብንለት

በኋላ፤ እንሰላው ውስጥ ገባንና ክንዴን አንተርሻት

«አውራልኝ» አልኳት

«ምን ላውራልህ?»

«ያሰኘኸኝ»

«ተደሰትክ?»

«እንዲህ ተደሰኜ አላውቅም»

«እኔም። አልጋ ውስጥ አርቲስት ነህ። እንዳንተ ማንም አስደስቶኝ አያውቅም»

«በጭራሽ? እውነት ተናጋሪ»

«አንድ ብቻ ነበር። እሱም ያንተን ግማሽ ያህል አይችልበትም»

«ታዲያ እንዴት አስደሰተሽ?»

«የመጀመሪያዬ ነበር። ፍቅር ይዞኝ ነበር»

«እሱስ?»

«እሱም በጣም ይወደኝ ነበር። ግን ፍቅር አልያዘውም ነበር። ፍቅር ሊይዘው አይችልም። ፍቅሩን በሙሉ ለነፃነት ሰጥቷል። እንደሬ ማልሮን እንብበሀል? La Condition Humaine የሚባለው ልቦለዱ ውስጥ ያሉትን ጀግኖች ተስታውሳቸዋለህ?»

«ቻይና ሄደው ለሬቮሉሽኑ እውቀታቸውንና ህይወታቸውንም ጭምር ይሰጣሉ።»

«አዎን! እንደነሱ አይነት ነው እሱም። ፖል ይባላል። መልኩ ይህን ያህልም አይደለም። ደቃቃ ብጤ ነው። ግን የእስር ሰው ድፍረት ተሰጥቶታል። አይኑ ውስጥ ደሞ 'ነፃነት' ባለ ቁጥር በማሟላ ነበረባል አለ። ያባቱን ሀብት ወርሶ ነበር። ግን እሱን ለታናሽ

እሁቱ ትቶላት ሄደ።

«ወዴት ሄደ?»

«ወደ ኩባ። እንካሰትሮን ለማገዝ።»

«አሁንም እዚያው ነው?»

«አይ! እንካሰትሮ አሸንፈው የለምና?»

«እንግዲያው የት ነው?»

«ቪየትናም። ቪየትኮንግቫን ያግዛል።»

«ከሙኒስት ነው?»

«አይደለም። የነጻነት ነብይ ነው። የነጻነት አርበኛ ነው። ያን ጊዜ በ56 ዓ.ም. ሀንጋሪ ውስጥ ብጥብጥ አልተነሳም? ለሀንጋርያዊት ነጻነት ለመዋጋት ቀዩን ጦር ሰራዊት (የሶቭየት ህብረት ጦር) ከሀንጋሪ ለማስወጣት እዋጋለሁ ብል። ሀንጋሪ ሊሄድ ተነስቶ ነበር። በሰንት መክራ አባቱ አስቀሩት። ያን ጊዜ ሀያ አንድ አመቱ ነበር።»

«እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው?» አልኳት

«የአርነት ሰው ነው። የጭቆናን ቀምበር በያለበት እየዞርኩ መስበር አለብኝ ይላል።»

«ይዕፍልሻል?»

«በሰደስት በሰባት ወር እንዴ ይዕፍልኛል። እሁን ስለሱ አናውራ ባክህን። አለዚያ ማዘን እጅምራለሁ። ዛሬ ማታ በጭራሽ ማዘን አልፈልገም።»

ወሬውን ተወነው፤ ግን ሌሊቱን አልተኛንም። የወጣትነት ትኩሳት እያቃጠለን፤ በህይወት ርጥበት ውስጥ ተነክረን አደርን

ሊነጋጋ አቅራቢያ እንቅልፍ ወሰደን። እስከማታ አልነቃንም

ከእንቅልፌ ስነቃ ሰውነቴ ታድሏል፤ አስተያየቴ ተለውጧል። ሲልቪ አጠገቤ በመሆኗ ትልቅ ፍስህ ተሰማኝ። እቅፍ እያደረግኳት

«በለተመሰገን ጉዳይ እንዴት ልታረገ ነው?» አልኳት

«እንዴት ላድርግ?» አለች

«ተይሙ!»

«ምን?»

«ለብቻዬ ነው 'ምፈልግሽ»

«ትላንት ስናወራ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንም ብትሰራ የራስሽ ጉዳይ ነው አላልከኝም ነበር?»

«ትላንት ፍቅር አልያዘኝም ነበራ!»

በሀይል እቅፍ አደረገችኝ

ካንድ ስምንት ቀን በኋላ፣ ማታ ተመስገን ክፍል ቁጭ ብዬ ስሰራ፣ ተመስገን መጣና አልጋው ላይ ዘጭ ብሎ ተጋደመ። እፎይ! ብሎ ተነፈሰ

«ሲኒማ የገባችሁ መሰሉኝ» አልኩት

«ሌሎቹ ገቡ፣ እኔ ግን ተወኩት»

«ለምን ተወኩት?» አልኩት። ድምፄ «አንተ ተንኮለኛ!» እንደሚል አይነት ነበር

«ደስ አላለኝማ!» አለኝ። ትንንሽ አይኖቼ ሊደበቁ ጀምረዋል፣ ግን ጥርሶቼ ገና መታየት አልጀመሩም

«ወሽታም! ቀጠሮ ቢኖርህ ነው 'ንጂ» አልኩት

«ከማን ጋር?»

«እኔ አውቃለሁ 'ንዴ ያንተን ተንኮል? ወይ ካንጂ ብሎንድ (ፀጉሩ ብጫ ወይም ነጭ ብጫ) ጋር? ወይ ከሲልቪ ጋር»

«ሲልቪ!? አላወቅክምና!»

«ምን?»

«ተርቶ!»

«ምነጥ?»

«ምን እባክህ የሲት ነገር» አለ «አገር ጤና ብዬ እንደ

ሁልጊዜያችን ወዲህ እመጣሁዋችን። ከሰአት በኋላ ነበር። የከሰአት በኋላው እንዴት እንደሚጣፍጥ ታውቅ የለ? ልብሷን እወላለቀችና አልጋው ውስጥ ገባች። እየተንገበገበኩ ተከትያት ልገባ ስለ፣ ከትራቡ ላይ እንዲት ፀጉር አንስታ አቀበለችኝ። ረጅም የፈረንጅ ፀጉር ነው፤ ግን ጥቁር አይደለም፤ ቡና አይነት ነው።»

«ይሄ የኔ ፀጉር እንዳልሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለችኝ

«ዝም አልኩ። አልገባኝም አየህ

«ተናገር 'ንጂ» አለችኝ። እግዜር ያሳይህ። በመጀመሪያ አልጋው ውስጥ ልገባ ነምበስ እንዳልኩ አሁንም አለሁ። ይታይህል? ራቁቴን አልጋው ላይ ባራት እግሬ ቆሜ? እንደሚድህ ልጅ። ልብሷን ስታወልቅ እያየሁና የሚጠብቀኝን ደስታ እያሰብኩ ግትር አድርጎ ትንዝር ወጥሮኛል።»

የተመሰገን አይኖች ጨርሰው ጠፉ፤ ጥርሶቹ ተገለጡ፤ ይስቅ ጀመር። ከት ብሎ እየሳቀ፤ ሳቅ በሚቆራርጠው ንግግር

«ገና አሁን ታየኝ - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንዴት - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንደነበርኩ - ሁ! ሁ! ሁ! እንዲህ ነበርኩ» አለና በጀርባው ከተጋደመበት ተነስቶ ዞሮ በጉልበቱና በእጁ ተንበረከከ። ከስሩ ትራቡን አስተካከለና፤ ሌባ ጣቱን እያነጣጠረበት

«እኔ 'ንጂህ ነኝ፤ ሂሂ!!» ትራቡን «እቺ ሲልቪ ናት። ያቀበለችኝን ፀጉር ባንድ እጅ እንደዚህ ይሣለሁ። እንዳትበጠስ ወይም ወድቃ እንዳትጠፋ እየተጠነቀቅኩ፤ ያቺን ነጃሳ ፀጉር እንዲህ ይሣለሁ። ቁላዬ ደሞ እዚህ ጋ ቆሞ ሲልቪን ቁልቁል ያያታል። አይ የኔ ቁላ! ቂል ነው'ኮ። ያንተም ቂል ነው?» እንደገና ሳቁ አሸንፈው። አልጋው ላይ ተንከባለለ። ሳቁ ሲያልፍለት

«በኋላስ?» አልኩት

«በኋላማ ምን ልበልህ ልጀ? ቃል ሳትናገር ተነስታ ልብሷን መልሳ ለበሰች። ረጋ ባለ ድምፅ 'የኔና ያንተ ነገር በዚሁ አለቀ!' ብላኝ ልትወጣ በትል፤ እኔ እዚች ጋ ራቁቴን እንደቆምኩ

«ምን ነካሽ?» አልኳት። ሲያቀብጠኝ'ኮ ነው። እስቲ ዝም

ብላትስ?

«ዘመር አለችና፤ እሱ ጠረጴዛ ላይ ያለውን መዝናኛትና ደብተር በእጇ እንዴ ገፍታ መሬት ላይ አዝረከረከችው። እና ጠረጴዛውን በተጨበጠ እጇ ደጋግማ እየመታች

«እኔ - የእስላም - ሀሪም - ሴት - አይደለሁም!» ብላኝ ስታበቃ፤ ወጥታ በሩን በሀይል ን! አርጋው ሄደች። ልብሴን ልለብስ ክፍቴራዬን ሳነሳ በሩ ብርግድ ብሎ ተከፈተ። ማን ገባ መሰለህ?» አለኝ

«ማን?» አልኩት

«ቢልቪ ራሷ ነቻ! የሴት ነገር! ከመቼው ሀሳቧን ለወጠች? እያልኩ ልገረም ስጀምር፤ አጠገቤ መጣች። አቅፋ ልትሰመኝ እንደሆነ ገባኝ። ትንሽ ልኮራባት አሰብኩ። ታዲያ እሷ ምን አረገች መሰለህ? እወቅ 'ስቲ።»

«በጥፊ መታችሁ?»

«በጭራሽ!»

«አቅፋ ሳመችሁ?»

«ትቀልዳለህ?»

«አንግዲያው ምን አረገች?» አልኩት

«ጫማዋን አረገች»

«ምን?»

«በንዴት ጫማዋን ረስታው ሄዳ ነበር። ተመልሳ አረገችውና ወጣች። እኔ ራቁቴን ቆሜ ቀረሁ። ቁላዬ እስካሁን ተኝቷል። ከዚያ በኋላ አናግራኝ አታውቅም»

«ጥፋቱ ያንተ ነው» አልኩት

«እንዴት?» አለኝ

«ያመጣህቸው ሴቶች ሊሄዱ ሲሉ 'ወጉሮችሽን ሁሉ ይዘሻል? ቁጠረ አስቲ' ለምን አትላቸውም?» አልኩት

«መቼ ሴት አመጣሁና?» አለኝ

«እሁ? ቡናማው ፀጉርሳ?»

«ከየት እንደመጣ ንጃለት። ምናልባት ቤት የምትጠፋው
እልጋ የምታነጥፈው እርጊት ያን እለት ታማ ዋና፤ በኋላ ምን
ባለቤትና ፀጉር ቤት እልጋዬን እንጥፋልኝ ይሆናል።»

«ምስኪን ተመስገን!» አልኩት

«ምስኪን ትላለህ ምስኪን። ይኸው እስከሰፊ የም ሳይ እገኛለሁ።»

«ባሬ ማታ ግን ለመግደፍ ያስብክ ትመስላለህ።»

«ነበር እባክህን። ፀጉርን እንደ ወንድ ነው ምትቆርጠው፤
ቢሆንም ምንም እትል። ብቻ —»

«ብቻ ምን?»

«የት እንደምወስዳት ጨንቆኛል። (ሲመሽ ፈረንሳዮች መካከል
የሚሉት ዘበኛ ይመጣና፤ ወደመኝታ ቤቶቼ የሚያስገባው በር እጠ
ገብ እንዲት ቢሮ አለችው፤ እዚያች ቁጭ ብሎ ወጪ ገቢውን ቡራ
ይመለከታል። ወንዶች መኝታ ቤት ሲት ማስገባት ከልክል ነው።)

«የኔ ሆቴል አለልህ አይደለም 'ንዴ?' አልኩት

«አትጠቀምበትም?»

«እዚህ ልተኛ እችላለሁ።»

«እሱማ ጥሩ ነበር።»

«ብቻ እንዳታስራህት አደራ። ካስራህካትም ፎጣ እጉርሳት
ብዬ የሆቴሉን ቁልፍ ሰጠሁት

ተመስገን ወደ ቀጠሮው ከሄደ በኋላ ተመልሼ ለሰራ
አልቻልኩም። ሲልቪ ለኔ ስትል እንደተወችው ገባኝ። ይህ ሀሳብ
በጠበጠኝ። ተነስቼ አሜሪካዊቷ ቤት ሄድኩ። ጉዳዬን አስረዳኋት።
ከዚህ በፊት አገሬ እራሴን አለችኝ ብያት ነበር። እሁን፤ እራሴን
ካንቺ ጋር ያለኝን ግንኙነት አወቀች። ማን እንደነገራት እንቺ
ወረቀት ሃፈችልኝ። በአንድ ሳምንት ውስጥ አሜሪካንህን ትተህታል
የሚል ወሬ ካልደረሰኝ ሌላ እራሴን ፈልግ አለችኝ፤ ብዬ ነገርኳት።

«I understand የዚህ መጥፎ ቤት ምክንያት በመሆኑ በጣም አዝናለሁ» አለችኝ። ያቀደኩት ይህን ነገራያት ደህና እደራ ብያት ሲልሺን ፍለጋ ለመሄድ ነበር። ግን ልጅቱ ጥቁር ሰብ የሌሊት ልብስ ለብላ ስትራመድ በጣም ታስጎመጃለች፤ ገላዋን ታጥባ ቆዳዋን በታልከም ዱቄት እሻሽታው፤ ሽታው ይማርካል። ከሷ ጋር አደርኩ

«ራሴን በጣም ታዘብኩት። በጣም ፀፀት ተሰማኝ፤ ሲልሺን የበደልኳት መሰለኝ»

በነጋታው ሲልሺን ከምግብ ቤት ስትወጣ ጠብቄ አገኝኋት። ቡና ልጋብዝሽ አልኳት። ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፈ የለኝም አልኩህ፤ አለችኝ፤ እሺ ማርሰይ ልውሰድሽ አልኳት። መኪናዬ ጋራዥ ናት አለችኝ። በኦቶቡስ ልውሰድሽ አልኳት። አልፈልግም አለችኝ። እንግዲያው ምን እናርግ? አልኳት። እኔ ቡና ላጠጣህ፤ ራሴ አፍልቼ፤ አለችኝ። ቤቷ ወሰደችኝ፤ ከኢክስ ትንሽ ወጣ ብሎ ባላገሩ ውስጥ ነው

«የሴዛን የነበረው ቤት በዚህ በኩል ነው። መሄድ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«አልፈልግም» አልኳት

«እኔም ሄጄ አላውቅም» አለችኝ

እየላቅኩ «Tu t'en fous, eh?» አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

እየላቀችኝ «Je m'en fous épérduement!» አለችኝ («እኛን ያህል እንኳ ደንታ የለኝም»)

ቤቷ ገባን። ሁለት ክፍል (አንድ መኝታ፤ አንድ ሳሎን) ወጥ ቤት፤ መታጠቢያ ክፍል። በየገድግዳው የልዩ ልዩ አቢይ ስእሎች እትም ተለጥፏል። የቤት እቃው ዘመናዊ ነው፤ ሰማያዊና ወይን ጠጅ ቀለማት ይበዙበታል

«ግሩም ቤት አለሽ» አልኳት

«ከርስዎ በፊት ሌላ ወንድ ገብቶበት እንደማያውቅ ስገልፅልዎት በትህትና ነው» አለችኝ። አመንኳት። እጅ እየነሳኋት

«ሻህራዛድ የኔ ፍትር፤ የቀኔ ጨረቃ፤ የሌሊቴ ፀሀይ! ክብር ይሰጣል» አልኩና፤ እንደ ፈረንሳዮቹ እጇን ሳምኳት። ደስ የሚለኝ

ባደን እየሳቀች

«ቁጭ በል ቡና ሳቆላልህ» አለችኝና ወጥ ቤት ገባች
እንዴን ገድገዳ በሙሉ የያዘ ባለአምስት ተርታ የሆነ
የመፃህፍት መደርደሪያ አለ። በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ የተፃፈ
መጻሕፍት መፅሀፍ ተደርድሮበታል። ባንዱ ተርታ የእርት መፃህፍት፤
ባንዱ የፊልሞፊና የታሪክ የሶሲየሎጂ መፃህፍት፤ በሶስተኛው ልዩ
ልዩ አይነት መፃህፍት፤ በተቀሩት ሁለት ተርታዎች ደግሞ ልብወለድ
መፃህፍት። መደርደርያው አጠገብ መፅሔቶችና ጋዜጦች የተሸከመ
ሰፊ ጠረጴዛ አለ። ወድያኛው ገድገዳ ጥግ ትልቅ ራዲዮ-ግራማፍን፤
አጠገቡ እንደ መፃህፍቱ የተደረደሩ ሽክላዎች

ይህን ቆሜ ሳደንቅ መጣችና

«ቁጭ በል 'ንጂ» ብላ ከሰማያዊዎቹ ሶፋዎች አንዱ ውስጥ
አስቀምጣኝ «ምን አይነት ሙዚቃ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«የላቲን አሜሪካ አለሽ?»

«እንዴታ!»

ሙዚቃው ሲጫወት አጠገቢ ቁጭ ብላ እጇን ያዘችኝ። ዝም
ብለን ስንሰማ ከወጥ ቤቱ ቀጭን የባቡር መሳይ ፋጪት ጮኸ። ዘላ
ተነሳች

«ቡና ደርሷል። ከወተት ጋር ነው 'ምትፈልገው?» አለችኝ

«አዎን፤ ውድ ሻህራዛድ ሆይ» አልኳት

ቡናውን ስንጠጣ «ተመሰገን ቤት መሄድ መተውሽን ለምን
አልነገርሽኝም?» አልኳት። ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በመልካም
ብርሀናቸው አዩኝ፤ ውብ ሰፊ አፏ በፈገግታ ተከፈተ

«ኩራት እንዳይሰማህ ብዬ ነዋ» አለችኝ

ጥቁር ፀጉሯን ወደታች እየዳሰሰኩ

«ሰሰማ እንዴት ደስ እንዳለኝ ልነግርሽ አልችልም» አልኳት።
ጉንጮቿ መቅላት ጀመሩ፤ ወደታች አየች

«እንደሱ አትቸኝ!» አለችኝ

አገጭን በግድ ወደላይ አንስቼ፤ አይን አይኗን እያየሁ

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳትና ግምባሯን ሳምኳት
ዝም ብለን ቡና በውተታችንን ፋት እያልን መዘቃውን
እየሰማን ትንሽ ከቆየን በኋላ

«ለመሆኑ፣ ተመስገን ትራስ ሳይ ቡና አይነት ፀጉር እንዴት
አገኘሽ?» አልኳት

እየሳቀች «እኔው ራሴ ነኝ ይገፍው የሄድኩት» አለችኝ
«እንዴት ቡናማ ፀጉር ያላት ንደኛ አለችኝ። ቤቷ ሂጄ ከፀጉር
ብሩሻ ፀጉሮች ለቅሜ ይገፍ ሄድኩ»

እኔም እየሳቅኩ «ጫማሽን ሳታረገ ወጥተሽ ነበር። ረስተሽ
ነው?» አልኳት

«ረስቼ አይደለም»

«ታዲያስ?»

«የእውነቱን የተናደድኩ እንዲመስለው ብዬ ነው። ምናልባት
'ቡና አይነት ፀጉር እዚህ ሊገኝ በጭራሽ አይችልም' ብሎ ያሰበ
እንደሆነ፣ ቀጥሎ 'እሷ ራሷ አምጥታው እንደሆነ ነው' 'ንጂ' ብሎ
ሊያስብ ይችላል። ያን ጊዜ 'ራሷ አምጥታው ቢሆን ኖሮ፣ በንዴት
መፅሀፎቼንም ከጠረጴዛው አትበትንም ነበር፤ ጫማዋንም ማድረግ
አትረሳም ነበር' ብሎ ማሰቡ አይቀርም»

በአድናቆት ራሴን ነቀነቅኩ

ይሄ ሁሉ ሲሆን ባህራምን አልረሳሁትም ነበር

ከምሳ በኋላ Le Monde የተባለውን ስመጥሩ የፈረንሳይ ጋዜጣ
እገዛና፣ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ petit crème (ቡና በውተት በሲኒ)
አገዛፍ ሀበሾቹ አጠገብ ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን ማንበብ እጀምራለሁ።
ጨሽት፣ ሳቅ፣ ወሬ፣ የሲጋራ ጫሰ፣ የሴት ሽቶ ካፌውን
ይሞላዋል። በበጋው መቀት ምክንያት መስኮት ሁሉ ይከፈታል።
ሰማያዊ ካኪ የስራ ልብስ የለበሱ የፋብሪካ ሰራተኞች የቡና ማፍያው
መኪና የተቀመጠበትን ረጅም ባንኮኒ በክንዳቸው ተደግፈው
በተርታ ቆመው ፓስቲስ (ነጭ አረቄ) እየጠጡ፣ የፋብሪካ ዘይት
ምናምን ያቆሸሸውን ቀያይ ፀጉራም እጃቸውን በብዙ እያንቀሳቀሱ፣

በአስቲኝ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው ያወራሉ። ከባንኮኒው ዳር፣ ከመስተ
ዋት የተሰራው በር አጠገብ፣ የካፌው ባለቤት መስዬ ፖል የቂል
ሳቁን እየሳቀ «Merci bien, monsieur» («እግዚር ይስጥልኝ ጌታዬ»)።
እያለ የሚከፍሉትን ገንዘብ ይቀበላል፤ ቴምብርና ሲጋራ ይሸጣል

ከባንኮኒው ጓሳ ቆንጆዋ የመስዋ ፖል ሚስት ባጭሩ የተቆረጠ
ብጫ ብጫ ቀለም የተቀባ ፀጉሯ እያብለጨለጨ ለሰዎቹ ቡና ወይም
ፓስቲስ እያቀበለች፣ ከወጣቶቹ ጋር ፈገግታና ቃላት ትቀባበላለች፤
ትሽኮረመማለች፣ በማርሰይ ዜማ ታወራለች። ሸርሞጥሞጥ የምትል
ሴት ናት። ድምፅዋ፣ እስተያየቷ፣ አረማመጿ፣ ሁለመናዋ ወንድ
ይጣራል። መስዬ ፖል በብስጭት ነው የሚኖረው ሲባል እስማላሁ።
ግን ተማሪ ውሽማ የላትም ይላሉ። ተማሪዎቹ መስዬ ፖልን
ይወዱታል፤ ሚስቱን ሊነኩበት አይፈለጉም። እሷም ተማሪ
የምትፈልግ አትመስልም። ውሽሞቿ ጎረምሶችና የፋብሪካ ወይም
የኩባንያ ሰራተኞች ናቸው - በበጋው መቀት ኮታቸውን አውልቀው
የሽሚዛቸውን ቁልፍ በሙሉ ፈተው፣ የደረታቸውን ፀጉርና ጡንቻ
እያሳዩና እጅጊያቸውን ሰብስበው ጡንቻኛ ፀጉራም እጃቸውን
እያወዛወዙ ካፌ ዶርቢቴል የሚመጡ ጎረምሶች

እጠረጴዛዎቹ መሀል ሁለቱ ሴት ቦዮች ቡና፣ መጠጥ፣ ሲጋራ
እየያዙ ይዘዋወራሉ

ሀበሾቹና ባህራም ካንድ ሁለት አፍሪካውያን ወይም ፈረንሳዮች
ጋር ካርታ ሲጫወቱ፣ አጠገባቸው ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን አነባለሁ።
በካርታ የተሸነፉት ሁለት ልጆች፣ ሌሎች ሁለት ተሸንፈውላቸው
ተራቸውን ለመጫወት እስኪችሉ ድረስ መጥተው ከኔ ጋር ያወራሉ

ተካ ይመጣና ጋዜጣዬን ሳነብ «የማታነበውን ገፅ ልመልከተው
'ሰቲ» ብሎ ጋዜጣዬን ነጥሎ ግማሹን ይወስድብኛል። የማነበውን
ጨርሼ ወደሌላ ገፅ መሄዴ ሲሆን፣ ተካ «ቆይ እኛን ልጨርስና
'ሰጥሃለሁ» ይለኛል። «አምጣ 'ንጂ» ስለው «ጋዜጣው ካንተ ጋር
ይውላል፣ ትንሽ ባነብ ምናለበት?» ይለኛል። ብሽቅ ብዬ አየዋለሁ።
ጥፍሩን እየነከሰ ያነባል። ጋዜጣው ውስጥ ያሳቀውን ወይም
ያስገረመውን ነገር ያሳየኛል፤ በጭራሽ አያስቅም፤ እያስገርምም።
አይ ተካ ብሽቁ! ግን ጥሩ ልጅ ነው። እሱ ራሱ ጋዜጣ ገዝቶ ያነብ
እንደሆነ፣ ጋዜጣውን ይሰጠኝና «የማታነበውን ገፅ ስጠኝ። ሌላውን
ካንተ በጓሳ ቀስ ብዬ አነበዋለሁ» ይለኛል

አንዳንድ ሀብቶች ተሰብስበው ክርታ ሲሚውቱ ወዳጆቻቸው ሴቶች አንድ ጠረጴዛ ይዘው እያወሩ ይጠብቁዋቸዋል። ሲያሰናኝ ከነሱ ጋር ትንሽ አወራረሱ

ከኒኮል ጋር ማውራት እጥክራለሁ፤ ያቅተኛል። በጣም ታፍራለች፤ ያልለመደችውን ሰው ማናገር አይቻልም። ለጊዜው በጭራሽ ላውቃት አልቻልኩም። በሰዚህ ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? ለሚለው ጥያቄ የመልሱ ሚና እንኳ አላገኘሁለትም። መልካን አይቶ እንዳልሆነ ግን ግልፅ ነበር። ውሀ አረንጓዴ አይኖች፤ የተዘረዘሩ ጥቃቶች ጥርሶች፤ ትኩሳት እንደያዘቸው አይነት ቆዳቸው የደረቀ ከኖረ። ድምፅዋ ደስ ይላል። ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? እውነት ለገንዘቧ ሲል ይሆን?

ከአማንዳ ጋር ግን ብዙ እናወራለን። ሀብቶች አማንዳ ዱቤ ነው የሚሏት። ሉልሰገድ ይዟት ሊሄድ ሲል፤ ተካ «እንግዲህ ሂድና ዱባህን አገላብጥ!» ይለዋል። ሉልሰገድ «አንተ ደሞ ከዱባ የተሻለች እስክታገላብጥ ድረስ ስለዱባ ባታወራ ጥሩ ነው!» ብሎት አማንዳን አቅፎ ይሄዳል። አማንዳ በእንግሊዝኛ «ምንድነው 'ሚለው?» ትለዋለች። «ተይው ዝም ብሎ ነው» ይላታል።

ጋዜጣዬን አንብቤ፤ ሰውን አይቼ፤ ባህሪምን ተመልክቼ፤ ስለራሱ ለማውራት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተገነዘብኩ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ወደ ኩር ሚራቦ በኩል ትንሽ እራመዳለሁ። ወደኋላ ዞሬ፤ ማንም ሀብቱን እንዳልተከተለኝ ካረጋገጥኩ በኋላ፤ አታጠፍና ወደ ሲልቪ ቤት አመራለሁ

አንድ ቀን «ባህሪምን ያዘክው?» አለችኝ

«የለም» አልኳት

«የምትይዘው ይመስልህ?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«የምስራቅ ሰው እንደሆንክ ያስታውቃል። ጊዜ የሚያመጣውን ጊዜ እስኪያመጣው ትጠብቃለህ ንጂ ጊዜን ልታጣድፈው እትሞክርም። የምእራብ ሰው ብትሆን ግን ባህሪምን ሂደህ በብልህነት ታዋራው ታወጣጣው ነበር»

«እንደሱ ካረጋገኩማ እሱን ራሱን ላውቀው አልችልም። የማሰብና

የሰዋሰው ችሎታውን ብቻ ነው ላውቅ 'ምችለው»

«ፖን የግላ ይመስላህል?»

«ፖን እንደግላማ ማወቅ ቀላል ነው»

«እንግዲያው ፖንድነው 'ምትጠብቀው?»

«ያ ያልኩሽ ጊዜ ሲመጣ፣ ተጠንቅቄ 'ምሰማው ቃላትን አይደለም'ኮ»

«ታድያስ?»

«ድምፁን ነው። ዜማውን። እጁ እንዴት እንደሚንቀሳቀስ። ምን ሲል ድምፁ እንደሚለሰልስ፣ ምን ሲናገር ግምባሩ እንደሚቋጠር። እንዳንድ ጊዜ እኛ ሳናውቅ ፈታችን ላይ ፈገግታ ወይም ህዘን በገዛ ራሱ ይጫወት የለ? ያንን ነው 'ምጠብቀው። እንድን ሰው የምናውቀው በሚናገረው ቃላት አይደለም፣ ያን ቃላት ሲናገር በሚያሳየው ገፅ፣ በሚያሰማው ድምፅ ነው። እሱን እሱን ለማየት ነው ባህራምን አድፍጪ 'ምጠብቀው»

ከሰአት በኋላውን ከሷ ጋር አሳልፈዋለሁ። እንቅልፍ ከወሰደን ወደ አሰራ አንድ ላይ እንነቃለን። ወይ እናወራለን፣ ወይ እናነባለን፣ ወይ ሙዚቃ እንሰማለን። ሰኞና አርብ በአስር ሰአት ላይ ክፍል አለባት። እንዳንዴ ተኝቼ ትታኝ ሄዳ ሰትመለስ ትቀሰቅሰኛለች። እንዳንዴ ነቅቼ እንደ ሌላ ቀን ከአርት መፃህፍቷ እንዴን እየተመለከትኩ፣ ወይም እያነበብኩ፣ ወይም ሙዚቃ እየሰማሁ እቆያታለሁ

ሲመሽ ተለይቻት እሂዳለሁ። «A demain, cheri» («እስከ ነገ ደህና ሁንልኝ») ምግብ ቤት ሂጄ እራቴን በልቼ፣ ከዚያ ወጥቼ የቴሌቪዥን ዜና አይቼ ሳበቃ፣ ሆቴሌ ሂጄ ስራ እጀምራለሁ። (አግራካዊቷ መምጣት ትታለች) ወይም ሲኒማ እገባለሁ። ከሲኒማ በኋላ ለመሰራት እሞክራለሁ። እምቢ ካለኝ፣ የሌሊት ፀጥታ የዋጣቸውን የኢክስን ጠባብ መንገዶች እዘዋወርባቸዋለሁ። ንጉሳቸው ነኝ

ጧት ተነስቼ፣ ቁርሴን ሁለት croissant በልቼ፣ ቡና በወተት ጠጥቼ፣ ወደ ቤተመግህቶት ሂጄ እስከምሳ ሰአት እሰራለሁ። (ክፍል መግባት ከተወኩ መቸስ ዘመን የለኝም)

ከምሳ በኋላ ካፈ ዶርቢቴልን ጎብኝቼ ወደ ሲልቪ እሄዳለሁ። በሰፊ እፏ እየሳቀች ትቀበለኛለች

እያሌ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ተመስገንን እየሳቅኩ

«ሲልቪ እንደወጣች ቀረች?» አልኩት

«ቀረች!» አለኝ «አሁንም ብትመለስም አልፈልጋት»

«ምንው?»

«አንጎሏ ምላጭ የሆነ ሴት መቶ በመቶ ሴት አትመለስኝም። አሁን አንዲት ጅል ብጤ ፈረንሳይ ይገኛለሁ። በጣም ተስማምታኛለች። እጄን ሰደድ ሳረግ መክፈት ነው። ዝብዝብ የለም። ፖለቲካ፣ ሊትረቸር፣ ምናምን የለም። ያቺ ግን! ስለኢትዮጵያ የምትጠይቀኝን ጥያቄ ለመመለስ ብቻ ስንትና ስንት አስገሮ መዋጥ ያስፈልገኝ ነበር። ያውም አብዛኛውን ለመመለስ አልችልም ነበር»

«እኔ ግን በጣም ደስ ትለኛለች ልጄ» አልኩት «እውነት በጭራሽ አትፈልጋትም?»

«በጭራሽ። እንተ ምትወዳት አይነት ሴት ናት። ሞክራት»

«በኋላ ይቆጭህና መልስልኝ ትለኛለህ ልባርግ» አልኩት

«እርም ይሁንብኝ!»

«ተው!»

«አ-ዎ! ይልቅ አንዱ ጭልፊት ፈረንሳይ ሳይሞጩልፋት ቶሎ አብስሳት»

«ታድያ እንተ የተጠቀምክበትን ዘዴ ንገረኛ፣ እንዲረዳኝ ያህል» አልኩት

ንገረኛ፣ መከረኛ፣ አብረን ጥላን አወጣን። በመጨረሻ

«አንድ ምክርና አንድ ማስጠንቀቂያ ልስጥህ መሰለኝ» አለኝ

«እሺ»

«ምክሩ ይኸውና፣ ልጅቱን እንደፈለግካት ጌታው ተካ

እንዳያውቅብህ»

በዚህ ሰቀን ሰንጨርሰ

«ማሰጠንቀቂያውስ?» አልኩት

«እቺ ሲልቪ እንዳንደ ሌላ ሰው ትሆንብኛለች። አልጋ ውስጥ ያለልማዳ እንደማበድ ትላለች፤ ወፊዋ ያረጋታል። እና በደስታ ታሳብድህለች፤ ታድያ—»

«ታድያ?»

«ታድያ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታከርፋለች። ወደዚያ ፈንጠር ብላ ራሷን እጇ ውስጥ ትደፋለች። እንዳንደም ታለቅላለች»

«ምን ሆንሽ ስትላትስ?»

«አትነግርህም። እና ግራ ያገባህል። አውቀህ ብትገባበት ይሻላል ብዬ ነው»

«ይገባኛል» አልኩት

ተመስገን እንዳልዋሽ አውቂያለሁ። ግን ሳቂታዋ ሲልቪ አኩርፋ ወይም ስታለቅስ — በጭራሽ ሊታየኝ አልቻለም

ካንድ ሳምንት በኋላ እኔና ሲልቪ በይፋ አብረን እንወጣ ጀመር። ሀበሾቹ «አልጋ ወራሽ» አሉኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አልጋ ወራሽነቴን ረሱት፤ በነሱ አይን ሲልቪ የኔ ሆነች

ተመስገን «የነገርኩህ ብልህት ሰራ መሰለኝ» አለኝ። የደስ ደስ ቢራ ጋበዝኩትና ሲኒማ አስገባሁት። የያዛትን «ጅል ብጤ» ፈረንሳይ አስተዋወቀኝ። ብሎንድ (ነጭ) ፀጉሯን እንደ ወንድ ተቆርጣለች። በጣም ቆንጆ ናት። ይሄ ተመስገን ሴት አመራረጥ ያውቃል።

ደዋ ሴቶች የሚወዱት ይመስላል። ታድያ የሚገርመኝ ነገር አለ። አዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ የምትጠጋው ሴት አልነበረችም

አራት

ባህራም

ከቅርብ

ማክሰኞ ነበር አስታውሳለሁ። ከምሳ በኋላ Le Monde ጋዜጣዬን ገዝቼ ካፈ ዶርሲቴል ገብቼ እንደ ልማዴ petit crème እዝዝ ካርታ የሚጫወቱት ሀበጆች አጠገብ ቁጭ አልኩ። ትንሽ ቆይቶ ባህራም መጣ። ሳየው የተለወጠ መሰለኝ። ልማዱ በፍጥነት እርምጃው ከተፋ ብሎ ሲያበቃ፤ ሀበጆቹን «እናትክን! ሀላላሲ ሙት! Je veux jouer aux cartes.» («ካርታ እጫውቱኝ») ብሎ ቁጭ ማለት ነበር። ዛሬ ግን በቀስታ እርምጃ መጣ። እንደ ድሮው አልቀለደም። እንደ አጋጣሚ ለካርታ ጨዋታው እንድ ሰው ጎድጓቸው ስለነበረ «ባህራም! ና ካርታ እንጫወት» አሉት

«ካርታ ጨዋታ አላስኘኝም» አለና ዝም ብሎ ቁጭ አለ። የተበሳጨ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አለው ሉልሰገድ

«በፈተና ወደቅኩ» አለ

ሁሉም የሚሉትን አጡ

እንግዲህ በፈረንሳይ ዩኒቨርሲቲዎች ደምብ፤ እንድ ተማሪ የሰኔ ወር ፈተናውን የወደቀ እንደሆነ፤ በአረፍት ጊዜው ሲያጠና ይከርምና፤ በጥቅምት (ትምህርት ቤት ሲከፈት) እንደገና ይፈተናል። ስለዚህ ተመስገን

«አይዞህ በጥቅምት ፈተና ታልፋለህ» አለው

ባህራም አልተፅናናም። ሁሉም ዝም አሉ። ካርታ ጨዋታቸውን

ቀጠሉ

ባህራም «ዘላለም ካርታ ጨዋታ ምን ያረጋል? እንወጣ ትንሽ እንንሸርሸር» አለ። ማንም መልስ አልሰጠውም። አብረውት መውጣት ፈርተዋል። ካርታ ጨዋታቸውን ቀጠሉ - ለጨዋታው ብቻ ሳይሆን ከባህራም ብስጭት ለማምለጥም ጭምር። ገባው። ተነስቶ ብቻውን ወጣ። ተከትቶው ወጣሁ። ወደ መናፈሻው በኩል እያመለከትኩ

«ወደዚያ እንሂድ?» አልኩት። መልስ ሳይሰጠኝ ወደዚያው አመራ። ትንሽ እንደተራመድን

«ያውና ተካ። ወደኛ በኩል ይመጣል» አለኝ «አደራህን አብሮን እንዳይመጣ። ዛሬ እሱ ሁለት ቃላት ቢያናግረኝ አብዳለሁ»

«አትሰጋ» አልኩት

ተካ አቆመንና በፈረንሳይኛ

«ከየት ነው የምትመጡት?» አለን

«አሁን ከየትም ብንመጣ ደንታ የለህ። ለምንድነው 'ምትጠይቀን?» አልኩት በአማርኛ

«ከዶርቢቴል ነው 'ምትመጡት?» አለኝ ባማርኛ

«አዎን» አልኩት ባህራም እጁን ኪሱ ከቶ ወደዚያ ይመለከታል

«ወዴት ነው 'ምትሄዱት?» አለኝ ተካ

«ወዴትም። ምን ያረግልህ?»

«ወደ ሲቴ ነው 'ምትሄዱት?»

«ምነው? ከኛ ጋር ሲቴ መሄድ አማረህ?»

«አይ! እኔ ለራሴ ከዛ መምጣቴ ነው። ቡና አምሮኛል»

«እንግዲያው ሂድና ቡናህን ጠጣ»

«ጋዜጣህን አሁን አታነበው እንደሆነ ሰጠኝ»

ጋዜጣዬን ሰጠሁትና መንገዳችንን ልንቀጥል ሰንል

«ይሄ አቃጣሪ ገንዘብ እንዳያጭበረብርህ ተጠንቀቅ» አለኝ

«ሂድ ቡናህን ጠጣ» አልኩት። ሂደ

እኔና ባህሪዎ ለንድ ቃል ሳንገባር መናፈሻው ይረሰን። ዛሬች ተሳ ስር ለንድ ለንድም ወምበር ሳይ ቁጥጥ ለልን

«ፈተና መውደቅ የተለመደ ነገር ነው። በጥቅምት ታላላቅ ለልኩት

በተገማመደ ፈረንሳይኛው፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁ መናገር ጀመረ

«መውደቁ ሊደደለም የሚያበሳጨኝ፣ አወዳደቁ ነው። ትምህርቱን በደምብ ይገርዋለሁ። በምን ለንደጣሉኝ ታውቃለህ? በፈረንሳይኛዬ ጉድለት። ለያስቅህም? ፈተናውን የወደቅኩት እኔ ራሴ ባልሆን ያስቀኝ ነበር

«እኔንና ፈረንሳዮቼን የክፍሉን ልጆች አስተያየን አስቲ። ትምህርቱን እኩል እናጠናቀው። ፈተና ለንግባና ጥያቄው ይሰጠን። መልሱን እኔም እነሱም እኩል እንወቀው። እነሱ ምን ያረጋሉ? መልሱን በፍጥነት ይፅፋሉ። አስካኩንና አገባቡን ያማርጣሉ። ጥቃቅኗን ነገር ጭምር ያስገቧታል። ሀያ-ሀያ አንድ ገፅ ፅፈው ይወጣሉ። ያልፋሉ። እኔም መልሱን ከነሱ እኩል አውቀዋለሁ። ታዲያ ፈረንሳይኛው ከየት ይምጣ? ከሱ ጋር ስታገል የጊዜዬን ጥገኛ አጠፋለሁ። ለዚያውም እምጩ የማመጣው ፈረንሳይኛ አንካሳ ጆባ ስለሆነ፣ በደምብ የማውቀውን መልስ ልክ ለንደማላውቀውና በገምት ወይም በነሲብ ለንዳገኘሁት ያስመስልብኛል። ዘጠኝ አስር ገፅ ፅፈ አወጣለሁ፣ በመጥፎ ፈረንሳይኛ። ትምህርቱን እያወቅኩት ፈተናውን አወድቃለሁ

«ፈረንሳዮች ደሞ ታውቃቸዋለሁ። በቋንቋቸው የመጣ በጣም ለንጎሉ-ጠባብ ናቸው። ለምሳሌ አስተውለህ ለንደሆነ በፍጥነትና ያለ ስህተት ያነጋገርካቸው ለንደሆነ ያክብሩሁል፤ «Intelligent» ይሉሁል። እየተንተባተብክ ያነጋገርካቸው ለንደሆነ ግን ምንም ቁም ነገር ብትናገር መሃይም ነህ ማለት ነው። በቋንቋህ ብታናግራቸው ለንደ ፎል አፋቸውን ከፍተው ለንደሚቀሩና፣ የነሱም ቋንቋ ላንተ ያንን ያህል ለንገዳ ለንደነበረ፣ የሚሉት ሁሉ «ዝቅቅቅ» ይመስልህ ለንደነበረ፣ በሰንት ልፋት በመጠኑ ልታውቀው ለንደቻልክ፣ በቋንቋቸው መንተባተብ ስለቻልክም ሊያመሰግኑህ ለንጂ ሊንቁህ ለንደማይገባቸው፣ ይህን ለመገመት ያህል ሰፊ አንጎል የላቸውም።

ተራውስ ሰው እንዲህ ቢሆን አልፈርድበትም። የዩኒቨርሲቲ
ፕሮፌሰሮች እንዲህ ሲሆኑ ግን በጭራሽ አይገባኝም። እንግዲያው
የክሉ ትምህርት የታለ? እቺን ያህል ቀላል ነገር ማመዛዘን ካልቻሉ
እንገንዘባቸውስ ትምህርታቸውስ ምን ትርጉም ይኖረዋል?

«እማናውቀው አገር መጥተን፤ በማናውቀው ቋንቋ
የማናውቀውን ህዝብ ባህልና ታሪክ ለመማር ስንታገል፤ ለምን
አስተያየት አያደርጉልንም?»

«ምን አይነት አስተያየት ሊያደርጉልን ይችላሉ?» አልኩት

«ፈረንሳይኛችን ትንሽ የተጣመመ እንደሆነ፤ የቋንቋውን
መጣመም ችላ ብለው የፍሬ ነገሩን እዚያ መገኘት ለምን
አያስቡልንም? አገራችን ስንመለስ በራሳችን ቋንቋ ነው ምንጠ
ቀመው፤ ስለዚህ ፈረንሳይኛውን እንደነሱ ቻልነውስ በመጠራት
ተንተባተብንበትስ ምን ያህል ልዩነት ያመጣል? እንግዳ ስንሆን፤
ፈረንሳይኛውን በሀያ ሶስት፤ በሀያ አራት፤ በሀያ አምስት
አመታችን ስንጀምረው፤ እንዴት ከናታቸው ጡት ጋር ሲጠበት
ካደጉ ሰዎች እኩል ካልሆነ ተብለን እንቀጣበታለን? ቅጣት መሆኑ
ይታይሃል? ፍሬ ነገሩን እንደማውቀው ግልፅ ሳለ፤ የተጠቀምኩበት
ፈረንሳይኛ የተቀመመ ፈረንሳይኛ ባለመሆኑ ፈተናዬን ሰጠድቅ፤
እንደ አመት ሙሉ የለፋሁበትን ሰከለከል፤ ይሄ ቅጣት ነው እንጂ
ምንድነው? ፍትህ የሌለው ቅጣት

«እንደ አመት ምን ያህል እንደሆነ ይገባሃል? አስበው። የዘጠኝ
የአሰር አመት ልጆች ሳለን ከፍል በመድገም እንደ አመት ብናጠፋ
ምን አይደለም። በሀያ ሰድስት፤ በሀያ ሰባት አመታችን እንደ
አመት ግጥሞች ገን ሊሳ ነገር ነው። ምክንያቱም እነዚህ አመታት
ከሀያ አምስት እስከ ሰላሳ አምስት ሰፊር ያሉት አመታት፤
የሌሎች አመታት ሶስት አራት እጥፍ ዋጋ አላቸው። አሁን ነው
ሀይወታችንን ለመጨረሻ የምንቀርፀው። አሁን ነው ያለ የሌለን
ሰዓራችን ልናበረክትላት የሚገባን። አሁን ነው የኑሮ ስራችንን
የምንመርጥበት የምንጀምርበት ጊዜ። አሁን ነው የኑሮ ጓደኞችን
የምንመርጥበት፤ ትዳራችንን የምንቆረቁርበት ጊዜ። አሁን ነው
እውን፤ እውን፤ እውን ነው ልጅነትን የማያታልለን፤ እርጅናን የማይ
ጫኝን። አሁን ነው ፍሬ ለመስጠት ዋጋ ለማስገኘት የምንችለው።

ፈረንሳይኛው

«እሁን ነው ፈረንሳይኛው 'ለምን ቋንቋችንን ከኛ እኩል አልቻላችሁም?' ብለው ወርቅማ አመታችንን የሚያጠፋብን

«ጠፋች በቃ እቺ አመት። እኔም፣ ቤቶቼም፣ አገሬም እንደ ወርቃማ አመት ተነጠቅን። ታዲያ የነጠቁን ሰዎች አልተጠቀሙ በትም። እንደነጠቁንም አላወቁም። በጫካ ስታልፍ እንደ ትል ብት ጨፈልቅ አይታወቅህም፤ የትሉ ሚስት ግን አለም ይጨልምባታል። ፈረንሳይኛ አመቴን አጠፋብኝ። እንደ አመት ሙሉ!»

«ፈተናውን ባታልፍበትም እውቀቱን አግኝተህበታል» አልኩት

«እኛ አገር ምስክር ወረቀት የሌለው እውቀት ከእውቀት አይቆጠርም። ስለዚህ ያገኘሁት እውቀት በምንም ሊጠቅመኝ አይችልም። የህግ ትምህርት እንደ ፍልስፍና ወይም እንደ ስነ-ጽሁፍ ትምህርት አይደለም። ጥቅሙ እስራ ላይ ሊታወለው ከቻልክ ብቻ ነው። በስራ ላይ እንደታወለው ደሞ የምስክር ወረቀት ያስፈልግህል። የምስክር ወረቀት ለማግኘት የፈረንሳይኛ ቋንቋን እንደ ፈረንሳይኛ ማወቅ አለብህ። በፈረንሳይኛ እርሳስ ተባለታይ ሆታ ነው፤ ብእር ግን አንስታይ ሆታ ነው። ለምን? ምክንያት የለውም። መኪና፣ እውቀት፣ መሳሪያ፣ ደብተር፣ ሰማይ፣ መሬት፣ ፀሀይ፣ ኮከብ፣ ደመና፣ ነፋስ — እነዚህ ተባለታይ ይሁኑ አንስታይ ፈረንሳይ ያልሆነ ሰው ቢያሳስት ይህን አሳሳትክ ተብሎ ፈተናውን ይወድቃል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?»

እውነቱን ስለሆነ ምንም ልለው አልቻልኩም

«አይዞህ በጥቅምት ወር ተፈትነህ ታልፋለህ» አልኩት

«እንዴት አድርጌ?» አለኝ «ትምህርቱ ቢሆን ያቃተኝ፣ ሌት ተቀን አጥንቼ እፈተን ነበር። ፈረንሳይኛውን ግን በሶስት ወር ውስጥ ከምን ሳደርሰው እችላለሁ? ከእንግዲህ ልጅ አይደለሁም። ሀያ አምስት አመቴ አልፏል። እስከ መቼስ ቢሆን ፈረንሳይኛውን ከነሱ እኩል ላውቀው እችላለሁ እንዴ?»

«ጠፋች እቺ አመት። እንደ ሌሎቹ አመታት ጠፋች፣ ተከተለቻቸው»

«ሌሎቹ አመታት?» አልኩት

«በይፋት ነበር የምማረው። በህክምና ትምህርት ሁለቱን ለመት እንደጨረስኩ ነው ወዲህ የመጣሁት»

(«ለምን መጣህ? መጥተህስ በህክምና ትምህርት እንደመቀጠል እንደገና ሀ ብለህ ህግን ለመማር ለምን ቆረጥክ?» ልለው ፈለግኩት ግን እሁን የመጠየቅ ጊዜ አልነበረም፤ ዝም ብለው የመስማት ጊዜ ነበር)

ዝም ሲል ጊዜ ንግግራችን እንዲቀጥል ለመቆስቆስ ያህል «እይዞህ በርታ፤ ሁሉም ሰው ችግር ያጋጥመዋል» አልኩት

ላቅ አለ። አስተያየቱ «በምችት ቁጭ ብለህ በችግር የሚፍጨረጨረውን ሰው 'እይዞህ' ረጋ በል' ማለት ምንኛ ቀላል ነው!» የሚል ይመስላል

«ችግሩ ይህን ያህልም ከባድ አይደለም» አለ «እንዲህ የሚያስለፈልፈኝ ከሌላ ችግር ጋር ተጋግዞ ስለሚያጠቃኝ ነው። በፈተና ስለወደቀ ያለቅሳል ብለህ እንዳትታዘበኝ»

«ሌላ ችግር አለብህ?»

«ቤቶቼ ናቸው ሌላው ችግር። እየህ፤ አባቴና ከሁሉ ታላቅ ወንድሜ ነጋዴዎች ናቸው። እንዴ ገንዘብ ይተርፋቸዋል፤ እንዴ ደሞ የተገዛው እቃ መሸጥ እስኪጀምር ጥሬ ገንዘብ ከእጃቸው ያጣሉ። በዚህ ምክንያት፤ በይፋት ስማር ሳለሁ በሶስት በአራት ወር ነበር ገንዘብ 'ሚልኩልኝ'። ላኩልኝ ሰላቸው 'ከጓደኞችህ ተበደር' በኋላ እንከፍላለን' ይሉኛል።

እንግዲህ በይፋት ውስጥ መለት ሰው ያውቀዋል። ይበደራል። እስከ ሰድስት ሺ ፍራንክ ድረስ (3,000 ብር) ይበደር ነበር። ቤቶቼ ሲመቻቸው አንድ ስምንት ሺ ፍራንክ ይልኩልታል። እዳውን ከፍሎ ሲጨርስ ሁለት ሺ ያህል ይተርፈዋል። እኔ እስከታልቅ ካልላኩለት እንደገና ሌላ ይበደራል። እንደዚህ ነበር የሚኖረው

እዚህ ሊከስ እንደመጣ አድራሻውን ላከላቸው «እንግዳ እኔ ስለሆነበኝና የማውቃቸው ሰዎች ስለሌሉ፤ ገንዘብ ቶቶ እንድትልኩልኝ አደራ አላቸው። «እንደተመቸን እንልክለሁለት» አሉት። መበደር ጀመረ። እንደገና ደብዳቤ ፃፈ። በቀን በቀን

ደብዳቤ መጥቶልኝ እንደሆነ እያለ እየተንገበገበ ይጠብቃል። አራት ወር ሙሉ ምንም መልስ ሳይልኩለት ቆይቼ። ብድሩ እየበዛ ሄደ። ቴሌግራም ላክ «ምን ሆኖችኋል? ሰግቻለሁ፤ እዳ ተጠራቅሞብኛል፤ ረሀብም አጥቅቶኛል» አላቸው። መልስ ይጠብቅ ጀመር

ማታ ሲተኛ ስለነሱ ያስባል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል። ጧት ሲነሳ ስለነሱ ያስባል። ዛሬስ ደብዳቤ አገኛለሁ ይላል። ደብዳቤ ሳይደርሰው ቀኑ ሲመሽ ይገርመዋል። ይሰጋል። ምን ሆነው ይሆን? ይፈራል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል።

አዳው እየከበደው ሄደ

እንግዲህ የኤክስ ፖስታ በቀን ሁለቴ ነው የሚታደለው። የጧቱ ባምስት ሰአት ሰፈር ይመጣል። ባህራም ከክፍል ወጥቶ ሲጣደፍ ቤቱ ይሄዳል። ምንም ደብዳቤ አይጠብቀውም። ኩም ይላል። በአስር ተኩል ላይ ይመጣልኝ ይሆናል ይላል። እስከ አስር ተኩል ይጠብቃል። በአስር ተኩል ምንም ደብዳቤ አይመጣለትም። እነዚህን ሰአቶች ይፈራቸው ጀመር። ተስፋ ልቡ ውስጥ እየተጠራቀመ ይቆይና፤ ምንም ደብዳቤ እንዳልመጣለት ሲያይ፤ ነብሱ በኩምታ ሽምቅቅ ትላለች። በዛበት። ስለዚህ ሁለቴ ኩም ከማለት ብሎ ከቤቱ ጧት የወጣ እስከ ማታ አይመለስም። ማታ ወደቤቱ ሲራመድ «ጧት ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ወይም ከሰአት በኋላ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ከሁለቱ በአንዱ ሳይመጣልኝ አይቀርም» እያለ ያሰላስላል። ታዲያ ደብዳቤ የሚሏት የለችም። ተስፋና መንገብገብ ድንገት አፈር ይሆናል። ራሱን ማመን ያቅተዋል። «እንዲህ ሊሆን አይችልም፤ ደብዳቤ ሳይኖረኝ አይችልም!» ይላል። «ነገ» ይላል። እስከ ነገ በብዙ ይሰጋል። «ቤቶቼን ምን ነክቷቸው ይሆን? አባቴና ወንድሜ ከሰረው ይሆን? ግን ቢከሰሩ ፅፈው አይነግሩኝም? መፃፍ አልቻሉ ይሆን? ታሰረው ይሆን? ሞተው ይሆን? ምን አግኝቷቸው ይሆን?»

ይሄ ሁሉ ሲሆን አዳው እየተከማቸ ሄደ

«ከማውቃቸው ሰዎች ከአብዛኛዎቹ አምስት አስር፤ ሀያ ፍራንክ ተበድርደለሁ ይመስለኛል። አሁንማ ሰንት ፍራንክ ከሰንት ሰው እንደተበደርኩ እርግጠኛ አይደለሁም። ሰዎቹን በቀን በቀን አገኛቸዋለሁ። በቅርቡ እመልስልሁለሁ እያልኩ ነበር የተበደርኳቸው። እና ሳያቸው አፍራለሁ። ሲያሳፍር የሰው አይን! አይተውህ

ሲያልፉና፤ ካለፉህ በኋላ አይናቸው ውስጥ ያየኸውን ንቅት ሲታሰብላቸው ማሳረፍ፤

የሚገባበት ይጨንቀዋል። ግን ምን ለማድረግ ይችላል? እፍረቱና ሲጋቱ ሲፈረረቁበት እያየ «ይሄ ሁሉ መጨረሻው ምን ይሆን?» ማለት ብቻ ነበር።

ከሁሉ የሚጎዳው ስለቤቶቹ ማሰብ ነበር። ማታ እንቅልፍ እምቢ እያለው ስለነሱ ሲያስብ፤ እንኳሉ እንደ ወሬኛ የመንደር ሲት ከፋ ከፋ ሀሳቦችን እየለቃቀመ የጭካኔ የጭቆና ትርእዮችን ያሳየው ነበር። «ለጊዜው እንተን ችግር አያጥቃህ እንጂ፤ ቤቶችህን ምንም አይሆኑም አይሆህ» አልኩት።

«እንተ የኛን አገር አታውቀውም። ስንት ጭብ እንደሚሰራ፤ ስንት በደል እንደሚፈጸም፤ እንኳን ልትገምት ልትጠረጥር እትችላሉ»።

ሌሊት ሲሆን የሚመጡብህ ሀሳቦች አሉ። ህልም አይደለም፤ ምክንያቱም እንቅልፍ አይወስድህም። ግን ጤነኛ ሀሳቦች አይደለም፤ የሌሊቱን ጭላማ ይለብሱና እንደ ጉንዳን ይወሩህል። ያሰፈረሩህል። ቀን ቢመጡብህ ትስቅባቸዋለህ፤ እነሱም በቀን ደፍረው አይመጡብህም። ሌሊት ግን እውነት ይመስሉህል። ብቻህን በጭላማ በረሀ ውስጥ ስትፈራ እንደምታየው ቁጥቋጥ ናቸው። በመጥፎ ህልምና በውን መካከል እንደ የሀሳባችን ጫካ አለ። ብቻህን ነህ፤ ጭላማ ውጦህል፤ የቁጥቋጥ መላት ከሀህል መሰረት የሌለው ሀሳብ ሁሉ የመጨረሻ እውነት መሰሉ ይመጣብህል። እና በዚህ ጊዜ ባህሪም ስለቤቶቹ ሲያስብ፤ አንዴ ቤታቸው ተቃጥሎ፤ ሁሉም ጥተው ይታያል፤ አንዴ አባቱና ወንድሙ ከሰረው በአዳ ተይዘው ታሰረው፤ ወንድሞቹና እህቶቹ መጠጊያ አጥተው ሲጨነቁ ይታያል።

በተለይ ከሁሉም አብልጦ የሚወዳት እህት አለችው። የመጨረሻ ልጅ ናት። ቤቶቹ ሁሉም እሷን ነው የሚወዷት። ታደያ እሷ አልጋዋን ነው ምትወደው። ስታጠና አልጋዋ ላይ ሆና፤ ስትጫወት፤ ስታገኝ፤ ስትደሰት - ሁልጊዜ አልጋዋ ላይ ሆና ነው የሚያገኘዋት። ይህን አልጋ ገረዶቹ እንዲያንጥፉት አይፈቀድላቸውም። ልጅቱ ራሷ ናት የምታነጥፈው። በቀን አራት አምስት ጊዜ

ይከበሩል

«እህቴን ያመጣት እንደሆነ እማማ ብቻ ናት እንድታነጥፈው የሚፈቀድላት። ይሄ አልጋ በአመት ስድስት ሰባት አልጋ ልብሰ ይግለታል። ብቻ ምን ልበልህ፤ እህቴ ያለአልጋዋ መኖር እትችልም። ታዲያ በሀሳቤ ቤታችን ከነእቃው ሲወረስ፤ የእህቴ አልጋ በሀራጅ ሲሸጥና፤ እሷ ይህን ስትመለከት ይታየኛል። አይኖቿ ይታየኛል። ሆኖን ያመኛል»

አንዳንዴ ደሞ አባቴ በፖለቲካ ምክንያት ተይዘው ወታደሮች እያዳፉ ሲወሰዷቸውና ሌሎቹ ወታደሮች ደሞ እህቶቹን ሲደፍሩዋቸው፤ ወንድሞቹን በሰደፍ ራሳቸውን ሲፈነክቷቸው ይታየዋል። «ይሄ ሁሉ እኛ አገር በየቀኑ የሚደረግ ስለሆነ፤ እነዚህ የሌሊት ሀሳቦች በጣም ያስፈሩኛል፤ ያስጨንቁኛል»

አንዳንዴ ስጋቴ ከመጠን በላይ ይበዛበትና፤ ተነስቼ አገሬ ልግባ ይላል። ግን እንዴት ለመሄድ ይችላል? ባንድ በኩል ተስፋ የሚሉት አለ —

«ይሄኔኝ ይህን ሁሉ ዝምታ የሚያስረዳ ደብዳቤና እዳዬን በሙሉ ለመክፈል የሚያስችለኝ ገንዘብ መንገድ ላይ ይሆናል፤ ነገ ወይ ተነገ ወድያ ይደርሰኝ ይሆናል» ይላል። በሌላ በኩል «ለመሄድ ብቆርጥስ በምን እሄዳለሁ?» ብሎ ሲያስብ፤ በኢሮፕላን፤ በመርከብ፤ በባቡር ወይም በአውቶቡስ እንዳይሄድ፤ ምን ከፍሎ? በእግሩ እንዳይሄድ፤ አመት ወይም ሁለት አመት ይፈጅበታል፤ ለዚያውስ ስንቅ ከየት ይመጣል? ሲመሸስ የት ይተኛል? በሌላ በኩል ደሞ፤ የመሄጃ ዘዴ ቢያገኝስ እዳውን ሳይከፍል እንዴት አድርጎ ለመሄድ ይችላል?

«እስረኛ ነኝ በቃ። በእዳና በተስፋ ታስፊ፤ በእፍረትና በስጋት የምገረፍ እስረኛ ነኝ»

«እንዴት ጎበዝ ነህ!» አልኩት

«እንዴት?» ለማለት ያህል አየኝ። ከቅንድቦቹ ጥቁር ጫካ ጥላ ስር ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ያዩኛል፤ ሀዘን ሞልቷቸዋል፤ ግን ተስፋ አልከዳቸውም፤ እንዲያውም ሳቁን የረሱ አይመስሉም

«እኔ አንተን ብሆን ድሮ ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኩት። እፍንጫው ትልቅና ሸካራ መሆኑን ገና አሁን አስተዋልኩ

«በይፋት ሳለሁ እንዲህ አይነት ኑሮ የሚኖር ሰው አለ ቢሉኝ ኖር፤ እኔም 'እንዴት ተስፋ አይቆርጥም!' ብዬ ይገርመኝ ነበር። ስትገባበት ግን ሌላ ነው። አየህ፤ የሰው ልጅ በጣም ጠንካራ ነው፤ ምንም ያህል መከራ ቢናድበት አይሸነፍም፤ መቸም ቢሆን ተስፋ አይቆርጥም»

ዝም አልገኘ። አፍንጫው ምን ያክላል!

«እኔ ተስፋ እንዳልቆርጥ የደገፈኝ ምን መሰለህ?» አለኝ

«ምን?»

«ሉልሰገድ፤ ተመስገንና፤ ሌሎቹ ኢትዮጵያውያን። እንደዚህ ያሉ ሰዎች አጋጥሞኝ አያውቅም። ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ - እግራቸው ስር ወድቀህ እየተንፈራገጥክ በራብ ሞትኩ ብትላቸው፤ እጃቸውን ብድግ አርገው ትከሻቸውን እንቀሳቅሰው 'አላ! መስየ፤ ታድያ ይህ የኔ ጥፋት ነው? ለምን ወደ ኢምባሲዎ አያመለክቱም? ብለውህ መንገዳቸውን ይተጥላሉ። ኤክስ ውስጥ ተበድሬ ተበድሬ፤ የማውቃቸውን ሰዎች ጨረስኩ። የተረኝ ጥቅልል ብሎ በረሀብ መሞት ነበር። ተመስገንና ሉልሰገድ አበሉኝ። ያገሬ ልጆች ማጣቴን አይተው ፊት በነሱኝ ሰእት፤ እንግዳ የሆኑ ሰዎች፤ ቋንቋቸውን ባህላቸውን የማላውቀው ሰዎች፤ ቆዳቸውና ፀጉራቸው ሳይቀር ከኔ የተለዩ ሰዎች ጠርተው አበሉኝ። በሀበሾቹ ንደኞቹ ምክንያት፤ በሰው ልጅ ላይ ያልነበረኝ መተማመን አደረብኝ። ምግብ ብቻ አይደለም የሰጡኝ። ስሙን እኔ እማላውቀው፤ ከምግብ የበለጠ ነገር ነው የሰጡኝ። ሌላ ሰው ሰጥቶኝ እማያውቀው ነገር ነው የሰጡኝ»

አይኖቹ ብርሀን ሞሉ - ብርሀን አይደለም፤ እንባ ነው - የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ወደዚያ አየ። እኔም ወደ ሌላ በኩል አየሁ

ሀበሾቹ እንደዚህ ጥሩ ሰዎች መስለው የታዩት ምንኛ የሞህ ቢሆን ነው? ብዬ አሰብኩ

ከጥቂት ጊዜ በኋላ

«ችግሬን ትከሻህ ላይ ጫንኩብህ፤ ይቅርታ አርግልኝ» አለኝ።

ከወር ብዬ አየሁት። አይኖቹ ውስጥ እንባ የለም

«አታምነኝም ይሆናል» አልኩት «ግን ችግርህን ሰላዋዮሽኝ ከብር

ይሰማል። ደግሞ አይቺው የማላውቅ ጉብዝና ዛሬ እየሁ»

ሳቅ አለ

«እንድ ነገር ልንገርህ» አለኝ «ይሄ ስጋት፣ ፍርሀትና በእዳ ተይዞ ማፈር እየከበደኝ እያስጨነቱኝ ሲሄድ ጊዜ፣ ብቻዬን እልቅለውም በማለት ለሰው ልናገረው ሞክሬ ነበር። ደጋግሜ ሞክሬ ነበር። ግን ልናገረው አልቻልኩም። አብዛኛውን ጊዜ ሰሜ አጣለሁ። የሚሰማኝ ሳገኝ ደግሞ ልናገር እንደጀመርኩ እፍረት ይይዘኛል። መናገሩን እተወዋለሁ። ላንተ መናገር ግን በፍፁም አያሳፍርም። የማዳመጥ ስጦታ አለህ። ቁስ ለመሆን አስበህ ታውቃለህ?»

እፍረት ተሰማኝና ሳቅ ስል፣ እሱም ሳቅ እያለ

«ሀላላሴ ሙት!» ብሎኝ ተነሳ። እኔም ተነሳሁ

«Vive l'amitié Irano-Ethiopienne!» አለኝ። ይስቃል። («የኢራንና የኢትዮጵያ ንደኝነት ለዘለአለም ይኑር») አሁን አሁን ያን ሁሉ ችግሩን ሲያወራልኝ እንደነበረ ለማመን አመነታሁ

«Vive!» አልኩት «A bas les Yankees!» («ይኑር! . . . ያንኪዎች ይውደሙ!»)

«A bas!» አለኝ። («ይውደሙ!»)

ወደ ካሬ ዶርቢቴል በኩል ሰንራመድ መንገዳችን ላይ ምናምን ሲለቃቅሙ ከነበሩት ወፋፍራም እርግቦች አንዱን በእግሬ ቃጣሁባት። አልበረረችም። እንዲያውም አልዘለለችም። እንደ ሞጃ ወይዘሮ ደበልበል እያለች ከመንገዳችን ወጣ አለች። ባህራም

«የክይ ኮስሮ እርግብ ብትሆን ይህን ጊዜ በራ ጠፍታ ነበር» አለ።

«ከይ ኮስሮ?»

«የጥንት የኢራን ሻህ። አየህ ከይ ኮስሮ በሰረገላ መሄድ ስለቸው። በአየር መሄድ አማረው። የሌላ አገር ንጉስ ቢሆን መብረር እንዳማረው ይቀር ነበር። ከይ ኮስሮ ግን የኢራን ሻህ-ን-ሻህ ነው። መብረር ካሰኘው መብረሩ አይቀርም። ስለዚህ አንድ አምስት መቶ ወሮች ሰበሰበና ከአልጋው ጋር አስሯቸው ሲያበቃ፣ በማእረግ አልጋው ላይ ወጥቶ ተጋደመና፣ አንዱ ጅራፉን ሲያስጮህባቸው

ጊዜ ተነስተው በረሩ። ከይ ኮስሮ አልጋው ላይ እንደ ተቀመጠ ወደላይ ወጣ፤ ገን የልጋሙን ጉዳይ ሳያስብበት ቀርቶ ኖሮ፤ ወርሻ ወደ ልዩ ልዩ አቅጣጫ መብረር ስለሞከሩ፤ ሩቅ ሳይሄዱ አልጋው ወደታች መዝኗቸው ወደቁ። ከይ ኮስሮ እንኩን ተሰበረ። ከሚኒስትሮቹ እንድ አምስቱን አስገደለ።

«ሰምን?»

«መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ብለው ሰላልመከሩት። ገን መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ቢሉት ኖሮ ደግሞ ያስገድላቸው ነበር።»

«ምክንያቱስ?»

«እኔ መብረር ሲያምረኝ፤ ለምናባታችሁ ነጃላ ቃል ትናገሩኛላችሁ? ብሉ ነዋ!»

«ገሩም ንጉስ ኖሯል!»

«እንዴታ! ተራ ንጉስ መስሎህ ኖሯል እንዴ? የኢራን ሻህ - ጌ ሻህ ነው ኮ»

«እና ከዛስ?»

«ከዛ እንኩ ሲድንለት ሰራዊቱን አስከተተና ወደ ሀንድ ዘመተ።»

«ከሀንድ ጋር ጠብ ኖሯችኋል?»

«የምን ጠብ? ሀንድ መቼ ጠብ ያውቃል?»

«እህ! እንግዲያው ከይ ኮስሮ ለምን ወደ ሀንድ ዘመተ?»

«የደምቡን ለማድረስ ነዋ»

«በጭራሽ አልገባኝም»

«ላስረዳህ። በዚያን ዘመን ማንም የኢራን ንጉስ ገንዘብ ሲያስፈልገው ወይም ጉልበቱን ማሳየት ሲያምረው፤ ትንሽ ሰራዊት ይሰበሰብና ወደ ሀንድ ብቅ ይላል። እንግዲህ ሀንዶች ለቡድህ ወይም ለሺቫ ይሁን፤ ለሌላ አምላክ ይሁን፤ ያለ የሌላቸውን አልማዝ፤ ወርቅ፤ ብር፤ ሉል፤ ምናምን ቤተ መቅደስ ውስጥ ያከማቻሉ። የኢራን ሰራዊት ይመጣና ለደምቡ ያህል - ማለት ጦርነት አርገናል ለማለት ያህል - ጥቂት የሀንድ ወታደሮች ገድለው፤ ሌሎቹን አባሮ፤»

ሴቶቹን ትንሽ ተደስቶባቸው ሲያበቃ፤ ቤተ መቅደሱ ውስጥ የተከማቸሉትን ሀብት ተሸክሞ ወደ አገሩ በሰላም ይመለሳል

«ማንም ሻህ-ን-ሻህ በዘመነ መንግስቱ አንድ ጥያቄ ይገጥመዋል። ይኸውም፡ የኢራንን ህዝብ አዲስ ግብር ማስከፈል ይቀላል፤ ወይስ አንድ ሁለት ሺ ወታደር አስከትሎ ህንድ አገር ደርሶ መመለስ ይቀላል? የሚል ጥያቄ ነው። አንዳንድ ነገስታት አሉ፤ የኢራን ታሪክ የሚያስታውሳቸው ህንድ አገር ባለመዝመታቸው ነው።»

እንደዚህ እየቀለደ ካፌ ዶርቢቴል ደረሰን። ሀበሾቹ አሁንም ካርታ ጨዋታቸውን ይዘጥሉ። ባህራም እንደልማዱ

«አስቀያሚ! ሸርሙጣ! ሀላላሲ ሙት! Je veux jouer aux cartes!» እያለ መሀላቸው ቁጭ አለ። (ካርታ አጫውቱኝ)

እንደ ወጣት ረዥም ባህር ዛፍ ሆኖ ታየኝ - የመከራ ነፋስ ይነፍሳል፤ ባህራም ይታጠፋል፤ መሬት እስኪነካ ይታጠፋል፤ ግን አይሰበርም፤ ተመልሶ ቀጥ ይላል፤ እስከሚቀጥለው ነፋስ ድረስ . . .

. . . በሰንት ጭቅጭቅ ጋዜጣዬን ከተካ ተቀብዬ ወደ ሲልቪ ቤት ሄድኩ

ባህራም የነገረኝን ሁሉ አጫወትኳት። ለረዥም ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ

«ይገርምህል። እኔ'ኮ gigolo ይመስለኝ ነበር» አለችኝ

«ዢጉሎ? ምንድነው እሱ?» አልኳት

«ዢጉሎ አታውቅም? ገና አልሰለጠነክማ!»

«እኮ ምንድነው እሱ?»

«ሴቶችን እያስደሰተ ገንዘብ የሚቀበል ወንድ ነው»

«ታዲያ ባህራም ምኑ ያምራልና ዢጉሎ ይሆናል?» አልኳት

«አያምርም። ግን ከሚያምሩ ወንዶች ይበልጥ ደስ ይላል»

«አይ! እንግዲህ ወሬ እንለውጥ»

«እሺ። ግን እሱ የነገረህን ሁሉ ባታምን ይሻላል»

«ለምን?»

«በወይዘሩ አፍፃሚ ወሽታም እንደሆነሰ?»

«ይመስልኛል?»

«ይመስለኛል»

«እኔ ግን አይመስለኝም»

«ለስቲ እናያለን» አለችኝ

እንዲህ በማለቷ በሸቅኩ፡፡ ግን መብሸቱን አላሳየችም፡፡

አምስት
ሲልቪ
ውስጥ ውስጡን

በነጋታው ጧት የመኝታዬ በር በኃይል ሲንኳኳ ነቃሁ። ማነህ
ሳልል በሩን ከፈትኩ። ሲልቪ እየሳቀች ዘላ ተጠመጠመችብኝ።
ተንገዳግደን አልጋዬ ላይ ወደቅን። የፀጉሯ ሽታ ደስ አለኝ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ፈተናዬን በማእረግ አለፍኩ። ተነስ እንሂድ»

«የት?»

«ፓሪስ። ቀጥሎ ጄኖቫ፣ ከዚያ ሮማ፣ ናፖሊ፣ ፊሬንዜ፣
ከዚያ ኒስ፣ ማርሰይ፣ ኢክስ። ፕላኑን በሙሉ አውጥቻለሁ። ጎበዝ
አደለሁም?»

«ጎበዝ ነሽ። መቼ ነው 'ምንሄደው?»

«አሁኑኑ። ተነስ ተጣጣብ» አለችኝ፣ በሰፊ እፏ እየሳቀች

«ለባለሆቴሉ 'ምክፍለው ገንዘብ አልያዝኩማ»

«እኔ ይገኛለሁ»

«በምንድነው 'ምንሄደው?»

«በባቡር። ባቡራችን ልክ ከዘጠና ሁለት ደቂቃ በኋላ ከማርሰይ
ይነሳል። ቶሎ በል»

እንደዚህ አጣድፋ፣ ማንንም ለመሰናበት ሳልችል ፓሪስ
ወሰደችኝ። ከሁሉ ቅር ያሰኘኝ አማንዳ ዱቤን ሳልሰናበት መሄዴ

[illegible]

የሌሎች ልሳሳት ለገደብ ለማግኘት ባለመቻላችን
በሌሎች ልሳሳት ለገደብ ለማግኘት ባለመቻላችን

እሺኛን ስንደርስ እንዲት እሮጊት ከአጠገቢ ተነሳችና፤ ዝ
ከመነሳቷ ቦታዋ ላይ እንድ ሰውዬ ተቀመጠ። ከእሺኛን እንደመጣን

ሳያት ያዘችኝ። አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ወደ ታች አየች፤ ገንሬታዋ ደም ለበሉ። ማማሯ! የንዴቴን ጥቁር የመር ይፍትወት፤ ብልህነቷ

በመስኮቱ ወደ ውጭ ማየት ጀመርኩ። ለጥያሄ መሬት
ወደኋላ ይጎርፋል። ከሩቅ አንድ መንጃ፤ በተለይም የአገሪቱ

እላ እየተንሸራተተ ጠፋ።

ዘመር ብዬ ሲልቪን አየኋት። ራሷን ወደ መፅሀፉ ደፍታለች፤ ፈቷ ደም እንደለበሰ ነው። መፅሀፈን ማንበብ ጀመርኩ። አሁንም ቃላቱ አይኔን ዘልቆ እንጉሊ ውስጥ መግባት አቅቶት፤ አይኔ ብቻውን ያነባል። ሲልቪን አየኋት። አየችኝና ፈገግ አለች። ሰማያዊ አይኖቿ ሳቂታ ናቸው፤ በጣም ቆንጆ ፈገግታ አላቸው። እናቷን!

ንባቢን ቀጠልኩ። ከዚያ በኋላ እንደገና ደጋግማ ስታየው አየኋት። እንደ ሶስት ጊዜ ያህል፤ ስታየው እንዳየኋት አይታ በጣም አፈረች፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ጉንጮቿ ቀሉ፤ ንዴቴና ምኞቴ ውስጤ እየታገሉ አስጨነቁኝ።

ሶስት ሰአት ያህል አለፈ።

ከሊዮን በኋላ አንድ ሁለት ትንንሽ ከተማ እንዳለፍን ሰውየው አገሮቹን የሚዘረጋ አስመስሎ የሲልቪን አገር ነካ። ቀና ብላ በውብ አይኖቿ ፈገግታ አየችው። በሰፊ እፏም ሳቅ አለችለት። ሰውየው በእገሩ እግሯን ማሻሸት ጀመረ። ቀላች። ውስጤ ስጋዊ ፍትወትና ንዴት ታገለ፤ ንዴቴ አሸነፈ። እግራን የምዘረጋ አስመስዬ የሰውየውን ቅልጥም በኃይል መታሁትና፤ ዘመር ብዬ እያፈጠጥኩ

«Pardon, monsieur» አልኩት («ይቅርታ መስዬ»)

«Je vous en prie» አለኝ («ኸረ ግድ የለም»)

እግሩን ሰበሰበ። ፊቱ በንዴት ይሁን በእፍረት ደም ለብሏል። ሲልቪን አየኋት። መፅሀፈን ታያለች፤ ፈገግታ ብጤ እፏ ዙሪያ ይርበተበታል። ሰውየው የሲጋራ ፓክ ከኪሱ አውጥቶ ወደ ሲልቪ ዘረጋ፤ እየሳቀች ተቀበለችው። አቀጣጠለላት

«ወደ ፓሪስ ነው ማሄዱት?» አለችው

«አዎን ማድሟዜል። እርሰዎስ?» አላት

ወሬ ጀመሩ። ብሽቅ አልኩ። ተነስቼ ትቻቸው ወጣሁ

መተላለፊያው ዘንድ አልፎ አልፎ የቆሙትን ፈረንሳዮች እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ፤ አንድ አስር ሰረገላዎች አቋርጠዬ ሂጄ ባበሩ መጨረሻ ደረስኩ

ሰመለስ ግማሽ መንገድ ላይ ቆምኩ። «... እቺ ንፍጣም!

ልታስቀናኝ ፈልጋለሁ አይደለም? እንደማልቀና ማወቅ አለባት። ግማሽ ሰአት እስኪያልፍ ወደሷ አልመለሰም። ምን ያህል ግድ እንደሌለኝ ይግባት።

ግማሽ ሰአት እንዴት ረኽም ነው! ሰአቱን አሰር ጊዜ አየኋት። እሷ ታዲያ አትንቀሳቀስም። አምስት ደቂቃ እንኳ ገና አላለፈም። ወደ ጆሮዬ አስጠጋኋት። ተኝታለች። የለም የለም፤ የባቡሩ ጨካኝት ድምፅዋን አላሰማ ሰላለኝ ነው። እኔና ሰአቷ ሰንተያይ ሩብ ሰአት አለፈ። ከዚያ በኋላ ግን መቆየት አልቻልኩም። ሰምቼን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ ወደነዚያ ውሾች መመለስ እንደ ጀመርኩ፤ በመስኮቶቼ በኩል ቤቶች ብቅ እያሉ ወደኋላ ሽው ብለው ሲያልፉ ይታዩኝ ጀመር። እንድትንሽ ከተማ ደርሰናል። ባቡሩ በቆመልኝ! ማቆያ እንዲሆነኝ ጋዜጣ እገዛ ነበር። ጎሽ! ባቡሩ ቆመ። ወረድ ስል እንድትመለሱ የለበሰ የባቡሩ ኩባንያ ሰራተኛ መስዩ፤ አይውረዱ፤ ሁለት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን» አለኝ

«Je m'en fous!» አልኩትና ወረድኩ («ደንታ የለኝም!»)

እንደ Le Monde ጋዜጣና ሁለት ሳንድዊች ገዢዬ እስከመለስ ባቡሩ ተነሳ። ርጨ ለትንሽ ደረሰኩበት። «... ጋዜጣውን አንብቤ ሳልጨርስ ወደሷ አልመለስም። ሳገኛት ደሞ ሳንድዊች አስጣታለሁ። እየሳቅኩ። ቁራሽ አለመቅናቴ እንዲገባት...» ጋዜጣው ውስጥ የክሩሰቼሽና የኪነጻ የቤንቤላ ስም አለ። የቪየትናም ሁከት ተጠቅሷል፤ ግን በደምብ አልገባኝም፤ የሲልቪ ፈገግታ፤ ለሌላ ያበራችው ፈገግታ አንገሌን በጥብጦታል። የሆነ ሆኖ፤ ያልኩት ግማሽ ሰአት አለፈልኝ። ሽረ ሰላሳ ሶስት ደቂቃ ነው ያለፈው! እኔ የሰውዬው ልጅ!... ወደኛ ሰረገላ አመራሁ

ሲልቪ የለችም። ሰውዬውም የለም። ሁለቱም የለም። የታባታቸውን ሄዱ? እንደገና ፈረንሳዮቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ እንድትመለሱ ሰረገላ ካቋረጥኩ በኋላ፤ ራሴን «የት ነው ምትሄደው?» አልኩት።

ቆምኩ «በቁላህ ሳይሆን በጭንቅላትህ አስብ» የሚል ሀሳብ ውስጡን አሳቀኝ። ለመሆኑ፤ ባገኛቸው ምን ሳደርጋቸው ኖሯል? ብዬ አስብኩ። ተመልሼ ቦታዬ ቁጭ ብዬ ልጠብቃቸው ቆረጥኩ።

«እኛ ውሻ! ከኢክስ አጣድፋ ያመጣችኝ ለዚህ ኖሯል? ማግኘት»

መስደታለሁ!? ፈረንሳይ መስደታለሁ? አበሻ መሆኔን ማን በነገራት!
 ቆይ አሳደታለሁ! - - - ግን አልቸኩል። ዝግ ብዬ ረጋ ብዬ ላሰብ።
 እንደ ልጅ መጮህ መፍጨርጨር አያስፈልገም. . . እኔ አሁን
 አስቀናሁት ብላለች። እስቲ ማን ማንን እንደሚያስቀና እናያለን።
 እኛ ቅሊታም ፈረንሳይ! . . . ዋናው ነገር፣ አሁን እንዳልቀናሁ
 ማሳየት ነው። ስትመጣ ልክ እንደ ድሮ አናገራታለሁ። ልክ
 ባለሽበቱን ሰውዬ እንዳላየሁት መሆን አለብኝ። . . . ሌላ ቀን
 ታድያ፣ ከሁለት ወይ ሶስት ሳምንት በኋላ፣ መኖር እስኪያስጠላት
 ድረስ አስቀናታለሁ። ያኔ እናያለን. . .»

እንዲህ የበቀል ሀሳብ እያሳሳልኩ ወደ ቦታዬ በኩል ሰራመድ፣
 መመላለሻው ዘንድ እያጨሱ፣ እያወሩ ወይም ፈዘው በመስኮቶቹ
 በኩል ወደ ውጭ እየተመለከቱ ከቆሙት ሰዎች አንዱ ከሩቅ ስመጣ
 ጀምሮ ያየኛል

ፀጉሩ ላይ ሽበት ዘርቶበታል፣ ፊቱ ቀጭን ቆንጆ ብጤ ነው።
 አይኑ ሰማያዊ ባይሆንም ሽበቱና የቆንጆ ፊቱ መቅጠን አበሽቀኝ።
 አጠገቡ እስክደርስ በብሩህ ቡናማ አይኖቹ ያየኛል። እየገላመጥኩት

«ምነው ያየኛል?» አልኩት። እንደ መደንገጥ ብሎ

«ምንም መስየ» አለኝ

«ፀጉርዎ አበር ጊዜ ሽበት ቢኖረው je m'en fous!» አልኩት።
 («ደንታ የለኝም»)

ስለምን እንደማወራ አልገባውም፣ ግን ፈርቷል። ዝም አለ።
 ሰውዬው ምንም እንዳልበደለኝና አሁን የማወርድበት ቁጣ ፈጽሞ
 የማይገባ ጭቦ እንደሆነ ይሰማኛል። ግን ራሴን ለመግታት
 አልቻልኩም። መልኩንና እድሜውን እያየሁ በንዴት ተቃጠልኩ

«በሉ 'ንጂ ይንገሩኝ። ለምን ያፈጡብኛል? ሰው ሳንድዊች ይዞ
 ሲሄድ አይተው አያውቁም? ወይስ ርቦዎታል? እንኩ ብሉት!»
 አልኩና የያዝኩትን ሳንድዊች በድንገት አስጨብጨው ወደ ቦታዬ
 በኩል በንዴት ሰራመድ፣ መተላለፊያው ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ
 በፀጥታ እኔን እንደሚመለከቱ ድንገት ታየኝ። ንዴቴ ወደ እፍረት
 ተለወጠ፣ ሽበታሙ ሰውዬ በጣም አሳዘነኝ። ይኸኔ'ኮ ወጣት ቢሆን
 አይታገሰኝም ነበር፣ አሁን ወጣትነቱን በሀዘንና በናፍቆት ያስታውስ
 ይሆን? ሽረ ምን በደለኝና ነው ያዋረድኩት? መባለጌ በጣም

ቆጨኝ። ቀኝ ጓላ ዞሬ ወደሱ ተራመድኩ። ሳንዲውቶቼ የተጠቀሱትን ወረቀት በሁለት እጄ እንደጨበጠ ይመለከተኛል። ራሴ ላይ የመደናገር እንጂ የንዴት ስሜት አይታይም

«መስዬ፡ እባክዎን ይቅርታ ያድርጉልኝ። ጤና አልያዘኝም አልኩት። ታችኛ ከንፈሬ ሲንቀጠቀጥ ተሰማኝ፤ ግን መንቀጥቀጥን ሳስተው አልቻልኩም። ሲጨንቀኝ ጊዜ አፌን በእጄ ያዘኩት

ፈጋ ባለ ድምፅ “Ça va, jeune homme. N’y pensons plus” አለኝ። («ግድ የለም ጎበዝ። እንርሳው») “Merci, monsieur” ብዬ ብሄድ ጥሩ ነበር። ግን አሁንም ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። ሳልወድ በግድ ለፈለፍኩ

«ጤና ስላልያዘኝ ነው እንጂ አገሬ ብሆን፤ እንኳን እኔው ራሴ ሽቦት ያለው ሰው ልሰድብ፤ ማንም ወጣት እንዲህ ሲያደርግ ባየው እግላዋለሁ» አልኩት

«አውቃለሁ» አለኝ

«ያውቃሉ?»

«የናንተን አገሮች ባህል በደምብ አውቀዋለሁ። ዩኒቨርሲቲውስጥ የአንትሮፖሎጂ ፕሮፌሰር ነኝ። ደሞ፤ ካደጉበት አገር ወጥቶ እንግዳ አገር ሄዱ፤ ባእድ ህዝብና ባይተዋር ባህል ሲያጋጥሙ በመጠኑ ግር እንደሚል አውቃለሁ። ደጋግሜ ካገሬ ወጥቼ አይቼዋለሁ። ስለዚህ አሁን እኔን ይቅርታ መጠየቅ በጭራሽ አስፈላጊ አይደለም። ይልቅ ቡና ልጋብዝዎትና ትንሽ እንጫወት» ብሎ ቡና ወደሚጠጣበት ሰረገላ ወሰደኝ

ሰውዬው ሊቅ ከመሆኑም በላይ ብልህና ደግ ነበር። ኮኛክ እየጠጣን ሳንድዊችቹን በላናቸው

«ከኮኛክ ጋር እንኳ ሳንድዊች አይበላም፤ ብቻ ግድ የለም» አለ ሰውዬው እየሳቀ። ብዙ ብዙ ወሬ አወራን። በተለይም ስለአልጀሪያ ጦርነት በሰፊው ነገረኝ። ጄኔራል ደጉል ባይኖር ኖሮ፤ ይህን ጊዜ ፈረንሳዮች በአልጀሪያው ሁከት ምክንያት እርስ በራሳቸው ተከፋፍለው ተዋግተው ተፋጅተው፤ ፍራንስ ራሷ ገደል ገብታ ነበር። አለኝ። እስከ ፓሪስ እያወራን ብንሄድ ደስታዬ ነበር። ግን ፕሮፌሰሩ ዲገርን ወራጅ ነበር

ሲለየኝ፤ መውረጃው በር አጠጉብ እንደቆምን፤ ሳላስበው እጆቹን

ትከላቸው ላይ አሳረፈና፤ ደግነት በተሞላ የአዋቂ አይኖቹ እያየኝ፤
እንቱ ማለቱን ትቶ ለመጀመሪያ ጊዜ አንተ እያለኝ

«ይዘርማል፡ ጠቆርክ እንጂ ልክ የመጀመሪያ ልጄን ነው
ትናፍቀኛለህ።» ለእንግዲህ ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር አስታውሰህለሁ።
ነው የኑሮ ነገር። በል ደህና ሁን! ጉበዝ)» አለና፤ ፈረንሳዮቹ
ሳሙኝ። በእጁ ራቅ አድርጎ በናፍቆት እይን አየኝ። ፀጉሬን በእጁ
አደረገኝና፤ ከባቡሩ ወረደ። ሻንጣውን ሳቀብለው፤ አይኑ ውስጥ እንባ
አየሁ

ባቡሩ ቀስ ብሎ ተነሳ። «ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር» እንዳለኝ
አስታወስኩ

ከባቡሩ በላይ ሮኪ

«ልጅዎ የት ነው?» አልኩት

«ሞቷል። አልጀሪያ» አለኝ፤ እጄን የሰንብት እያራገበ

እጄን ሳወዛውዝለት፤ ተሰምቶኝ የማያውቅ አይነት ህዘን ልቤን
ሞላው። አልቅስ አልቅስ አለኝ። እዚያ ቆሞ እጄን ሲያወዛውዝልኝ፤
እየራቀና እያነሰ ስሄድ፤ በሀይል አሳዘነኝ። በመጨረሻ ከአይኔ
ተሰወረ። ምን ያህል እንደወደድኩት ገና አሁን ገባኝ...

መሬት መሬቱን እያየሁ፤ ማንንም ሳልገጭ፤ በዝግታ ወደ
ቦታዬ ሄጄ ቁጭ አልኩ። በመስኮት ወደ ውጭ እያየሁ በብዙ
አዘንኩ። ሲልቪ ደጋግማ ታወሰችኝ፤ ግን ንዴቱ ለቆኛል። ቅድም
አሰላስል የነበረው የበቀል ሀሳብ ከንቱ ሆኖ ታየኝ። ምስኪን ሲልቪ!
አሁን ምን አጠፋች? ካንዱ ጋር ሰላወራች ነው? ታድያ ያገራቸው
ባህል ነው። ደሞ ባህላቸው ባይሆንስ ምን አለበት? አሁን ባቡር
ውስጥ ምን እንዳያደርጉ ነው? ... እኔ የፈለጉትንስ ቢያደርጉ ምን
እንዳይቀርብኝ ነው?...

ሰዎቹ ሻንጣቸውን ከየተሰቀለበት ማውረድና መተራመስ
ጀመሩ። ፓሪስ መድረሳችን ነው። ሲልቪ ከሄደችበት ተመለሰች
(ሰውዬው ግን አልመጣም) ሻንጣዋን አወረድኩላት። እንዴት እንደም
ታናገረኝ ጨንቋታል። ለምን እንደሆነ እንጂ፤ በጣም አሳዘነችኝ።

አቅፌ አይሆን ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜውም በታወቀው አይፈቅድም
«በሀይል ርቦኛል። አልረብሽም?» አልኳት እየሳቅኩ። ያ ሳት
ፊቱ ላይ ምን እንደሚመስል ብቻ እግዚር ይወቀው
«አምን? በሀይል ርቦኛል» አለች
«ነይ! እራትሽን ላብላሽ» አልኳት

ከቦብር ጣቢያው ትርምስምስ ወጥተን፤ እዚያው አጠገብ እንደ
ያረጃ ብጤ ሆኗል ውስጥ እንደ ከፍል ተከራይተን፤ ገሳችንን
ታጥባን፤ እዚያው ሰፈር እንደ ርካሽ ብጤ ምግብ ቤት ውስጥ ጥሩ
እራት በላን። ከሶስት ጠርመሱ ቀይ ወይንና፤ ከብዙ ብዙ ወረ
በጓላ፤ ሁለታችንም በጣም ሞት ብሎን ሳለ፤ እጄን ይዛ በቆንጆ
ሰማያዊ አይጥጃለሁች

«ትፈልግኛለህ?» አለችኝ። የቀኑ ንዴት አሁንም ልቤ ውስጥ
እንደ ጊዜ ተገላበጠ። ግን በጭራሽ እንዳልተበሳጨሁ ማስመሰል
አለብኝ በማለት፤ ጥቁር ፀጉሯን እየዳበስኩ

«በሀይል በሀይል አፈልግኛለሁ» አልኳት። እውነቱን ነበር።

«ና ቶሎ እንሂድ» አለችኝ

እንግዲህ እኔና ሲልቪ ሰንተቃቀፍ በመብራት እየተያየን፤
እያወራን፤ እየሳቅን ነው። ዛሬ ግን አልጋ ውስጥ ሰንገባ መብራቱን
አጠፋችው፤ በጭለማው ስታቅፈኝ ያለልማዲ ቸኮለች፤ ተንገበገበች።
እንደ ቃል አልተናገረችም። በጭለማው እየሳመችኝ ማቃሰት ብቻ
ሆነ። ይስታው መሀል ላይ እንደደረሰን፤ ያለልማዲ ከንፈራን ነክሳ
አሳበጠችኝ። ጠረፏ ብቻ የራሷ ሆነ እንጂ፤ እግር እንሳሳ ሳይቀር
ተለወጠብኝ፤ በጠቅላላው ከሊላ ሲት ጋር እንደመተኛት ያህል ነበር።
መጨረሻ ላይ፤ በሀይል እየተንቀጠቀጠች፤ ፊቷን እንገቴ ውስጥ
ቀብረ

«Oh, pitié, monsieur! Pitié! Pitié!» እያለች አጉረመረመች።
(«አይ! ይማሩኝ! እባክዎን ይማሩኝ! ይማሩኝ!»)

ከጨረሰን በጓላ ማልቀስ ጀመረች። ከዚህ በፊት አልቅሳ
አታውቅም። ተመስገን ሲያሰጠንቅቀኝ፤ እንዳንዴ ነገሩ ካለቀ በጓላ
ታኮርፋለች፤ ታለቅሳለች ያለኝን አስታወስኩ

«አይሆን የኔ ቆንጆ ምን ሆነኛል?» እያልኩ ሳቅፋት

«አይ ውርደት! እንዴት ነው ያፈርኩት!» እያለች ለቅሶጥን ቀጠለች

አባዘነች። ተጨነቅኩላት። እቅፍ እያደረግኳት

«ምንድነው የኔ ሲልቪ? ንገሪኝ። ሰው አጥርዶሽ እንደሆነ እረግጠዋለሁ»

«እኔው ነኝ እንጂ የተጥረድኩት። እኔው ራሴ!»

«ንገሪኝ። ይኸኔ ባልሆነ ነገር ነው 'ምታለቅሽው። ንገሪኝ' ስሮ»

«ትወደኛለህ?»

«በሙሉ ልቤ»

«ከበሽታዬ ለስጥለኛ!»

«የምን በሽታ?»

«ታስጥለኛለህ?»

«ከቻልኩ»

«ትችላለህ። ትችላለህ»

«እንግዲያው ንገሪኝ»

«እምቢ ያልከኝ እንደሆነሰ? የከዳኸኝ 'ንደሆነሰ? ሞት ይሻለኛል»

«ሞኝ አትሁኚ። እኔ እንዴት እንቺን ልከዳሽ አችላለሁ? የማይሆን ነገር ነው»

«መጥፎ ብሆንም?»

«ሲጣን ብትሆኒም እወድሻለሁ። ንገሪኝ፣ ምን ሆነሻል?»

«አሁን ካንተ ጋር አይደለም የተኛሁት» አለችና ድንገት ለቅሶጥን አቆመች። «ጭለማው ውስጥ ሙሉ ፀጥታ ሆነ። መተንፈስም አቁማለች።

በጭራሽ አልገባኝም። ንግግሯን ትቀጥላለች ብዬ ነበር፤ ግን ዘም ስትል ጊዜ

«ምን ማለትሽ ነው? አልገባኝም» አልኳት

በሽታቸው

«አሁን እንተ ነህ የተሻሻላችሁ። በሀሳቤ ግን ሌላ ሰው ነበር የተሻሻለ። በጭለማው እንተ እያቀናከላችሁ ሌላ ሰው ሲያቅፈዎት ሲሰመኝ ነበር የሚታየኝ። ገላጭን የሰጠሁት ለሌላ ሰው ነበር።»

ስካሬ ባንዳፍታ ጠፋ

«ለዚህ ነው መብራቱን ያጠፋሽው?» አልኳት።

«አዎን»

«አሁን እናብራው?»

«የለም እፈራለሁ። አሁን አይነህን ማየት አልችልም» ብላ ተጠመጠመችብኝ

«እሺ ይቅር። አይዞሽ፣ አይዞሽ. . . ግን እኔን ማፈርሽ ቂልኝት ነው። ይልቅ አስረጂኝ»

«እኔም ለራሴ አይገባኝም!»

«ምስጢሩን አስረጂኝ ማለቴ አይደለም። አሁን ለምሳሌ ስንተቃቀፍ ሳለን፣ በሀሳብሽ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? . . . ገሪኝ አይዞሽ፣ የኔ ሲልሺ»

«ያው ያደረግነው ነገር ነው የተደረገውስ። ብቻ. . .»

«ብቻ?»

«ሰውዬው እንተ አልነበርክም»

«ማን ነበር?»

አፍራ ዝም አለች

«ያ ባቡር ውስጥ የነበረው ሽቦታም ሰውዬ ነው?»

በሽታቸው

«አዎን። እባክህን ይቅርታ አድርግልኝ። ወድጄ አይደለም አለችኝ። ምንም ቅናት አልተሰማኝም። ሲጋዬ ሲጋዋን ስለጠገንኩ ይሆን?»

በጭለማው ከጌኔ አስነሰኛለሁ እላዬ ላይ አስተኛኋትና፣ ባንድ እጄ

ጀርባዋን፣ በሌላው እጅ ፀጉሯንና አንገቷን እያሻሸውና አይኗን እየሳምኩ

«አሁን ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል። እንግዲህ ይቅርታ ምናምኑን እርሷውና፣ ስለዚህ ነገር የተቻለሽን ያህል ግለጫልኝ»

«እሷ። በመጀመሪያ ሰውዬን ሳየው ትንሽ ደስ አለኝ»

እየሳቅኩ፣

«ወሽታም! በሀይል ነው ደስ ያለሽ» አልኳት

አሷም እየሳቀችና በሀይል እያቀፈችኝ

«አቤት እንዴት ነው 'ምወድህ! እባክህን አግባኝ! አውቃለሁ አውቃለሁ። አገርህ እራሴኛ አለችህ። ደሞ ባትኖርህም ጥቁርና ነጭ ቢጋባ ትርፉ ብስጭት ነው። አውቃለሁ። ጋብቻውን እንርሳው»

«ንገሪኝ»

«ሰውዬው ደስ አለኝ»

«ስጋዊ ምኞት አሳደረብሽ»

«አዎን። በሀይል ተመኝሁት። ግን. . .»

«ግን ምን?»

«እሱ ራሱ በስጋው እንዲገናኝኝ አልፈለግኩም»

«እንግዲያውስ?»

«አንተ እሱን ሆነህ እንድትተኛኝ ነው የፈለግኩት»

«ትንሽ አብራራልኝ»

«እሱ ነው ያማረኝ። ግን እሱ ራሱ ቢገናኝኝ አልፈቅድም። አንተ ብትተኛኝ ነው 'ምፈቅደው። ግን አንተ ስትተኛኝ አንተን ሆነህ አይደለም፤ እሱን ሆነህ ነው። የሱ ገላ ነህ»

«እሱ በገላዬ እንዲያቅፍሽ ነው 'ምትፈልጊው?»

«አውቀህል»

«ነገሩን ብናለዋውጠውስ?»

«እንዴት?»

«እሱ የኔ እንደራሴ ቢሆንና፣ የሱን ገላ እያቀፍሽ ስለኔ ብታስቢ»

«በጭራሽ አይሆንም»

«እሺ ቀጥይ»

ቀጠለች። ግን ምንም ሌላ አዲስ ነገር አልነገረችም። ያው ነበር። አንድ ወንድ ያማራት ጊዜ፣ እሱ ራሱ ከሚተኛት ይልቅ ስለሱ እያሰበች ሌላ ወንድ ቢተኛት ትመርጣለች

ገረመች። ግን ሊገባኝ አልቻለም።

ሁለት ሰአት ያህል ከተወያየንበት በኋላ እንደገና ሞቅ አለኝ ጭኗን ማሻሸት፣ ሰፊ አፋን መሳም ጀመርኩ። አሁንም ያለ ልማዱ ተንገበገበች፣ በብዙ አቃሰተች፣ ጀርባዬ እስኪደማ ድረስ ቧጨረች፣ ስትጨርስ እየተንቀጠቀጠች፣ «Ah, vous alors! Quel homme!» እያለች አገረመረመች። («አይ አንቱ! አይ ወንድ!»)

ከኔ ጋር እንዳልሆነች እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ተቃጠልኩ፣ የኔን ገላ ተውሶ ሌላ ሰው እንደተኛት እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ጠፍኩ። ግን የሴት ገላ እንደዚያን ቀን ልቤን አጥፍቶኝ እያወቅም። በነጋታው አያለሁ፣ ለካ ሳይታወቀኝ አንገቷን ሶስት ቦታ ነክሼያት ኖሯል። ለሚቀጥሉት አምስት ቀናት ረኻም አንገቴ ዙሪያ ሽጦ ጠምጥማ መዞር ግድ ሆነባት። ለጌጥ የለበሰችው ይመስል ነበር

በዚህ አኳኋን ከቅናት ጋር ተዋወቅኩ። ግን ቅናት ምን አይነት ግሩም ስሜት መሆኑን ለመገንዘብ ብዙ ሳምንት ወሰድብኝ...

በነጋታው ሲልሺ ቤቶቿ ዘንድ ዋለች፣ እኔ ፓሪስን በእቶቡስና በእግር ሰዞር ዋልኩ። ማታ ሆቴላችን ተገናኘን። ሁለታችንም ደክሞን ስለነበረ፣ አልጋ ውስጥ እንደገባን እንቅልፍ ወሰደን። ሲነጋ ተነስተን ቁርስ በልተን ፓሪስን ዞርን። ምላ በልተን ፓሪስን ዞርን። እራት በልተን ፓሪስን ዞርን። አያልቅም የፓሪስ ውበትና የሲልሺ ሳት ጨዋታ። ከሌሊቱ በስምንት ሰአት ሆቴላችን ተመለስን። ሰንተኝ

«ፓሪስ እንዴት ቆንጆ ናት!» አልኳት

«ይገርምህል። ባንተ አይን ሳየው ጊዜ ሌላ ፓሪስ አየሁ። ነገም ስንዞር እንዋል?»

«አመት ሙሉ እንዙር ብትይኝ ደስ ይለኛል»

«አንድ ሳምንት ብቻ ነው ምንዝረው። ከዚያ የት እንደምንሄድ ታውቃለህ?»

«የት?»

«ጄኖቫ። የክሪስቶፎሮ ኮሎምቦ ከተማ»

«እኔ አንድ ሺ ፍራንክ ብቻ ነው ያለኝ ልብ አርጊ»

«ግድ የለህም። እኔ ሁለት ሺ አምስት መቶ አለኝ»

«እሺ እንግዲያው»

«አሁን እቀፈኝ»

የድሮዋ ሳቂታ ሲልቪ ናት። ከትላንት ወዲያ ሌሊት የነበረውን ማቃሰት፣ ማልቀስና መናከስ አሁን ሳስበው ህልም መስሎ ተሰማኝ። እሷም ፈፅማ የረሳችው ትመስላለች። ብቻ ሳላውቅ አንገቴን የነካኋት እንደገና «አይ!» ትላለች፤ ሁለታችንም እናስታውሳለን

ሮማ ከመሄዳችን በፊት ጄኖቫ ሶስት ቀን አደርን። ሁለተኛውን ሌሊት በተለይ እስታውሳለሁ። እራት ከበላን በኋላ፣ አንድ ሲጋራ የማይሸጥበት ቡና ቤት ገብተን ስናወራ ቆይተን፤ ሲጋራዋ ስላለቀባት ልገዛት ወጣሁ

ስመለስ ከአንድ ረዥም ብሎንድ (ባለ ነጭ ፀጉር) ጎረምሳ ጋር ትተያያለች። እሱ ቡና የሚቀዳበትን ባንኮኒ ተደግፎ ቆሞ ያያታል፤ ጥብቅ ያለ ጂንስ ሱሪና እጅጌው አጭር የሆነ ነጭ ሸሚዝ ለብሷል። እሷ ጠረጴዛችን ጋ ቁጭ እንዳለች ሽቅብ ታየዋለች፤ ውብ አይኖቿ ፊቴና ገሳው ላይ ይንከራተታሉ። ትንሽ ከተያዩ በኋላ ሳቅ አለች፤ ጉልህ አይኖቿና ሰፊ አፏ የምኞት እስክስታ ይወርዳሉ - ማማሯ! አይኒን አንዴ ወደ ጎረምሳው ጣል አደረግኩ፤ ጥርሱን ሳያሳይ ነው ፈገግታ የሚልክላት። እሷን አየኋት፤ ቀያይ ከንፈሮቿን ለመግጠም ትሞክራለች፤ ፈገግታው ግን ሊፈለቅቃቸው ይፈልጋል፤ ታዲያ

ከፍፍሩ በሚያስገመጅ አካሏን ይርብተበታል። (ምንጭ ሲያሳብጠን ተሰማን፤ ታዲያ ከፍርሀት ጋር ነው፤ ምክንያቱም የተመኘችት ቆንጆ ስለሆነች ብቻ ሳይሆን፤ ሰውየውን ስትመኘው ስላየችትም ነው።)

ድንገት እጁ ወደ አንገቷ ሄደ። ያን ጊዜ የነከሰኳትን አስታወስኩ። ፊቷ ቀስ ብሎ ደም ለበሰ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ የሰውየውን አይን ለመሸሸ ወደኒ በኩል አየች - ከኒ ጋር አይን ለአይን ተጋጠምን!

ቅናቱ ደረቲን ያሳምመኛል፤ ግን ምንም እንዳሳሰተዋልኩ ያህል (አሁን አሁን ከውጭ እንደመጣሁ አስመስዬ) ወደኋላ ሄድኩና ተቀመጥኩ። ሰውየው ወደ ኋላዬ ሆነ። ሲጋራ እያቀጣጠለች

«ስንት ሰአት ነው?» አለችኝ «አምስት ተኩል።»

«እንደ መድከም ብሎኛል። ሄደን አልጋ ውስጥ ተጋደመን እናውራ?» አለችኝ። ገብቶኛል። እሷ አልኳት። ስንሄድ ቃል አልተናገርንም። የክፍላችንን በር ቆለፍኩት፤ መብራቱን አጠፋችው። በፀጥታ ልብላችንን አወለቅን፤ አልጋ ውስጥ ገባን፤ ተቃቀፍን። እንደ እንድ ቀኑ ሊሊት ተንገበገበች፤ ስሰማት አፌ ውስጥ እያቃሰተች ጭኖቿን ከመጠን በላይ ፍርክክ አድርጋ አቀፈችኝ፤ ደምበኛው ፍቅር ሳይሆን፤ ቆሻሻ ብልግና የምንሰራ መሰሎ ተሰማኝ። የባሰ ቆሻሻ እንዲሆን አማረኝ፤ ጭኖቿን የባሰውን በለቀጥኳቸው። ወደ መጨረሻው ልንደርስ ስንል ወፈፍ አደረጋት፤ በሚያስደነግጥ፤ በሚያስቀነገር ሹክሸክታ «አፌ ውስጥ ይትፉ!» አለችና፤ መላ አፌን ጎርሳ እስኪያመኝ ድረስ ጠባቸው . . . «አ! ገደልክኝ!» ስትለኝ ነቃሁ - ለካ እኔም ወፈፍ አርጌኝ ያለሁበትን ረሰቼ፤ በሀይል እቅፌ ይዘያት መተንፈስ ተስኗታል። ለቀቅ አደረግኳት። ቁና ቁና መተንፈስ ጀመረች፤ እኔም ቁና መተንፈስ ጀመርኩ፤ ሁለታችንም በላብ ታጥበናል። በጭላማው ከግርጌ ፎጣ ላብኩና ግምባራች መሀል ጡቶቿን፤ ብብቶቿንና ሆጂን አደረቅኩላት፤ «Merci» ብለ ፎጣውን ተቀበለችኝ፤ እኔንም አደረቀችኝ

ያን ጊዜውኑ እንቅልፍ ወሰደን

ፊሬንዜ ውብ ከተማ ናት፤ የነዳንቴ የነሚኒላንጀሎ ከተማ!

እንዲት ትንሽ ፊስቶራንት ውስጥ እራት ስንበላ ነበር። ሲልቪ ምግብን ረስታ ወደ ጳላዬ በኩል ትኩር ብላ ማየት ጀመረች። ሳይታወቃት በግራ እጇ ወጉሯን አስተካከለች - ብቻ መስተካከል እያስፈለገውም ነበር። ገባች። የምትጎመጀው ወንድ አይታ መሆን አለበት። ሹካና ቢላዋን ቁጭ እድርጋ ወይን እንስታ ፉት አለችና፤ ብርጭቆውን መልሳ እንደማስተመጥ፤ በእጆቿ ውስጥ በዝግታ እያሸከረከረችው ወደዚያው ወደ ጳላዬ ማየቷን ቀጠለች። ቀይ ከንፈርቿ ገርበብ፤ በወይን ረጠብ ብለው ያስጎመጃሉ።

እሷ ወደዚያ ስታይ እኔ እሷን ስመለከት፤ ቆንጆ ፊቷ ቀስ ብሎ ፈጣ አለ። ስማያዊ አይኖቿ ስልምልም ማለት ጀመሩ። ምኞቱ ውስጤ ሲያድግ ተሰማኝ። አይኖቿ ከአይኖቼ ጋር ተጋጠሙ፤ ፊቷ መቅላት ጀመረ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። ሰውየው ማን እንደሆነ ማወቅ ፈለገኩ፤ ግን ወደጳላ ከተገላመጥኩ ነገሩ ይበላሻል፤ ስለዚህ ተውኩት

«ፍሬ ይምጣልሽ?» አልኳት

«የለም በቃኝ። እንተ ብላ»

«እኔም በቅቶኛል»

«እንግዲያው እንሂድ?» አለችኝ፤ ወደ ቅድመ በኩል እያየች

ስንወጣ እሷ ታተኩርበት ወደነበረው በኩል ተመለከትኩ። በየጠረጴዛው የተበታተኑ እንድ አምስት ወንዶች አሉ። የትኛው ፍላጎቷን እንደ ቀስቀሰ ለማወቅ አልቻልኩም። ግን ፍላጌቷ በሀይል ተቀስቅሷል። አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፤ እየተንገበገበች አቀፈችኝ፤ በመጨረሻ ላይ በእንግሊዝኛ ቃዠች

«Please, my lord! Please, have mercy!»

ሌላ ሰው ሆኜ፤ ግን ማን እንደሆንኩ ሳላውቅ፤ በቅንዝርና በቅናት እየተቃጠልኩ፤ ጥልቅ የሆነ ስጋዊ ደስታን ተደሰትኩ። በነጋታው ቀኝ ጡቷን እያመማት ዋለ። ሳይታወቀኝ ጨፍልቴው ኖሯል

በሌላ ቀን፤ «ማን ሆኜ ነበር?» አልኳት። ስንበላ በስተጳላዬ እንድ ሰውዬ አይታ ኖሯል። «ልክ ስመ ጥሩውን ባለቅኔ ሎርድ ባይረንን ይመስል ነበር» አለችኝ

እንደዚህ ስንል፤ እሷ ደስ የሚላትን ወንድ ስታይ፤ እኔ በጭለማ

እሱን እየሆንኩ ሳቅፋት፤ እሷ ስትቃዥ፤ እኔ ስንከሳት ስጨፈፈኳቸው፤ እንደዚህ ስንል፤ በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀንና በሰፊ እጅ ሳት እያሞቱችኝ፤ በውብ ወጣት ገላዋ እያቃጠላችኝ፤ የጣልያንን ከተማዎች እያዞረችኝ፤ «Je m'en fous» እያለች እያሳቱችኝ፤ እንደዚህ ስንል የበጋው እረፍት ወደ ማለቂያው ተቃረበ፤ ከፈሬንዜ ሮማ፤ ከሮማ ናፖሊ፤ ከናፖሊ ኒስ (ፈረንሳይ) ከኒስ ማርሰይ ተጓዘን።

ከማርሰይ እሷ ቢቶቿን ጥያቄ ፓሪስ ሄደች። ባቡር ጣቢያው ሄጀ ስሸኛት «ልክ የዛሬ ዘጠኝ ቀን ማክሰኞ ኢክስ እገባለሁ፤ ማታ ቤቴ እጠብቅሀለሁ» አለችኝ

የሲልቪ ናፍቆት የሚገድለኝ መስለኝ፤ ዘጠኝ ቀን መሉ እንዴት ሊያልፍልኝ ነው? እያልኩ ስሰጋ ነበር። ግን ባቡሩ ይህን እንደሄደ፤ በሀዘን ፈንታ እፎይታ ተሰማኝ። ማታ አልጋ ውስጥ ገብቼ ብቻዬን እንደ ልቤ ስገላበጥ፤ ብቸኝነት ሳይሆን ምቹት ተሰማኝ። ምቹቴ በደምብ እንዲታወቀኝ ስል በብዙ ተገላበጠኩ። ሟት ስነቃ ሲልቪ የለችም፤ ብቻዬን ነኝ። በናፍቆት ፈንታ ደስታ ተሰማኝ። ሲልቪ ሰልችታኝ ኖሯል? ወይስ ከሰው ጋር ለመኖር አልተፈጠርኩም? ሊገባኝ አልቻለም

ኢክስ ሄጀ ቢቴ (ዩኒቨርሲቲ) ውስጥ እንድ የመኝታ ክፍል ተቀበልኩ። ሁለተኛው አመት ወደ መጀመሩ ነበር

ሟት ስነሳ በመስኮቱ ደማቅ ሰማያዊ የሆነ ንፁህ ሰማይ ታየኝ። ደስ አለኝ። ሳይታወቀኝ የኢክስ ውብ ሰማይ ናፍቆኝ ኖሯል

ክፍል ሁለት

ስድስት ባህራም ከቅርብ

ኤክስ እንደተመለሰኩ መጀመሪያ ያገኘሁት ተካን ነበር። ያው እንደ ልማዱ ጥፍሩን እየነከሰ፣ የት ነበርክ? ከማን ጋር ነበርክ? ምን አደረግክ? ምን አየህ? እያለ በጥያቄ አጣደፈኝ። ግን ሳየው የጥርሱ መበለዝ የቀነሰ መሰለኝ። አፉም አልገማኝም። ጊዜው ከእራት በኋላ ነበር፤ ና ቡና ላጠጣህ ብሎ ወደ ክፍሉ ወሰደኝ። ቤቴ በጭራሽ አይገማም!

እንግዲህ፣ የዩኒቨርሲቲው መኝታ ቤቶች ባለ ሶስት ፎቅ ሲሆኑ፣ እያንዳንዱ ፎቅ ላይ ለሚገኙት ሰላሳ ያህል ክፍሎች የጋራ የሆኑ አንድ የገላ መታጠቢያ ክፍልና፣ አጠገቡ ደግሞ (ልክ ደረጃው መጨረሻ ላይ) አንድ የቡና ማፍያ ምድጃ ያለው ክፍል አላቸው። ተካ ቡናውን ሊጥድ ወደ ማፍያው ክፍል ሲሄድ እኔ የሱን መኝታ ክፍል ተመለከትኩ። ንፁህ ነው። ፊት መታጠቢያው ዘንድ፣ ግማሹ ያለቀ ኮልጌት የጥርስ ሳሙናና አንድ የጥርስ ብሩሽ አለ። ተካ ጥርሱን ይዞርሻል! ምን ነካው? . . . ምን ይነካዋል? ያው

የተለመደው መሆን አለበት! እንደን ጎረቤት ጥርቡን ሊያስባርቅ
የሚችል ምንድነው? ሴት ለይደለችም? ገምቱ ልክ ይሆን? ልክ
መሆን አለበት። ለአዚያ ምኑን ደራሲ ሆንኩት?

እንተ፤ በበፍ ብቻ ለድርጊ ለገሁ። ጨለም ያለው ራሼም
መተላለፊያ ኮሪዶር ባደውን ነው። ኮሪዶሩ መጨረሻ ላይ ያለው
የቡና ማፍያ ከፍል ተዘግቷል። ተካ ገና ቡናውን በመጣድ ላይ ነው
ማለት ነው። ጊዜ ለለኝ። በፍን ዘጋጅ። ቶሎ ወደ ለልጋው ራመድ
ለልኩ። እንሰላውን ላመሉ ገለጥ ለደረግኩት። ጎምበስ ብዬ ትራቡን
ለሸተተኩት። የሴት ጠረን። ያለጥርጥር። እንዴት ያለች ትሆን?

ቶሎ ለልጋውን አስተካክልኩና፤ ቁጭ ብዬ ጋዜጣ ለያስባቤ
ቆየሁት

ቡና ከጠጣን በኋላ ሌሎቼን ሀበጆች ፍለጋ ወጣን

ተካ «ተመስገንን ግን አታገኘውም» ለለኝ «ወደ ፓሪስ
ተዛውሯል። ለምን እንደተዛወረ ታውቃለህ?»

«ለምንድነው?» ለልኩት

«ነጭ ሴት ሰለቸኝ አለ»

«ምን?»

«ጥቁር ሴት ካገኘሁ ለማር ለልቸልም አለ። እዚህ ለክስ
ውስጥ ሁለት ጥቁር ሴት ብቻ ነው ያለው፤ ሁለቱም አስቀያሚ
ናቸው። በሰዚህ ፓሪስ መሄዴ ነው። ቢሆን እግዚር ብሎ እንዲት
ሀበሻ ልጅ ታጋጥመኝ ይሆናል። ባይሆን ደግሞ ሌላ ጥቁር ሴት
አላጣም፤ ብሎ ሄደ»

ተመስገንን አውነቱን ነው። ኢክስ ውስጥ ጥቁር ሴት አይገኝም፤
ሀበሻ ሴት ይናፍቃል። ያገራችን ሴቶች ትዝ ይሉናል፤
እነጋገራቸው፤ አሳሳቃቸው፤ መሸኮርመማቸው ይናፍቀናል፤ ጥቁር
ቆዳቸው፤ ነጭ ጥርሳቸው እንቅልፍ ይነሳናል፤ በሀሳባችን «እረ ገሺ»
ሲሉ ይሰማናል።

እንደንድ ጊዜ ተሰብስበን በሰነሱ እናወራለን። ናፍቆት ሲበዛበን
እየሳቅን እየራመህን እንዘፍናለን

«አንቺ ጥቁር ድንጋይ ፍቅር አይገባሽ

በሰው አገር ሆኜ ተቃጠልኩልሽ»

ለልሰገድማ «ልጆቼ፤ አብረን አንዲት እምስ የተቀረጠባት ሕጻን ለቀለብላት እናብራለችና» አለን «እምስ በፖስታ ላክልን፤ መጋራጃ እናስገባለሁለን፤ እንበለው። እውነቱን ከ ነው! ያገሩ ልጆች ነን፤ ይሰማሉ። ሽሪ ነጋታችሁን! ይሄ ምኑ ያሰቃል?»

እኔና ተካ ዐበሾቹን ለልሰገድ ቤት አገኘናቸው። ባህራምና አንድ ሌላ አራናዊ አብረዋቸው አሉ። ይህ ሌላ አራናዊ ጀምሺድ ይባላል። ረዥም መልክ ቀና ወጣት። ጥቁር ሱፍና ነጭ ሽሚዝ ከቢራቢሮ ከራሻት ጋር ለብሷል። ግብዣ ለመሄድ የተዘጋጀ ይመስላል። ረዘም ያለ ፊት፤ ቀጥ ያለ ረዥም አፍንጫ። ከሀር መሳይ ውብ ቅንድቦቹ በታች ሰማያዊ ትንንሽ አይኖች ሁልጊዜ ይጨፍራሉ። ብርሀን፤ ሳት፤ ብልጠት የሚፈራረቅባቸው፤ ህይወት የሚሳባቸው አይኖች ናቸው። በኋላ እንደተረዳሁት፤ ጀምሺድ ፈረንሳይ አገር ከመጣ አመት አልፎታል። ታዲያ በበዛ ስምንት መቶ የፈረንሳይኛ ቃላት ቢያውቅ ነው (የቋንቋ ስጦታ የለውም) ግን እነዚህ ስምንት መቶ ቃላት ለንግግር ከርተው ይበቁታል። ምክንያቱም፤ ቀጭን ኮሚክ ድምፁና ትንንሽ ብልጫ አይኖቹ፤ ያለ ቃላትም ቢሆን የፈለገውን ይገልፁለታል

እኔና ተካ ስንገባ ጀምሺድ አንድ ታሪክ ጀምሮላቸው ኖሮ፤ ጨብጠናቸው ቁጭ ካልን በኋላ እንደገና ጀምርልን አሉት። ስብርብር እንቅሽቅሽ ባለ ፈረንሳይኛ ጀመረ። ሁለት አንካሳ አረፍተ ነገር ያህል እንደተናገረ ቃል ይጠፋዋል። በፋርስ ቋንቋ ባህራምን ይጠይቃል። ባህራም ፈረንሳይኛውን ቃል ይነግረዋል። ጀምሺድ ታሪኩን ይቀጥላል።

«ከአስራ ሶስት ወር በፊት» አለ ጀምሺድ «እኔና ሆዚ ከአራን እንመጣለን። ወደ ፓሪስ። ሆዚ ፈረንሳይኛ አይችል። አንዳች በፍፁም! እኔ ግን 'ዊ-ዊ' ማለት እችላለሁ። ደሞ 'ሚርሲ ሶኩ' አውቃለሁ። ግን 'ሚርሲ ሶኩ' አልልም 'መርስ ባኩ' እላለሁ። እኔና ሆዚ ሀሳብ፤ ሶርቦን ዩኒቨርሲቲ ለመማር። ለመማር መመዝገብ። ለመመዝገብ ሶርቦን መሄድ። ሶርቦን ለመሄድ ሜትሮ መግባት። ('ሜትሮ' ፓሪስ ውስጥ ከምድር ስር የሚሄድ የህዝብ ማመላለሻ ባቡር ነው)

ጧት በሁለት ሰአት ሜትሮ ገባን። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅም።

እኔ ግን ፈረንሳይኛን፤ የትኛውም ባቡር እንሳፈረውን ብዬ ጠየቅኩ።
ይቃላት አይደለም፤ በእጅ፤ በራስኛ በድምፅ፤ በምልክት። 'ዝ ሸ ሹ ሺ'
ሺ' ካም' ሹም'። ይሉኛል። ሆዚ ዝም ይላል። ፈረንሳይኛ
እውቀት። እኔ ግን 'ዊ - ዊ' መርሰ ባኩ' ይላል - እሳለሁ ማለቴ -
ማለቴ። እኔና ሆዚ እንድ ባቡር መሳፈር ሲቁም መውረድ። ሌላ
ባቡር መሳፈር። እንደዚህ በመሳፈር የምሳ ሰኦት ማለፍ። ፈረንሳይኛ
እንጠይቃለን። 'ዝ ሸ ሹ ሺ' ካም' ሺም'፤ ይሉኛል። ሆዚ ዝም።
እኔ 'ዊ - ዊ' መርሰ ባኩ'። መሬት ውስጥ ገብተን መምሸት።
እነዚህ ወደ ሆቴላችን። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሆዚ
ድካም፤ ራብ፤ ብስጭት - እምባ! እኔ የሆዚ እምባ ያሳዝነኛል። እኔ
እምባ! ሁለት ጎረምቦች ጫትሮ ውስጥ እምባ!

-እንዲት እርጊት መምጣት። ታየናለች። 'ዝ ሸ ሹ ሺ?'
ትለናለች። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅ። ዝም። እምባ ብቻ። እኔ 'ዊ
ማም' መርሰ ባኩ' እርጊት ሆዚን ማቀፍ፤ ማልቀስ። ሶስታችን
ተቃቅፈን ማልቀስ። በኋላ እኔ እርጊትን 'መርሰ ባኩ ማም' ብሎ
መሳም። እሷ ሆዚን 'አመር ቦኩ' ብላ መሳም

እኔና ሆዚ ከጫትሮ መውጣት። በታክሲ ወደ ሆቴላችን። ዋጋ
እስራ ሰባት ፍራንክ

-በገ - በገጋት - ከሌላ የእራን ልጅ ጋር ወደ ሶርቦን።
በጫትሮ ባንድ እፍታ ከተፍ።

ጀምሼና ሆዚ ሰተት ብለው ወደ አንድ ትልቅ ቢሮ ገቡ።
የፕሬዚዳንቱ ሳይሆን አይቀርም። ሲረገጡት ሰምጥ የሚል ምንጣፍ
ወለሉን በሞላ ሸፍኛታል። ከሰፊው ደስክ በስተኋላ ተቀምጦ ፒፓ
ያዘለ የሰፊው መላጣ ባለትልቅ መሰታሽ ሽማግሌ ዘሉ መጥቶ
ወሰጣቸውና፤ በእጁ መቀመጫ ሶፋ እመልክቷቸው ሲያበቃ፤
እስከቀመጡ እንኳ ሳይጠብቅ፤ ከጠረጴዛው ወደ በሩ፤ ከበሩ ወደ
መስኮቱ፤ ከመስኮቱ ወደ ጠረጴዛው እየነጠረ መለፍለፍ ጀመረ።
ይለፈልፍ ይለፈልፍና ቆሞ ይላል። N'est-ce pas? (አይደለም?) ብሎ
ፒፓውን እየገገ በመነሳሩ ሲያያቸው፤ ጀምሼና ልክ ገገገፍና ቆሞ
ነገሩ እንደገባው ሰው ራሱን እየነቀነቀ

-ዊ! ዊ! ይለዋል

ሽማግሌው መነሳሱንና መላጣውን እያብላጨለጨ መላክሱንና እንደ ፈጣን ባቡር እየተዘዋወረ የፒፓውን ትምባዋ ቡልቅ ቡልቅ ማድረጉን ይተጥሳል። አልፎ አልፎ ቆሞ ይልና እያያቸው «N'est-ce pas?» ሲል፤ እውንም ጀምሷል ራሱን እየነቀነቀ «ዊ! ዊ!» ይለዋል። እንደ አስር ደቂቃ ከተዘዋወረና ከለፈለፈ በኋላ፤ እውንም «N'est-ce pas?» ብሎ ፒፓውን እያየነ ሲያያቸው፤ ጀምሷል እንደ ደምቡ «ዊ! ዊ!» አለው።

«Comment oui?» («እንዴት ማለት አዎን?») ብሎ ሮክብት «ዊ!» ማለት ነበረበት። ጀምሷል ተደናግጦ

«ዊ! ዊ! ዊ! መርስ ባኩ! ዊ?» እያለ ከተቀመጠበት ተነስቶ፤ ከኪሱ የሲጋራ ፓቱ አውጥቶ ጋበዘው። ሽማግሌው በሀይል እየሮክ ፒፓውን ከእሩ አወጣና ጀምሷል አፍንጫ ስር ደቀነው። ጀምሷልና ሆዜ ከዚያ የሮጡ፤ ከዩኒቨርሲቲው ቅጥር ገቢ ሲወጡ ቆሙ

«ፍጫችንን ጨርሰን ቆመን። ያን ጊዜ ፒፓው ገማን» አለ ጀምሷል ለካ በድንጋጤው የሽማግሌውን ፒፓ መንጭቆ ይዞ ሸሸቶ ኖሯል። ፒፓውን ሊሰጡት ቢሮው ተመልሰው ሲገቡ፤ ሽማግሌው እንደ ቡድህ እግሮቹን ከስሩ አጣጥፎ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጧል። ፊቱ ወደ መስኮቱ በኩል ስለሆነ ሲገቡ አላያቸውም። ለጣኦት እንደሚቀርብ የሰለት ሰጦታ ፒፓውን እግሮቹ አጠገብ አስቀመጡለትና፤ እንዳይቀሰቅሱት በእግራቸው ጫፍ እየረገጡ ወጡ

ሆዜ አገሩ ተመለሰ። ጀምሷል ወደ ኤክስ መጣ

ጀምሷል ሌላ ብዙ የደረሰበትን ኮሚክ ነገር በኮሚክ ድምፁና በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ፤ በእጆቹና በእግሮቹ ትንሽ ትንሽ ደግ በፈረንሳይኛው ሲያወራልን ስንስቅ ቆየን። ሶስት ሰአት ሲሆን አብዛኞቹ ወደ ሲኒማ ሄዱ። እኔ ባህራምን ወደ ካፌ ሰንትራ ወሰድኩት

ከሰንትራ ፊት ለፊት ወዳለው «ሲኒማ ካዚኖ» ለመግባት ሰዎቹ ቲኪት ሲያስቆርጡ እያየናቸው ቀዝቃዛ ቢራ ካዘዝን በኋላ

«Alors, comment vas tu?» («ታዲያስ እንደምነህ?») አልኩት

ያው እንደድሮው ቀልደኛ ነው፤ ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ይሰቃሉ። ግን ከሰፈል፤ ጉንጮቹ ሳድጉደዋል፤ አፍንጫው ከድሮው

የዘጠ ትልቅ መስጫ። በጣም ጥቂር ፀጉሩ ከገንና ከገሱ - አልፎ
አልፎ - እንደገና ሽቦት ማውጣት ጀምሯል። ደገፍ ሃኝ አልፎ ገን
አየላመደኝ ከሄደ በኋላና ሶስተኛ ጠርሙስ ቢራችንን ከጠጣን በኋላ
ሊገኛለን ጀመረ

«ቤቶችህ ሃፋላህ?» አልኩት

«የለም»

«ተደያ የእረፍት ጊዜውን እንዴት አሳለፍኸው?» አልኩት።
ሲልቪ ለብሏት ሲተወልቅ ታየችኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውቁ
እግርቿ ሀሳቤ ውስጥ ድቅን አለብኝ። ውስጤ ሙቀት ተሰማኝ።
እስከትመለስልኝ ቸኮልኩ። እንዴት ያለ ግሩም የእረፍት ጊዜ
ነበር!... የባህራም የእረፍት ጊዜ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነበር

እኔ ሲልቪን ተከትዬ በሄድኩ በሳምንቱ፤ ኒኮላ ለእረፍቱ ወደ
ቤቷ ስትሄድ (ቤቶቿ ሰሜን ፈረንሳይ ለሀብር የተባለው ወደብ
ከተማ ውስጥ ነው የሚኖሩት) ጥቂት ፍራንክልት ትተውለት ፈለገች።
ግድ የለም አያስፈልገኝም፤ ቤቶቼ ካሁን ካሁን ይልኩልኝ ይሆናል፤
ባይልኩልኝም ስራ መያዜ ነው አላት። ስራውን እስከትይዝ ምን
ትበላላህ? ቤቶችህ ባይልኩልህስ? አለችው። እምቢ በማለቱ አፈረ።
ተቀበለ። በመቀበሉ የባሰውን አፈረ

ከኒኮላ ቀጥሎ ሀበሾቼ ሂዱ። ብቻውን ቀረ። ስራ ፍለጋ
ጀመረ። ኒኮላ የተወችለት ፍራንክልት እንዳለቀ ከሷ ደብዳቤ ደረሰው።
አንድ መቶ ፍራንክልት ልላክልህ ወይ አለችው። አትላኪልኝ
አያስፈልገኝም ብሎ ሃፈላት

ይርበው ጀመር። ምግብ ቤቱ ሰፈር ይዞራል። ምናልባት
በሁለት በሶስት ቀን የሚያበላው ሰው ያገኛል። (በዚያውም ሲጋራ
ይጋብዙታል) ያን ጊዜ ከምግብ ቤቱ ዳቦ በኪሱ ይዞ ይመጣል። ዳቦው
በበጋው ሙቀት ቶሎ ይደርቃል። ደረቁን ዳቦ በሻይ እየሸረ
ይበላል። ያለስኳር። ስኳሩ አልቋል። ሻይ ቅጠሉም ወደ ማለቁ ነው።
ያንኑ ቅጠል አምስት ሰድስት ጊዜ ያፈላጋል። ቅጠሉ ይቀቀልና
የሻይ ቃናው ጠፍቶ ሌላ አስቀያሚ ብረት ብረት የሚል ጣእም
ይሰጣል

በምግብ ሰአት ባህራም ምግብ ቤቱ አጠገብ ይዞራል። በላሳት
ቀን አንድ ጊዜ ያህል አንዱ ምሳ ወይም እራት ይጋብዘዋል። በሶስት

ቀን እንደ ሙሉ ምግብ ግግንቲም ድንገት ተቋረጠ። የምግብ ቤቱ ልጆቹ የእመት እረፍታቸውን እንዲያገኙ ተብሎ ምግብ ቤቱ ልንድ ወር ተዘጋ። እንገዳህ ወዴት ይሃድ?

እንደ የዘይት ፋብሪካ ውስጥ፤ እቃ መኪና ላይ መጫንና ጥቅረድ፤ እና ይህን የመሳሰለ የጉልበት ስራ እለ አለት። ግን ለራሷ ካላድ ላምንት በፊት አይጀመርም። እስከዚያው ምን ይብላ? ጨነቀው። የሲጋራ ጥምም በበኩሉ የመፍዘዝ ስሜት ያሳድርበታል። ሙሉ ምግብ እንዳያስፈልገው በማለት አልጋው ላይ ተጋድሞ መዋል ጀመረ

ደረት ዳቦ በጠነጣ ሻይ ከበላ ሁለት ቀን አለፈው። ራብ ሲገድለኝ እንዴት ዝም ብዬ ልተኛ? ብሎ ከቤቱ ወጣ። በተስፋ ላይቸን እንደዚሁ ወጣ። ትንሽ እንደሄደ ቆሻሻ መጣያ አጠገብ የወደቀ የሰርዲን ቆርቆሮ አገኘ። በደህና ቀን ሰርዲን በጣም ይጠላል። አሁን ግን ቤቱ ወስዶ እየተንገበገበ ከፈተው። ዘይቱ አላስበላ አለው። ዳቦ ቢያገኝ! ዳቦ መግዣ ፍራንክ ፍሊጋ ቤቱን ይበረብር ጀመር። አልጋው ሰር፤ መግዛፍቱ መካከል፤ ኪሶቹ ውስጥ፤ የተወሻሸቁ የተረሱ ሳንቲሞች አገኙ። ለዳቦ መግዣ ሶስት ሳንቲም ጎደለው። ግን ሲበረብር አንድ እንደ ድንጋይ የደረቀ ቁራጭ ዳቦ እግኝቱ ነበር። እሱን ውሀ ውስጥ ነከረው። ሲርስ ከውሀው አውጥቶ ከሰርዲኑ ጋር ፈተፈተው። በላው።

ትንሽ ቆይቶ ሆዱን አመመው። አቅለሸለሸው፤ አስታወከው። ላብ አጠመቀው። የማስታወኩ ከፍና ዝቅ ያችን የተረፈችውን ሀይሉን ጨረሰበት፤ ድክም አለው፤ አቅሙ ውሀ ሆነ፤ ወደ አልጋው ሲራመድ ጉልበቱ ከሰር ታጠፈ፤ አልወደቀም፤ ቀስ ብሎ ወደ ወለሉ ወርዶ ተዘረጋ። አይኑን ዘጋ። ትንሽ ቆይቶ ብርድ ብርድ አለው። እየተንፏቀቀ አልጋው ደረሰ። አንሰላው ውስጥ ገባ። አይኑን ዘጋ። እንደማዘር አለው። ራቡ ብቻ አይደለም፤ ሲጋራ ማጣቱም ጭምር ነው። በረደው። በዚህ በጋ ሙቀት? ትኩሳት መሆን አለበት። እናቱ ትዝ አለት። «አመመህ?» ብለው ግምባሩን ሲነኩት፤ አልጋው ዳር እንደተቀመጡ ወደታች ሲያዩት፤ ትራሱን ሲያመቻቹለት፤ አስታወሰ። ድንገት ብቸኝነት ተሰማው። ውስጡ እንደ ድምፅ ብቻዬን ነኝ፤ ማንም የለኝ! ማንም አይደርስልኝ! ብሎ ጮኸ። አሳረፈው። እውስጡ፤ የድሮ የልጅነት ድምፁ «እማማ!» ብሎ

ሲጣራ ተሰማው። «ወይኢ፤ ማበደ ይሆን እንዴ? እሚረከፍኹን ሳላባርር?» ብሎ አሰበ። የባሰውን ፈራ። ብርድ እንቀጠቀጠው። ጥቅልል ብሎ ተኛ። በቅዠት ህልሙ እናቱ ትልልቅ ለሰላሳ ትራስ ላይ እስደግፈውት ሾርባ በማንኪያ ሲያጠጡት፤ እሚረከፍኹንና የሻህ ሰዎች መጥተው ሊያርዱት ሲሉ፤ ሲሸሸ፤ በጫካ በሸለቆ ሲያባርሩት፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ አልጋው ውስጥ እያቃሰተ ሲገሳበጥ፤ በላብ ሲታጠብ፤ በብርድ ሲንቀጠቀጥ አደረ።

ሟት በማለዳ ነቃ። ጉልበቱ ትንሽ ተመልሶለታል። ተነስቶ ወጣ። ከቤቱ ትንሽ ሄድ እንዳለ፤ የወተት መኪና መጣና እንድ የምግብ ሸቀጥ ሱቅ ደጃፋ ላይ ሶስት ደርዘን የወተት ጠርሙስ አስቀምጦ ሄደ። ባህራም ሁለቱን ጠርሙስ እንስቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፤ መንገዱ ዳር እንድ ተገምጦ የተጣለ ፖም አገኘ። የተገመጠውን በቢላ ቀርፎ ጥሎ፤ የቀረውን ግማሽ ፖም በውሀ አጥቦ በልቶ ወተቱን እየጠጣ ዋለ።

ሲመሽ ራብ እንገባገባው። ኩራቱን ክብሩን ረሳ። እንድ የሚያውቀው ፈረንሳይ ቤት ሄደ። በቀጥታ «በራብ ልሞት ነው» አለው። ፈረንሳዩ ቤቱ አስገባና ጭቅና ከድንች ጥብስ ጋር፤ ስፓጌቲ፤ ሰላጣ፤ ጅዝ፤ ወይን አቀረበለት። ተንገብግቦ አምስት ጉርሻ ያህል እንደ ጉረሰ ሆዱ ተዘጋ። እስኪጠግብ ከበላ ሳምንት አልፎታል። ራቡ ሊገድለው ነው፤ ከዛሬ በኋላ መቼ ምግብ ሊያገኝ እንደሚችል አያውቅም፤ አሁን ታዲያ ሆዱ እምቢ አልቀበልም አለው። በጣም ተበሳጫ፤ እምባ ተናነቀው፤ እዚያው ራቡን ደፍቶ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ። ፈረንሳዩን «እግዚር ይስጥልኝ፤ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ብሎት ወጣና ቤቱ ተመለሰ። ተኛ

በማለዳ ተነስቶ ከሌላ የምግብ ሱቅ ደጃፋ ሶስት ጠርሙስ ወተት እንስቶ ወሰደ። ተጋድሞ እሱን እየጠጣ ዋለ። ሌሊት ተቅማጥ ያዘው

ሲነጋ እንደምንም እየተጐተተ ዘይት ፋብሪካው ሄደ። ስራውን ነገ ትጀምራለህ አሉት። አለቃው አንዲት አርጀት ያለች ሴት፤ ናት። ሲያያት ፊቷ በጣም ርህራሄ መሰለው። ችግሩን አጫወታት። ከደመወዝ ትከፍለኛለህ ብላ ሃምሳ ፍራንክ አበደረችው። ምግብ ገዝቶ ቤቱ ወሰደ። ትንሽ ቀማመሰ። ለመጀመሪያ ጊዜም ሲጋራ አጨሰ። ትልቅ እፎይታ ተሰማው። ተኛ። ነቅቶ እንደገና ትንሽ

በላ፤ እንድ ሲጋራ አጨሰ። ተመልሶ ተኝ። ሲነጋ ደህና ቁርስ በልቶ፤ እንድ ሲጋራ አጭሶ ወደ ስራው ሄደ።

ከባድ እቃዎችን ከመኪና ማውረድና መኪና ላይ መጫን ነበር ስራው። ለመጀመሪያ ጊዜ እንድ መጠነኛ ሳፕን ከመኪናው አንስቶ ተሸከሞ ወደ ግምጃ ቤቱ ሲወስድ፤ ጥቂት እርምጃ እንደሄደ ጉልበቱ ከስሩ ታጠፈበት። ሳፕኑን ትከሻው ላይ እንደተሸከመ ተምበረከከና፤ በዚያው ቀን ብሎ ቁጭ አለ

እርጊት ብጤ አለቃው መጥታ ሳፕኑን ከላይ ላይ አነሳችለት። እፍሮ ቁጭ እንዳለ ቀረ። ውሀ አምጥታ አጠጣችው። ብርጭቆውን ሲመልስላት፤ በርሀሩሀ ገፅዋ አስተያየት በጣም እንዳዘነችለት ታወቀው። ለሚቀጥለው አራት ቀን፤ ማለት ጉልበቱ እስኪመለስለት ድረስ፤ ጡንቻ የማያስፈልገው ስራ ሰጠችው። በኋላ ከባድ እቃዎችን መሸከም ጀመረ።

ትከሻውን ያመዋል፤ ወገቡ የሚቆረጥ ይመስለዋል፤ መዳፋ ይላላጣል፤ በበጋው ሙቀት ከባድ እቃ መሸከሙ አንዳንዴ ራሱን ያዞረዋል። ግን ማታ እራቱን ጥስቅ እርጎ ይበላል፤ ቡና ጠጥቶ ሲጋራ ያጨሳል። አልጋው ውስጥ ይገባል። ከመቅፅበት እንቅልፍ ይዞት ጥርግ ይላል

ልክ አራት ሳምንት እንደሰራ ስራው አለቀ። አሰናበቱት። ቅዳሜ ነበር። ባለውለታ አለቃውን አመስግኖ ሲሰናበታት አራት ጋበዘችው። ቤቷ አመሸ። ሲያያት፤ እርጅና አፈፍ ላይ ደርሳለች። ወንድ ካገኘች ብዙ ጊዜ ሳይሆናት አይቀርም። ከእንግዲህ ማገኘቷንም እንጃ። ሲያስብ ጊዜ፤ እሷ ደግ ባትውልለት ኖሮ ይህን ጊዜ በራብ ሞቶ ነበር። ሆን ብሎ ብዙ ወይን ጠጣና ሰከረ። አብሯት አደረ

«ስራ ከተወኩ ይኸው ዛሬ እንድ ሳምንት ሆነኝ። ግን የተሸከምኩበት አሁንም ትከሻዬን ወገቤን ያመኛል» አለ። ከዚህ በፊት የጉልበት ስራ ሰርቶ አያውቅም ነበር

«ይሄ ሁሉ ሲሆን ጀምሺድ የት ነበር?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ»

«የት?»

«አታውቅም? ንዴ? ቁማርተኛ ነው፡ ከ፡ ቅዳሜ ቅዳሜ እዚህ ካዚኖ ነው ፣ ሚያመሸው»

ከተቀመጥንበት ካፌ ሰንትራ ፊት ለፊት መንገዱን ተሻግሮ «ሲኒማ ካዚኖ» በብዙ መብራት እሸብርቆ ይታያል፡፡ የሲኒማ ህንጻው ቀኝ ጎን ቁማር ቤት ነው፡፡ ይኸኔ እዚያ ውስጥ ጥቁር ልብስ የለበሱ ወንዶችና ከቡር ጌጣጌጥ ባንገታቸውና በእጃቸው ያሰሩ ሴቶች የመጠጥ ብርቁቆ ወይም ሲጋራ እንደያዙ አይኖቻቸውን የሚሸከረከረው ራሴት ላይ ተክለዋል፡፡ የጀምረድ አይኖችም ራሴ ላይ ተተክለዋል፡፡ እንደ ቅድማቸው ሳቅና ቀልድ ይጨፍርባቸው ይሆን? ወይስ ፍዝዝ ብለው ይሆን?

ባህራምን «ብዙ ይበላል?» አልኩት

«አዎን ይበላል፡፡ ግን የበላውን ወሰዶ መልሶ ያስበላል፡፡ አንድ ቀን ሰባት ሺ ፍራንክ ሲበላ አይቼዋለሁ፡፡ ታዲያ እዚያው መልሶ ተበላ፡፡ . . . እውነተኛ ቁማርተኛ ነው፡፡ ማለቲ፣ የሚጫወተው ገንዘብ አገኛለሁ ብሎ ተሰፋ በማድረግ አይደለም፡፡ ለቁማር ፍቅር ነው፡፡ ከሚያገኘው ገንዘብ የሚያጠፋው ይበልጣል፡፡ ከሁለት ወር በፊት ሲነግረኝ፣ ኢክስ ከመጣ ብቻ ሰላላ ሰባት ሺ ፍራንክ ተበልጷል»

«ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

«ቤቶቼ በጣም ሀብታም ናቸው»

ይህን ጊዜ ወደ ውጭ በኩል ስመለከት፣ ተካና አንዲት ገዙፍ ብጤ ሴት እጅ ለእጅ ተቆላልፈው ሲሄዱ አየሁ፡፡ ባህራምን

«ተካ አገኘ ንዴ?» አልኩት

ሳቁን ለመቋጠር እየሞከረ «አዎ፡፡ ጀርመን» አለኝ

«እንዴት ያለች ናት?» አልኩት፡፡ ቡናማ አይኖቼ ያስቃሉ፣ ግን ጥርሶቼን እንደምንም ከድኗል

«ከንፈርቿ በጣም ውብ ናቸው፡፡ እንደ ፅጌሬዳ ናቸው» አለ

«እና?»

እሁንስ ሳቁ እያመለጠው «እና ከከንፈሯ በላይ ምን የመጣ ጥቁር መስታሽ አላት፡፡ ለምን እንደማትላጨው አይገባኝም» አለኝ

«ላቅ ጀመርኩ። ከዚህ አንድ ወረቀት አውጥቶ አቀበልኩ።
«አላቅ ነው ባሕርክ የገፈፈክ። የናንተ አገር ምላሴ ነው። ምክር
በህ አንብብልኝ። ልሰማው አፈላጋለሁ። አላኝ። አንበብኩልክ

«አላፈ ገም አፍንጫ ድፍን ያዘለታል።

ለየላቅ «ምን ማለት ነው? በደምብ አሰረዳኝ። አላኝ።
ሰረዳው የባሰውን ላቅ። በመጨረሻ

«ምንድነው 'ሚያስቀህ'? አልኩት። አየተንከተከተ

«ምሳሌው ነው 'ሚያስቀኝ' አለ «በፊት— ተኩ— አፋ—
ይሸትህ ነበር?»

«አዎን። ታደያ ይሄ ምኑ ያስታል?» አልኩት

«ባለሙስታጂ ጀርመን ልጅ— አፍንጫዋ— አያሸትም!— ድፍን
ነው! አላኝ። ሁለታችንም በላቅ ተንፈራፈርን።

«አውነትከን ነው ገን?» አልኩት

«ሀላላሊ - ሙት!»

ከዚያ እንገዲህ የኩምክና ወሬ መጣ። አብረን ስንስቅ አመሸን።

ሰባት

ባህራም ምጥ

ባህራም በሰኔ ወር የወደቀውን ፈተና እንደገና ለመፈተን ማጥናት ጀመረ። የራሱ መገኛታ ቤት ያረጀና የክረክሰ ሆኖ፣ ደምበኛ ጠረጴዛና ወምበር የለውም። እዚያ ማጥናት አልቻለም። የዩኒቨርሲቲው ቤተመፃህፍት እየሄደ እንዳያጠና፣ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ውር ውር እያሉ ሀሳቡን ይሰርቁታል። ከቀኙ፣ ከግራው፣ ከፊቱ፣ ከኋላው ደሞ አስር፣ አስራ አምስት ፍራንክ ያበደሩት ሰዎች ያዩታል፣ ይከብዱታል። እነሱልሰገድ ቤት ሄዶ እንዳያጠና ወሬና ጫጫታ ይበዛል። እኔ ቤት እየመጣ ያጠና ጀመር። ከሰአት በኋላ ሲነማ እሄድለታለሁ፣ ሲያጠና ይውላል። ማታ እፅፋለሁ ወይም አነባለሁ፣ ሲያጠና ወይም የማእ-ትዜ-ቱንግን መፃህፍት ሲያነብ ያመሻል። ጧት ግን ምንም ያህል አይሰራም። ወሬ እናበዛለን።

ጧት ገና ከእንቅልፌ ሳልነቃ መጥቶ፣ በቀስታ በሩን ከፍቶ ገብቶ፣ ጠረጴዛው ዘንድ ተቀምጦ ሲሰራ ይቆያል። ስነቃ “Bon jour” አለዋለሁ። Bon jour ብለኝ ቡና ይጥድና ስራውን ይቀጥላል። እልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ትላንት የፃፍኩትን እመለካከታለሁ፣ ኦርማለሁ፣ እሰርዛለሁ፣ እቀዳለሁ። ሙሉ ሰአት ሲሆን ባህራም «አንድ ጊዜ ዜና ብንሰማ ይረብሽህል?» ይለኛል። (የፈረንሳይ ራዲዮ በየሰአቱ አጫጭር ዜና ያሰራጫል) ራስጌዬ ያለችውን ራዲዮ እከፍታታለሁ። ባህራም ያፈላውን ቡና በዱቄት ወተት እየጠጣገ፣ ስለሺየትናም ወሬ እንሰማለን። ሺየትኮንግ የደፈጣ ተዋጊዎች አሜሪካኖቹን አጥትተዋቸው እንደሆነ ባህራም ደስ ይለውና ደስታው አላሰጠና ይለዋል። መናገር ይጀምራል። ሽየትኮንግቹ ድል

ማድረጋቸው አይቀርም ይላል። ንግግሩ ቀስ ብሎ ወደ ኢራን ይወሳሰደዋል። ስለኢራን ሊነገረኝ ይጀምራል። ስለኢራን፣ ስለኮሙኒዝም፣ ስለማእ-ትዚ-ቱንግ፣ ስለአሜሪካን ወራሪነትና አጥቂነት፣ ስለካፒታሊዝም ስናወራ እንቆይና፣ ሙሉ ሰአት ሲያደርስ እንደገና ራዲዮ እንክፍታለን። ዜናው ያስደስተዋል ወይም ያበላጩዋል። ወሬያችንን እንቀጥላለን። የምሳ ሰአት እስኪያደርስ እናወራለን፣ እናወራለን — ማለት፣ በአብዛኛው እሱ ሲያወራ እኔ አዳምጠዋለሁ፣ አንዳንድ ጊዜ ጥያቄ እጠይቀዋለሁ። የነገረኝን እያንዳንዱን ማታ ልተኛ ስል አንድ ትልቅዬ ደብተር ውስጥ አሰፍረው ነበር

አሁን ያንን ደብተር ሳነበው ባህራም ይታየኛል። እኔ አልጋ ውስጥ ትራስ ተደግፌ ቁጭ ብዬ፣ እሱ በሽተኛ ሊጠይቅ የመጣ ይመስል አጠገቤ ወምበር ላይ ተቀምጦ፣ በብልህ ቡናማ አይኖቼ እያየኝ፣ ፀጉራም እጆቼን በብዙ እያንቀሳቀሰ፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁና በተሰባበረ ፈረንሳይኛው ሲያወራልኝ፣ ቁልጭ ብሎ ይታየኛል

ወሬው አንድ መስመር ይዞ አይሄድም። ኢራን፣ ኒኮል፣ የባህራም ቤተሰብ፣ የባህራም ጓደኞች፣ ፈረንሳዮች፣ ጥቁሮች፣ «ወጣት ኮሙኒስቶች» የተባለ የኢራን አገር ማህበር፣ ትምህርት ቤት፣ ሴቶች፣ ቡሽቲዎች፣ ጋዜጠኞች — ብቻ ባህራም ያየውንና የሰማውን ነገር፣ በህይወቱ የደረሰበትን ወይም በሌሎች ላይ የደረሰባቸውን ነገር - አሳዛኝ ነገር፣ አስደሳች ነገር፣ አስቂኝ ነገር፣ የሆነ ነገር ያወራልኝ ነበር። ስንቱን ብዬ ልናገረው እችላለሁ? ጥቂቱን ብቻ ባጭሩ ሳስፍረው፣ እንደ ባህራም ካንዱ ወደ ሌላው እየዘለልኩ... እንደሚከተለው...

አሜሪካኖቹ ይወድቃሉ (ይላል ባህራም) ታያለህ። ስንቱን ህዝብ ጨቁነው፣ ስንቱን አገር ፈትፍተው፣ ስንቱን መንግስት ገዝተው ይችላሉ? አንድ ቀን ይወድቃሉ። እንኳን እንደነሱ ያለ ቂል ፈረስ ይቅርና፣ እንደ እንግሊዝ ያለ ተንኮለኛ ቀበሮም ወድቋል። ተነስቶ ሌሎች ህዝቦችን ጨቁኖ መውደቅ የሚቀርለት የለም። አሜሪካኖችም ይወድቃሉ። ይወድቃሉ። ታይቶ የማይታወቅ

አወዳደቅ ይወድቃል። ያን ጊዜ የአለም ህዝቦች እልል ይላሉ። በአሜሪካ እግር ተረጎጠው ደከመው እልል ለማለት ያህል አትም ያነሳቸው ደሞ እርዳ ይላሉ።

አሜሪካኖቹን መጀመሪያ ሆቲሎችን ከሸየትናም ያባርራቸዋል። ቀጥሎ እን ማእ-ትዜ-ቲንግ ወይም ወራሾቹ ከሩት ምስራቅ ያስወጡዋቸዋል። ቀጥሎ እንግዲህ ማን ከየት እንደሚያስወግጥው አላውቅም። ብቻ እርግጠኛ ነኝ ያስወጡዋቸዋል። ይህን የሰው እግር ደም ጠጥቶ የወፈረ ቁጣቸውን በካልቶ አየሙቱ “Yankee go home! And stay home!” («ያንኪ ወደ እግርህ ግባ— እና እዚያው ቅር!») እያሉ ያስወጡዋቸዋል። ከሰው እድሜ በላይ በኖርኩ! አሜሪካ ስትወድቅ ለማየት እንድችል ብቻ! . . .

ምን ማለትህ ነው? ለምን አልጠላቸውም? አሜሪካኖችን ያልጠላሁ ማንን ልጥላ? የነፃነትን ዋጋ እያወቅኩ፣ የተጨቆነ ህዝቤን እየወደድኩ፣ አሜሪካኖችን ካልጠላሁማ ሰው አይደለሁም ማለት ነው። ድንጋይ ነኝ ማለት ነው።

አሜሪካኖች እንድ የተቀደሰ ተግባር አላቸው። ይኸውም፣ እባብ ያንዲትን ወፍ እንቁላል መጠ ጨርሶ ቅል ብቻ እንደሚያስቀርላት፣ እነሱም ያንዲትን እግር ሀብት መጠው ጨርሰው፣ አፈርና ድንጋይ ይተዉላታል። የኔን እግር ውሰድ። ዋና ሀብቷ ነዳጅ (ፔትሮል) ነው። ነዳጁን ከመሬት መጠ የሚወስደው አሜሪካ ነው።

እንድ ቀን ሞላዴግ ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነ። ተነሳና የኢራን ሀብት ለኢራን ህዝብ ነው አለ። አሜሪካኖቹ ተሳስተዋል አሉት። በቃል ሳይሆን በተግባር፣ የኢራን ሀብት ለአሜሪካ ነው፣ የኢራን ሀብት ለኢራን ነው ካልከ ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው አሉት። ሲአይኢ ልከው ገለበጡት። ሞላዴግ ተይዞ ሞት ተፈረደበት። ግን ሽማግሌ በመሆኑ፣ የሞት ፍርዱ ወደ እስራት ተሻሻለለት። እሁንም ታስሯል። የኢራን ሀብት ለአሜሪካኖቹና ለሻህ ነው ያለ ሰው ግን ይሾማል ያሸለማል። ሻህ ማለት በነሲፋስ፣ በነዳርዳሽና በነገሻር ያሻር ስመ ጥሩ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ኢራንን የሚጨቁን ጋንግስተር ማለት ነው። አጋዦች አሉት። ህዝቡ ያረሰውን ለመንጠቅ የእርሻ ሚኒስትር ያግዘዋል። ህዝቡ ሲነግድ ከኃይሎው ለመቀማት የንግድ ሚኒስትር ያግዘዋል። ለልዩ ልዩ አይነት ጭቆና ልዩ ልዩ ሚኒስትር አለው።

ህዝቡ በደስታ እንዲጨቁን፤ ማለትም ተጨቁንኩ ብለው እንዲያጉረሙም፤ ፀጥ የሚያሰኙ ያገር ግዛትና የፍርድ ሚኒስትሮች አሉት

የሻህን-ሻህ ሚኒስትሮች፤ በተለይም የውጭ ጉዳይና ያገር ግዛት ሚኒስትሮች፤ ትእዛዛቸውን በቀጥታ ከሞሽንግቱን ይቀበላሉ። ምክንያቱም ኢራን የአሜሪካ የነዳጅ ማእድን ናት። ደሞ ኢራን የሩሲያ ጎረቤት ስለሆነች፤ አሜሪካኖቹ ለኢራን በጣም ይጠነቀቁላታል። እንደ ገበሬ ብዙ የምትታለብ ላም ብትሞረው አይጠነቀቅላትም?

ሻህ ማለት ውሻ ነው። አሜሪካኖቹ ኢራንን አርደው ብልቷን ሲያወጡ እፉ ምራቅ እየሞላ በአይኑ ይከተላቸዋል፤ ሳምባ ወይም ሌላ ቁራጭ ስጋ ማል ያረጉለታል። እሱ ደሞ ህዝቡን ጨቁኖ ይይዝላቸዋል። አየህ፤ ህዝቡ ተጨቁኖ ካልተያዘ፤ እንደ ሞሳዴግ ተነስቶ «የኢራን ህብት ለኢራን ሰዎች» ይላል። ስለዚህ አሜሪካኖቹ ለህዝቡ የማይቆረቆር፤ ጥቂት ሚልዮን ብር ቢሰጡት የሚበቃው፤ ህዝቡን ጨቁኖ የሚይዝላቸው ገዥ ይፈልጋል። ለዚህ ነው ዙፋኑን የሚጠብቁለት

በሞሳዴግ ጊዜ ረብሻ ተነሳ። ሻህ ሸሽቶ ከአገር ወጣ። አሜሪካኖች መጥተው «የኢራን ህብት ለኢራን ሰዎች» የሚሉትን የሞሳዴግ ተከታዮች ፈጅተው፤ በዚያውም ያለ የሌለውን ኮሙኒስት አርደው ጨርሰው፤ አገሩን ጸጥ ካደረጉ በኋላ፤ ና ወደ ዙፋኑ ተመለሰ አሉት። ወደ ዙፋኑ ተመለሰ

ሻህ መሸሸ ልማዱ ነው። ቴህራን ከተማ ውስጥ እራት ቤተ መንግስት አለው። እና ሁለቱ ውስጥ ለመብረር ዘወትር ዝግጁ የሆኑ ሁለት ኤሮፕላኖች አሉት። ትንሽ ረብሻ የተነሳ ንደሆነ፤ ወድያው ኤሮፕላኑ ውስጥ ይገባና ካገር ይጠፋል። ብቻ እሱ ያምልጥ እንጂ፤ ስዊስ፤ አሜሪካ፤ እና ምናልባት ኢንግላንድ ባንኮች ውስጥ ብዙ ሚልዮን ብር ሰላለው፤ እንዴት እኖራለሁ ብሎ አይሰጋም

እንግዲህ ሻህ ይሸሻል። ረብሻው አልፎ ሰላም ሲመለስ፤ ወደ ውድ አገሩ ይመለሳል፤ ለውድ ህዝቡ ንግግር ያደርጋል

እንደ ቀን ገን የሚያስደንቅ ስራ ሰራ። ማለቱ፤ ረብሻ ሲነሳ አልሸሸም። አይገርምም? አንተማ ምን ይገርምህል? ሀላላ ረብሻ

ሲነሳ ወደሀገሩ ይገባል፤ እንጂ አይሸሽም። የሆነ ሆኖ ያን ጊዜ
— ሻህ ሳይሸሽ የቀረ ጊዜ — ለሀገሩ በፊደሉ «ሀገሪ ሆይ፤ ዛሬም
እረኛችን ትቶን ይሄድ ይሆን? ብለህ እትሰጋ። ዛሬስ እዚችው
አሞታታለሁ እንጂ አልሄድም!» አለ።

እዚህ አለም ላይ እንደ ኢራን ተራ ወታደር የመሰለ
ጀግና አታገኝም። በጭራሽ አታገኝም። እየሀ፤ ጦርነት የተፋፋ መ
ጊዜ፤ የኢራን ተራ ወታደር ማንንም አይታዘዝ። በገዛ ራሱ
እንዳሰኘው ይዋጋል። ጀኔራሉንም አይታዘዝ፤ ሻለቃውንም
አይታዘዝ። ምክንያቱም ጀኔራሉም የለ፤ ሻለቃውም የለ። በጦርነት
ጊዜ፤ የኢራን ሰራዊት ተራ ወታደር ብቻ ነው ማዋጋው

የኢራንን ጀኔራሎች የሚመስል የለም። ከነመለዋወቅ፤
ከነሊሻናቸው፤ ከነመሰታሻቸው፤ ከነአስተያየታቸው፤ አቤት ደስ
ማለታቸው፤ አረማመዳቸው ሲያኮራ! ግርማቸው ሲያስፈራ! እነሱም
ይህን ያውቃሉ። መለዋወቅና ሊሻናቸውን በሰላም ጊዜ ፈፅመው
አያወልቁም። ጦርነት ሲመጣ ታዲያ፤ መለዋወቅና ሊሻናቸውን
አውልቀው፤ የወታደር ሳይሆን የሰላማዊ ሰው ልብስ ይለብሳሉ። ይሄ
ንግዲህ የሴት ልብስ ያጡ እንደሆነ ነው። የሴት ልብስ ካገኙ ግን፤
እሷን ይለብሱና አልም! ይጠፋሉ፤ በቃ። ተራው ወታደር ያለ
አለቆቹ ይዋጋል

ጦርነቱ አልቆ የሰላም ውል ከተፈረመ በኋላ፤ ጀኔራሎቹ
መለዋወቅን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ በአንድ
ከተፋ ይላሉ። በየመፅሄቱ ስለጦርነቱ ይፅፋሉ። እንዳንዶቹም ሙሉ
መፅሀፍ ይደርሳሉ። ጦርነቱ ላይ እንዴት እንደተዋጉ፤ እንዴት
እንደተከበቡ፤ እንዴት በጣጥሰው እንደወጡ፤ በመጨረሻም
ወታደራቸው ሁሉ አልቆ እንደተማረኩ፤ እንደታሰሩ፤ ስቃይ እንዳይ፤
ምናምን ይዘበዝባሉ። ሻህ ውሸታቸውን እንደሆነ ያውቃል። ግን
የበለጠ ማእረግና ሊሻን ይሸልማቸዋል። ሲሞቱ ብሄራዊ የቀብር ስ
ስርአት ያውጅላቸዋል። ይሄ ሁሉ ለምንድነው? ንጉሳቸው ሲሸሽ፤
አርአያውን ተከትለው ስለሸሹ ነው

ግን ያልሸሹ፤ በጀግንነት ተዋግተው፤ ብዙ ተጋደሉን
አድርገው፤ ድልን ያስገኙ እንደ አራት ጀኔራሎች ይኖራሉ። እነሱ
ማእረግም፤ ክብርም፤ ሊሻንም አይጨመርላቸውም። ስማቸውም

አይጠራም። ስለላቸው በየጋዜጣው አይወጣም። ወደ ቤተመንግስትም አይጋበዙም። ምክንያቱም ሻህ እነሱ እንደሚበልጡት ስለሚገነዘቡ፤ እሱ ጋንግስተር ሆኖ እነሱ ግን እውነተኛ አራናውያን መሆናቸው በጣም ስለሚከብደው፤ ሊያያቸው አይፈልግም።

እንግዲህ ሰላም መጣ፤ አይደለም? ጄኔራሎቹ መለዩዋቸውን ለብስው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ ውሀ በሚፈስ የአሜሪካን መኪና እየተዘዋወሩ ለህዝቡ ይታያሉ። ቀን ቀን። ሌሊት ሌሊት ደሞ ሲበዱ ያድራሉ። የራሳቸውን ሚስቶች አብዛኛውን ጊዜ ሌላ ሰው ነው ማሳበዳቸው። እነሱ ማሳበዳት የሌላ ሰው ሚስት ነው።

እኛ ከተማ ውስጥ አንድ ጄኔራል ነበር። ከዋናው ፖሊስ አዛዥ ጋር ሽርክ ነው። ታዲያ አንድ ግብዣ ላይ ደስ የምትለው ሴት ሲያይ፤ ለፖሊስ አዛዥ ይነግረዋል። ፖሊስ አዛዥ የሴትዮዋን ባል ለምርመራ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ይወስደውና፤ ባልየው ሲመረመር ያድራል። ጄኔራሉ ሄዶ ያችን ሴትዮ ሲበዳት ያድራል። ታዲያ አየህ፤ ከቆሻሻቸው የተነሳ፤ ሴትዮዋን እንኳ ወደ ጄኔራሉ ቤት ወይም ወደ ሌላ ቦታ አይወስዷትም። እዚያው የባልየው አልጋ ላይ ጄኔራሉ ሲበዳት ያድራል። ምን ይሄ ብቻ? እዚያ ቤት የጄኔራሉ ዘብ ይቆማል። የጄኔራሉ ደስታ የሰው ሚስት በጉልበት መብዳት ብቻ ሳይሆን፤ የባልየውንም ከብር ማዋረድ ነው። ሰውየው ልጆች ይኖሩታል፤ ሽማግሌ ወላጆች ይኖሩታል፤ ከጄኔራል ጋር ለመጋጨት ያህል ሀይል አይኖረውም። ውርደቱን ውጦ ዝም ይላል።

አቤት ኢራን ውስጥ ስንት ሰው አለ ውርደቱን ውጦ ዝም ያለ! ሞላዬግ እንደ ወደቁ፤ የኢራን ፖሊስ ሰራዊት በሲ.አይ.ኤ. ትእዛዝና እርዳታ ኮሙኒስቶችን መፍጀት ጀመረ። ዘዴው እንደዚህ ነበር።

የጠረጠሩትን ሰው ይይዙና ፖሊስ ጣቢያ ወስደው «ኮሙኒስት ነህ?» ይሉታል። አይደለሁም ይላል። ያሰቃዩታል። ውስጥ እግሩን በማስመሪያ ይጠፈጥፉታል። ጥፍሮቹን አንድ በአንድ ከስር ይነቅሉለታል። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ይከቱበታል። ስቃይ ሲበዛበት ኮሙኒስት ባይሆንም «አዎን፤ ኮሙኒስት ነኝ» ይላል። በል አሁን የኮሙኒስት ጓዶችህን ስም ንገረን ይሉታል። ያሰቃዩታል። እንደ በረዶ የቀዘቀዘ ውሀ ውስጥ ይነክሩትና በአለንጋ ይገርፉታል። እጁን ጣምዝዘው ይሰብሩታል። ጥርሱን ቀጥቅጦው ያወላልቁታል። በመጨረሻ ስቃዩን አይችሉም። ስለዚህ ስም ይሰጣቸዋል።

ከሙኒስት ከሆነ እውነተኛ ሰው ሊነገራቸው ይችላል። ከሙኒስት ካልሆነ ግን የሆነ ሰው ይነገራቸዋል። እነዚያ ሰዎች መሀል ያንተ ሰው ይገኛል። ትያዛለህ። ይሄኒ እንተ ከሙኒስት አይደለህም፤ እንዲያውም ከሙኒስት ትመላለህ። ግን ወስደው «ከሙኒስት ነኝ» እስከትል ያስቃዩህል። በኋላ፤ ስቃዩ ስለሚበዛብህ እንተም የመጣል ሆነ ሰው ትናገራለህ። በዚህ እኳኋን ከሙኒስቶቹ አለቁ። ከሙኒስት ያልሆኑም ብዙ ብዙ ታሰሩ፤ ተሰቃዩ፤ በስቃይ ላይ ሞቱ።

መንገድ ላይ አንዱ ሊላውን እየደበደበ «እንተ ውሻ ከሙኒስት፤ እንተ ነህ የኛን ኻህ 'ምትሰድብ?» ይለዋል። ሲደበደብ የብረው ፖሊስ ማቢያ ይወሰዳል። ከሙኒስት ነኝ እስኪል የተለመደውን ስቃይ ይተበላል።

ግን ይሄ ሁሉ ስቃይ የሚደርሰህ ገንዘብ ከሌለህ ብቻ ነው። ገንዘብ ካለህ ከሙኒስት ብትሆንም ትድናለህ። እንደታሰርክ አባትህ ወይም ወንድምህ ሄደው ገብ ይሰጡልህል። ፋይልህ ላይ «በስተት የተያዘ» ተብሎ ይዋፍና እንተ ነፃ ትለቀቃለህ። መጥርኑቱ፤ አብዛኞቹ ከሙኒስቶች ድህ ነበሩ።

ታሰረው ከተፈቱት ጥቂቶች አንዱ የደረሰበትን ነገር። መጀመሪያ ደበደቡት፤ ገረፉት። ከሙኒስት ነኝ አለ። በኋላ የሌሎች ከሙኒስቶች ሰው ተናገር፤ አሉት። እምቢ አለ። ቀዝቃዛ ውሀ ውስጥ ነበረው በኋለኛ ገረፉት። እምቢ አለ። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ጨመሩበት። እምቢ አለ። ልብሱን በሙሉ አስወለቁና ሁለት እጁን በግመድ አሰረው፤ እግሩ መሬት እንደማይነካ አድርገው ሰቀሉት። ተንጠለጠለ። ሩብ ከሉ ብረት እምጥተው ብረቱን በሲባጉ አሰረው ከቆለጡ ላይ እንጠለጠሉት። ብረቱ በየደቂቃው ከብደት እየጨመረ የሚሄድ ይመስል ስቃዩ እያደገ ሄደ። ሀሳቡን ለማግኘት ሰከንድ እንኳ ከቆለጡ ሀመም ለማራት አልቻለም። ሀይወቱ በሙሉ ቆለጠ ውስጥ ያለ መሰለው። ከግማሽ ሰአት በኋላ «ተናገር» አሉት። ዝም አለ። ከብደቱ ላይ አስር ገራም ብረት ጨመሩለት። ቀስ እያሉ እምስት እምስት ገራም እየጨመሩ፤ ስቃዩ እየበዛ፤ ጨኸት የአብድ ሰው ይመስል እየተጠለ። አስር ከዊንታል ብረት ከቆለጡ የተንጠለጠለ «ተናገር» እያሉት፤ አሉ «እምቢ!» ብሎ እየሮኡኸ፤ ድንገት ሀመም ተወደ። «ድልማ ሞጠው»።

ለሱ ሲመለስለት፤ እሱ አሁንም ተስቅሏል፤ ገን ብረቱን ከቆለሙ ላይ አንስተውለታል። ትንሽ ቆየ። መጡ። «ተናገር» አሉት። እምቢ አለ። በሲባን የታሰሩትን ብረቶች አመጡዋቸው። «እነዚህን በአይኑ ሲያይ ብቻ በሀይል ቆለሙን አመመውና ሮክ አላቸዱት! እናገራለሁ!» አለ። ፈትተው አወረዱትና ልብሱን አልብሰው ወደ አለቃቸው ቢሮ ወሰዱት። አንጠልጥለው ወሰዱት። ምክንያቱም ሲራመድ ቆለሙ ትንሽ ሲወዛወዝ ሊገድለው ይገባል። ቢሮ ሲደርስ ለመናገር ዝግጁ ነህ ወይ? ተባለ። አይደለሁም አለ። ምንው እናገራለሁ ብለህ? አሉት። ሲቃዩን ፈርቼ ነው 'ንጂ፤ የማላውቀውን ከየት እምጥቼ ልናገር? አላቸው

ይህን ጊዜ አንድ ጓደኛው መጣ። የታሸገ ደብዳቤ ለፖሊስ አለቃው ሰጠው። አለቃው ደብዳቤውን አነበበ። ጓደኛውን ወደ ልዩ ቢሮ ወሰደው። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ተመለሱ። የፖሊሱ አለቃ፤ እስረኛውን ወደ ስቃይ ቦታ ሳይሆን፤ መኝታ ወዳለበት ከፍል አስወሰደው። በነጋታው ጓደኛው መጥቶ ወደ ቤት ወሰደው። ፋይሉ ውስጥ እንግዲህ «በስህተት የታሰረ» ወይም «ተመርምሮ የተጣራ - ኮሙኒስት አይደለም» ተብሎ ተዕፏል፤ ማለት ነው

ልጁ እንዴት ሊፈታ እንደቻለ ገርሞታል። ጓደኛው ድሀ ነው። ዘመዶቹ በሙሉ ድሀ ናቸው። ጉቦ ከየት ተገኘ? . . . ታዲያ ልጁ ድሀ ይሁን 'ንጂ፤ የከተማችን ኮሙኒስቶች ሶስተኛ አለቃ ነው። ኮሙኒስት የሆንን ሁላችን አዋጥተን ነው ጉቦውን የከፈልንለት። ብቻ ካለቆቻችን አንዱን ለማስፈታት ገንዘብ አዋጡ ተባለን እንጂ፤ ማን እንደሆነ አናውቅም (እኔም ከብዙ አመታት በኋላ ነው ያወቅኩት) አየህ፤ ኮሙኒዝም እንደ ወንጀል የሚቆጠርበት አገር ውስጥ፤ አለቆቻችንን እኛ ሌሎቹ ኮሙኒስቶች አናውቃቸውም። ሳስረዳህ

ኮሙኒስት ፓርቲ በፍሬ (cell) ነው ማሰራው። ከሁሉ በላይ አንድ «ፍሬ» አለ። በድብት አባላት አሉት። በድብቱ ሰዎች እያንዳንዳቸው የአንድ ሌላ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። የዚህ የሁለተኛው «ፍሬ» እምስቱም ሌሎች አባላት እያንዳንዳቸው የአንድ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። እነዚያ ደሞ ተራቸውን አንዳንድ «ፍሬ» አላቸው። አንተ የምታውቀው 'ንግዲህ ሁለት ፍሬ ብቻ ነው። የአንድ ፍሬ አባል ነህ፤ የፍሬው አለቃ ያንተ አለቃ ነው። ሌላው ፍሬ ደሞ አለቃው አንተ ነህ። አንተ አለቃቸው የሆንክ ሰዎች፤ እያንዳንዳቸው

ካንተ ቦታች የአንድ ፍሬ አለቃ ናቸው። እንዲህ እያለ ይቀጥላል።
ገባህ?

ደሞ ኮሙኒስቶች ሁሉም የኮድ ስም አላቸው። እርሱ በራሳቸው የሚጠራሩት በኮድ ስማቸው ብቻ ነው። የእውነት ስማቸው ማን እንደሆነ አይተዋወቁም። እንዲህ የሆነ 'ንደሆነ' አንተ ብትያዝ፤ እና ፈሪ ብትሆን፤ እና ስቃዩን ፈርተህ መናገር ብትፈልግ፤ ለፖሊሶቹ የምትነግራቸው የኮሙኒስቶችን የኮድ ስም ብቻ ነው። ምክንያቱም የእውነት ስማቸውን አታውቅም። ይህም ሲሆን፤ የአንድ «ፍሬ» አባሎች አንድ ሁለቱ ያንድ ሰፈር ወይም ያንድ ትምህርት ቤት ልጆች ስለሚሆኑ፤ የእውነት ስማቸውን ይተዋወቃሉ። ይህም ፖሊሶቹን ይረዳቸዋል።

ኮሙኒስት ፓርቲ አንድ ነገር ለማድረግ ሲወስን፤ ውሳኔው ከላይ ወደ ታች፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል። አንድ ሀሳብ ታች ሲፈጠር፤ ከታች ወደ ላይ፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል።

የኔ የፍሬ አለቃ አንድ ቀጭን፤ መነፅር የሚያደርግ ማኑ የምንለው ልጅ ነበር። አምስታችንም የፍሬ አባሎች እንወደዉ ነበር። እኔ ግን በጣም በጣም ነበር 'ምወደው። አደንቀው ነበር። አቤት ሲፅፍ! ስለሀገራችን አስተዳደር ጉድለት፤ ስለጉቦው፤ ስለጭቦው፤ ስለከይሲነቱ ይፅፋል። ታዲያ ሲፅፍ ልዩ አይነት ነው። የፃፈውን ስታነበው፤ ፍሬ ነገሩ በጣም እያናደደህ፤ አፃፃፉ በጣም ያስቅህል። በሳምንት በሳምንት አንድ ሙሉ ገፅ ይፅፋል።

አንድ በከተማው የታወቀ፤ የማይጠረጠር ሀኪም አለ። ትልቅ ቤት አለው። ቤቱ ውስጥ ከመሰረቱ ስር የሚገኝ አንድ ክፍል አለ። እዚያ ውስጥ በስቴንሰል የሚያባዛ መኪና አለ። የከተማችን ኮሙኒስቶች ፅሁፋቸውን ሁሉ የሚያባዙት እዚያ ነው። ብዙ ሰው ለመታከም ስለሚመላለስ፤ ለመጠርጠር ያስቸግራል። እኔና ማኑ ያችን የፃፋትን ገፅ እናትማለን። ሁለት ሺ ኮፒ እናትምና፤ በየቡና ቤቱ፤ በየመንገዱ፤ በየአደባባዩ፤ ብቻ ምን ልበልህ፤ ሰው ሊያያቸው በሚችልበት ቦታ እንነዛቸዋለን። በስርቆሽ። ሌሊት እየዞርን በየገደግዳው እንለጥፋቸዋለን።

አንድ ሌሊት በጭለማ እንደዚህ ስንለጥፍ፤ ሳናስበው ሁለት ፖሊሶች ከተፍ አይሉም?! ደንግጩ ልሮጥ ስል፤ በወድያ በኩልም

የመጡ መሰለኝ። ግን ጨለማ ነው፤ በደምብ አይታይም። ማኑ
ድንገት አቀፈኝና በሹክሹክታ «ለጊዜው ማምለሳዬ የለም። አቀፈኝ»
አለኝ። ሁልጊዜ ስለሚያዘኝ በልማድ ታዘዝኩት እንጂ ነገሩ
አልዝነኝም። ተቃቀኛን። ፖሊሶቹ አጠገባችን ሲደርሱ፤ ማኑ በቀላቅ
ድምፅ «እኔ ፈራሁ፤ ቤት ውስጥኝ» አለኝ «አይቻልም ምንም
አይደለም። ፖሊሶች ናቸው» አልኩት። «ዝም በል! አፈራለሁ!» አለ
«አይቻልም አይቻልም» አያልኩ ሰባብለው፤ ፖሊሶቹ ትንሽ ተለያይተው
ቆመው ሲመለከቱን፤ ማኑ የቤት ድምፁን ትቶ በአውነት ድምፁ

«በለው!» አለኝ

ሁለታችንም ተወረወርን። በኔ በኩል ያለውን ፖሊስ በቀንቅላቲ
የዱን መታሁትና፤ ሲወድቅ ትቼው ተፈተለኩት። ትንሽ እንደርጥኩ
ማኑ አጠገቤ እንደሌለ ታወቀኝ። በሩሳ ተመልሼ አጠገቡ ስደርስ
«ጊድ መጣሁ» አለኝ። ፖሊሶቹ ተጋድመዋል፤ ግን በቀላማው
በደምብ አይታዩኝም። በቀስታ ስራመድ ማኑ በፍጥነት እርምጃ
ደረሰብኝ። ይሰቃል

«ምን ቆየህ?» አልኩት

«ቀበቶና ቁልፋቸውን ስበጥሰሁ» አለኝ እየሳቀ። ብርሀን ጋ
ስንደርስ ከቤቴ ገንዘብ አወጣና ቆጠረ። በምንት መቶ ቲማን (ብር
250.00)።

«ቲማን ነጥቀውት ይሆን?» አለ «በምንት መቶ ቲማን።
የግተግያ ቤታችን ወረቀት ወደግለቱ ተጸርጓል። ነገ ወረቀት
እንገላልን»

የታተሙትን ወረቀቶች አስራዊተን ከጨረሰን በኋላ፤ የደስ ደስ
እኔ ንቁተን በሩ በገጠማ ሳት እያለ!

«መሆኑ የትናንቱን ፖሊስ ፍንገል እርገኸው ነበር ለካ
የርገኸው» አለኝ

«ታን» አልኩት

«ተነሳቶ ቢታተሙት? እና ካንተ የፈጠሰ ረጭ ቢሆን? ወይም
የትርፍ ውጋት ቢይዝህ? ወይም ቢተከሰቱህ? ወይ ፈሽካ ቢሄድ
ፋራች ፖሊሶች ከያለሰት ወጥተው ቢርጡ?»

«ታዲያ 'ንዴት ማድረግ ነበረብኝ?» አልኩት

«አታውቅም?»

«አላውቅም»

«እንግዲያው ነገ ሚት ባሰራ እንድ ተኩል ቤቴ ና»

ከዚያ በኋላ እራት ወር ሙሉ ሚት ሚት ካሰራ እንድ ተኩል እስከ እንድ ተኩል ድረስ የሚያውቀውን ሁሉ አስተማረኝ። ከሱ እኩል ከሆንኩ በኋላ፣ እንድ ሌሊት ማጅራት መቼዎች የሚበዘብት ሰፈር ወሰደኝና «እኔ 'ንግዲህ አላገዝህም፣ ዝም ብዬ ማየት ነው። ይሄ የመጨረሻ ፈተናህ ነው» አለኝ

እንድ ቦታ ስድስት ዱርዬዎች ከበቡና! ማኑ «ወዲህ በኩል ያሉት ሁለቱ የኔ ናቸው፣ እራቱን ውሰድ» አለኝ በእንግሊዝኛ። የኔን ሶስቱን አጋደምኳቸው፣ እንዱ ሸሸ። ፈተናዬን አለፍኩ

(ግን እንድ ሌሊት ኤክስ ውስጥ ብቻዬን ስዘዋወር፣ ሶስት አሚሪካኖች ግድግዳ ላይ ሲፅፍ ይዘውት፣ ሊደበድቡት እንደ ጀመሩ ድንጋይ በመወርወር አስተዋለሁ። ይህን የአምባጽር ቸሎታውን ለምን ከነሱ ለማምለጥ አልተጠቀመበትም? ማወቅ ፈለግኩ፣ ግን አልጠየቅኩትም። ከፈለገ እሱ ራሱ እንደሚነግረኝ አውቃለሁ)

ማኑ እንድ ሌላ ነገር አስተምሮኛል (እለ ባህራም) እየህ፣ ድሮ ሻህ ግርማ ሞገስ ያለው፣ ከነሲፋስ ከነዳርዮሽ የሚስተካከል ገዢ ይመስለኝ ነበር። እና እየጠላሁትም እኩበረው እፈራው ነበር። በማኑ ቀልድ እየሳቅኩ በማኑ አይን ሳየው ግን ሻህ ምንም ግርማ ሞገስ የለውም። በነዳርዮሽ ዙፋን ላይ ተቀመጠ 'ንጂ፣ የነዳርዮሽ ደም ወይም ኩብር ወይም ጀግንነት የለውም። የእንበሳ ቆዳ የለበሰ ውሻ ነው

ብቻ እሱን ተወው

እንድ ጊዜ የኮረምሻህር ወደብ ከተማ የሰራተኞች ማኅበር ሰላማዊ ሰልፍና ንግግር ለማድረግ በህግ ተፈቀደለት። የኛ ፓርቲ ሊያገዛቸው ወስኖ፣ እኔና ማኑ በባቡር ሄድን። ስን ስርአቱ የሚካሄደው በታጠረ የኳስ ሜዳ ውስጥ ነበር። ቦታ ቦታችንን ይዘን ንግግሩ የሚደረግበት ሰአት ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው፣ ብዙ ብዙ ፖሊሶች በትልቁ በር ሲገቡ አየሁ። እንደገቡ ፈታቸው ያገኙትን

በዲሳ መጨረሻው ጀመሩ።

ማኑን «እንሂድ?» አልኩት

«እንተ ሂድ» አለኝ

«እንተስ?» አልኩት

«እኔ ደህና ቦታ እንድይዝና ካለቆቻችን ትእዛዝ ካልመጣ በስተቀር እንዳልለቅ ታዝዛለሁ»

ይህን ጊዜ ሜዳውን ጨኸትና ትርምስምስ ሞልቶታል

«አለቆቻችን የተፈቀደላቸው መስጧቸው ነበር። ግን ፈቃዱ ወጥመድ ነው። ስለዚህ አሁን እዚህ መቆም ምንም ጥቅም የለውም። ና 'ንሂድ» አልኩት

«አልሂድም። ኮሙኒስት ነኝ። አለቆቼ ሸሽ ካላሉኝ ልሸሸ አልችልም» አለኝ

«እዚህ መቆምህ ጥቅም የለውማ!» አልኩት

«ምን ታውቃለህ? ይልቅ ሂድ ፖሊሶቹ እዚህ ሊደርሱ ነው። በወዲያ በኩል ዝለልና አምልጥ» አለኝ

«እንተ ካልሂድክ አልሂድም» አልኩት

«እኔ አለቆቼን እታዘዛለሁ። እንተም አለቃህን ታዘዝ። አለቃህ እኔ ነኝ። በል አሁን ሂድ። ሂድ!» አለኝ

ሂድኩ። አጥሩን ልዘል ስል ዘወር ብዬ አየሁት። ዙሪያውን ፖሊሶችና ሰዉ ሲተራመስ ሲከታከት፤ እሱ ሁላት እጆቹን ደረቱ ላይ አጣምሮ እንደ ሀውልት ቆሟል። በአጥሩ ዘለልኩ

ማኑ ፖሊሶቹ ደብድበውት ሶስት ሳምንት ሙሉ ሀዚም ቤት ተኛ። መሀል ጣቱ ተሰብሮ ቀረ። አሁን ሊያጥፈው አይችልም

ማኑ እንዴት ኮሙኒስት እንደሆነ ልንገርህ?

እንድ የትምህርት ቤት ንደኛ ነበረው። ንደኛየው በጣም ጥሩ ልጅ ነው። ቆንጆ ቆንጆ ግጥሞችን ይደርሳል። ግን ድህ ብዬ ነው። ከዚህም በላይ እጅግ የተዋበ!

እንድ ቀን የዚህ ልጅ አባት ታሰሩ። በሽተኛ ሚስት፤ በድስት ትንንሽ ልጆች አሏቸው። እሱ የመጀመሪያ ልጃቸው ነው። አባትየው

ታሰረው ልጆቹ ምን ይብሉ? ልጁ ጨነቀው። ያባትየውን ጉዳይ የሚከታተለው የፖሊስ ሹም ቢሮ ሄደና እያለቀሰ የቤቱን ችግር ነገረው። ፖሊሱ ደግ ነበር። የልጁ ችግር ገባው። «ጉዳዩ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ፤ አባትህን ዝም ብዬ ነፃ ብለቃቸው፤ የበላይ ሹማምንት ይቀጡኛል። ብቻ ለማንኛውም ዛሬ ማታ ለእራት ቤቱ ብቅ በልና እንመካከርበታለን» አለው

ሲመሽ ልጁ ፖሊሱ ቤት ሄደ። አራት ከበሉ በኋላ ፖሊሱ ልጁን ያሻሸው ጀመር። ልጁ በመጀመሪያ ደነገጠ፤ በኋላ ተቆጣ። ይኸኔ የፖሊሱ ፊት ተለወጠ። ደግ የነበረው በሀይል ክፉ ሆነ። ረጋ ባለ ድምፅ ልጁን እንዲህ አለው

«አባትህ በኔ እጅ ነው። ሳስገድለውም እችላለሁ፤ ሳሳሰረውም እችላለሁ፤ ሳስፈታውም እችላለሁ። ስለዚህ አባትህ ባንተ እጅ ነው ማለት ነው። እዚህ ከኔ ጋር ካደርክና ካስደሰትክኝ፤ ነገ አባትህ ለምሳ ቤቱ ይመጣል፤ ተነገ ወዲያ መስሪያ ቤቱ ይሄዳል፤ በስህተት መያዙን አስመስክርለታለሁ፤ ቤቶችህ የሚበሉትን ያገኛሉ። እኔን እምቢ ካልከኝ ግን አባትህ ወየውለት! ትንንሽ ወንድሞችህና እህቶችህም ምን እንደሚውጣቸው አላውቅም። ባንተ እጅ ናቸው። ሁሉም ባንተ እጅ ነው»

ልጁ እሺ አርስዎ 'ንዳሉኝ አደርጋለሁ አለ። አባትየው ተፈታ። መስሪያ ቤቱም ተቀበሉት

ልጅየው ውርደቱን ተሸክሞ መጣና የተፈፀመበትን ግፍ እያለቀሰ ለማኑ አጫወተው። ምን ባደርግ ይሻለኛል? አለው

አየህ፤ ሲለያዩ ፖሊሱ ምን ብሎታል «እኔ የተገደልኩ ወይም የተጎዳሁ 'ንደሆነ፤ ሁለት ሌሎች የፖሊስ ሹማምንት አሉ፤ ጓደኞቼ ናቸው፤ አንተ እንደጎዳኸኝ ያውቃሉ፤ ስለዚህ አባትህን እነሱ መልሰው ያሳስሩታል። ያን ጊዜስ አባትህን አያርገኝ፤ ቤቶችህን አያርገኝ! ስለዚህ በኔ ላይ የበቀል ሀሳብ ባታሰብ ጥሩ ነው» ብሎታል። ልጁ ምን ይሁን? የተዋረደ ክብሩን ሊበቀል አልቻለም። ግን ውርደቱ ሊረሳ የሚችል አይነት አይደለም። ልጁ አልቻለም። በዛብት። ከሚችለው በላይ በዛብት። አበደ። አበደ በቃ! እብድ ሆነ። ቤቶቹ በደህነታቸው ላይ ሀዘን ተጨመረባቸው። ደግሞስ ማን ያውቃል? ኢራንም አንድ ታላቅ ደራሲ ባጭሩ ተቀጨባት ማለት

ይሆናል'ኮ

አይ አራን! ሰንቱን ጉድ ትችላለሽ! አራን ውቢቱ! እንዴት መሰለችህ! አቤት ህዝቡን ብታውቀው! ቋንቋውን ብትሰማው! አይ ህዝብ! እንደ ምንም ብዬ ከሻህና ከጋንግስተሮቹ ነፃ ባወጣው'ኮ የአራን ህዝብ በደስታ ሊኖር የሚችል ህዝብ ነው። ከብሩን ልመልሰለት ብችል፤ ማንንም ሳይፈራ ሰርቶ ለመብላት ቢችል፤ ህግ ካልጣሰ ማንም ሊያስረው እንደማይችል እርግጠኛ ለመሆን ቢችል፤ ሻህና አሜሪካኖቹ ሀብቱን ባይነጥቁት! — ብቻዬን እንዳልመሰልህ! በጭራሽ ብቻዬን አይደለሁም። እኔ ያየሁትን ያዩ፤ እንደኔ የሚቆረቆሩ፤ እንደኔ የተናደዱ፤ እንደኔ ደም ለማፍሰስ ዝግጁ የሆኑ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ወጣቶች አራናውያን አሉ። አሉ! አሉ! የሚመራቸውን ይጠብቃሉ! (አለ ባህራም)

ባህራምና እኔ ከተዋወቅን ጀምሮ እስከተለያየን ድረስ ስለአራን ያወራልኝ ነበር። አራን፣ አራን፣ አራን። አልሰለቸኝም ግን ይበዛብኝ ነበር። ይልቁንም የአገሩ መበስበስ ያንገሸገሸኝ ነበር። ሁሉ ነገር በጉቦ ነው። ፖሊሱ፣ ዳኛው፣ አስተማሪው ሳይቀር ጉቦ ይበላል። ልጅህ ፈተናውን የሚያልፈው ለአስተማሪው ጉቦ ከሰጠኸው ነው። ወዘተርፈው የመጥፎውን ያህል ብዙ ጥሩ ነገር ይነግረኝ ነበር። ብቻ አብዛኛው ጥሩ ነገር በናፍቆት ቀለማት ያጌጠ በመሆኑ የመጥፎውን ነገር ያህል እምነቴን አይማርክም ነበር

ለምን ስለአራን ይህን ያህል እንደሚለፈልፍ ቀስ በቀስ እየገባኝ ሄደ። ካገሩ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። አገሩና እዚያ የሚደረገው ነገር አልተረሳውም፤ ግን ሩቅ ከመሆኑ የተነሳ እንደ ህልም እየሆነበት ሄዷል። ጊዜ ሊያሸንፈው ሆነ። ስለዚህ ስለ አገሩ ብዙ ማውራት አለበት። ቃላቱ የጊዜ ወንዝ ዳር የተተከሉ ሳሮች ናቸው። ወንዙ እንዳይወስደው ሳሮቹን እየተቆናጠጠ ይከራከራል። እስከ መቼ ድረስ?

እንዳንድ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣል። እዚህ ቁጭ ብዬ ምን እሰራለሁ? ወይ አገሬ ገብቼ ሬቮሎሽን አልቆስቆስኩ? ወይ ጠበንጃ እንጠልጥዬ ሄጄ ቪየት ኮንጉችን አላገዝኩ? ታዲያስ? ቁጭ ብዬ

እዳ አከማቻለሁ፤ ጊዜዬን አላልፋለሁ፤ እድሜዬን አገፋለሁ፤ ይላል።
ያ የማይበገር መንፈሱ ለጊዜው ይሸነፋል

ያን ጊዜ እኔ አወራረታለሁ። ስለሌሊት፣ ስለማእዘን፣ ስለ
ሆቲ-ሚን፣ ስለ ካስትሮ እንግረዋለሁ። በጊዜያቸው ከሱ የባሰ
ብቸኝነት እንዳጠቃቸው፣ ከሱ የከፋ ጭንቀት እንዳፈናቸው፣ ከሱ
ለረዘመ ጊዜ ስራ ፈትተው መቀመጥ ግድ እንደሆነባቸው፣ ከዚያ
በኋላም ያን ሁሉ ችግር ጥሰው፣ ያን ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ዘልቀው፣
በድል አድራጊነት ብቅ እንዳሉ፣ ብቅ ብለውም አለምን እንዳናወጡ፣
ጠላታቸውን አፈር እንዳስጋጡ፣ ለተጠቃ ህዝባቸው እንጀራና ክብር
እንደሰጡ፣ አልሸነፉ ባይ ተስፋ አልቆርጥ ባይ በመሆናቸው ታሪክ
ውስጥ ስማቸውን በደምና በእሳት እንደፈረሙ፣ — ይህን ሁሉ
ደጋግሞ እንግረዋለሁ

እሱ ራሱ ከኔ ይበልጥ የሚያውቀውን ከኔ አፍ ሲሰማው
ይፅናናል

«ለሁሉ ጊዜ አለው» አለዋለሁ «የልብን ለማድረስም ጊዜ
አለው፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ቁጭ ብሎ ለመታገስም ጊዜ አለው።
አሁን አንተ ልታረግ 'ምትችለው አንድ ነገር ብቻ ነው። እጅህን
አጣምረህ ጊዜህን ጠብቅ። ተዘጋጅ። የሬቮሉሽን ጊዜ፣ ቆሻሻ ደም
የማፍሰስ ጊዜ፣ ለተጠቃ ህዝብህ ነፃነትን በገፍ የማደል ጊዜ
ይመጣል። ስለዚህ ያ የተባረከ ጊዜ ሲመጣ ተገቢውን ዝግጅት
ሳታደርግ ይደርስብህና ወደውልህ!»

«ምን ዝግጅት ለማረግ እችላለሁ?»

«ውስጣዊ ዝግጅት። ዋናው ዝግጅት እሱ ነው። ለነግሱ
ለነካስትሮ የወጣው ቀይ የንጋት ኮከብ ላንተም ይወጣልሁል»

ዝም ይላል። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል

አንድ ቀን «የኢራን ሰው ብትሆን እንዴት ጥሩ ነበር!» አለኝ

«ለምን?» ስለው

«ታስፈልገኛለህ» አለኝ «በጣም ታስፈልገኛለህ። እኔ መፃፍ
አላውቅም። ማድረግ ብቻ ነው። ግን ለሬቮሉሽን ማድረግ በፋ
አይደለም። ማድረግ ግማሹ ነው። ሌላው ግማሽ መፃፍ ነው።
አዋቂዎቹን ለማሳመን ሀቁን መፃፍ፣ ተራውን ህዝብ ለማሳመን

ፕሮፓጋንዳ መፃፍ። ይህን እኔ የማሳውቅበትን ግማሽ እንተ ለሁለት ግሩም ገድል እንጀምር ነበር። እንደኛ ያሉ ስድስት ሰባት ያቆመን ነበር!?

«በፊት ከማኑና ከሌሎች ጋር ነበርኩ። ብዙ እቅድ ብዙ ተስፋ ማኑ ለንደን ነበር። ጠፋ። ሞተ 'ሲ.አይ.ኤ' ገደለው? እንጂ። ብቻዬን ነኝ በቃ። እዚህ ያሉት ያገሬ ልጆች 'ንደሆኑ' ጀግንነታቸው እምስ ማደን ብቻ ነው። አገሬ ገብቼ እንዳንተ አይነት ሰዎች እንዳልፈልግ እንዴት እገባለሁ? ብገባስ የት አገኛቸዋለሁ? የሉም'ኮ እንዳንተ አይነት ሰዎች፤ ይገባሁል? የሉም። ኢራን ውስጥ አሁን የሉም። ጥቂት ነበሩ፤ 'የሲ.አይ.ኤ' ሰዎች ከሻህ ጋር ሆነው አረፏቸው። አሁን የቀሩት መሪ ካገኙ የሚከተሉ ናቸው፤ እንጂ ራሳቸው ለመነሳት የሚችሉ አይደሉም»

«እንዴት ነው የደከመችው ኢራን! እንዴት ነው የቆሸሸችው አገሬ!»

«መለወጥ አለባት። ኢራን መለወጥ አለባት። ጋንግስተሮች እየገዙዋት መኖር አትችልም። መለወጥ አለባት። ህዝቡ ዘለአለም ተጨቁኖ መኖር አይችልም። ዘለአለም በፍርሀት እየተርበተበተ መኖር አይችልም። ዘለአለም እንገቱን አቀርቅሮ መሄድ አይችልም። ገዢዎቹ ተወግደው መሪዎች መምጣት አለባቸው። ህዝቡ ቀና ብሎ የመሪዎቹን አይን በማይፈራ አይን ለማየት የሚችልበት ቀን መምጣት አለበት»

«ይህ ቀን ይመጣ ዘንድ ሰንቶቹ ህይወታቸውን ሰውተዋል! እቤት ሰንቶቻችን በተጨማሪ መስዋት ይኖርብናል!»

«ደም መፍሰስ አለበት። ብዙ ቆሻሻ የተመረዘ ደም መፍሰስ ይኖርበታል! ሳስበው ያሳዝነኛል፤ ያስፈራኛል...»

«ግን እንተ በጣም ታስፈልገኝ ነበር» አለ ወደፊተኛው ሀሳቡ እየተመለሰ

«እኔኮ በሬፑብሊክን አላምንም» አልኩት

«እራን ተወልደህ እራን አድገህ የእራንን መበሰበስ አይተህ ቢሆን ኖሮ በፊቶችን ማመንህ አይቀርም ነበር። ሌላ ምርጫ አይኖርህም!»

«በጭራሽ!» አልኩት «አንተ ከ ፊቶችን ለማድረግ የምትፈልገው፣ በሰው ልጅ ጥሩነት የፀና እምነት ስላለህ ነው። የሰው ልጅ ካልተጨቀነና ካልተጠቃ ሰርቶ ይበላል፣ ብሔውን ይወዳል፣ ብለህ ታምናለህ። እኔ ግን የሰው ልጅ በተፈጥሮ መጥፎ፣ ግም መሆኑን እርግጠኛ ነኝ። ሻህና አሽከሮቹ ቢሻሩ፣ የሚከተሉት ገዢዎች ያው ተመልሰው ሀዘቡን ይጨቁናሉ።

«ፖሊሱንና ጥቃቅኑን ዳኛ ውሰድ። በሁሉ ነገር ተራ ሰው ናቸው። ግን ትንሽ ስልጣን ስለተሰጣቸው፣ በዚያች በትንሽ ስልጣናቸው ሀዘባቸውን ያጠቃሉ፣ ይጨቁናሉ። ይህ ያስቆጣሃል። ግደላቸው ይልሃል። ግን ለብ አድርግ። የሚጨቁነው ተራው ሰው፣ የነሱ ስልጣን ለሱ ቢሰጠው፣ ልክ እነሱ የሚሰሩትን ግፍ ይሰራል። ጭቦና ጭቆና ሊቀር የማይችል የሰው ልጆች እጣ ነው። እንግዲህ ጥያቄው 'ማን ይጨቁን? ማንስ ይጨቁን?' ነው 'ንጂ 'እንዴት አድርገን ጭቆናን እናጥፋ?' አይደለም። ሰው ከሰረ መወረቱ አስቀያሚ፣ መጥፎ፣ ክፉ ነው። ስለዚህ፣ ለሰው ልጆች ብዬ እንኳን ሀይወቴን ልሰጥ ይቅርና፣ ያንድ ቀን እንቅልፌን አልሰጥም።»

«ውሸትክን ነው» አለኝ «ውሸትክን ነው 'ንዲህ' ምትለው። የፈረንሳዮቹ ፍቅር-የለሽነት በመጠኑ ተላልፎብህ ነው። ከልብህ ሰው እንዲህ ክፉ ከመሰለህ፣ ለምን እኔን ትመግበኛለህ? ለምን ተስፋ ስቆርጥ ታዕናናኛለህ? ሀብታም አይደለህም። ግን፣ እንደማልከፍልህ እያወቅክ፣ ካቅምህ በላይ የሆነ ገንዘብ ለኔ ታወጣለህ። ለምን?»

«አንተማ አንድ ሰው ነህ። የሰው ልጆች በጠቅላላው አይደለህም። አንተን ብቻህን ሳይህ ጎበዝና ብርቱ ሆነህ ትታየኛለህ። በሚል ዮን ውስጥ እንዳንተ ያለ አንድ እንደማይገኝ ይሰማኛል። ደሞ ላንተ ስል አይደለም። ካንተ ጋር ስሆን ደስ ስለሚለኝ፣ ለራሴ ስል ነው።»

«አይምሰልህ። አይምሰልህ። እንግዲያው ለምን መፃፍ ትፈልጋለህ? እውነቱን ንገረኝ 'ስቲ።»

«መፃፍ ደስ ይለኛል።»

«ለምን? እውነትን በምታየው አኳኋን ለመግለጽ ስለምትፈልግ ለይደለም?»

«እዎን»

«ለምን? እውነትን ካወቅኩት ለይብቃህም? ውበትን ከየት ለይብቃህም? ለምን እንዲህን ለመግለፅ ጊዜህን ታጠፋለህ?»

«እኔ 'ንጃ»

«ለሌሎች ማጋራት ፈልገህ ነው። እውነትን ላላውቁ ለማሳወቅ፣ ውበትን ላላዩዋት ለማሳየት፣ ስለህይወት የሚሰማህን አድናቆት ለሌሎች ለማካፈል። ለዚህ ነው 'ምትዕፈው'። ምክንያቱም ወገኖቻህን ትወዳቸዋለህ። ሰውን ትወዳለህ። ባትወድ ኖሮ እንደዚህ አትሆንም ነበር። ለኔ የተሰጠኝ እድል ለሰጧ ሁሉ ቢሰጠው ኖሮ እንደኔ ይሆን ነበር። ሰው ሁሉ እንደኔ ቢሆን፣ ህያ ሚልዮን እንደኔ ያሉ ሰዎች በባርነት በጭቆና ሲኖሩ ብታይ፣ ሬፑብሊክን ለትቆስቆስላቸው አትሞክርም ነበር?»

«አየህ ሰው በመሰረቱ ጥሩ ነው። የትም እገር ሄደህ መንገድ ይጥፋህ። ያገኘኸው ሰው ሁሉ ሊመራህ ዝግጁ ነው። እኔ እንደ ፈረንሳዮች ለሰው ግድ የሌለው ህዝብ አይቼም ስምቼም አላውቅም። ገን የፈለግኸውን ፈረንሳዊ ተማሪ፣ ትምህርት እምቢ አለኝ፤ እንዴት ላድርግ በለው። ከልቡ ሊረዳህ ይሞክራል። ያስተማሪዎቼን ሀባይ ይገልፃሉልኝ፤ ምን ምን መፅሀፍ ማንበብ እንደሚጠቅምህ ያስረዳሉልኝ፤ የራሱን መፃህፍትና ደብተሮች ያውስሃል። ሰው መጥፎ የሚሆነው ጥቅሙን የነክህበት 'ንደሆነ ብቻ ነው ወይም ገርዎቹ መጥፎነቱን ለማረም እንደመጣር፤ ከፋቱንና ጭካኔውን በብልህነት እየከተቡቱ ያሳደጉት እንደሆነ ነው።...»

«እሱን ተወውና፤ ስለካስትሮ የማታውቃት እንዲት ትንሽ ታሪክ አለች። ልንገርህ?» አልኩት

«ንገረኝ»

አየህ፤ ካስትሮ የአብዮቱ መልካም ሂደት በአለም እንዳይታወቅ በአሜሪካ mass media ስለታፈነበት፤ ሚዛናዊና በህዝባቸው ተደማጭ የሆኑ ምእራባውያን ጋዜጠኞችና ደራስያን

በአኩባኤት ጋብሎ መጥተውለት፤ ኩባን እያሰረ በሚያስገባበት ጊዜ፤ በጂፕ ሊሄዱ ጥቅጥቅ ያለ ጫካ እንደደረሱ፤ ድንገት አንድ ትልቅ ደንደሳም ጡንቻኛ ጥቁር ሰውዬ ከየት መጣ ሳይባል መንገዳቸው ሳይቆመ

መትረየስ እያነጣጠረባቸው፤ ካስትሮን

«የት ነው ምትሄደው?» አለው

ካስትሮ «እንግዶች ይገላሉ፤ ለማስጎብኘት ነው» አለው

ሰውዬው «በዚህ በኩል መሄድ አትችልም» አለው

«ለምን?»

«አደገኛ ነው። እንግዶችህ ቢፈልጉ በዚህ ሊሄዱ ይችላሉ። እንተ ግን በወዲያ በኩል ዞረህ መሄድ አለብህ።»

ካስትሮ «በዚያ በኩል መሄድ ብዙ ብዙ ሰዓት ያጠፋብናል። ስለዚህ በዚህ መሄድ አለብኝ» አለው።

ሰውዬው በጣም ተቆጣ። «አደገኛ ነው እያልኩህ እንዴት በዚህ ልሂድ ትላለህ? ለኛ አታስብም ሃይ? እንተን አደጋ የደረሰብህ ሃይሆን፤ እኛ ምን እንሆናለን? የት እንገባለን? ምን ይውጠናል? አይገባህም?» አለው

ካስትሮና እንግዶቹ በዙሪያ መንገድ መሄድ ግድ ሆነባቸው።»

የባህራም ቡናማ አይኖች በልዩ ብርሀን ተሞሉ — ብርሀን አይደለም፤ እምባ ነው — የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ከዚህ በፊት አንድ ጊዜ እንዲህ አይነት እምባ አይኖቹ ውስጥ አይቹ ነበር

በነጭ መሀረብ አይኖቹን እያዳበሰ

«እንደዚህ ውብ ታሪክ ሰምቼ አላውቅም» አለኝ...

ባህራም ስለኢራን ሲያወራልኝ አርፍዶ፤ በየሙሉው ሰዓት ስለሲያትናም ወሬ ስንሰማ አርፍደን፤ የምሳ ሰዓት ሲደርስ ወደ ዩኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እንሄዳለን። እንዳንድ ጊዜ ባጋጣሚ ከአሜሪካን ተማሪዎች ጋር ስንቀመጥ፤ ወሬ መጀመሩ አይቀርም። አብዛኛውን ጊዜ እየሳቀና እነሱንም እየሳቀ፤ እንደማይረቡና ተስፋ

እንደሌላቸው ይነግራቸዋል። ሳይንሳቸው የሚረመደው በጀርመኖች እውቀት ነው፤ በሲኒማ አሰራር ጣልያኖንና ሰዊድን ይበልጣችኋል ይላቸዋል በስነፅሁፍና በፖለቲካ እንግሊዞች ያስከፍላችኋል፤ በአርትና በአለም ስልጣኔ ፈረንሳዮች ያጥፏችኋል ይላቸዋል።

በአምንም ቢያወራ ዞሮ ዞሮ ወደ ኩባና ሺየትናም ይመጣና «በጦርነት ኩባን ለመውረር ስትሞክሩ፤ ካስትሮ በኩርኩም ብሎ መላሳችሁ - "Bay of Pigs ውጊያ ላይ ሽንፈትን፤ ውርደትንና እፍረትን አከናክላችሁ። - የBay of Pigs ቅሌት!» አለ ነፃው አለም ሲሳለቅባችሁ። እናንተ ግን ጉድ እንደተሰራችሁ እንኳ አልተገነዘባችሁም። ከስህተታችሁ የመማር ፀጋ አልተሰጣችሁም! "The bigger they come, the harder they fall" በምትሉ ጊዜ/ንኳ ስለገዛ ራሳችሁ መተንበያችሁ አይታያችሁም። አሁን ደሞ ሺየትናምን ለመውረርና ለመግዛት ትሞክራላችሁ፤ ግን ጀግናው ሆ-ቺ-ሚን ገትሮ ይዟችኋል» ይላቸዋል

ንግግሩን ሁልጊዜ በኢራን ይደመድማል «እኔ ደሞ ትምህርቴን ጨርሼ አገሪ ስመለስ፤ ከኢራን እየነጻሁ አስወጥቼ፤ ህንድ ውቅያኖስ ፀስጥ እጨምራችኋለሁ። ምን አለ በሉኝ!»

ይሲቃሉ

ይህን ሁሉ ሲልና ከአሜሪካኖቹ ጋር ሲከራከር፤ እኔ ዝም ብዬ አስግለሁ። ምላዬን ወይም እራቴን እየበላሁ። አንድ ጊዜ ግን ከአንድ ጉረኛ አሜሪካን ጋር ክርክር ገጠመ

ባህራም እንደ ልማዱ ከመግቱ ጋር ቀልድና ሳቅ ሊቀላቅል ጥከረ። አሜሪካኑ ግን በሀይል አምርሮ ስለ አሜሪካን የጦር ሀይል ሲሸላል፤ ስንት የጦር መርከብ፤ ስንት የጦር ኢርፕላን እንዳላቸው ሲያወራ፤ እንኳን ሆ-ቺ-ሚን፤ ከፋስቸሻና ማላ፤ እንደዚሁም ሌሎቹ ችጋራዎች ኮሙኒስቶች ተሰብስበው ቢመጡ፤ አሜሪካ ብቻዋን ድምጥማቸውን እንደምታጠፋቸው፤ የዚህም ማሰራጃ በ61 ዓ.ም. የዘባ ፍጥጫ ላይ ኬንዲ ኮሙኒስቶቹን ፈላቸውን አስረጭቶ ከኩባ እንዳባረረ - እንደዚህ እያለ ጉራ ሲነፋ አበሸቀች። ባህራምም መላቱን ትቶ ዝም ብሎ ይሰማዋል። አሜሪካኑ

«አሁን ብንፈልግ ሆ-ቺ-ሚንንና ሺየትኮንንን በአንድ ሳምንት

ውስጥ እናስፈላግባቸዋለን!» ሲል፣ ምን እንደነበረ ሳላውቅ

«እዚህ ላይ አንድ ነገር አለ» አልኩ። እነሆም አንድ ቃል ሳልተነፍስ ስለቆየሁ፣ ባህራምም፣ አሜሪካም፣ ሌሎችም ዝቅታን ላይ የነበሩት ወደኔ አዩ። አጭር ዝምታ

«ታሪክን ብናስታውስ» አልኩ «በ480 አመቱ ከሐምሌ ጥቅምት በሚሊዮን የሚገመት የፋርስ ጦር ሰራዊት ግሪኮችን ለመውረድ መጣ። ቴርሞፒሊ ላይ ሊዎኒዳስ የተባለው የሰፓርታ ንጉስ አረት መቶ ወታደሮቹን አሰልፎ ሲጠብቅ፣ ከፋርስ ንጉስ ወደም ከጦር አበጋዙ እንዲህ የሚል ማስፈራሪያ ደረሰው። 'እጅህን ብትስጥ ይሻልህል። የኛ ቀስተኞች ሲተኩሱ፣ ፍላግዎቼ ከመብዛታቸው የተነሳ፣ ፀሀይዋን ይሸፍኗታል።'

እና ሊዎኒዳስ ምን አለ ይመስላችኋል?»

አሜሪካኑ «ምን አለ?» አለኝ

«መልካም ነው። እኔና አራት መቶዎቼም ጥላ ውስጥ ሆነን ብንዋጋ እንመርጣለን» አለ

ዝም አለ። የምግብ ቤቱ ጨካኝነት ከዐናል

ባህራም «ቀጥል» አለኝ

«ምን እቀጥላለሁ? ታውቁታላችሁ? ኮ። ሊዎኒዳስ አረት መቶው አለቁ። ሆኖም ግን የፋርስን ቁጥር-የለሽ ሰራዊት ገትረው በመደዛቸው የውጊያው ሚዛን በኤሊዎኒዳስ መስዋእትነት ወደኔ ሰላደላ፣ ግሪኮቹ ወራሪውን ሰራዊት ድል አድርገው አባረሩት። ታዲያ በጦር ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ ፋርስ ያን ጊዜ የአለምን ጦር በሙሉ ሊያሸንፍ ይችል ነበር። ግን የሰው ልጅ ለነጥነት ሲዋጋ በጦር መሳሪያ ብቻ ሳይሆን በወኔው፣ በንዴቱ፣ በወንድነቱ ጭምር ስለሚዋጋ፣ ማንም ትልቅ ጦር አይችለውም። እዚህ ሦስት እነሆ-ቺ-ሚን ሊሸነፉ የማይችሉት።»

ይህን ጊዜ ምሳሌንን ጨርሰን ስለነበረ ባህራም እየነሳ አሜሪካኑን «እዚህ መልስ ለማግኘት እትሞክር። እውነት ስለሆነ መልስ አይገኝለትም» አለው «ይልቅ ለኬነዲ ሀቁን ንገረው። እና አንድ ሌላ ነገር አለ ለኬነዲ መንገር ያለብህ። ማእ የቻይና ሀገር በሙሉ ለጦርነት ተዘጋጅ ብሎ ማዘዙን ታውቅ የለ? ደዋ የቻይና

ሀዝብ በማለት ትእዛዝ ዋና በመማር ላይ ይገኛል። በየቀኑ ሰዓት ሚሊዮን ቻይናዎች የዋና ልምምድ ያደርጋሉ። አርጊትና ሽማግሌው ላይቀር ባኛ ውስጥ ይዋኛል። ልምምዳቸውን ከጨረሱ በኋላ 'ንግዲህ ምን እንደሚያደርጉ ታውቃለህ? ማለት እየመራቸው የፓሲፊክን ውቅያኖስ በዋና ያቋርጡና፤ እናንተን በአለንጋ አርባ ገርፈው ሲያበቁ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን በሙሉ ይቀጥላችኋል። «ጥሩ ልጆች የሆናችሁ እንደሆን፤ አሻንጉሊቶቻችሁን እንመልሰላችኋለን፤ አለዚያ ግን መጫወቻ ታጣላችሁ። ልባርጉ!» ብለዋችሁ ሲያበቁ፤ ወደአገራቸው ተመልሰው በሰላም ይኖራሉ። ይህን ለኬነዲ ንገረው» አለውና እኔን እንሂድ አለኝ። አሜሪካን ለመሳቅም አልቻለ፤ ለመናደድም አልቻለ። ግራ ገብቶት ባህራምን አየው

እኔና ባህራም ትተነው ከምግብ ቤቱ ወጣን። መኝታ ቤት ሂደን ቡና ከጠጣን በኋላ፤ እንዲያጠና ወይም ስለፊቶሎሽን እንዲያነብ ትቼው ወጥቼ ሲኒማ ለመግባት ወደ ኩር ሜራቦ በኩል አመራሁ

ግን ሲኒማ አልገባሁም። በካፌ ዶርቢቴል በር ሳልፍ፤ ውስጥ ሲልቪን አየኋት። ፊቷን ወደበር በኩል አርጋ ተቀምጣ ጋዜጣ ስታነብ ነበር፤ እየችኝ። የፈገግታዋን ውበት ረስቼው ኖሯል፤ አሁን ሳየው በጣም ደስ አለኝ። ወደኔ መጣች። ስትራመድ አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ከረዥም ነጭ አንገቷ በስተኋላ የተለቀቀው ጥቁር ሀር ፀጉሯ ዝው ዝው ይጫወታል። ይህንንም ረስቼው ኖሯል። መጣችና ጉንጨን ሰማኝ

«ከነገ ወድያ ነበር ልመጣ ያቀድኩት፤ ግን በሀይል ናፈቅከኝ» አለችኝ። እሷ ስትናገረው ፈረንሳይኛው መጣፈጡ! ወደ ቤቷ በኩል እየተራመድን፤

«እንኳን መጣሽ! በሀይል ናፍቀሽኝ ነበር» አልኳት

እንደ ልማዷ «ዣማንቶ» ሳቋን እያሳቀች «እኔን የምታስረሳህ ቤት አላገኝህም?» አለችኝ። እንዳላገኘሁ ታውቃለች። መቸም እንደማላገኝ እርግጠኛ ነች።

«ቤት የሚሉት ነገር ዘወር ብዬም አላየሁ» አልኳት

«እንገዲያው ምን ስትሰራ ሰነበትክ?» ጫማ መንገዱን ኳ! ኳ! ሲያረገው ይሰማኛል፤ ከገሌ ድምፅዋ ይሰማኛል፤ ሰፊ እፅ ላይ ውብ

ፈጥረታዊ ይታየኛል፤ ደሲታ ይሰማኛል

«ሲኒማ ሳይ፡፡ እና ከዚህም ጋር ሳይ፡፡»

«ምን ምን አወራችሁ?»

«እ —! ብዙ ነው»

«ንገረኝ»

«ጊዜ የለኝም፡፡ ዛሬ ካንቺ ጋራ ማውራት አልፈልገም» አልኳት ምኞቱ ውስጠ ማበተ ጀምሯል፡፡ ቤቷ እስከደርሰች ከታየች

«ማውራት አለብህ፤ ሌላ ነገር ለመስራት አትችልም» አለች

«ለምን?» ብዬ አየኋለች፡፡ ከገንዘብ ስትራቴጂ ጋር ይወያዛል ወደኔ አታይም፡፡ ፊቷ በጣም ቀልቷል፡፡ አፍራሳች፡፡ ገም አለች

«ለምን? ለመመንኮስ ቆርጠሻል 'ንዴ?' ገም አለች፡፡ «ምን ሆነላት?»

«አሞኛል»

«ምንሽን?»

«እንተ ምትጠይቀውን ተያቂ መቸስ የመንደር ቂል እንኳ አይጠይቀውም፡፡»

«አትቆጧ፡፡ ምን ሆነሽ ነው? ማለቴ —»

«ነገሩ ትንሽ ነው፡፡ ሀኪም አይቶኝ መድሀኒት ስጥቶኛል፡፡ ከአንድ አምስት ቀን በኋላ ይደናል ብለኛል፡፡» ድንገት ሳቀች፡፡ «ብቻ ቂጥኝ ወይም ጨብጦ እንዳልሆነ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ» አለችኝ፤ ሳቋን ትታ «ይልቅስ ስለባህራም ንገረኝ፡፡»

ስለባህራም ሳሜውታት፤ ተነሳስቶ የነበረ ስሜቴን ረሳች፡፡ ቤቷ ገብተን፤ ቡና በውተት አፍልታ ጠጥተን፤ ለብዙ ጊዜ አወራሁላት፡፡ ስጪርስ አስተያየቷን ባጭሩ ገለፀችልኝ

«ይሄ ባህራም እንደ ፖል አይነት ሰው ይመስላል» አለች

«ለመሆኑ ስለፖል ትሰሚያለሽ?»

«ፖሪስ ስሄድ አንድ ደብዳቤ አገኘሁ፡፡ ፖል በቪዩትናምና በላላስ መካከል እየተመላለሰ የደፈጣ ተዋጊዎቹን ያግዛል፡፡ በይፋ ባይታወቅ ነው 'ንጂ'፤ አሜሪካኖቹ ላላስ ውስጥም ይዋጋሉ፡፡ የደፈጣ

ተዋጊዎቹ ፖሊስ ኮሎኔል ነው የሚሉት። በጣም ይወዱታል።»

«ሌላስ ምን አለ?»

«ምንም አላለ። እሱን ተወውና ናፍቄህ እንደሆነ አሳየኝ እሱ።»
አለችኝ። ውብ ፊቷ ላይ ቅንዝረኛ ፈገግታ ይርበታል። እነ ፖሊስ
እንገደን እስመው ጀመር። እንገባገበን። ተለይታችሁ ስለቆዩችና
አሁንም ላገኛት ባለመቻሌ፤ ስሜቱ እንደ አብድ አደረገች። ምንም
ማድረግ እንደማልችል እያወቅኩም ልብሷን አስወለቅኩት። ናፍቄኝ
የነበረውን ውብ ገላጥን ማየትና መቃጠል አማረኝ። በልዩ ጥንቃቄ
የተቀረፁ ድንቅ እገሮቿን መሳም ጀመርኩ። ቀስ እያደረገ ስሜቱ
ሁለታችንንም እንደ አዙሪት እያቃጠለ ያሽከረከረን ጀመር። ከሰአት
በኋላውን በሙሉ በስሜት ስንቃጠል አሳለፍነው። ሁለታችንም አንድ
ነገር ለመጀመሪያ ጊዜ ተገነዘብን። ወጣት ሆኖ አልጋ ውስጥ
መተቃቀፍና፤ እየተያዩ፤ እየተሻሻሉ፤ እየተሳሳሙ፤ እየተናከሱ፤
እየተላላሱ መቃጠል፤ የስሜትን ጥም ከማርካት የበለጠ ደስታን
ሊሰጥ ይችላል።

ባህራም ፈተናውን በጭራሽ አልፋለሁ አላለም ነበር። ግን
አለፈ። በጣም ገረመው። እኔን «አንተ ነህ የቀናኸኝ» አለኝ። «እስቲ
ና ስራ አፋልገኝ። አሁንም ያንተ ውቃህ ይቀናኝ ይሆናል» ኮ።»

ትምህርት ተጀምሮ አንድ ወር ያህል እንዳለፈ፤ ባህራም ከኢክስ
ውጪ፤ ጋርደን የምትባል መንደር አጠገብ አንድ የግል ትምህርት
ቤት ውስጥ የተማሪዎች ሞግዚትነት ስራ አገኘ። ብዙ ትርፍ ጊዜ
ሰላለው፤ ትምህርቱን ሊያጠና ይችላል። በየሁለት ሳምንቱ ቅዳሜና
እሁድ እረፍት ስለሆነ፤ ኢክስ መጥቶ ከኒኮል ጋር ያሳልፈዋል።
እኛንም ያገኘናል። ስለተማሪዎቹ ብዙ ኮሚክ ነገር ያወራልናል።
እንዳንድ ጊዜ በስራ ቀንም ብቅ ይልና፤ እነ ሉልሰገድን ምን ምን
እንደተማሩ ጠያይቆች ደብተርና መጻህፍት አውሰውት ይሄዳል።

አንድ ቀን ትምህርት ቤቱ ልገበኘው ሄጀ «ያንተ እኛል በጣም
ቀንተኛል» አለኝ «ስራዬ ከልጆች ጋር መኖር ነው። ጂምናስቲክ
አሰራራዊለሁ፤ አልጋቸውን እንዲያነጥፉ፤ ንፅህናን እንዲጠብቁ
አደርጋለሁ፤ ዲሲፕሊን አስከብራለሁ። እነሱም በጣም ይወዱኛል።»

አንዳንዴ በፈረንሳይኛዬ ይቀልዳሉ። ለጥናት ብዙ ጊዜ አለኝ። ጥናቱ ደሞ መቅለሉ! እንብቦ መረዳቱ ሁለት ሰአት ይወስድብኝ የነበረ ምእራፍ፤ አሁን ግማሽ ሰአት ይበቃዋል። ግማሽ ሰአት! ለምን ብትል፤ በዙሪያዬ ገንዘብ የተበደርኩት ሰው የለም፤ ካገሬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆን? ብዬ አላስብም — ቢመጣልኝም ኤክስ ይጠብቀኛል እንጂ እዚህ ስለማይመጣ።

ስለዚህ ኤክስ እስክሄድ ሰላም ውስጥ እሰነብታለሁ። ከሁሉ የበለጠ ግሩም ስሜት የሚሰማኝ መቼ መሰለህ? ከተማሪዎቼ ጋር ምሳ ወይም አራት ሰበላ። ሰው አይደለም የሚጋብዝኝ፤ እኔው ራሴ ነኝ የምመገበው። በሰው ደግነት ሳይሆን በራሴ ልፋት ነው እስክጠግብ የምበላው። አቤት እንዴት ያለ ግሩም ስሜት ነው! ይመስለኛል፤ ችግርን መቅመስ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ሰው ብዙ ሰርቶ ለፍቶ መኖር ይመረዋል። ግን ስራ አጥቶ መንቀጥለልንና፤ ምን እበላ ይሆን ብሎ መስጋትን የቀመሰ ሰው፤ ሰርቶ፤ ለፍቶ ለመኖር መቻል ትልቅ እድል መሆኑ ይገባዋል። ስለዚህ ደስታን ያገኛል። . . . አንዳንድ ጊዜ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? ይህን የደረሰብኝን ችግር መቀበሉን ብችልበት፤ አስተያየቱን ብችልበት፤ የተሻልኩ ሰው ሊያደርገኝ ይችል ይሆናል'ኮ፤ ብዬ አስባለሁ።»

ቡክ - ክክም

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂ ችግር

SUBSCRIBE

ደርጉ

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ኦካላኦ

አንድ
ወረድ

ቡክ - ክኮም

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂው ቻናል

SUBSCRIBE

ደግሞ

ስምንት

ኒኮል ፍትወት

ባህራም ወደ ጋርደን ሲሄድ ኒኮልን ብቸኛነት እንዳይለማት እደራችሁን ብሎን ሄደ። በተለይም ሉልሰገድን አደራ አለው። ኒኮል አይናፋርና ሰውን ቶሎ የማትላመድ በመሆኗ፤ ከሉልሰገድና ከጀምሺድ ጋር ብቻ ነበር በመጠኑ የምትጫወተው

አንድ ምሽት ከእራት በኋላ፤ እኔ፤ ሉልሰገድ፤ ጀምሺድ፤ ተካካፊ ዶርቢቴል ቁጭ ብለን የሲኒማ ሰአት አስኪደርሰን ስናወራ፤ ኒኮል ግራጫ ሱፍ ኮትና ጉርድ ከአረንጓዴ ሽግግር ጋር ለብላ መጣች። ሉልሰገድ ተነስቶ ከሌላ ጠረጴዛ ወምበር ሲብብላት፤ ጀምሺድ ተነሳና Bon soir ብሎ ሲጨብጣት እጁን ዘረጋ። Bon soir ብላ እጁን ሰጠችው። ጨብጣት

«አይ!» ብላ እጁን ማሻሸት ጀመረች

«ምንድነሽ?» አላት «ምን ሆነሽ?» ማለቱ ነው

«ወጋኸኝ» አለችው፤ ሉልሰገድ ያመጣላት ወምበር ላይ እየተቀመጠች

«እንዴት ወጋሁሽ?»

«በህይወቴ ጨበጥከኝና ቀለበቴ ወጋኝ»

«አ!» አለና፤ ይቅርታ እንደመጠየቅ «ካሬ ከሰለት በኋላ የሚከራይ አፓርትመንት ቤት እየፈለግኩ ብቻዬን» አለ። ትንንሽ ሰማያዊ አይኖቹ እንደልማዳቸው በላት ይጨፍራሉ። ቀጠለ።

አንድ አፓርትመንት ፎቅ ወር... ማለቱ ወጥቼ፤ የገለቢት የበር

ደውል። በእጅ መግፋት። ውስጥ ደውል። ተቀጥቶ ደውል ዚል፤ ዚል፤ ቆንጆ ደውል። በር ከፍት፤ የደውልኩት በር አይደለም። ሌላ በር። ከግራ በኩል ከበሩ ብቅ። አንድ ሽማግሌ ይክተር። ነጭ የደክተር ልብስ። በአይኑ መነፅር በራሱ መላጣ። በከንፈሩ መስታሽ። በእጅ መርፈ

ይክተር እኔን «ወዲህ ይገቡ፤ ልውጋህ»

እኔ «እኔ መርፈ አይፈልገውም። እኔ በሽታ የለም። እኔ ጤነኛ። እኔ ቤት መፈለግ። የእጋርትመንት ባለቤት መፈለግ። ለቤት ኪራይ።»

ይክተር «ገድ የለህም። ና ግብ ልውጋህ። እኔ አዋቂ መርፈ ወጊ» ብሎ መርፈ እንደ ጋንግስተር ሽጉጥ ወደኔ

እኔ «ይክተር! እኔ አሁን መርፈ አይፈልገውም። ነገ አመጣለሁ አሺ?»

ይክተር «እኔ ነገ አይሰሩም። አሁን ና ልውጋህ። በኋላ ይቆጭህል። አሳስከፍልም። አሁን ልውጋህ። ነገ ሀይድሮጅን ፀምብ ፓሪስ ላይ — ፔፍ!»

እኔ «ይክተር፤ አሁን መጣሁ» ብዬ በሩጫ ፎቁን መውረድ

ይክተር በሀይል ጨከት ድምፅ «ታድያ እኔ ማንን ይወጋል? አንተ ከሄድክ እኔ ማንን ይወጋል?»

እኔ መልስ አልሰጥም ለይክተር። በልቤ «እንጃ፤ ምናልባት ከኔ በኋላ ሌላ ሰው እጋርትመንት ፈላጊ። ደውል ሲደውል ዚል፤ ዚል፤ ይክተር ቀስ ብሎ መርፈ ጠቅ፤ ከኋላ።»

ጀምሺድ ሲያስቀን ከቆየ በኋላ ሁላችንም ሲነማ ሄድን። ለገሮ ነገር አስተዋልኩ። ሉልሰገድ በትልልቅ ጥቋቁር አይኖቹ ኒኮል፤ ያያታል። ኒኮል በአረንጓዴ አይኖቹ ጀምሺድን ታየዋለች። ጀምሺድ በብልጽ ሰማያዊ አይኖቹ ማጻም ፖልን ያያታል። ማጻም ፖል ብጫ ቅብ ሆኑሯን እያብለዉለዉች ወፍራም ዳሊዋን እያመጣች በጠረጴዛዎቹ መሀል ጉድ ጉድ ትላለች። እንደ ጊዜ ከጀምሺድ ጋር ስታልፍ መንገዷን የዘጋባት አስመስላ ትከሻው ላይ እጇን አሳረፈችና "Pardon, monsieur" አለችው። "Derien, madame" ብሎ አሳለፋት። ብዙ ጊዜ እየተዘጋጀው ሲያስቀን ስለምታይ፤ አይኗን

አድርጋበታለች። መስየ ፖል በሩ አጠገብ ቆሞ ገንዘብ እየተቀበለ ሀጂውን ሰው በየዋህ ድምፅ “Au revoir!” ወይም “A bientôt” ይላል

* * *

አማንዳ ወደ አገሯ እንደሄደች ሉልሰገድ አንዲት ኢጣልያዊት ልጅ ያዘ። ትምህርት ተጀምሮ ጥቂት ሳምንት እንዳለፈ ልጇቱ አረዝች። የፈረንሳይ ህግ ማስወረድ ስለሚከለክል፣ ሉልሰገድ ከኔ፣ ከጀምሺድና ከሌሎች ገንዘብ ተበድሮ ልጅቱን ወደ ሰዊስ አገር ላካት። በዚያው አገሯ ገባች።

አንድ ቀን፣ ባቡር ጣቢያው አጠገብ ያለችው ትንሽ ካፌ በረንዳ ላይ ቁጭ ብለን፣ ሉልሰገድ የሚወደውን ቡና አይነቱን የስኩትላንድ ቢራ እየጠጣን ስናወራ፣ ድንገት ተነሳና «ቆየኝ መጣሁ። ካልመጣሁ ቤትህ እንገናኝ» ብሎኝ፣ ባቡር መንገዱን ተሻግሮ ሁለት ኮረዳዎችን አቆመና ትንሽ አነጋገራቸው። ተለይተውት ሲሄዱ መሬት መሬቱን እያየ ወደኔ ተመለሰ

«እምስ የሸተተኝ መስሎኝ ነበር። ተሳስቼ ነው» አለኝ። አንድ ነገር ሊነግረኝ እንደፈለገ ታወቀኝ። ዝም አልኩና ቢራውን ቀዳሁለት። ጎልዋዝ ሲጋራ አፉ ላይ ሲሰካ፣ ክብሪቱን ከጠረጴዛው ላይ አንስቼ አቀጣጠልኩለት

«መከራ ነው ግንባህ። ሴቶቹ እምቢ አሉኝ። እንደዚህ ሰዋን እምስ ቸግሮኝ አያውቅም። እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ፣ ያለሱ መኖር አልችልም። ለኔ መንግስተ ሰማያት ማለት በየሜዳው ላይ፣ በየዛፉ ስር፣ በየመንገዱ ዳር፣ በየግድግዳው ጥግ እምስ የሚበቅልበት አገር ነው። ገህነም ደሞ ፈፅሞ እምስ የማይገኝበት እርኩስ ቦታ ነው። እምስ ዘርተውት ቢበቅል ኖሮ ገበሬ እሆን ነበር።»

ሌላ ቢራ አዘዝኩለት

«እኔ ምልህ! ስለኒኮል ምን ይመስልህ?» አለኝ

«ምንም»

«ምንም? እንግዲያው አታውቅም»

«ምን ማለትህ ነው?»

«እኔ እንደሷ ያለች ሴት አጋጥሞኝ አያውቅም። አየህ፣ መጀመርያ ስታያት ስሜት አትሰጥህም። አመዳም ፀጉር፣ የኔ

እይነት ጥቃቅን ጥርስ፤ የደረቀ ከንፈር። ታዲያ እየለመድካት ሰትሄድ እያማረችህ ትሄዳለች። ልዩ እይነት ሴት ነች። የበለጠ እየለመድካት ሰትሄድ ደሞ ስትለያት ትናፍቅሀለች። ታዲያ ጤነኛ ናፍቆት አይደለም።»

«ዋ! አንተ ልጅ፤ ፍቅር የያዘህ ትመስላለህ»

«ፍቅር አይደለም። ቅንዝር ነው። የሚያቅበጠብጥ ቅንዝር። ባህራምን እወደዋለሁ። ንበዝ ስለሆነ አደንቀዋለሁ። ደሞ አምኖን እደራ ኒኮልን አጫውታት ብሎኝ ነው የሄደው። ግን አልቻልኩም። በጭራሽ አልቻልኩም። እኔ ልለምናት ነው።»

«እምቢ ብትልህስ?»

«የምትለኝ አይመስለኝም። እሷም የምትፈልገኝ ይመስለኛል። ትላንትና ማታ ሲኒማ ወሰጃት፤ ፊልሙን አላየሁትም። ሽቶዋ ከለከለኝ። ቀስ አድርጌ እጄን ጭኗ ላይ አሳረፍኩ፤ አልገፋችኝም። ትንሽ ቆይቼ እጄን አመጣሁና የተገተረ ቁላዬ ላይ አስቀመጥኩት። በሰራው ላይ። እጄን እዚያው ተወችው። ታዲያ ክፋቱ፤ በጭራሽ አላሻሽችኝም። እጄን ወደ ቀሚሷ ውስጥ ላስገባ ስል ከለከለችኝ። ለመከልከል እጄን ከቁላዬ ላይ አነሳች። እንደገና መድፈር አልቻልኩም። . . . ስቃይ ነው የኒኮል ነገር።»

ከአራት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን አፋ አውጥቶ፤ «ፍቅር ይዞኛል ቤትሽ መጥቼ ልደር?» አላት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ» አለችው። ለምን ቢላት «ባህራምን ላታልለው አልፈቅድም» አለችው

«ከባህራም ጋር መፋረስ አምሮሽ እንደሆነ አንቺው ራሽም ክንያት ፈልጊ እንጂ እኔን ሰበብ እንድታደርግኝ አልፈቅድልሽም» አላት

ሉልሰገድ ይህን ሲያጫውተኝ «ዋ! ባህራምን ለምን እንጀራ ከምታበላው ሴት ጋር ላጣላው? ምን በደለኝ?» አለ

«እንግዲያው ምን በደለህና ኒኮልን ልትበዳበት ትፈልጋለህ?» አልኩት እየሳቅኩ

«በጭራሽ አንድ አይደለም» አለኝ «መጀመርያ ነገር ብበዳት

አያልቅበትም። እንኳን ልጄርሰበት አላሰላበትም። አንድ ቀን ገዛውን ታጥቦ ሙታንቲውን ሲቀይር አይቼ፤ ጀላ ነው የተሸከመው። የኔ ግትር ብሎ ቆሞ 'ንኳ ያንን አያክልም። ታዲያ ተኝቶ ተንጠ ለጥሎ ነው ያየሁት። እናትከን! ምናባክ ያስቅህል? እኔን አይቶ ሊቆምበት ኖሯል?»

«መጀመሪያ ነገር አያልቅበትም አልክ። ሁለተኛ ነገርስ?»

«ሁለተኛ ነገር፤ ካላወቀ በጭራሽ ሊጎዳው አይችልም።»

ከሶስት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን ደገመና ለመናት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ። ብቻ አንተ መሆንህን አልነግረውም» አለችው

«ያወጣጣሻላ»

«አያወጣጣኝም»

ሉልሰገድ ቀፈፈው። «እንግዲያው ከፈራህ ተወው» አለችው

ከሁለት ቀን በኋላ ከምሳ ስወጣ ሉልሰገድን አገኘሁትና፤ ና ያችን ቡና አይነት ቢራ ልጋብዝህ አልኩት። ራሱን ነቀነቀ። ትልልቅ አይኖቹ በጣም ቀልተዋል። ሰክረህል? አልኩት። የለም፤ እንቅልፍ አጥቼ አድሬ ነው። አሁን ሄጄ ልተኛ ነው፤ አደራህን ለእራት ቀስቅሰኝ አለኝ። ወደ መኝታው እየሄድን

«የማይጠገብ እምስ አጋጥሞኝ ሌሊቱን ሙሉ አደርኩበት» አለኝ። «በሀይወቴ እንደሷ አይነት እምስ ቀምሼ አላውቅም። ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው ምትዞረው ልልህ እችላለሁ።»

እርግጠኛ ለመሆን «ማነች እሷ?» አልኩት። ኒኮል ናት

ይህ የሆነው ማክሰኞ ነበር

የሚቀጥለውን ቅዳሜና እሁድ ባህራም ኢክስ ውስጥ አላለፈ። እሁድ ከምሳ በኋላ ሉልሰገድ ተራውን ባቡር ጣቢያ አጠገብ ያለችው ካፌ ወሰደች። (እኔና ሉልሰገድ «ካፌ ኒኮል» ብለን ሰይመናታል) በና አይነቱን ቢራ ጋበዘኝና ወሬ ስናወራ ቆይተን

«እኔ ተሰቃየሁ» አለኝ

«አሁን ደሞ ምን ሆነ?» አልኩት
«ቀናሁ። ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም? ለምን አይሞትም?»
«ምን ነኩ?»

«እኔ 'ንጃ ባክህ። በሰላም ለሰላም ነገር አለ በኒኮል ምክንያት የተገለፀልኝ። ይሄኔ 'ኮ ሌላው ሰውዬ ያለፋዋል፣ ይሞላዋል፣ ብለህ ስታስብ፣ ያ ለምስ የባሰውን ያምርሃል። እንዴት እንገራለን ክፍት አርጋ ዋጥ እንዳረገችህ እያስታወስክ፣ በሰላም ያንን እርጥብ እምሷን ስታየው፣ ሽታው ሲታወስህ፣ ግትር ብሎ ይቆምብሃል። ምግብ መብላት፣ መሬት መርገጥ አትችልም። በምኞት ላይ ትንሳፈራለህ። በፍትወት ትዋጣለህ፣ አንተ ራስህ ፍፁም ቅንዝር ትሆናለህ። ቁላ ይቆምና፣ ቀስ እያለ ሌላው የተቀረው ሰውነትህም ቁላ ይሆናል። ነብስህም የቁላ ነብስ ይሆናል፣ እምነት፣ ጓደኝነት፣ ግብረ ገብነት፣ ይሄ ሁሉ ጥሎህ ይጠፋል። እንዲያውስ ቁላ ምን ጓደኛ ሊኖረው ይችላል? ብቻውን አይደል? አያሳዝንህም? ብቸኛ ነው 'ኮ!

«እኔ ምለው፣ ነገ መቼ በደረሰልኝና ያ ባህራም በሄደልኝ። እና ያንን ጉድዋን ተወርውሬ በገባሁበት! አቤት ሰኞ ሌሊት የምበዳት አበዳድ! ይታየኛል።»

«ለምንድነው ይህን ያህል ያንገበገበችህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ» አለኝ

«እሱን ተወው! አሁን 'ንግዲህ መናገር ጀምረህል። እንደጀመርክ ለምን አትጨርስም? ላንተም ጥሩ ነው። ስትናገረው ቀለል ይልሃል።»

በጥቃቅን ጥርሶቼና በጉልህ አይኖቼ ላቅ እያለ «እንዲህ ነው አለኝ «መጀመሪያ ነገር እምሷ ራሱ ልዩ ነው። እውነቱን ነው። እንደሷ የሚጣፍጥ የለም።»

«ደግሞ?» አልኩት። አፈረ። «አይሆን» አልኩት

«ደግሞ አሆነ፣ እጅግ በጣም አይናፋርና ጨዋ ልጅ ናት አልጋ ላይ ስትወጣ ታዲያ፣ ባለጌ ናት! ብልግ ያለች የወጣች ባለጌ ናት። እና ይሄ ብልግናዋ ግሩም አይነት ደስታ ይሰጣል። ልብሷን አስወልቀህ ስታቅፋት፣ እናንተ ብቻ ሳትሆኑ ፍጡር በመታመን መባዳት የጀመረ ይመስልሃል። ሰማይና ምድር ራሳቸው እምስና

የሆነች የተቆላለች መሆኗ ይረዳል። እንደዚህ የሌለው ህይወት የሆነች
 ቅርብ የሆነ ባለፈ ህይወት እዚያ ስለሚገኝ። የሆነው ምንም
 ከተፈጠረው እንደዚህ ያለ እዚያ ህይወት እዚያው ስለሆነው። እውነት
 በሀላፊ ልምት አይሄድም።

ባህሪም ከሄደ በኋላ (ሰዓት ወጪ ምሳሌ) ላይ ለሀላፊው እንደሆነ
 ለመሰብረት ቆርጧል። እውነትን እንዲያው ስለሆነው ህይወት
 አብረዋል። አለኝ

«ምንም?» አልኩት

«ብላገርህ አታምንኝም»

«ምንድነው የሆነከው?»

«እንደዚህ ሰንበዝንብ ሰንብቼ፤ እኔ በሀላፊነት ስለሆነው ህይወት
 ትር - ትር - ትር እያለ ሰንበዝንብ ስለሆነው ህይወት ስለሆነው
 እምብ! እያልኩ እንደ በሽተኛ ሰንብቅ ሰንብቼ፤ ባህሪም ከሆነው
 በኋላ እየሮጥኩ ሄድኩ፤ ሰጪኝ አልኳት»

«አኝ?»

«ልሞት ነው፤ እዚህ ልረኝ ነው፤ ሰጪኝ አልኳት። እምብ
 አለኝ»

«እምብ?»

«አመ አምላክን!»

«እሱን ተወው!»

«እኔም እሱን ተወው አልኳት። በጭራሽ አይሆንም አልች።»

«ምንው አለች?»

«ያለፈውም ይቆጫኛል አለችኝ። ባህሪም ከሆነው ህይወት ስለሆነው
 ባህሪም እመርጣለሁ አለች። ደስ ትለኛለሁ ገን አይሆንም፤
 በጭራሽ አይሆንም ብላ አባረረችኝ።»

ጊዜው መምሸቱ ነበር። እኔና ለሀላፊው ግርብ ወረደን፤
 ሰበር። እንዲት ለረብ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወተቶ እንደሆነ ትንሽ
 ጣጣ። እንዲት ለረኝላይ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወደ እክስ ተመለስን

ሰንበዝንብ «ይገርምህል» አለኝ «እነሱን በበጎ የግብርና ሲታል

እምስ ነበር። እምስ እንደዚህ ገዛቶኝ አያውቅም። ድንገት የነበረኝ
ጡንቻ ተብቅ እርሳ ያዘኝ

«እረ ንዴት ልሆን ነው? ያለ ኒኮል እምስ እንዴት አገኛለሁ?
ልጅ ነው?» አለኝ። ሳቅኩ። እሱም እየሳቀ

«ስከሯል ብለህ ትስቅብኛለህ? እኔ ግን እውነቴን ነው። ነገር
ጭለማ ሆኖ ነው ማታዋኝ። አለኝ

መኝታ ቤቱ ወስጄ አስተኛሁት

ይህ የሆነው ሰኞ ማታ ነበር

ሀሙስ ከሰአት በኋላ ወደ አሰራ አንድ ሰአት ላይ አልጋዬ ላይ
ተጋድሜ ሙዚቃ ሳጃምጥ፤ የመኝታዬ በር ሳይንጋኒ ተከፈተ።
ሉልሰገድ ገባ። ቃል አልተናገረም። ወምበር ላይ ተቀመጠ። አይናፍቅ
አንድ ጊዜም አይጨፈኑም። እንደ መፍዘዝ ብሏል። በህልም ውስጥ
ያለ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አልኩት። መልስ አልሰጠኝም። ሲጋራ አውጥቶ
አቀጣጠለ። እጄ ይንቀጠቀጣል። ሲጋራውን በረጅሙ ሰቦ አይነጋ
ዘጋ። ቆየ። አይነን ሳይከፍት ጭቡን ወደ ውጭ ተነፈሰ

«ምን ሆነህል?» አልኩት

ትልልቅ አይነን ከፍቶ ለመጀመሪያ ጊዜ እያየኝ

«እምስ» አለ። ድምፁ ከቅል እንጂ ከሰው ጉሮሮ የሚመጣ
እይመስልም

«ምን?» አልኩት

«ኒኮል»

«ምን ሆነኝ?»

«ልታሳብደኝ ነው። ሳብድ ነው። አብድ ልሆን ነው።

«ምን አረገኝህ? ንገረኝ ሰቲ። ከመጀመርያ ጀምሮ። አይደለም
ስትናገረው እየተሻለህ ይሄዳል። በል። የት እገኘኝህ?»

«እኔ ነኝ ያገኘኋት።

«የት?»

«ሊጽ»

«ለምን ሄድኩ?»

«ለሳስቸል አለኝ። እምሰ እመዳሰሁ። ግን እንደዚህ እርሳኝ እየመታም።»

ሲናገር መፍሰሱ እየተወወ ሄደ

«ሌላ እምሰ ማባረር አልቻልኩም። ሌላ እምሰ ሁሉ ወደመ የለው አልሟ ሆኖ ይታየኝ ጀመር። በሪገዢት ባርዶ ራሷ መጥታ ብትለምኝ እሺ ማለቴን ገጃ። ይገባሁል ምልህ? የኢኮል እምሰ ግን ከሟት እስከ ማታ ይታየኛል። ከማታ እስከ ሟት በትዚታ ጠረኑ እየተተካ እንቅልፍ ይነሳኛል። አሁን መጥታ ኢትዮጵያዊነትህን ትተህ የፈረንሳይ ዜጋ ሆነህ አግባኝ ብትለኝ፤ እንዲት ይቀቃ አሳመንታም። እሺ ነው ምላት። ታዲያ ኮ ልጅቷን አልወዳትም፤ አሳወቃትምም። እምሲ ብቻ! እንዲህ ሆነህ ታውቃለህ? እኔ ምልህ፤ ድገምት አስደግግብኝ ይሆን?»

ሳቂ እመለጠኝ። ተናደደ። «በፈረንሳይኛ ስታስደግግህ ታየኝ። አልኩት። ሳቀ፤ ተገክተኩት። ትገሽ ደነገጥኩ። ሳቂ የአብድ ሳቂ ደመሳሳል። ብዙ ከሳቀ በኋላ «ና ገሄድ» አለኝ

«ከፈ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነቱን የሰብትሳንድ ቢራ አዘዝን። ስለ ኒኮል ነገረኝ

«አየህ፤ ወድጀ ሳይሆን ተገድጀ ነው ቢጽ የሄድኩት። ከተኛኝት ሳምንት ያልፋል። በጣም ረዥም ሳምንት። እና አንተን ቢራ እንድንብዝህና እንድታሟውተኝ ብዬ ወደዚህ ሰመጣ፤ እሷ ከሲቱ ወደ ቢጽ በኩል ስትሄድ እየኋት

«አለፍኳት። ግን ሀሳቤ ሊያልፋት አልቻለም። እሷ ሳታየኝ ተከተለኳት። ነጭ ሽጊዝና በጣም አጭር የሆነ በጣም ጥብቅ ያለ ሴና አይነት ጉርድ ለብሳለች። የጉልበጽ መታጠፊያ ራቁቁን ይታያል። ለሰመው ልልሰው ፈለገኩ። ስትራመድ ያለዋ ይወዛመዛል፤ በጉርዱ ስር የመታንቲዋ ቅርፅ ይታያል። ቂሟ ከፍ ዝቅ ቢል ያስታውቃል። እዚያ ውስጥ ገንዲህ ያ ገፋም እምሰ አለ። ይኸኔ በመቀቱ ትገሽ ረጠብ ብሏል፤ ገፋ ቢያደርጉት ያግልጻል። እንገላ ሳልፈትደለት ይህን እያሰበ፤ ቁላዬ ተገትሮ እንዳያጥርደኝ እጀን

ዚህ ከትዩ ተከተልኳት። ላልከተላት እንዴት እችላለሁ?

«ቤተ ገባች። እንደ አምስት ረጃጅም ደቂቃ ቆይቼ፤ እንዲሁ ገዛ።

«እትምሳ ላላልከህም ነበር? አለችኝ። ድምፅዋ እንዴት ልክብ እንደሆነ አስተውለህል? አይኗ ንቁህ ውሀ አረንጓዴ መሆኑን ተንገዝህል? አይኗ ውስጥ ያለው ሀዘን አይማርከህም?»

«አይታሽ ምንም ላላረግሽም። ተስፋ ቆርጫለሁ አልኳት።

«ደስ ያላት መሰለች። 'ቁጭ በል ቡና ላፍላልህ' አለች፤ ቡናውን ልትጥድ ወጥ ቤት ስትሄድ በሩን ቆለፍኩት

«ቡናውን ከጠጣን በኋላ፤ ቆማ ሳለ ድንገት ከኋላዋ አቀናቂትና እንገደን እየሳምኩ በቆመ ቁላዬ እየተሻሸኋት ጡቶቿን በእጅ መያዘን ጀመርኩ። ልታመልጥ ሞከረች። አልቻለችም። ደልቆኝ የቀላ መመዛወዝ የባለውን አቆመብኝ። በግድ ፊቷን ወደኔ በመዘዘኩና ከንፈሯን ጎረበኩት። እፏ ሲሰመኝ ተሰማኝ። ቀስ አድርጌ አዞርኳትና በስን ስርአት አቅፌ እየሳምኩ፤ ሽሚዟንና ገርጾ አስወለቅኳት። የውስጥ ቀሚስ አልለበሰችም። ተሸክሜ አልጋው ላይ እጋደምኳትና እየሳምኳት ልብሴን አወለቅኩ። ጡት መያዣዋ መታንታዋንም አስወለቅኩና ታድያ፤ በቀጥታ እንደመክተት ሁለመናዋን አስማት ጀመር። እያገላበጥኩ ከእግር እስከ ራሷ እስከ ጀመር። አይዘርምህም? እንደዚያ ስንገበገብ ሰንብቼ፤ አሁንም እንደ መብዳት አስማታለሁ። ግን በኋላ ስታስበው ያሳፍራል። ያልሳምኳት ቦታ የለም'ኮ። ግን እውነት መናገር ይሻላል፤ እሷም ያልሳመቻች ቦታ የለም። ስድ ባለጌ ናት ብዬህ የለ? የባለጌ መጨረሻ ናት። ስለ እኔም ዋና ባለጌ ነኝ። ገና ዛሬ ገባኝ። ብቻ ምን ልበል፤ ያልሰራኝው ብልግና የለም። ኒኮልን ሳላውቃት በፊት መብዳት ማለት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ነገር ሌላ ኖሯል። አየህ፤ በዚያን ጊዜ ኒኮል ሁለመናህን ታደርገዋለች። እና እምሷን ብቻ ሳይሆን፤ ሁለመናዋን ትበደጋለች አይ ሴት!

«በመጨረሻ ያቃሰትኝው ባቡር መንገድ ድረስ ሳይሆን አይቀርም። ስናበቃ የሞትኩ መሰለኝ። እሳይዋ ላይ እንዳለሁ አይኔ ዘጋሁ። ታድያ ደረቷና ሆጷ በኃይል ሲንቀጠቀጥ አይኔን ከፊት

ለየችሁ። ለምሳሌ ይወርዳል

«ምንው ምን ሆኗል?» ለልኪት

«ለየተንበቀሰቀች 'ሂድል' ለባዘዘ ሂድል' ማለት ብቻ ሆነ። ጨርሶ ገራ ገዢ። ለየተንበቀሰቀች 'የምትፈልገውን አገኘዋል። አሁን ደሞ ለትሂድል'ም? ለለችች። ሀሊናዬ በማም ይቆረቆረኝ ጀመር። በሆኔ ቀኝታ ራሷን ትራሱ ላይ ደፍታ ሊያለቀሰች አሁንም 'ሂድል' ሂድልች። ለባዘዘ ሂድል' ለለችች። በሩን ከፍቼ መጣሁና ዘጋጅታለሁ። ወዲህ በመጣ መሲና ሊደጠኝ ነበር። ለትንሽ ለግዜር አወጣኝ

«ታዲያ የሚገርመኝ ምን መሰለህ? ወዳንተ ስመጣ ሳለ፣ ስለሷ ሊያወቅጡ፣ ስለበደልኳት ከልቤ ሊያዘንኩ፣ ለዚያ ትራሷ ላይ ተደፍታ ይቆቀሰችው ሆይን ለየበላችሁ፤ ለሷ ሊያለቀሰች ቂሟ ሲንቀጠቀጥ ለንዴት ቆንጆ ለንድነበረ ለስታወስኩና ቆመብኝ

«ስንገዳህ ለንደማትስጢኦች ለርግጠኛ ነኝ። እኔ ደሞ ያለሷ ሌላ ሴት ማቀፍ የምችል ለይመስለኝም። እና ገራ ገብቶኛል። ጨንቆኛል። ለንዴህ ለርግ ለምስ ገዝቶህ ያውቃል?»

«በሂተተለው ለሁድ ባህራም «ማመን የሚያስቸግር ነገር ልንገራለን ሌላ ሌላ ለሰረድ ኒኮልን ሊተኛት ሞክረ»

«ወይትከን ነው!» ለልኪት

«እኔም ለጊዜው ማመን ሊቃተኝ። ግን ኒኮል ለትዋሽም። ለግዙፍ ብትዋሽ ለኔ ለትዋሽም። ብዙ ብዙ ተለማመጣችሁ። ለምሳሌ ሌላችሁ።

«ምን ነው 'ባዘዘን?»

«ልኪት ነው 'ግዢያ'። ሁላችሁንም ለደራ፣ ኒኮልን ወደባችሁ ለንዳይሰግት፤ ባያችሁ ሂድኩ። ከወበሽቼ ሁሉ ለሰረድን ነው 'የወደው ብላችሁ ስለነበረ፣ በተለይ ለሱን ለደራ ለልኪት። ታዲያ ለሱ ሆይ፣ ገና ዘመር ከግልቴ ሊሰራት ማሳጀት፤ ንዴቱ ለንዴ ባላ ለዚህ ጋ ያርደኛል፤ ይዘለግልኛል። ለሱ ሆይ ለየካ።

«ከዚህ በፊት የዋለልኝ ውለታ ባይገታኝ ኖሮ፤ እሁን ሂጄ እራገ ባበላው እንዴት ደስ ባለኝ!»

«እሁን እንዴት ልታረግ ነው?»

«ምንም አላረግም። እንዲያውም ማውቄን አላሳየውም። ልክ ምንም ነገር እንዳልጠረጠርኩ መሆን አለብኝ። አየህ፤ ምንም ቢሆን ውለታውን ልረሳው አልቻልኩም። ብቻ ያሳዝናል። በጣም ያሳዝናል።»

ዝም ብሎ ሲያስብ ከቆየ በኋላ «እኔ ራሴ እንድ ነገር ለማድረግ ብፈልግም አልቻልኩም» አለ «ምክንያቱም ኒኮል ይህን የነገረኝኝ ምንም ቢሆን ምንም፤ ስለዚህ ጉዳይ እንዳች እርምጃ እንዳልወሰድ ካስማለችኝ በኋላ ነው። 'እንዲያውም ንደኛችሁ ጥቂት ናቸው። እነዚሁኑ በኔ ምክንያት እንድትጣላቸው አልፈልግም' አለችኝ።»

እቺ ኒኮል እንዴት ያለች ሴት ነች! ውስጡን አደናቅቷት

ባህራምን «ልጠይቅህ እያልኩ። ከኒኮል ጋር ፍቅር ይሞል።» አልኩት

«ፍቅር አይደለም። መዋደድና መግባባት ነው። ጠባይዋ በጣም ይሰማማኛል። እኔ እንዳያከኝ ነኝ። መሯሯጥ መንቀጥቀጥ አበዛለሁ። እሷ ግን ረጋ ያለች ዝምተኛ ልጅ ናት። እና ከሷ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ታውቃለህ፤ ገንዘብ የሚሏት አይኗን እንኳ ከየሁ አመት ሊሆንኝ ነው። ኒኮልን ካወቅኳት ጀምሮ፤ ከሀበሾቹ ጋር ካልበላሁ ወይም ከነሱ ጋር ሲኒማ ካልገባሁ በቀር፤ እሷ ናት 'ምታበላኝ፤ ካፈ 'ምትወስደኝ፤ ሲኒማ 'ምታስገባኝ፤ መፅሀፍት 'ምትጣልኝ። ታዲያ ይህን ሁሉ ስታረግልኝ በጭራሽ አይከብደኝም። ግሩዋ ልጅ ናት እልህለሁ።»

ከትንሽ ፀጥታ በኋላ፤ ፈገግ ብሎ፤ «ደሞ ሽጋ ልጅ ናት። ከፍት እያስታውቅም 'ንጂ ብዙ ውበት ተሰጥቷታል። የብቻዋ የሆነ ልዩ ውበት አላት

«እኔ በአንዲት ሴት መርጋት አልወድኩም። እይሆንልኝም። ካንዲት ሴት ጋር ቢበዛ ሁለት ወር መቆየት ብቻል ነው። ቀሩ ይሰለቹኛል። ኒኮል ግን አትሰለችም። በጭራሽ አትሰለችም። እሁን መሆኑን ትቼ በሷ ረገፍታለሁ።»

«እኔ ግን። እሷን ከግዛቱ በፊት ከመጣች በኋላ የርኩ መሰለች። ሳይታወቅኝ መሆኗ በልቶቼ ፍጅል። እና እንዲት የግትበለች ሲያጋጥመኝ ጊዜ፣ እርዳታ አልኩና እረኛት»

«ታደያ'ቱ በአስተሳሰብ ጨርሶ እንሰማለን። እሷ በመርነት አታምንም። እንጂ ከአሜሪካኖቹ የግታገስ ካርታሊስት ነች። እንደንዴ ሰንከራከር አስከ ሌሊቱ ዘመኝ አስር በአት እንቆይና፤ እቺን ያህል እንኳ ሳንሰማ ማብራቱን አጥፍተን እንተቃቀፋለን። እና ይገርመኛል። ከርከራችን የከረረውን ያህል መተቃቀፋችን ይጠብቃል»

«አንድ ሌሊት እንደዚህ ሰንከራከር ቆይተን ማብራቱን አጥፍቼ በደንብ ካቀፍኳት በኋላ 'ይኸውልሽ፤ አሁን እኔ እንቺን እንደ ምዕጻሽ፤ ከመኒዝም ደግሞ ካርታሊዝምን ይበጻጻል' በላት ጊዜ፣ ስቃይት ሞት! እኔም እሷ ስትሰቅ ጊዜ የተናገርኩት በሀይል ኩሂዝ ሆኖ ታየኝና ሆኔን እስኪያመኝ ሳትኩ። ሳቱ ሲበዛብን መባዳቱን አቋረጥነው። ከዚያ በኋላ ለአንድ ሁለት ወር ያህል፣ በተቃቀፍን ቁጥር ሳቃችን ይመጣል።»

«እኔ ፍቅር የያዘህ መሰሉ ነው 'ሚሰማኝ' በለው ሳቀብኝ

«የሴት ፍቅር ሊይዘኝ አይችልም። የኢራን ፍቅር ይሞኛል።። ፊቱ ድንገት እየጠቆረ «ኢራንን ከሸህና ከጋንግስተሮቹ እጅ እስካስፈታት ድረስ፣ አሜሪካኖቹን ከኢራን እስካወረረቸው ድረስ፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ድረስ ልቤ ውስጥ ለሴት ፍቅር ሊኖር አይችልም። እልፈኝድለትም!» አለ

(እመንኩት። ግን አንድ ነገር አስታወቀኩ። እነሱ-ልሰገድን ሲወያዩቸው፣ በይፋት ሆኔ ያሰሚን ከምትባል ልጅ ጋር ፍቅር ይቆያ፤ ዘመዶቹ ሊያሰገድሉኝ ሲሉ ጊዜ ነው የሸሸሁት። እኔ ግን አልሸሸም ብዬ ነበር፤ እሷ እያለቀለች ለመኝች። ሂድላች፤ ከምትብርህ ባጣህ ይሻለኛል፤ አለችኝ። ሸሸቼ ወዲህ ወደ ልክሰ መጣሁ፤ ብሉ ነገሯቸው ነበር። ለምን ነገራቸው ይሆን?)

«ኒኮልስ ፍቅር የያዛት አይመስልህም?» አልኩት።

«አይመስለኝም። አይናፋርኝ ዝምተኛ በለሆነች፤ የኔ

መንቀሻቀሻ መቀላጠፍ እንደ መጠለያ ያገለግላታል። ጠባቢው ይሰማማታል። እንጂ ፍቅር አልያዛትም።

እንደ ማታ ኒኮልን ከተማ ፊስቶራንት አራት ጋበዝኳትና ብዙ ወይን እያጠጣኋት ስለልብ ወለድ መካህፍትና ስለ ፊልሞች ጨዋታ አስጀመርኳት። መጀመሪያ ስለምንወዳቸው ደራስያን፣ ሰላዮናቸው ፊልሞች፣ ስለምናውቃቸው ሰዎች እና በልብ ወለድ መካህፍት ውስጥ ካገኘናቸው ሰዎች ጋር በምን እንደሚመሳሰሉ — ማለት ስለራሳችን ሳይሆን ስለ ሌላ ነገር ስናወራ፣ ወይን ስንጠጣ፣ ብዙ ጊዜ እሳለፍን። እየለመደችኝ ሂደት። ወይኑም እየሰራ ሂደት። አይናፋርነቷ እየረገፈ፣ እንደ ልቧ ለማውራት እየቻለች ሂደት። እኔም ፈረንሳይኛ እሷ ስትናገረው በጣም የሚጥም መሆኑን እያስተዋልኩ ሂደት።

ቀስ ብዬ ወሬውን ወደ ባህራም ወሰድኩት። እንዴት ጉበዝ ሆኖ እንደሚታየኝና፣ ምን ያህል እንደማደንቀው ከነገርኳት በኋላ፣ ባህራም ላንቺ እንዴት ሆኖ ነው የሚታይሽ? አልኳት። ደራሲ መሆን እንደምፈልግና ስለሰዎች ማወቅ እንዳለብኝ፣ ይልቁንም ሴቶች ወንዶችን እንዴት እንደሚያዩዋቸው ማጥናት እንደሚገባኝ፣ ስለዚህ፣ እሷ ስለራሷ ብትነግረኝ ለኔ ትልቅ ዋጋ እንዳለው፣ በሰፊው ዘረዘርኩላት። ተቀበለችኝና ስትናገር፣ በቃላትዋ እየተንሳፈፍኩ የድምፅዋ ዜማ እየተመቸኝ አዳመጥኳት

«ደራሲ ባትሆንም ስለራሷ ብነግርህ ግድ የለኝም አለችኝ። ባህራም ሰላንተ ብዙ ዋሩ ጥሩ ነገር ስለነገረኝ ነው መሰለኝ፣ በጣም የማውቅህ መሰሉ ይሰማኛል። ደሞ እወድህለሁ። በጣም ተወዳጅ ልጅ ነህ። ብዙ ሴቶች ይህን ነገረውህ የለ? ተናገር።» (ትስቃለች። እሷ የተናገረችው በንጹህ ልብ ነበር። እኔ ግን ምኞቴ ተቀስቀስ። አግሮቼን አጣመርኩ። የሉልሰገድንና የሷን ታሪክ ባላውቅ ኖሮ አሁን ምኞቴ ይቀስቀሱብኝ ነበር? እንጂ። ኒኮል ቀጠለችልኝ

«በአሰራ ስድስት አመቴ ማርሴል ከሚባል ልጅ ፍቅር ያዘኝ። ማርሴልም ወደደኝ። ቤቶቻችን ሁለቱም ሀብታም ቡርኻዋ በመሆናቸው ይከባበሩና ይዋደዱ ስለነበረ፣ በመዋደዳችን እጅግ ተደስቱ። እስከንጋባ ቸኮለ። ግን ሁለታችንም የዩኒቨርሲቲ ትምህርታችንን እስከንጨርስ ላንጋባ ቆረጥን። ቤቶቻችንን ለማስደ

ት በገላ ተግባር፡፡ በዚህ መካከል ግርሰል አየር ሀይል ገባ

«እንደ ደ ሲንት ሊገዙ፤ ራሳን ታውቀው የለ? በኢርፕላን መግባት፤ ግርሰል ደጋግሞ ያነባቸው ነበር፡፡ ከልቡ ሲንት ሊገዙ፤ ያደንቀው ነበር፡፡ ያመልከው ነበር፡፡ ለዚህ ይመስለኛል አየር ሀይል የገባው፡፡ እኔ ተው አትግባ፡፡ እንደ ሲንት ሊገዙ፤ ራሳን አደጋ ትሞታለህ፤ አልኩት፡፡ መሞት የት ይቀራል? አለኝ፡፡ የሰው ልጅ ተግባሩ ከሞት ለግምላጥ መጣጣር ሳይሆን፤ ሞት እንዲመጣ ድረስ ከብር ያለው፤ ኩራት ያለው ኑሮን መኖር ነው፤ አለኝ፡፡ አለቀሰኩ፡፡ እምባዬን ጠረገልኝ፡፡ ኢርፕላን ነጂ ሆነ

«ይህ ሁሉ ሲሆን በግብረ ስጋ ሊገናኘን ይሞክር ነበር፡፡ በብዙ ይለፍን ነበር፡፡ ሳንጋባ አይሆንም ብዬ እምቢ አልኩት

«አንድ ቀን የኢርፕላን አደጋ ደረሰበት፡፡ ሁለት ወር ሙሉ ሀዚያ ቤት ተኛ፡፡ ከዚያ ወደ ቤቱ መጣ፡፡ የአየር ሀይል ኑሮ፤ የሲንት ሊገዙ፤ ራሳን አይነት ኑሮ፤ ከብር፤ አደጋና ጉብዝና የሞላበት ኑሮ፤ የጀግኖች አይነት ኑሮ ቢቃው፡፡ ከአየር ሀይል አሰናብቱት፡፡ ያከንያቱም ወገቡ ተሰብሮ እግሮቹ ሸባ ሆኑ፡፡ በተሸከርካሪ ወምብር ቁጭ ብሉ፤ እኔ ወይም እናቱ እየገፋነው ነበር አየር ለመቀበል ንጂ የሚወጣው

«ነገረኩ አዘንኩለት፤ በሀይል ወደድኩት

«እሱ ግን አሁንም ሸባ ሆኖ የሲንት ሊገዙ፤ ራሳን መግባት ያነባ ነበር፡፡ ስለአደጋ፤ ስለጀግንነት፤ ስለከብር ስለሞት ያነባ ነበር፡፡ አንድ ቀን ሸጉጡን ጠጥቶ ሞተ

«ሀዘን ጀመረኝ፡፡ ግን ሀዘን ይለመዳል፡፡ ወጣት ከሆንኩም ትንሽ ቆይታም ይረሳል፡፡ በተለይ ያጠቃኝ ፀፀት ነበር፡፡ ፀፀት አይለመድም፤ አይረሳም፤ የማይጠገብ የማይተኛ ውስጣዊ ትል ነው፤ እድሜ ላከዘን ይበላሀል፡፡ የቆጩኝ ግርሰል በግብረ ስጋ ሊገናኘን ሲፈልግ እምቢ ማለቴ ነው፡፡ እወደው ነበር፤ ሲጋዬን ለሱ መስጠት እንዴት አቃተኝ? በሀይል ይቆጩኝ ይሞረመረኝ ጀመር

«ነብሱ አባቴ ጋ ሄድኩና ሁሉን ተናዘኩ፡፡ የወራሽው ልክ ነበር፤ አለኝ፡፡ እኔ ግን ፍፁም ሰህተት እንደነበረ የበለጠ እየተገ

ነዚብኩ ሃድኩ። ራሴን መቅጣት ጀመርኩ። ከጠየቀኝ ሁሉ መተኛት ጀመርኩ። ደግሞ ብዙዎች ይጠይቁኝ ጀመር። ርካሽ ሴት ሆንኩ።

«ግን አሁንም ፀዑቱ አልተወኝም»

«በካሎሪያዬን እንዳለፍኩ ለዩኒቨርሲቲ ትምህርት ወደ ኤክስ መጣሁ። ቤቶቼም ማርሴልን ለመርሳት ከለአሸር ከተማ መራቅ እንዳለብኝ ሰላወቁ ሃጂ እሉኝ። ኤክስ መጥቼ በርካሽነቴ ላይ ጠጪነት ጨመርኩበት። የፈለገኝ እንግዲህ እስከሰከር ድረስ ማጠጣት አለበት። ብዙ ሰዓት ካንዱ ጋር ስጠጣ አመሻለሁ። ጧት ወደ አምስት ሰዓት ላይ ስነቃ አልጋው ውስጥ ነኝ። ሲደሰትብኝ እንዳደረ ይታወቀኛል፤ ግን ምን ምን እንደሰራን እንደ ህልም ንጂ እንደገና ሆኖ አይታየኝም»

«ካንዲት የኔ ብጤ ርካሽ ጋር ገጠምኩ፤ አብረን መጠጥና ወንድ ስናሳድድ እናመሽ ጀመር»

«እንዲህ ስል አመቱ አለፈ፤ ፈተና ወደቅኩ፤ ክፍል ደገምኩ፤ ሁለተኛው አመት ተጀመረ፤ ያንኑ ኑሮዬን ቀጠልኩ»

«አንድ ረቡእ ጧት እንደ ልማዴ አንዱ እማላውቀው መኝታ ቤት ነቃሁ። ሰውየው ቁርስ ያቀርባል። ልዩ ሰው ሆኖ ታየኝ። ሳይነካኝ አድሯል። ከመስከሩ የተነሳ ሊነካኝ ባይችል ነው እንዳልል፤ ትላንት ማታ ፓርቲው ጋ ልሰክር ትንሽ ሲቀረኝ «ጠጣ ንጂ» ስለው «ሁለታችንም ከሰከርንም ማን ማንን ይደግፋል?» ሲለኝ አስታወስኩ»

«አልጋ ውስጥ እንዳለሁ ቁርስ ከበላን በኋላ፤ ሰውየው በተሰባበረ ፈረንሳይኛ»

«እንቁላል አንድ ጊዜ ከተሰበረ ወድያ ምንም ሞያ እንደማይሆን ታውቂ የለ?» አለኝ። ምን እንደሚል ሳይገባኝ «አዎን» አልኩት። «ወጣትነትም አንዴ ከተሰበረ ሊጠገን አይችልም» አለኝ

«ምን ማለትህ ነው?» አልኩት

«ያንቺ ወጣትነት ገና አልተሰበረም። ግን ሊሰበር ትንሽ ነው የቀረው። እንደዚህ አይነት ኑሮ ከቀጠልሽ ከትንሽ ጊዜ በኋላ ይሰበራል»

ተናደድኩ «ምን አገባህ?» አልኩት

«ምን አገባህ አትበይኝ። ፈረንሳይ መሰልኩሽ 'ንዴ? እናንተ ፈረንሳዮች ፈሪ ናችሁ። ግብዝ ናችሁ። ተግባራችሁን መፈፀም አስቸጋሪ የሆነባችሁ 'ንደሆነ፤ እኔ ምን አገባኝ? Ça me regarde pas, ብላችሁ ትተዉታላችሁ። እኔ ግን እንደሱ አይደለሁም።»

«እና በኔ ህይወት አንተ ምን አገባህ?»

«አንቺ አልጋዬ ውስጥ ምን ትሰራያለሽ? በኔ ህይወት ውስጥ ዝግጁ ማለት አይደለም?» አለኝ። መልስ ስላጣሁ ዝም አልኩ

መጥቶ አልጋው ላይ አጠገቤ ቁጭ አለና፤ አይን አይኔን እያየኝ

«አሁን 'ስቲ ለሁለት ደቂቃ ፈረንሳይ መሆኑን ተይና ሰው ሆኗል። ለሁለት ደቂቃ ብቻ፤ እሺ? አለዚያ ለመናገር አልችልም» አለኝ። አንድ አይነት ደግ ፈገግታ አሳየኝ። ረስቼው የነበረ አይናፋርነቴ ድንገት ተመልሶ ሽፍን አደረገኝ። ወደታች ላይ ፊቴን በእጆቼ ይዞ ቀና አደረገኝና ግምባሬን ሳመኝ

«አገሬ አንቺን የሚያካክሉ ታናናሽ እህቶች አሉኝ። አንቺ 'ምታረጊውን ሲያረጉ ባያቸው ዝም አልላቸውም። ስለዚህ አንቺንም ዝም አልልሽም። ይገባሻል?»

ዝም ብዬ ሳየው ቀጠለ «አሁን እንግዲህ ባንቺ ቤት አደግኩ ብለሻል። አልኩል ጠጥተሽ ስለሰከርሽና፤ የማታውቁው ሰው አልጋ ውስጥ ስላደርሽ የበሰልሽ ይመስልሻል። ግን ዋናው መብሰል ራስን ማወቅ ነው። ራስሽን ብትመረምሪ ደሞ ርካሽ ሴት እንዳልሆንሽ ትገነዘቧል። ታዲያ ርካሽ ሳትሆኗ አንድ ርካሽ ሴት መኖር ምን ይሳላል? እኔ መቸስ ህፃንነት ነው እላለሁ።»

ዝም አልኩት። እውነትክን ነው አላልኩትም

«ትምህርት አለብኝ መሄዴ ነው። መሄድ ካለብሽ ሂጂ። መሄድ ከሌለብሽ ግን እዚህ ቆይኝና አብረን ምሳ እንበላለን» ብሎኝ ሄደ። ተመልሶ ለምሳ ወሰደኝ። ከተመገብን በኋላ ካፌ ገብተን ቡና ስንጠጣ ሰሙን ነገረኝ

እና ባህሪም ምንሽ ነው? ብለህ ብትጠይቀኝ፤ ቀላል መልስ ልሰጥህ አልችልም። የሰጋ ወዳጄ ነው፤ የመንፈስ ጓደኛዬ ነው፤ የህይወቴን አቅጣጫ ለበሳ ያስለወጠኝ ጠባቂዬ ነው።

የኒኮላ ጡበት ጉም እንደሸፈነው ተራራ ነው። ጉሙ በፀሀይ ሙቀት ቀስ እያለ ሲተን፣ ተራራው መታየት ይጀምራል። በኒኮላ በኒኮላ መካከል የነበረው እንግዳንትና አይናፋርነት እየተገፈፈ እየተዋወቅን እየተለማመድን ስንሄድ፣ ውበቷ እየተገለፀልን ሄድ። አይናጅ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ ሆነው፣ ረዣዥም ሽፋኑን አረንጓዴ ኩራ ዙሪያ በተርታ የበቀሉ ሀር ጥቁር ቁጤማዎች ይመስላሉ። አስተያየቷ ልሰልስ ያለ ሆኖ፣ ሀዘን የተሞላ ይመስላል። ድምፅዋ ውስጥ የማር ጠብታ አለ። ፈረንሳይኛዋ የታላላቆቹን ደራሲያን ቋንቋ ይመስላል። ይህ ውበቷ ቀስ እያደረገ፣ ሳይታወቀን፣ ልቤ ውስጥ ገባ። በሌላችበት አስባች ጀመር። ስትራመድ ባየኋላት ቁጥር፣ ሉልሰገድ «አልጋ ውስጥ የባለጌ መጨረሻ ናት» ያለንን አስታውሳለሁ። እኔና እኔ ባለጌ ነገር ስንሰራ ይታየኛል። ካላችበት ቦታ መንጭቁ ወደ ሀሳቤ ጫካ እወስዳለሁ። እንደ እንሰሳ ዛፍ ስር አስጎንብጼ እሰራለሁ። አኗን ትክፍታለች። ጣቶቼን አኗ ውስጥ እከታለሁ። ትጠባቸዋለች፣ ታኝካቸዋለች።

ሉልሰገድ ኒኮላን ሊተዋት ሞከረ። ከልቡ ሞከረ። አልቻለም። ይታገስ ይታገስና፣ ሂዶ ይለምናታል። ጥፋ ከፊቱ ትለዋለች። እኔ ጋ መጥቶ 'ካፌ ኒኮላ' ይወስደኝና ቡና አይነት ቢራችንን እየጠጣን ስለኒኮላ ያወራልኛል። ስለአሸዋ ጡቶቿ፣ ስለወተት ጭኖቿ፣ ስለነበልባል እምሷ፣ ስለቅዱስ ብልግናዋ፣ የቃላት ቃና ይፈጥራል። በቃላቱ ላይ እየተንሳፈፍን የኤክስን ፀሀይ እየዋቅን በሀሳባችን ኒኮላ ጭኖች መሀል ገብተን እንጨማለቃለን። አንድ ሽባ አይነት ደስታ ልባችን ውስጥ ይንፏቀቃል

እስካሁን እንግዲህ በጋ አልፎ፣ በልግ ተጋምሷል። ቅጠሎቹ አረንጓዴ ሰላችቷቸው በቡና አይነት፣ በብጫ ብጤ፣ በቀይ መሳይ ቀለማት አሸብርቀዋል። ፀሀይዋ ከኛ እየራቀች ትሄዳለች፣ ሙቀቷ እየተቀነሰና እየጣመን ይሄዳል። ከምሳ በኋላ ኩር ሚራቦ ላይና በየመናፈሻው ውስጥ የኤክስ አርጊቶችና ሽማግሌዎች አግደው ወምበሩን ሁሉ ሰፍረውበት፣ በፀሀይ እንደ ዶሮ ያንቀላፋሉ። ሀፃናቱ አሸዋ እየሰፈሩ ወይም ባለሰስት አግር ብስኪሌት እየጎዱ ይንጫጫሉ። እንደገና ይቆሙ ከእናታቸው ወይም ከአያታቸው ጋር ካሰ እየተወራወሩ ይጫወታሉ። የኤክስ አዛውንት «ቡል» የተባለውን

እንደቀን ቀን ግን «ሚስትራል» የተባለው ሀይለማርያም ነገሥት ኢክሰን
በተፈ ያራታል፤ ሽማግሌዎቹና ህፃናቱ በየቢታቸው ይሸሸጋሉ፤
የልጁን ማቸው ማቸው ላይ ይለጠፍና ትርጉሞችን ወለል አርጎ ያሳያል፤
ሰዎቹ ሲሄዱ ጉምበስ በለው፤ ፊታቸውን አጨማደው፤ የያዙትን
ኢቃ አቅፈው፤ ከንፋሱ ጋር እየተጋፉ ነው፤ ሚስትራል ልክ ለሶስት
ለስድስት፤ ወይም ለዘጠኝ ቀን ነው የሚነፍሰው ይባላል፤ ነፍሱ
ሲበልቸው ይሄዳል፤ ኢክሰስ ውስጥ ሰላም ይመለሳል።

ሲልቪ ትዕፈው የነበረው ረዥም ልብወለድ ታሪክ
ሌላተኛ ጊዜ እምቢ አላት። ከዚህ በፊት፣ አንድ መቶ ገፅ ያህል
ከፃፈች በኋላ፣ ከደረሰችበት መቀጠል ፊልጋ ታሪኩ እምቢ ብሏት፤
እኔን በጣም አስቸግራኝ ነበር። አንዴ ማርሰይ ውሰደኝ ትለኛለች፤
አንዴ ናይት ክለብ ውሰድና አስክረኝ ትለኛለች፤ አንዴ ሚካ
ውሰደኝና ፍቅር እንሰራ ትለኛለች፤ አንዴ ቤት መጥተህ ቁጭ በልና
እኔ ልፃፍ ትለኛለች። ይሄ ሁሉ ሲሆን፣ ድንገት ኩርፍ ኩርፍ
እያለች ትእግስቷን ታስጨርሰኛለች።

በመጨረሻ፣ ከፊት ጥፋ፣ እኔ መጥቼ እስከፈልግ ድረስ ፊትህን እንዲታላቅን አለኝ። እሺ አልኳት። ከስድስት ቀን በኋላ፣ መጣችና እየሳቀች «ስላሳትገርኩህ ይቅርታ አርግልኝ» አለች።

እሁን ደሞ መቶ ዘጠና ገዕ ላይ ካደረሰቸው በኋላ ታሪኩ
ወደፊት አልቀጥልም እምቢ አላት። እሁንም አባረረችኝ። በጊ

ምክንያት እኔም መፃፍ እምቢ አለኝ

ሉልሰገድን በበኩሉ የኒኮል እምቢታ ይጫወትበታል። ስለዚህ ሁለታችን «ካፌ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነት ቢራ እናዛለን። ሉልሰገድ ስለኒኮል ያወራልኛል። በምኞት እየጋልኩ አዳምጠዋለሁ

«የኒኮልን ጡት እንግዲህ እንደ ነጭ ሰማይ ልታየው ትችላለህ። ሰማይ መሀል ላይ ደማቅ ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች። ወይን ጠጁን ጨረቃ ሮዝ ቀለም ብርሀን ከቧታል። ይታይሃል? . . . ታዲያ ያንን ጥቃት ነጭ ሰማይ እየዳበሰኩ፣ ጨረቃዋን መጥረስ ነው 'ሚታየኝ...»

የኒኮልና የሲልቪ ጡቶች ምናቤ ውስጥ ይደባለቃሉ። ሰላም ይነሱኛል። ሉልሰገድ ንግግሩን ይቀጥላል። . . .

በልግ ወደ ማለቂያው ተቃረበ

ዘጠኝ

ባህራም ሞት

የን ሰሞን ጀምሺድ ታሞ ተኛ። ልጠይቀው ወደ ቤቱ ሄድኩ። ሌሎች በሚጠይቁት ሰአት ብሄድ ምንም አልጠቅመውም በግላት፤ በትምህርት ሰአት ሄድኩ። ፎቁን ወጥቼ በሩን ብሞክረው ተቆልፏል። ደወሉን ተጫንኩት፤ ውስጥ ሲደውል ተሰማኝ። ቆየሁ

የጀምሺድ ቤት ሳይሆን፤ በግራ በኩል ያለው የጎረቤቱ በር ተከፈተ። መነፅር ያደረገ መላጣ ሽማግሌ ሀኪም እንገቱን ብቅ አርጎ አየኝ። አየሁት። ከበሩ ወጣ። ነጭ የሀኪም ኮቱ በጣም ንፁህ ነው። በእጁ መርፌ ይዟል። ጀምሺድ የጎረጎን ታሪክ አስታወሰኩ

ሀኪሙ ዙሪያውን ተገላመጠና ሲያበቃ፤ ማንም እንደሌለ ካረጋገጠ በኋላ፤ በሹክሹክታ

«ይምጡ ልውጋዎት» አለኝ

ዝም ብዬ አየሁት

«ካልፈለጉ ሳስገድድዎት አልቸልም። ነፃነትሳ? ዳሩ፤ ለኔ ያው ነው። ደሞ ደንታ የለኝም እንጂ» አያለ ለራሱ እያገረመረመ ወደ ውስጥ ገባና በሩን ዘጋ

ጀምሺድ ተኝቷል መሰለኝ ብዬ ደረጃውን መውረድ ስጀምር በሩ ተከፈተ። ዘወር ስል ኒኮል ነች

«ይቅርታህን። አስጠበቅኩህ? ሽንት ቤት ነበርኩ» አለኝ። እመጃም ፀጉሯ ተሞክሮታለች። ሽሚዚ በአንድ በኩል ከጉርጃ ወጥቷል። ገባን። ጀምሺድ አልጋው ውስጥ ትራብ ተደገፎ

እንደተቀመጠ፤ እየሳቀ

«አክተር ሸሻይትዘር መርፈ ይታዘባል። አለች። የወጣት ተጥንቃቄ ገምገራ ላይ ወድቋል። ግን ለሁሉ የታመመ እይመስለኛል።»

ኒኮልና ጀምሺድ እየተሻሙ ስለደከተሩ ነገሩን። በጣም የግድገዳ ሰላማዊ እብድ ነው። የመጣውን ሁሉ መርፈ ልውጋት እያለ ይጠይቃል፤ አሉች። እነጋገራቸው አንድ ነገር ለመደበት የሚችሉ ሰው እነጋገር ይመስላል

ትንሽ ቆይታ ኒኮል ከፍል አለብኝ ብላ ሄደች። ጀምሺድ ስለጎረቤቱ ደክተር ኮሚክ ወሬ እያወራ ሲያስቀኝ ቆየና ተነስቶ ወጣችበት ቤት ገባ

በፍጥነት በፀጥታ ተነስቼ የራስጌውን ፍራሽ አነሳሁ። አልጋሽ ላይ አንድ ጥቁር የቤት ሙታንቲ። ሙታንቲው አጠገብ አገድ አምስት የተጨማሪ ለሰላላ «ክሊኒክስ» ወረቀት። ወረቀቱ ፀጊረዳ እይነት ስለሆኑ ርጥበታቸው ለእይን ያስታውቃል። ጎረቤቱ ወረቀቶቹን አሸተትኩ። የግብረ ሰጋ ሽታ። ያለጥርጥር።

ተመልሼ ወምበሬ ላይ ከተቀመጥኩ በኋላ፤ ተነስቼ የሰው ጌታ ሳሸት ታየኝና፤ ለራሴ «ሽርሉክ ሆምህ» ብዬ በሀይል መቆጣጀመርኩ

ጀምሺድ ከሸንት ቤቱ «ለምን መሳቅ?» አለች
«መርፈ መውጋት» አልኩትና ሳቂን ቀጠልኩ

ሉልሰገድ ስለኒኮል ባይነገረኝ ኖሮ፤ ኒኮልና ጀምሺድን አጠረጥር ነበር? እይመስለኝም

በጀምሺድ አገር ደምብ የሚያፈላው ሻይ በጣም ይጣፍባል። እሱን እየጠጣን ወሬ ጀመርን

ጀምሺድ እንደሚለው ከሆነ፤ በቁማር መክበር አይቻልም። በቁማር የሚከብር ቁማር ቤቱ ብቻ ነው። ምንም ያህል ብትሆን ያችን የበላህነትን ተመልሰህ እስከታሰበላ ያቁነጠንጥህል። በቁማር ለመክበር እንጂ ለመክበር አይቻልም። እንዲህ ከሆነ ጀምሺድ ለምን ቁማር ይጫወታል? ለካራው ለምን ይጠጣል?

ለጀምሺድ እንደሚታየው፤ ኑሮ ጨትጫቃ ሚስት ናት፤ ገንቢ

ግዛት፡ ሃያገዛ ብሳ፡ ሃ ተሃ፡ ሃ ሸጎት ቤት ጊድ፡ ሃ ትምህርት
ግድ፡ ሃ ይህን እድርገ፡ ሃ ያንን ፈፅሎ፡ እያለች መጠጥ፤ ነው
ይህ ታዲያ የሰው ልጅ ከዚህ ዕለት ሞትሞት ለመሸፍን አንዳንድ
ጊዜ ሲሸፍን ይፈረድበታል?

ጀምረድ የኑርን ትኩረት ሲረሳ የግራቸው ቁጥር ቤት የሂደ
እንደሆነ ነው። ቁጥር ቤት ውስጥ ያለቸው ኑር፤ ነፃነት ትኩረት ግራቸው
ሆኑትን፤ የግትጠገብ፤ ለዛዋ ይልቅ የግራቸው ውሸግ ናት። ነት
የታሰበው ውብ ውሸግ።

«እኔ ቁጥር ሰላሳውት መጥፊን ይረሳለሁ። መጥፊን ሲረሳ፤ ያን
ጊዜ ኑርን ኖርኳት ነን ማለት ነው። ሲሳ ጊዜ ኑርን ሲጥራት፤ እኔን
እያታለሁ ነው ትኩረት ናት ይሰታ የለም። ቁጥር ጊዜ ገን፤ ቁጥር
ፈፅሎ ሲወጠን ሳለ። ኑር መሀል ውስጥ እገባ፤ ከንቱ እይደለች፤
እሆነችም እናራታለሁ ማለት።»

ጀምረድ ስለቁጥር ሲያወራ አይኖቹ አይሰቁም

እንሰሳ ኑር አይሰለቸውም (ይሄ የጀምረድ እስተሳሰብ ነው)
የከገደቱም እንሰሳ ይኖራል እንጂ መጥፋን አያውቅም። ስለዚህ ኑር
አይመራውምም አይሰለቸውምም። ስለዚህ ነው እንሰሳ ራሱን
የግደገልው። «በሬ ወይም አህያ ወይም አይጥ ወይም ውሻ ወይም
ልሳ፤ ራሱ ገደለ እሉ ሰምተህቸዋል ታውቃለህ?» ሰውን ከእንሰሳ
የግራቸው ግሰብ አይደለም። በመጠኑ ይሁን እንጂ እንሰሳም
ያሳያል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው በመሳቱ አይደለም። ዘንጀርም
ይሰቃል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው፤ ህይወቱን እየኖራት እንደሚኖር
ራት በማወቁ፤ ከህይወት በኋላ ሞት መከተሉን በማወቁ፤ እነዚህም
እውቀቶች ለሰው ልጅ ኑርን ከንቱ፤ ሞትን መራራ በማድረጋቸው፤
በዚህ ነው ሰው ከእንሰሳ የሚለየው

ብመሰረቱ ህይወት ገሩም ስጦታ ናት። ኑር ገን ይሰለቻል።
ዘንግ ጥልቀብታል። ብሰጭት ይበዛበታል። በሽታ ወርታል። ሞት
ደዋ ይቆያል እንጂ አይቀርም። ስለዚህ፤ መሞት ሳይቀር፤
እስኪሞቱ ድረስ ሳይገኝ፤ ብሰጭት ሊበዛ፤ ለምን አሁኑኑ
እንዋትም? ለምን ራሳችንን እንገድልም? ትኩረት የሆነ ዘንግ፤ ብሰጭት
የወረሰው እውቀት ምን ይወደዳል? ራሳችንን የማንገድለው ሞትን
ስለማንፈራ ብቻ ነው። ፈራ ነን በቃ። ይኸው ነው

ሰላሚ ልናደንቀው የሚገባ ሰው ማን ነው? ራሱን ለመግደል የደረረ ሰው ነው። እሱ ብድ ነው። እኛሳ ሞትው አላማችን ምን መሆን አለበት? ይህን የመሰልቸት ቀሚስ እውልቀን መዲያ መጣል በተቻለ ፍጥነት ራሳችንን መግደል

«እኔ ራሴ ለመግደል ሞት ምኞት። ግን እስከሁን ድረስ የለም። አንድ ቀን ግን ለመድረር ተስፋ! ያን ጊዜ እኔ ሰው እውነተኛ ሰው። እስከዚያ ድረስ ግን ከንቱ ቀማርተኛ።»

ጀምሺድ ራሱን ስለመግደል ሲያወራ አይኖቹ እይባቱም

በልግ ከዛሬቹ ላይ በኖማ፣ ቀይና ወርቃማ ቀለማቱን ሰብሰቦ የሙቀትና የውበት ጅሁት ጠቅሎ ኢክስን ለቆ ሊሄድ ተነሳ

የኢክስ አየር መብረድ ጀመረ። ሽማግሌዎቹ፣ አርጊቶቹና ጥቁሮቹ፣ ሹራብ መደረብ ካፖርት መልበስ ጀመርን። ወጣቶቹ ፈረንጆች ግን ገና ብርዱ ሊሰማቸው አልጀመረም

ሉልሰገድን ኒኮል እምቢ ስትለው እኔጋ መጥቶ «ካፈ ኒኮል» ይወስደኝና፤ እየቀረበን በመጣው የክረምት ብርድ ምክንያት፤ ቤት ውስጥ ገብተን ቁጭ ብለን ስለኒኮል ያወራልኛል። የጭገሯ ጦር እንደራሷ ጦር እመዳም ሳይሆን፤ ንፁህ ወርቅ ቀለም የተቀባ ነው፤ ወተት የመሰለው ነጭ ቆዳዋ ላይ ረዣዥም የተጠላለፈ ውብ ወርቃማ ሀረግ መሰሉ በቅሏል። ታዲያ እምሷ ዳር የበቀሉት ጦሮች፤ ውሀ ዳር እንደበቀለ ቁጠማ ናቸው፤ እንደነዶቹ ከሁለቱ ከናፍር ተንጠራርተው ተጠላልፈው፤ ጎምበስ ብለው እምሷ ውስጥ የፍቅር ውሀ ያጠጣሉ... ወዘተርፈ

አንድ ቀን ግን፤ ስለሷ ያወራልኛል ብዬ ሰጠብቅ ስለጀምሺድ ሊነገረኝ ጀመረ። ሁለቱ ጓደኛዎች ሆነዋል። ጀምሺድ ቁጭ ለመጫወት ካዚኖ ሲሄድ ሉልሰገድን ይዞት ይሄዳል። ከዚህም በላይ ሉልሰገድ የጀምሺድ ሻይ ሱስ ይዞታል። ሁለቱም ሻይውን የሚጠቡት በአራን አገር ወግ ነው። በፊት ከአራት ማእዘኑ ስኳር ላይ ይገምጡና፤ ቀጥሎ ሻይ ፉት ይለብታል፤ እንጂ ስኳሩን ሻይ ውስጥ አይጨምሩትም

«ትላንት ማታ ጀምሺድ ሻይ ላጠጣህ ብሎ ወሰደኝ» እሱ

ሉልሰገድ። (ይህ የሚሆነው ጀምሺድ ድኅ ከተነሳ በኋላ ነው።)

ጀምሺድ በተገማመደ ፈረንሳይኛው ኮሚክ ወሬ እያወራ

«እንድ ነገር ሊያሳይህ?» አለው

«አሳየኝ» ሲለው፡ ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ ሽጉጥ አውጣ።
ጥይቶችም አወጣና አጎረሰ። እንድ ቃል ሳይናገር ሽጉጡን አቀባበለ

«አሁን መተኮስ ብቻ። እንዲት ጣት። እንደዚህ» አለና ሽጉጡን
ሉልሰገድ ደረት ላይ አነጣጠረው

ሉልሰገድ ለመሳቅ እየሞከረ፤ ገን ላቡ ግምባሩ ላይ ብቅ ብቅ
እያለ «ተው 'ንጂ። ይባርቃል» አለ። ድምፁ የሌላ ሰው ሆኖ
ተሰማው

ጀምሺድ ሽጉጡን እንዳነጣጠረ

«አይባርቅ። እኔ የፈለግኩ ይባርቅ። እኔ ሳልፈለግኩ አይባርቅ»
አለ። ፈቱ ላይ ዝምተኛ አይነት ቁጣ ሰፍሯል፤ አይኖቹ ውስጥ
ምህረት የማያውቅ ጭካኔ አድፍጧል

ሉልሰገድ በድንጋጤና በፍርሀት ውህ ሆኗል። ላቡ ከግምባሩ
ወደ ጉን ይወርዳል። መሀረቡን አወጣና ግምባሩን ጠረገ። እጁንም
ጠረገ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ጀምሺድ አሁን ቢተኮስስ?

ጀምሺድ ሽጉጡን ወደ ሉልሰገድ ግምባር አነጣጠረ

«አሁን አተኮስ፤ ጥይት አይኖችህ መሀል» አለ

«ምን አረግኩህ?»

«ምንም»

«እንግዲያው ሽጉጡን ወደዚያ በለዋ»

«ቆይ እንድ ነገር ሊነገርህ»

«እሱን ወደዚያ በለውና ትነግረኛለህ»

ጥፋ። «የለም። እኔ ሲነገርህ፤ ሽጉጥ አይኖችህ መሀል። ያን ጊዜ

ሉልሰገድ እንደገና ግምብሩን እያደረጉ

«እሺ ግንረኝ» አለ

«ኒኮል፡፡ ተው፡፡ በቃህ፡፡ ኒኮል ቤት መሃድ የለም፡፡ ኒኮል በትሄድ በትልልቅ እይን ግዮት፡፡ የኒኮል ቂጥ በእይን መብላት የለም፡፡ አስዚያ ጥይት፡፡ በእይንህ መሀል፡፡ አሺ?»

«እሺ»

«እሁን ተነሳ፡፡ ሂድ፡፡ ደሀና እደር፡፡»

«ደሀና እደር» ብሎ ሉልሰገድ ተነስቶ ወጣ፡፡ ባበረ መገኘት ሲደርስ አስታወከው፡፡ ብርድ ብርድ አለው

ሲቱ ሂዶ ገላውን ታጥቦ ጥርሱን በርሾ ወደ ከተማ ተመለሰ እንድ ቢራ ጠጣ፡፡ ይህን ጊዜ ስድስት ሰአት ይሆናል

«እሁን የምንገርህ በሙሉ የሆነ ነገር ነው» አላች ሉልሰገድ «ገን እኔ ራሴ በፈቃዴ የሰራሁት እይደለም፡፡ የማደርገውን ሁሉ ከማድረጌ በፊት እንድ ደቂቃ አስቀድመህ 'እሁን ምን ልታደርግ ነው?' ብትለኝ 'እንጂ' ነበር የምልህ፡፡ ምክንያቱም፡፡ አላውቀው ነበር፡፡ እኔ እይደለሁማ ያደረግኩት፡፡ ውስጤ እንድ ባእድ መገልፅ ወይም አጋንንት ገብቶ ነው የሰራው፡፡ ላላውቀው ይታወቀኛል

[«የሆነ ሆኖ ምን ሰራህ?» አልኩት፡፡]

ቢራዬን ከጠጣሁ በኋላ ሰአቱን አየሁ፡፡ ስድስት ከሆኑ፡፡ በተገታ ኒኮል ቤት ሂድኩና አንኳኳሁ፡፡ «ከፈች፡፡ የምንገርሽ አላች» አልኳት፡፡ ከፈተች፡፡ ገባሁና ወደ እንድ በኩል ገፍቻት በሩን ቆለፍት ረሻሮም ስለ የሌሊት ቀሜሷን ለብላ፡፡ ላይዋ ላይ ከፎጣ የተሰራ የቤት ውስጥ ካፖርት ደርባለች

«ሂጂ ውሀ አምጧልኝ ጠምቶኛል» አልኳት፡፡ ስታመናት ገፈተርኳት፡፡ ቃል ሳትናገር ወደ ወጥ ቢቷ ሂደች፡፡ ወደ መገታት ገባሁና በፍጥነት ልብሴን ማውለት ጀመርኩ፡፡ 'ለምን?' ብለህ ብትጠይቀኝ በጭራሽ አላውቀውም፡፡ ጋኔን ሰፍሮብኛል ብዬሀለሁ፡፡ ውሀውን ይዛ እንግዳ ቤት ስትገባ አጣችኝ፡፡ «የት ነህ?» አለች

«ኃይ ወዲህ» አልኳት፡፡ ገባች፡፡ በሩ አጠገብ እንደቆመች ቀረች፡፡ ወለሉ መሀል እጆቿን ወገቤ ላይ አድርጌ ቆማለሁ

ፊቱን ነገ። ቁላዬ ጉትር ብሎ ቆየ፤ ትር፤ ትር፤ ትር፤ እያል
ናገረው ይረግጣል። አስታውሰኝ ይህን የምሰራው አሁን የማወራረዝ
ሉላሳዊ እንዳልመሰለሁ። ሌላ ሰው ነኝ

«አውልቂ!» አልኳት። አቢት ድምሻ ውስጥ ያለው ትእዛዝ
ፖርቶ አልነበራትም። የውሀውን ብርሃኑ ከሞገሰው ላይ አስተመጠ
ችና፤ የደግ ካፖርቷንና የሌሊት ተሟሷን አውልቃ እዚያው ወለሉ
ላይ ጣለችው። ዝም ብዬ ሳፈጥባት ሙት መያዣዋንና ሙታንቷዋን
አወለቀች

«ይ ወዲህ!» አልኳት። መጣች። ፊቷ ተምበረከች።
አቀፈችና።

ከዚያ በኋላ ያለውን እንዳልነገርህ 'ንግዲህ መናገር የሚገባ
እይመሰለኝም። እየሀ፤ ራቱታም ባለፈ ከመሆኗ የተነሳ ትደሰ
ምስጢር ይሆናል። እና ብናገረው ቃላቱ ያረከሱታል። ብቻ፤
ከተፈጠርኩ እንደ ትላንት ያለች ሌሊት አላፈፈ አላውቅም። እኔ
ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየበዱ ሁለት አመት ኖረው
ቢሞቱ ምን አለበት?

ሟት ወደ አምስት ሰአት ላይ ነቃሁ። ኒኮል ተኝታለች።
እንዳልቀሰችላት ቀስ ብዬ ልብሴን ለብሼ ወጣሁ

አሁንም የትላንት ሌሊቱ መንፈስ እየነጻ ጀምሯል ቤት ወስደኝ
ገባሁና ጀምሯልን «ሻይ አፋላልኝ» አልኩት። ስምን
እንደመጣሁ ገራ ገብቶታል። ሻይውን ከጠጣን በኋላ ተነሳሁና
ቆምኩ። አይን አይኑን እያየሁ

«ትላንት ማታ የሸጉጥህን ተጽዳ አይቼ ቆሙብኝ» አልኩት
አየላቀ «እና?» አለኝ

«እና እምስ አስፈለገኝ። እና ሄጀ ኒኮልን በዳኋት»

ሳቄ ጠፋ። አይኖቼ ውስጥ የትላንቱ ጭካኔ ብቅ አለ። ተነሳ።
አቢት አይኖቼ ሲያስፈሩ! እዚህ ጀርባዬ ውስጥ ብርድ ተሰማኝ።
ተነሳና እጁን ትከሻዬ ላይ አያሳረፈ በጨካኝ አይኖቼ እያየኝ

«ጎበዝ ነህ። በጣም ጎበዝ። እንደ ቀን እገድለሃለሁ። ሂድ-
አለኝ። ትቼው ሄድኩ። አይኖቼን ሳስታውስ አሁንም ጀርባዬን
ይብርድኛል [እለኝ ሉላሳዊ]»

ከዚህ ከሽጉጥ ፍጥረት በኋላ ጀምረውና ለሌላው ብዙ ጊዜ ብዙ ቦታ አብረው ይታዩ ጀመር። ግን ሁለቱ በጀምረው መካከል ይሄዳሉ፤ ኒስ፤ ከን ወይም ሞንቴካርሎ ቀማር ሲሳሙት ስንብተው ሰኛ ሟት ይመላላሉ። ከውጭ ለሚያየው ሰው ንደኝነታቸው እየጠበቀ ሄደዋል።

ከረምት እየተገፋፋ መጣና፤ ከወርቃማው በላይ ጋር ተቃቅሶ የነበረችውን የኢክስ ከተማ እንደ ቀናተኛ ሌላ ውሽግ በብርድ ይገርፋት ጀመር። ሽማግሌዎቿንና አርጊቶቹን ከየመንገዱና ከየመናፈሻው አባረራቸው። ልጃገረዶቹ ቆንጆ ስለ ቀሚሳቸውን ትተው ወፍራም ሱፍ ቀሚሰ። ሱሪና ወፍራም ሹራብ፤ ካፖርት እየለበሱ፤ ውብ ቅርፃቸውን ከክረምቱ እይን እየሸሸጉ፤ በበጋ ቀያይ ወይም ብር መላይ የጥፍር ቀለም ተቀብተው ሲውለበለቡ የነበሩትን ጣቶቻቸውን በወፍራም ንጉረ ውስጥ እየደበቁ፤ ከክፍል ወደ ምግብ ቤት፤ ከምግብ ቤት ወደ መኝታ ቤት በፍጥነት ከሰ ከሰ ይሉ ጀመር። ውብ ዳሊያቸውን እያወዛወቡ በዝግታ መራመድ፤ ፅጌረሳ ጉንጫቸውን እያሳዩ፤ በቀያይ ከንፈራቸው እየሳቁ፤ በተካለ እይን ጎረምሳውን መቃኘት ቀረ። (ኩሉንና የከንፈር ቀለሙን ብርድ ስለሚሰነጣጥቀው ለአይን ደስ አይልም።) ደም የሸሸውን ነጭ ጉንጫቸውን ግራጫ ብጢ የጎሽ ፀጉር ወረረው

በየመንገዱ ዳር በተርታ የተተከሉት ካፎች ራቁታቸውን ቆመው የኢክስን ንፁህ ሰማይ በጭራጭቸው ይሟጥሙታል። ቅጠሎቹ በመሉ ረግፈው የባበሩ መንገዱን ዳርና የሰው መተላለፊያውን ሞልተውታል። ሰው በፍጥነት ሲራመድ በቡት ማማው ይፈጫቸዋል

እንዳንድ ቀን በረዶው እንደ ጥጥ በዝግታ ይወርድና ኢክስ በንፁህ ነጭ ሻሽ ይገንዛታል። በሱፍ የተከናከሉት ልጃገረዶችና ጎረምሶች ሚጻ ወጥተው በረዶውን እያደባለቡ ይፈነክታሉ፤ ይሳሳቃሉ። ትንፋሻቸው እንደ ጉም ከአፋቸው ቡልቅ ቡልቅ ሲል ይታያል። ጥቁሮቹ በረዶው ላይ እየሆኑ ፎቶግራፍ ይነሳሉ

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብፍብ ሰማያዊ ነው። እንደገና ጊዜ ውዝ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ሰለት እንደ ልጃገረዶች ጉንጭ ይቀላል። የኢክስ ሰማይ ደመና እይለብሰም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ማታ ግብ

የአልግዝ ከጥክብትና የፀጥታ ሰላም ይልቅ፡፡

ከረምት ሲሆን ሊሊቶቹ ይረዝማሉ፡፡ ቀናቹ ያጥራሉ፡፡ ፀሀይዋ ላይ ወደ እንደ ሰላት ተኩል ላይ ትወጣና ከሰላት ዜጋ ወደ እስር ተኩል ላይ መጥለት ትጀምራለች፡፡ በሽታ እንደያዘው አየማተተች እየደከመች ትሄዳለች፡፡ ሩት፣ ሩት፣ ሩት በጣም ሩት ሆና ኮሳሳ ብርሃን ትልካለች፡፡ እቺ ፀሀይ በባህር የመቀት ምንጭ ነበረች፡፡ ለእክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች የሀይወት ተስፋ ነበረች፤ እሁን ግን ሰማዬ ተበስቶ ከውጭ የብርድ ራራዎች የሚያሰገባ ይመስላል፡፡

ብርዱ መላውን ፍጥረት ጨብጦ ያዘ፡፡ የሁላችንም ሀይወት በከረምቱ ብርድ ታሰረ፤ በቆራን ተቋጠረ፡፡ ፀደይና ፀሀይ መጥተው እስኪያስረቱንና እስኪንንቀሳቀስ ድረስ፤ የሀይወታችን ታሪክ በያለበት ረጋ፡፡ ተካና ጀርመኗ እኔ የማላውቀውን ግንኙነታቸውን ቀጠል፡፡ ጀምሼድና ሉልሰገድ በኒኮል የፍትወት ገመድ ተሳስረው መለያየት አትችሉ፡፡ ጤና የለሽ ንደኝነታቸውን ቀጠል፡፡ ለገና አረፍት ባህሪም ወደ እክስ ሲመለስ ጊዜ፤ ኒኮልን ትተውለት ሁለቱ ተያይዘው ወደ ሞንቴ ካርሎ ሸሹ፡፡ እኔና ሲልቪ አልፎ አልፎ እየተገናኘን፤ የቀረውን ጊዜ ስንፅፍ እንሰነብት ነበር፡፡

በብርዱ ምክንያት የሀይወታችን ታሪክ መፍሰሱን መለዋወጡን ትቶ፤ በያለበት ረጋ

እጃም የተባለው ዘፋኝ

"Tombe la neige

Tu ne viendras pas ce soir

Tombe la neige

Me crie mon désespoir..."

(በረዶው ይወርዳል

እንግዲህ ዛሬ ማታ አትመጪም"

በረዶው ይወርዳል

ተስፋ መቀረጤ ይነግረኛል . . .)

እያለ የከረምት እንግርጌሮውን ያዘማል . . .

ፀሀይዋ ቀስ በቀስ የሸሸችንን ያህል ቀስ በቀስ ትጠጋግ

ጀመሩ። እርተቀኔሰ የሚሄደው ብርድ፣ ቀጥሎም እየበረታ የሚሄደው ሙቀት፣ ራግቶ የነበረውን የጥራት ደም ቀስ በቀስ ያጥታል።
ጀመሩ። መጀመሪያ እንዳንዲ ደፋር ቅጠል ብርዱን አሸንፋ እንገደን ብቻ ታደርጋለን፤ ራቂታቸውን የከረሙት ህረር ቅርንጫፎች ላይ ስትታይ ታስደንቃለች፤ ታስደሰታለች፤ የድል አድራጊው ህይወት ሊታወቅላት ነች፤ ምስጢራዊ ተአምር ነች። እንግዲህ ሌላው ቅጠሉን ይከተላዋታል፤ የኢክስ ዛፎች በራቂት ህረርዋቸው ሰማያዊ መባጨር ትተው፤ በለምለም እርንገዱ ልብሳቸው ይወሰድሉታል፤ ይሰጥሉታል። የኢክስ ጎረምቶችና ኮረዳዎች መጀመሪያ ካፖርትና ንጉሲያቸውን አወለቁ፤ ቀጥሎ ከራቂቸውን አውልቀው መሳሳት ጀመሩ። እንዳንድ ደፋር እርጊት ወይም ሽግግር ካፖርቱን እንደለበሰ መንገድ ላይ ይታይ ጀመር። ከረምቱ አስፈላጊ

ፀደይ መጣ። የኢክስ ልጃገረዶች ከባድ የከረምት ልብሳቸውን ገፈው ጥለው፤ ከረምቱ አልብሏቸው የነበረውን አስተያሚ ነጭ ጎሽ ፀጉር እራግፈው፤ የተፈጥሮ መብታቸውን መልበስ አመጡ። ፀጉራቸው ጭንቅላታቸው ላይ ተቆልሎ ወይም ወደ ኋላቸው እየፈሰሰ፤ ቆያቸው ልስልስ ብሎ የዕጊረጃ ተለም እየለበሰ፤ በቀይ ከንፈራቸው የተከበበ ጥርሳቸው በፈገገታ እያብለጨለጨ፤ ተሸሽን የከረመው ወጣት ቅርጾቹው እየፋፋ፤ ሹል ሙታቸው ከፊት እየተንቀጠቀጠ፤ ያበጠ ዳሊያቸው ከኋላ እየተወሳወሰ፤ ይሄ ሁሉ ፀጋ የፀደይን መልካም ብርሀን ለብሰ በየመንገዱ እየተዘዋወረ፤ የኢክስን ጎረምቶች ምራቃቸውን ያስውጣቸው ጀመር። በብርድ ተኮራምተው የከረሙት ኮረዳዎች አሁን በሙቀት ተዝናኑ፤ እየተጫጫሁ በላሩ ሜዳ ይፈነጨ ይንከባለሉ ጀመር። ከጎረምቶቹ ጋር ልፈያና መተቃቀፍ ተጀመረ

ሽግግራዎቹና እርጊቶቹ እየወጡ የኩር ሚራቦንና የመናፈሻውን አግዳሚ ወምበሮች ሰፈሩባቸው። እርጅና ከወጣትነት ጋር እየታከሰ የኢክስን መንገዶች በጎባባ ጨምዳዳ እርምጃው ይንፏቸዋቸው ጀመር

የከረምቱ ብርድ ገድቦ ይዞት የነበረው ታሪካችን እሁን በወደ ሙቀት እንደገና መፍሰስ ጀመረ

ፀደይ ለኢክስ ብርሀንና ሙቀት ከእርንገዱ ቀሚስ ጋር ይዞት ሲመጣ፤ ለተካ ችግር ይዞለት መጣ። ባለሙስታጂ ጀርመን

ታስቸግረው ጀመር። ከአንድ ያገረ ልጅ ጋር መውጣት አመጣች። ተከ «ምን ትሸረሙል ያለሽ?» አላት። «መሸርሞላ አይደለም፤ ማግረጥ ነው» አለችው። «እና የትኞችን ይሻላል?» አላት። «በአንዳንድ ነገር እሱ ይሻላል፤ በሌላ ደሞ አንተ ትሻላለህ» አለችው። ተከን ትናት ይሞረሙረው ጀመር

ጥፋፋን እየነከሰ «አሁን ምን ማድረግ ይሻሰሻል አባክህን?» አለች

«ትወዳታለህ?» አልኩት

«አዎን። ብዙ ነገር ይገባታል።»

«እሷስ ትወድሃለች?»

«አዎን»

«እንግዲያው አግባታ»

«አብደሀል? ነጭ ሚስት ይገዢ ብመለስ አባቴ አይታነቅም?»

«እንግዲያው ተዋት»

«እንዴት አድርጌ ልተዋት? በፊት እንኳ ቢሆን ልተዋት እችላ ነበር። አሁን ግን፤ ከዚያ ከንፍጣም ጀርመን ጋር መውጣት ከጀመረች ወዲህ፤ ከምተዋት ብገድላት አመርጣለሁ።»

«የሀበሻ ምቀኝነት ነው?» አልኩት

«አይደለም።»

«ታድያሰ?»

«አሁ! ሰለቅናት አታውቅም ነገ? እንግዲያው ልንገርህ፤ እየሆነ ሰትቀና ልጅቷን በሀይል ትጠላታለህ። ብትገድላት ፈቃድህ ነው። ግን በዚህ አለም ላይ ምን ትፈልጋለህ ቢለህ፤ እሷን ነው ምትፈልገው። ሁሉ ነገር ይቅር፤ ብቻ እሷ ትምጣ። ገባህ ምልህ? ለምሳሌ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሱ ጋር የወጣች ጊዜ፤ ቢቷ ወሰድኳትና አንድ ጥፈ አላሰኳት። ወደ እስክትጠላ ልደበድባት ቆርጫ ኮቲን አወሰቅኩ። ታዲያ ዳግማዊ ጥፈ ላወርድባት ስል

«Sauvage! አፍሪቃ ውስጥ ያለህ መሰለህ ነገ?» አለችኝ። እንደቃጣዙ ቀረሁ። ዳግማዊውን ጥፈ እንደማውረድ አቅፌ ሳምኳት። ሰትፍጨረጨር በጉልበት ሙታንታሞን ቀድጄ በታተንኩ

ባት። ወደ አልጋው ገንዘ እስከመሰዳት አላስቸለግም። እዚያው ምንጣፍ ላይ በዳኋት። እንደጨረሰኩ ታድያ በሀይል ቀረፈችኝ። እዚያው ወለል ላይ እንደተጋደመች ትቻት ወጥቼ ሄድኩ።

«ይሄ ከሁለት ሳምንት በፊት ነበር። ከዚያ ወዲህ እንንገዛለን ይህ ነገር መቃጠል ሆኗል።»

«ሰውየውን ተይው አልካት?» አልኩት

«አዎን። እንዴት እተወዋለሁ? ላንተ ብዬ እንዴት እሰጥህ ልተወው? ላንተ ልትተኛኝ ነው ምትረፈገው። እሱ ግን ሊያገዛኝ ነው ሚረፈገው። ባይሆን ለሱ ስል አንተን እተወዘለሁ ነገር። እሱንስ አልተወውም አለችኝ።»

«ምን አልካት?»

«አንድ ሁለት ጥፊ አላስኳት። ሲታለቅስ በግድ በዳኋት።»

«እንዲህ ከቀጠልክ ትተውሀለች» አልኩት

«ተሳሰተህል። በጥፊ መትቼ በጉልበት ሰደፍራት በሀይል ነው ፍቅሬ ሚጥማት።»

«እንዴት ታውቃለህ?»

«ከሁኔታዋ ያስታውቃል»

«ዋ! ጥፊው ቢቀር ይሻለህል» አልኩት

«አይገባህም። ቅናት ገና አላጋጠመህም» አለኝ

ግን አንድ ነገር ገብቶኛል። ልጅቴ ልታገባው ታጥቃ ተነስታለች

ክረምት አልፎ ፀደይ እንደገባ በፋሺስቶችና በኮሙኒስቶች መካከል ትልቅ አምባገነን ተነሳ። አምስት ሰድስት ፋሺስቶች ይሆኑና አንዱን ኮሙኒስት ይዘው ይደበድቡት ጀመር። ኮሙኒስቶቹ ተማሪዎች፣ እጃቸውን ወይም ራሳቸውን በፋሺ ጠምጥመው ይቃድሩ ጀመር። ፋሺስቶቹ ወንድ ሴት ሳይሉ ያገኙትን ኮሙኒስት መደብደብ ሆነ። አንዱን ልጅ አራት ጎረምቶች ተጋግዘው

ደበደቧትና የአፍንጫዋን አጥንት ሰበሩት። ሆኖም ተገዥነቷ ተገዥነቷ

ከመኒስቶቹ ከባድ የብረት መሳሪያ፣ አጭር የብረት ዳሳ፣ እራት እየሆኑ መዞር ገድ ሆነባቸው። ጨቢ ወይም ሽጉጥ እየያዙ የጊዮሩም ነበሩ።

ባህራምን ልጠይቀው ትምህርት ቤቱ ሂደቱና የሆነውን ዕሉ አሳውቅ። አብሮኝ ወደ ኢክስ መጣ። «የገዢው ወራ ይሰ ያሰኘ ይመስላል» አልኩት።

«ለከመኒስቶቹ አዝንላቸዋለሁ። ገንጥሩ ነው፣ ይጠትግቸዋል። ለአምባገር በቂ ዝግጅት የላቸውም፣ እያልኩ አጨቀሩባቸው ነበር። ረረንግይ አገር አምባገር አይሰራም። በሰውና በገንገር የሰውን ዘባብ ግንኙነት ግንቃነት ነው የሚያስፈልገው። ሲሉኝ ነበር። ብቻ የራሳቸው ጉዳይ ነው። የረረንግይ ህዝብ ወራ ያበዛል። ስራ፣ ጅብዳ (Action) ስትለው በቁንጠኝ ስጥሰው ስለ አርት ሊያወራልህ ይጀምራል። ተዋቸው እነሱን። እኔን ያስደሰተኝ ሌላ ነገር ነው።»

«ምንድነው?»

«ረብሻ ውስጥ ከገባሁ አመታት አለፉ። ናፍቆኛል— በተጨማሪ ቀኝ እጁ ገራ መዳፋን እየወቀጠ —ረብሻ ናፍቆኛል» አለ

እንግዲህ ኢክስ ውስጥ ከመኒስቶቹ የሚያዘውትሩት እንደ ካሬ አላቸው። ሮያሊስቶቹ እንደ ሌላ ካሬ ያዘውትራሉ (ሮያሊስቶቹ ረረንግይ ውስጥ ንጉስ ለማንገስ የሚፈልጉ ናቸው) ወንድ ለወንድ የሚዋደዱት እንደ ካሬ አላቸው። ፋሺስቶቹም የራሳቸው ካሬ አላቸው።

ኢክስ እንደገባን ባህራም ፋሺስቶቹ ካሬ ወሰደኝ። ቢራ፣ ቡና እየጠጡ በየጠረፊዋቸው ያወራሉ። አብዛኛዎቹ ሂግቶችን በቁንጥ ያስተካክሉ ወጣቶች ናቸው። በጣም ያምራሉ።

እኔና ባህራም መውሳሳት በር አጠገብ ያለችው ጠረፊዋ ጋ ቁጭ ብለን ቢራ ጠጥተን ሂግቱን ከከፈልን በኋላ፣ ባህራም

«ምንም ቢመጣ ምንም፣ ከተቀመጥክበት እንዳትነሳ» አለኝ

«ምን ልታረግ ነው?» ስለሰው

«ታያለህ» አለች

ቀንሳና ወደ ሸንት ቤት በኩል መራመድ ጀመረ። አንዱ ጎረቤት ፋሺስት ከዚያው ሲመለስ ነበር ባህራምን የገጨው። ፋሺስቱ ሳያስብበት በልማድ "Pardon" ብሎት ሲያልፍ፣ ባህራም

«አንተ!» ብሎ ሮክቶለት። ፋሺስቱ ወራያቸውን አቆመ። ካፈው በሙሉ በፀጥታ ባህራምን ማየት ጀመረ። የገጨው ፋሺስት ወደ ባህራም ዞሯል

ባህራም «ለምን ገጨኸኝ?» አለው

ፋሺስቱ «አንተ ነህ 'ንጂ የገጨኸኝ» አለው

«ውሸታም ፋሺስት! ውሸ ፋሺስት! ፈሪ ፋሺስት! ወንድ ከሆንክ ተከላከል። ልገርፍህ ነው» አለና ዘሎ ትግል ያዘው። የፋሺስቱ ጀርባ ወደኔ ስለነበረ፣ ባህራም ምን እንዳደረገው ለማየት አልቻልኩም። ብቻ ምንም ያህል ሳይታገሉ ፋሺስቱ ፍስስ ብሎ ወደ መሬት ወደቀ። ባህራም ከበላዩ እንደቆመ ዙሪያውን ተመለከተ። ከፋሺስቶቹ ማንም አልተነሳም

ባህራም ፋሺስቶቹን እያየ «ማንም ፋሺስት እንዲገጨኝ አልፈትድለትም። ከንግዲህ ሌላ ፋሺስት የገጨኝ 'ንደሆነ፣ ባህራም ነው 'ምላሎለት» አለና የወደቀውን ፋሺስት ተሻገሮ ወደኔ መጣ። አብረን ወጣን

(ፋሺስቶቹ እኔን ሌላ ጊዜ ቢያገኙኝ ይደበድቡኝ ይሆን? ብዬ ትንሽ ፈራሁ። ግን ደፍረው ጥቁር ተማሪ የሚደበድቡ አልመሰለኝም። ምክንያቱም እኛ የፈረንሳይ መንግስት እንግዶች ማለት ነን።)

ባህራም ኤክስ ውስጥ አራት ቀን ቆየ። ቀን ቀን ኮሙኒስቶቹን ሲመክክራቸው፣ እንዴት አድርገው መከላከል እንዳለባቸው፣ ዕሁፎቻቸውን እንዴት ቢያስረጩ እንደሚሻል፣ እና ይህን የመሳሰለ ነገር ሲነግራቸው ይውላል። ማታ ማታ ፋሺስቶቹን በየጣባቡ መንገድ ሲደበድባቸው ያመሻል። በአምስተኛው ቀን ትምህርት ቤቱ ድረስ ሸኘውት። ስለአምባጓዮው ሲነግረኝ፣ ስለኪስ ጨዋታ የሚያወራልኝ መሰሉ ተሰማኝ። በደስታ እየገነፈለ፣ ማድፈጡን፣ መዝለሉን፣ እጁን እንደ ሰይፍ አርጎ አንገት መምታቱን፣ እንደ

ዳንስ አድርጎ ገለፀልኝ

«ማኑ ይህን ሁሉ ስሰራ አይቶኝ ቢሆን እንዴት ጥሩ ነበር! ያስተማረኝን ብልህት በሙሉ ተጠቅሜበታለሁ» አለ

«ደህና ሁን» ብዬው ወደ ኤክስ ልመለስ ስል፣ ከኪሱ አንድ ምንድነው? አልኩት። እየሳቀ «ፋሺስቶች ካፌ ሂድና እቺ ነገር ከሙኒስት መሆንዎን ትገነዘባለህ» ብሎኝ ተለያየን

ኤክስ እንደደረሰኩ ፋሺስቶች ካፌ ገባሁ። ብዙዎቹ እጃቸውን ወይም ጭንቅላታቸውን በፋሻ ጠምጥመዋል። ግማሾቹ ሂማቸውን ላጭተዋል። ሂማቸውን ያልላጩት ደሞ ጥቁር «ቤሬ» ቆብ አርገዋል። ለካ ባህራም አንድ ፋሺስት በደበደበ ቁጥር ወይም ራሱን ወይም ሂሙን ይላጭለት ኖሯል

(እኔና ባህራም አንድ ግሩም የሆነ «ሀራኪሪ» የተባለ የጃፓን ፊልም አይተን ነበር። እዚያ ፊልም አንዱ ጎበዝ እየዞረ የጠላቶቹን ዐጉር ይላጫል።)

ባህራም በሄደ በአራተኛው ቀን፣ አንዲት ከሙኒስት ልጅ ካፌ ቁጭ ብዬ ሳለሁ መጣችና ወደ ኤክስ አንድ ነብስ ገዳይ መጥቷል አለችኝ። «ምን እንደሆነ — ማለቴ የቱ እንደሆነ — አናውቅም። ግን መምጣቴን እናውቃለን። ፋሺስቶች ናቸው ከማርሰይ ያስመጡት። ባህራምን ሊደበድበው ወይም ሊገድለው ነው የመጣው።»

«ፋሺስት ነው?» አልኳት

«አይደለም። የተገዛ ነብስ ገዳይ ነው» አለችኝ

ያን ጊዜውኑ ሲልቪ ቤት ሄድኩ። በኦቶቡስ እንዳልሄድ ምናልባት ፋሺስቶች ይከታተሉኛልና፣ ካንቺ ጋር ለሽርሽር የምንወጣ አስመስለን እንሂድ አልኳት። በመኪናዋ ሄድን። ለባህራም ነገርኩት። ወደ ኤክስ ተመለስን

ሲልቪ ቤቷ ወስዳን እራት በላን። ከዚያ ሶስታችንም ሄደን ፋሺስቶች ካፌ ገብተን ሁለት ሰአት ያህል አላለፍን። ይህን ሁሉ ጊዜ ባህራምና ሲልቪ ያወሩ፣ ይቀልዱ፣ ይስቁ ነበር። እኔ ግን ምንም ያህል አላወራሁም። ለባህራም ፈርቼለት ነበር። ሰውየው የቱ

እንደሆነ ብናውቅ እንኳ ለመከላከል እንሞክር ነበር። እውን ግን ከማንኛውም አቅጣጫ ጦር ሊወረወርበት በሚችልበት ጭላማ ውስጥ፤ ባህራም ብቻውን የሚረመድ መስሎ ተሰማኝ

አብራዖቻው ባለማውራቲ፤ የኔ ፍርሀት ቀስ እያለ ወደ ሲልቪ ተላለፈባት

«ፈራሁ። በጣም ፈራሁ» አለች

ባህራም «ምን ያስፈራሽል?» አላት። ግን ድምፁ እንደ ደጭ ልዝብ መሆኑ ቀርቶ፤ ትንሽ እሾህም ሆኗል

«ማን እንደሆነ ወይም የት እንደሆነ አናውቅም። እንደ ብቻውን መሆኑን ነን በእርግጥ አናውቅም።»

«እና?»

«አንድ ነገር ብትሆንሰ? ብትሞትሰ?» አለችው

«እኔ? ትቀልጃለሽ? የኛ ቤተሰብኮ እስኪጃጅ ካላረጀ አይሞትም። የኔ ወንድ አያት፤ ያባቲ አባት፤ በዘጠና ሰባት አመታቸው ብቻቸውን ሚካ መዲና ደርሰው ተመልሰዋል። ታዲያ እንደተመለሱ የቤታችን ጣራ ዝናብ ማስገባት ሲጀምር ጊዜ፤ ሊያበጁት በመሰላል ወጡ። አበጅተውት ሲወርዱ ከመሰላል ወደቁና እግራቸው ወለም ብሏቸው ሁለት ሳምንት ሙሉ እንዲተኙ ሀኪም አዘዛቸው። ታዲያ ሁለት ሳምንት እንዴት ይለፍ? ውሽማቸው ናፈቀቻቸው። እና ገና አንድ ሳምንት ሳይተኙ፤ ሌሊት ጠፍተው ውሽማቸው ቤት ሄዱ። መኝታ ቤቷ በመስኮት እገባለሁ ሲሉ ባልየው በጥይት ልባቸውን አፈረሰላቸው። ስንቀብራቸው የኔ አባት «አይ አባባ! አይ አባባ! እኛ ያረጀነው እያለን እንተ ወጣት ተቀጨህ!» ብሎ አለቀሰ።»

ስንስቅ ሲልቪ በጆሮዬ «እኔ ፍርሀት አቁነጠነጠኝ። ሽንቲ መጣ» ብላኝ ወደ ሽንት ቤት ሄደች

ባህራምን «የጀምሻድን የሚመስል ታሪክ ከየት አመጣህ?» አልኩት

«ከጀምሻድ ነዋ!» አለኝ «ስማኝ። አንድ ነገር አርግልኝ። ኒኮልን ፈልግና ጀምሻድ ቤት ውሰድልኝ። ሽጉጥ አለው እሱ እዚያው ትደር። እና ነገ በሌሊት ተነስቶ ማርሰይ እንዲወስዳትና

ለአንድ ሳምንት ያህል ተደብቀው እንዲቆዩ ንገረው።»

ቀፈፈኝ። በባህራም ትእዛዝ ኒኮልን ጀምሺድ ቤት ወስጄ ለጀምሺድ ላስረክበው ለአንድ ሳምንት ሙሉ በጣም ቀፈፈኝ። ግን ምን ማድረግ እችላለሁ?

«አንተም ይህን ሰሞን ተጠንቀቅ። ማታ ብቻህን አትውጣ። አለኝ። ሲጋራ አቀጣጠለ። እጁ ትንሽ ትንሽ ይንቀጠቀጣል። ፍርሀት አሳደረብኝ

ሲልቪ ተመለሰች። ደህና እደሩ ብያቸው ሄድኩ

ኒኮልን ቤቷ አገኘኋት። ጀምሺድ ቤት ስንሄድ አጣነው። ቤቱ ቁልፍ ነው። ካፌ ዶርቢቴል ሄደን ጠያየችን። ተካፒ ጀምሺድና ሉልሰገድ ኒስ ሄደዋል አሉን። ኒኮልና እኔ የመጨረሻውን የማታ አቶቡስ ተሳፍረን ማርስይ ወረድን። አንድ ወሻቃ ቦታ ሆቴል አገኘን። ባለ ሁለት አልጋ ክፍል ተከራየን። ሁለታችንም ለባህራም ሰግተናል። እንቅልፋችን እንደማይመጣ ግልጽ ነው። አንድ ቆሻሻ ብጤ ጭር ያለ ካፌ ገብተን ከልቫዶስ እየጠጣን፤ እያወራን፤ እየተያየን፤ ሳቃችን እየመጣ፤ እየተሳሳቅን፤ ድንገት ሳቃችንን አቋርጠን በፀጥታ እየተያየን፤ ስንተያይ ኒኮል በሚያስጉመጅ አኳኑን እየቀላች፤ እየቀላች፤ እየጠጣን እያወራን፤ ከአንድ ሰአት በላይ አሳለፍን፤ ሰከርን። የተረፈንን ግማሽ ጠርሙስ ካልቫዶስ ይዘነው ሄድን

ሆቴላችን ስንደርስ፤ እንዳንተያይ መብራቱን አጥፍተን፤ ልብሳችንን አውልቀን፤ ወደየአልጋችን ገባን።

እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም። ሰከራ፤ ኒኮል እዚሁ ክፍል ውስጥ ተጋድማ፤ እንዴት እንቅልፍ ይወስደኝ? አስብ ጀመር። ሉልሰገድ ቡና አይነት ቢራ እየጠጣ ስለሷ የነገረኝ ሁሉ አሁን ይታያኝ ጀመር። በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን-ጠጅ ጨረቃ ነጭ ዋቃት ሰማይ መሀል - የኒኮል ጡት። ወተት ጭኖቿ መሀል በወርቃማ ጭራሮ የተከበበ ነበልባል - የኒኮል ብልት። ይሄ ሁሉ ከኔ አራት እርምጃ ብቻ ርቆ አልጋ ውስጥ ተጠቅሎ «ቅዱስ ብልግናዋን» ተከናኖ ይጠብቀኛል። አሁን ቀስ ብዬ ሄጄ አልጋዋ ውስጥ ብዝሃ እንደማታባርረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። (ውሀ እረንጓዴ አይኖቿ ብዙ ነገር ነገረውኝ ነበር) ግን መሄድ አልቻልኩም። በጓደኝነት አላምንም። ግን ባህራም እዚያ በዋትና በህይወት መካከል

እየተረመደ፤ እኔ የሱን ሴት ብንክበት፤ ከዚያ በኋላ ራሴን እንዴት ለማክበር እችላለሁ? ግን ያችን የመሰለች ሴት እንዴት ልልቀቃትን ይህን ሁሉ ጊዜ ሰሙኛት ቆይቼ፤ ባሬ እድል አጋጥሞኝ ሳያችን እንዴት ልልቀቃት? ደሞስ ባህራም ለኔ ምኔ ነው?

በጭለማው የምኛት ፍም እየጠበሰኝ ሰገላበተ

«ተኝተህል?» አለችኝ

«የለም»

«እኔ ፈራሁ። ብቻዬን እዚህ ፈራሁ»

«ነይ ወዲህ»

በጭለማው መጥታ አልጋዬ ውስጥ ገባች። ሰበ ውስጥ ልብኝን አልፎ መቀቷ ነካኝ። በሀይል ተጠጋችኝና፤ ሰውነቴ ከላይ እስከ ታች እየተንቀጠቀጠ

«ፈራሁ። እኔ ፈራሁ» አለች

«አይዞሽ ግንም አይነካሽም።»

«ለራሴ አልፈራሁም'ኮ። እንተ እያለህ ምን ያስፈራኛል? እኔ የፈራሁት ለሱ ነው።»

«ለሱ ከፈራሽ ሞኝ ነሽ። ፋሺስቶቹን እንዴት እንደላግኛው አታስታውሽም?»

«ቢሆንም ፈራሁ»

«አይዞሽ! ምንም የሚያሰጋ ነገር የለም»

ገላዋ ልሰልስ ያለ ነው። ከሴቶች ይበልጥ ሴትነት የሰፈረበት፤ የግብረ ሰጋ መቅደስ ያቀፍኩ መሰለኝ። ትንፋሿ እንገቱ ላይ የፍት ወት ነበልባል ያቀጣጥላል። ሁለታችንም ወጣት ነን፤ ሁለታችንም ሰክረናል፤ ሁለታችንም ምስጢራዊ ጭለማ ውስጥ ተደብተናል፤ ሁለታችንም የምኛት ማእበል የሚያናውፀው መቀት ውስጥ ተቆልለናል፤ የሁለታችንም ደም ፈልቷል። እጄን ከትከሻዋ ወረድ ባደርገና የማባብላት አስመስዬ ወገሟን ጥበት እድርጌ ባቅፈው እንደዚህ! — ደስ ማለቱ! . . . ቀስ እድርጌ በቸልታ እጄን ወደታች ሰደድ ባደርገውና ጸሌዋ ላይ ባሰፍረውስ? . . . እንደዚህ! — የመታ ንቲዋ ጠርዝ ከእጄ ስር ታወቀኝ፤ ከገላዋ መቀት የባለ የመታንቲዋ

ጠርዝ በምኞት ወጠረኝ። እኔ ሳላውቀው እጄ ሙታንቲዋ ውስጥ
እየገባ አፈ አፏን ጎረብው። የት እንደሆነኩና ግን እንደሆነኩ
ረባሁ። በመርሳቴ ደመና ላይ የባህረሁ ፈጥታ ብልጭ አለ
እጄን ከሙታንታዋ እያወጣሁና አፈን ከአፏ እያላቀቅኩ።
በሹክሹክታ

«ደግ እይደለም» አልኳት

«አዎን ደግ እይደለም» አለችኝ እሷም በሹክሹክታ

«ግን በጣም በጣም አፈልግሻለሁ። አንቺም ፈልገሽኛል፤
እይደለም?»

«አዎን»

«ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ»

«እኔ በበኩሌ ልተውሽ አልችልም»

ዝም

«ደሞ ልተውሽ አልፈልግም። አንቺን መተው ራሳን መኮነን
ነው።»

ዝም

«ምን ይሻል ይመስልሻል?»

«እኔ 'ንጃ»

«ባስገደድሽለሽ?»

«ግስገደድ አያስፈልግህም»

«እስከ ዛሬ ድረስ ያንቺን ያህል ያማረችኝ ቤት አጋጥሞኝ
አያውቅም። ደሞ እስከ ዛሬ ድረስ ቤት አገኝቼ ለሌላ ሰው ስለ
ትቺያት አላውቅም። ዛሬ ግን — እንዴት ልበልሽ —»

«ይገባኛል። ምንም ማድረግ አያስፈልግህም»

«እሁን ሁለታችንም የማናምንበት ነገር ብናደርግ በኋላ
ታወቃለን። ግን እንድትለዩኝ አልፈልግም። ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። መብረቱን አብርተን የተረፈንን ካልቫዶስ እየጠ

ጣን ብናወራሰት።

በመብራቱ ሰንጠጣ ሰናወራ ምን ያህል እንደቆየ አሳስታውሰም። እንዲያውም ከዚያ በኋላ ምን እንዳደረገን ወይም ምን እንደተባባልን የማስታውስ አይመስለኝም። ብቻ፤ ከእንደ አመኝ በፊት እንዳየሁት ህልም ሆኖ ትዝ የሚለኝ እንደ ነገር አልፈው ጠርሙሉ ውስጥ የቀረውን መጠጥ ከጨለላው በኋላ ራሴን ደረጃ ላይ እያንተራሰኩ

«ይሄ ጡት መያዣሽ ይቆረቀረኛል» አልኳት

«ቆይ ላውልታለሁ» ብላ አውልቃው እንደገና ራሴን ደረጃ ላይ እንተራሰችልኝ። «ጡትሽ እንደ ሞቃት ሰማይ ነው፤ ሰማይ ላይ በፅረረዳ ብርሀን የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች» አልኳት

«ውሸታም! መቼ አየኸው?» አለችኝ

«ማየት የለብኝም»

«አሁን ዝም ብለህ ተኛ» አለችኝ

ከዚያ ወዲያ ምንም አሳስታውሰም

በነጋታው፤ ከሰኣት በኋላ ወደ ስምንት ሰኣት ላይ ሰነቃ፤ ነገሩ ደረቴን ተንተርላ ተኝታለች። አፈ ውስጥ የፋንድያ ጣእም ተሰማ፤ ኒኮልን ቀሰቀሰኳት

«ደህና ነሽ?» አልኳት

«ደህና»

አፈርኩ

«ሳናውት የማንፈልገውን ነገር ሰራን 'ንዴ?» አልኳት

«የለም»

«ጎሽ!»

ኒኮልን ምሳ አብልቼ፤ እንደ ልብወለድ መፅሀፍ ገጣላት ሆኖ ከፍላጎት ውስጥ ትቼያት ወደ ኢክስ ሄድኩ። ሲልቪ ሴት ሰንባ፤ አልጋዋ ውስጥ ተጋድማ ሲጋራ እያጨሰች መዘቃ ትሆን ለች። የአይኖቿ ቆዳ እንደ መጥቆር ብለ፤ የታችኛው ቆዳ አብጣላ

«ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ልሊቱን አልተኛሁም»

«ለምን? ባህሪም የት ነው? ንገረኝ»

«ቆይ በደምብ ልንገርህ። እንተ እንደ ሂደክ፣ ትንሽ ቆይተን ግልጽ ሊያለ ወደ ጓላ ይመለከታል። እኔን እንዳልገላመጥ አልሰጡኝም። «አይሆኸ ይታየኛል። ምንም ሊያረገን አይችልም» ለለኝ። «ማን እንደሆነ አውቀህል እንዴ?» አልኩት። «አምን። አይሆኸ» «እንድ ብቻውን ነው?» «አምን አይሆኸ። በጭራሽ አትሰገ። ብቻ እኔ የምልሸን ያለማመንታት አድርገ።» «እሺ» «አይሆኸ።»

«እንግዲህ መንገዱ እዚያች ሰባት ትልልቅ ጥዶች ያሉባት ቦታ ሲደርስ ይጠመዘዝና፤ እንድ ህምሳ ሚትር ሂዶ እንደገና ይጠመዘዝ የለ? መጀመሪያውን መጠምዘዣ እንደዘርን «ሩጪ!» አለና በላይኛው ከንዴ እንጠልጥሉ በሀይል አሰርጠኝ። ሁለተኛውን መጠምዘዣ እንዳለፍን ቆምን። ከመንገዱ ገለል አርጎ አቆመኝና፤ እሱ ከዚህ ቆብ አውጥቶ ራሱ ላይ ደፍቶ፤ ኮቱን አውልቆ ለኔ ሰጥቶኝ፤ መንገዱ መሀል ላይ ቆመ። ወደ መግንበት መንገድ ይመለከታል። እኔም እመለከት ጀመር። ለብዙ አመታት እንደዚህ ቆመን የቆየን መሰለኝ። ሰውየው ድንገት ከመጠምዘዣው ብቅ አለ። ባህሪም ወደዚያው (ማለት ሰውየው ወዳለበት በኩል) ይራመድ ጀመር። እያፋጩ! ሰውየው እጁን ኪሱ እንደከተተ ወደ ባህሪም ይመጣል። እጠገብ ላጠገብ ሲደርሱ ባህሪም

“Bon soir!” አለው

“Bon soir” አለ ሰውየው

«ጉን ለጉን ደረሱ። ሊተላለፉ ሆኑ። ባህሪም እንደሚደንስ ሰው ወደ ሰውየው በኩል ዘለለና በእጁ ሆዱን ነካው መሰለኝ። በቂ መብራት ሰላልነበረ በትጡ አልታየኝም። ሆዱን ከነካው በኋላ፤ እንዲት ሰከንድ እንኳ ገና ሳታልፍ ዘሉ የሰውየውን ማጅራት በሊላው እጁ መታው። ሰውየው ወደፊት ታጠፈ። ወደቀ። ባህሪም እየጉተተ ከመንገዱ ወደ ዳር ወሰደው። ሁለቱንም ጨለማ ዋጣቸው «እዚያው እንደቆምኩ ቀረሁ። ጭለማው ከሰኛል። አሁን

ያየሁት አንድ ሰው ሌላውን ሰው ሲገዳው ነበር፤ በጭራሽ
አይመስልም። ሁለት ትርያች፤ ከልቱ ልቱ አትግግጥ፤ ማንተ
ተነክሱ፤ አንዱ ወደተ፤ ያልወደተው የወደተውን እየጎተተ ወደ
ጭራሽው አስገባው። ቢቃ።

«እሁንም ለብዙ አመታት ብቻዬን እዚያ ጭራሽ ውስጥ የቆምኩ
መስለኝ

«አትፍሪ እይቸሽ» እሱ ከአጠገቢ። ነጠርኩ። «አይቸሽ እኔ ነኝ
አለኝ። ባህሪም ነው። ለምን እንደሆነን ጎጃ፤ በሄደበት መንገድ
ይመለሳል ብዬ ሰጠብት ነበር። እሱ ግን በጭራሽው ሰከሩ
መጥቷል። ኩቱን ከኔ ወስዶ ለበሰና ቆቡን አውልቆ ኪሱ ከተተ።
በጭራሽው ትንሽ ክተራመድን በኋላ ወደ ባቡር መንገድ ገባ።
እግራ ላይ ብርድ ተሰማኝ። ለካ ሳይታወቀኝ በፍርሀት ሸንኩ
እምልጠኝ ኖሯል

«እዚህ (ሲልቪ ቢት) ከደረሰን በኋላ «ገደልከው?» አልኩት

«የለም» አለኝ። ግን እንደገደለው አርግጠኛ ነኝ። በፊደሉ ነው
የገደለው። እና ሌሊቱን ልተኛ አልቻልኩም።»

ሲልቪ ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«ፓሪስን በወደደ እይተህት ታውቃለህ?» አለችኝ

«የለም»

«በጣም ውብ ናት። ለአንድ ሳምንት ብንሄድ ምን
ይመስልህ?»

«መቼ?»

«ዛሬ»

«ዛሬ አልችልም። ምእራፍ ግማሽ ሳይ ነኝ። ብትፈልግ ከአንድ
ሳምንት በኋላ እንሂድ። ባኞሽ ሙት ውሀ አለው?»

ገላዬን ታጥቤ ከባኞው ልወጣ ስል የወንድ ድምፅ ከሲልቪ ጾ
ሲነጋገር ሰማሁ። ልብሴን ለባብሼ ወደ መኝታዋ ሰገባ፤ ባህሪያ
አልጋዋ ሳይ ቁጭ ብሎ ሳንድዊች እየበላ ቀይ ወደን ይጠጣል። ሰው
የገደለ አይመስልም። ግን ሰው የገደለ ሰው ምን እንደሚመስል
አላውቅም። ኒኮል የት እንዳለች ነገርኩት። ሲልቪ ተራዋን ልትታይ

ብ ባኛ ቤት ገባች

ባህራም «ይቅርታ አርግልኝ። አንተ፣ ሲልቪ፣ ኒኮላ ለአንድ ወይም ወደ ሌላ ቦታ አልካታለሁ። አንተና ሲልቪ ተስማምታችሁ ወደ አንድ ቦታ ብትጠፉ ጥሩ ነው። አየህ፣ ፋሺስቶች የበሰለ አስተሳሰብ የላቸውም። ስለዚህ እኔን መጉዳት ሲያቅታቸው፣ በንጂት እናንተን ይጎዱዋችኋል። ስለዚህ ንጂታቸው ትንሽ እስኪበርድላቸው ከሌከስ ራቁ። እባካችሁን» አለኝ

በሹክሹክታ «ገደልከው?» አልኩት

ራሱን በመነቅነቅ «አዎን» አለኝ

«የመጀመሪያ ጊዜህ ነው ሰው ሰትገድል?»

«ሶስተኛ ጊዜዬ ነው። እንዴን በይፋት፣ ሌላውን ባግዳድ»

ይነግረኝ ይሆን? በማለት አየሁት። ዝም አለ። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። እኔም ዝም አልኩት

«ጊምህን ብትላጭ ጥሩ ነው። ለመጠንቀቅ ያህል» አለኝ

«እሺ» አልኩት

ከፍል ለስት
ጥሪ
የሳፕናኤል ኮከብ

እስር
የሴለኝነት ጥሪ
ሲልቪ

እኔና ሲልቪ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ፓሪስ ተጓዝን። በዲ መሪነት
ከፓሪስ ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። በሲልቪ እስተግራነት ከቅናት ጋር
ይበልጥ ተዋወቅኩ። ራሴንም ይበልጥ አወቅኩ

ፓሪስ በገባን በሁለት ቀናችን፤ እንደ ልማዷ እንደ ደስ የግላት
ኅረምላ አየችና አጣድፋ ወደ ሆቴላችን ወሰደችና። መብራቱን
አጠፋች። እንደ ልማዷ በኔ ገላ ኅረምላውን ተደስተችበት፤
አቃላትን ነገሩ ሊያልቅ ሲል መኾኑን ተናገረ። ያን ጊዜ እኔም

እሷም አላመቅንዋትም እንጂ፤ ከኣ ጋር እንዲህ በትኩረትና በታደርግ የመጨረሻ ጊዜዋ ነበር።

ነቃ፤ ጭለግ ውስጥ ነኝ። ምን እንደቀበቀበኝ እንጂ። ከገሌ ተንቀባቀበኝ። በእንቅልፍ ልሳ «Non! Non! Non!» እያለች እየተጨነቀች ተፈራክጠች። በጣም የሚያስፈራ ዐልም መሆኗ አለበት። እየተበቀበሷት

«እይህን እይህን፤ ከኣ ጋር ነሽ» አልኳት ራሷን እየደባበበች። በዐይኗ እየተነፈሰች ተጠጋችኛለች።

«እንድ ነዢ አስደነገጠኝ። መብራቴን አብራልኝ» አለችኛለች።

ለበራሁት። እይኣ ብርሀኑን ከላመደው በኋላ ታየችኝ። ጥቁር ራዥም ወገኔ ነሞ ጉንፋኗን እንገደላለን ብሎ ተጠምጥሟል፤ ተለጥፏል። ገምባሯ ላይ ላሉ ያብሰጨልሟል። ጠረገኩላት፤ ወገኔን ወደ ኋላዋ ሰበሰብኩላት

«ውሀ» አለችኝ። ራሳጌ ካለው ጠርመሽ አጠግብዋት

«ደሀና ነሽ?» ሰላት፤ ሳት ብላ

«አጥፋው» አለችኝ። አጠፋሁት፤ አቀፍኳት

«ትዠት ነበር። ከመኒስቶች የእራገን ሻህ መንገድ ላይ እግኝተውት በጨቢ ሲገድሉት እየሁ። በኋላ ግን ባህራም ሆኑ»

«እይህን ነትተሻል፤ እይህን» እያልኩ እጄን ጀርባዋ ላይ ሳንሸራተት ትንሽ ከቆየሁ በኋላ

«"Tu es plutôt une mère Française qu' un sauvage Africain" አለችኝ («ፈረንሳዊት እናት ነህ ንጂ አፍሪካዊ አረመኔ እይደለሁም» ኩ) ሁለታችንም በሳት መንፈረፈር ጀመርን። ታደሁት ያን ያህል የሚያስት አልነበረም፤ ያን ጊዜ መሳት ስላስፈለገን ነው ንጂ። እየተጠመጠመችብኝ፤ ደስታ ባፈነው ድምፅ

«መኖር ንዴት ጥሩ ነው!» አለችኝ

«ካንቺ ጋር ሲሆኑት!»

«የኔ ካስትር፤ ይልቅ ካንተ ጋር ሲሆኑ ነው ንጂ።»

እትፍ አድርጌ ጉንፋኗን ሳምኳት። በጭለግው ላይ ላይ ወሳት

እንደምትወደው ጀርባዋንና አንገቷን እያሻሸሁ

«ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል»

«የተለየ ስጦታህ ምን 'ንደሆነ ልንገርህ?»

«ምንድነው?»

«የሰላም ተሰጥዎ ነው ያለህ። ካንተ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ካንተ ጋር ስሆን ፀፀትና ንስህ አያስፈልገኝም።»

«ፀፀትና ንስህ?»

በተለወጠ ድምፅ

«ቅድም ስለበደልኩህ — ገላህን ለጋራ ጥቅማችን ሳይሆን ለግል ደስታዬ ስላዋልኩት»

ፀፀት ሊጀምራት እንደሆነ ገባኝ፤ አላዘነኝኝ

«የኔ ቆንጆ፣ ቂል አትሁኒ። አንቺ ገላሽን እንድደሰትበት ትሰጪኝ የለ?» አልኳት

«አዎን»

«ታድያ እኔ ገላዬን እንድትደሰቺበት ብሰጥሽ ምናለበት?»

«ከዚያ ይለያላ»

«አስር ጊዜ ልዩ ይሁን። በናንተ አገር ፍቅር ማለት ምንድነው? መስጠትና መቀበል አይደለም?»

«ነው»

«ታድያ ገላዬን ብሰጥሽና ተቀብለሽ ብትደሰቺበት ምን ፀፀት ያስፈልገዋል? እኛ አገር መስጠት ማለት መስጠት ነው። ገላዬን ከሰጠሁሽ የራሳሽ ሆነ ማለት ነው። የራሳሽ ከሆነ ደዋ የፈለግሽውን ልታረጊበት ትችያለሽ ማለት ነው»

«እንደሱ ሆኖ ነው 'ሚታይህ?»

«ነው 'ንጂ»

«እንዴት ጥሩ ነህ! እኔ ግን እንዴት መጥፎ ነኝ!»

«እንዴት?»

«ውሽታም ነኝ!»

«ውሽታም?»

«አዎን። ለምሳሌ፣ ያን ጊዜ በትጠይቀኝ 'የሌላ ሰው ገላ እያቀፍሽ በሰውየው ገላ ከኔ ጋር ተኝተሽ ታውቂያለሽ ወይ?' አላልከኝም? እኔ ምን አልኩህ?»

«በጭራሽ አድርጌው አላውቅም አልሸኝ»

«አዎን። ግን ውሽቴን ነበር። ላንተ መዋሸቴ በጣም ይቆጩኛል። በለዚህ አሁን አንድ ውል አንግባ። አንተ ላለፈው ውሽቴ ይቅርታ አድርግልኝ። እኔ ደሞ ለወደፊቱ ሁልጊዜ እውነቱን እነግርሀለሁ።»

«ስሟኝ የኔ ቆንጆ። ለኔ ምንም ነገር መንገር የለብሽም።»

«አውቃለሁ። ለዚህ ነው ልነግርህ 'ምፈልገው'። ከዚያም በላይ፣ አንተ ልትረዳኝ ትችል ይሆናል። እውነቱን ልነገርህ?»

«እሺ»

«አትጠላኝም?»

«በጭራሽ አልጠላሽም»

«እሺ። ያኔ ታስታውሳለህ?»

«የኔ ሻህራዝድ የኔ ቆንጆ፣ እንዴት ልረሳው እችላለሁ?»

«ተመስገንን ፍለጋ የምመጣ ይመስልህ ነበር። እኔ ግን እንተን ለማግኘት ነበር 'ምመጣው'። ሳይህ በጣም ደስ ትለኝ ነበር። ካስትሮን ትመስለኝ ነበር። በንቀልድ በንስቅ ጥርስህን አፍህን ሳየው፣ አንቀህ እንድትስመኝ እመኝ ነበር። ታድያ አንተ እምቢ አልክ። በለዚህ ካንተ ስለይ፣ ተመስገን ጋ እሄድና አይኔን ጨፍኜ እንተን እያሰብኩ አቅፈው ነበር።»

«ያውቅ ነበር?»

«ምስኪን ተመስገን! እንዴት አርሳ ይወቅ?»

«እንጃ፣ ነግረሽው ሊያውቅ ይችላል ምናልባት?»

«እንዲህ አይነት ነገር እንዴት ሊገባው ይችላል?»

«እሺ ቀጥሎ»

«ትጠላኛህ»

«እንግዲህ ቂል እትሁኒ። በኔ የመጣ ሰለምንም አለመግባባት አትሰኒ። ንገረኝ።»

«እንዴት አርጌ ልንገርህ?»

«እንደመጣልሽ»

«ከነገርኩህ በኋላ ምን እንደሚመስልህ ትንገረኝ እንደሆነ»

«እሺ»

“Parole d’honneur?” («የከበሬታ ቃልህን ሰጥተሃል?»)

“Parole d’honneur” («የከበሬታ ቃሌን ሰጥቻለሁ»)

«እሺ። እንዲህ ነው። . . . እየሆነ ካንተ ጋር ግብረ ስጋ በጣም ደስ ይለኛል። ደጋግሜ ነግራለሁ። ያንተን ግማሽ ‘ንኳ ያህል እኔን ግስደሰት የቻለበት የለም። ብቻ ምን ልበልህ ታጠግባለህ። ንን በሽታዬ ይመጣል። ሲመጣ ደሞ መከላከያ የለኝም። ገባህ?»

«ጥ አልገባኝም»

«እንዳልኩህ ታጠግባለህ። ንን በሽታዬ ይመጣል። በጣም ታምረኛለህ፤ በሀይል እመኝሃለሁ —»

«ታድያ አለሁልሽ አይደለም?»

«እንደሱ አይደለማ ‘ምታምረኝ»

ለቤ መምታት እየጀመረ

«ታድያ ‘ንዴት ነው?» አልኳት፤ ጉርሮዬም መድረቅ ጀምሯል

«በሀይል ታምረኛለህ፤ ምኞቱ ያንገበግበኛል። ንን ስትተኛኝ በገዛ ገላህ ‘ንዳይሆን ያስፈልጋል። የሌላ ወንድ ገላ ተውሰህ፤ በሱ ገላ እንተ ‘ንድትተኛኝ ‘ፈልጋለሁ። እንደዚህ ያማርኮኝ ጊዜ፤ ካንተ ተለይቼ መሄድ ይኖርብኛል።»

«ወደት?» ጉርሮዬ ጨርሶ ደርቋል

«እንተን ፍለጋ፤ ሌላ ወንድ ፍለጋ»

«ታገኘሃለሽ?»

«ምን ይመስልህል?» ኑርርዋ ውስጥ ወፍራም ተንኮለኛ ሳት ተሰማኝ

ትናት ማለት ይሄ ይሆን 'ንዴ?' ታድቻ ንዴቱና ብስጭቲ የታለ? እኔን 'ሚሰማኝ ጥልቅ የሆነ አሳት የሆነ የሚያታጥል ቅንዝር! እንደ ዛሬም አንገብግቦኝ እያውቅ! ተለይታኝ ስትሂድ፤ ወፍራም ያልዋን እያወዛወዘች፤ ውብ እይኖቿን ከፍት ከደን እያረገች፤ በፍትውተ-ሰጋ እስኪፈንዱ ብልታቸውን በሚያሳብጠው ፈገግታዋ የመረጠችውን እድለኛ ወንድ ስትጣራ ታየችኝ። ሲገዛ እሳስታግስ እሳስችል አለኝ፤ እሳዬ ላይ እንደተጋደመች በጥድሬያ ገለበጥኳትና ጭኖቿን ፈልቅቄ ሰገባ፤ በሙዚቃዊ ፈረንሳይኛዋ፤ በቅንዝር ድምፅዋ

"Ah, chéri, comme tu es sauvage! C'est délicieux" እያለች አቀፈችኝ። (እንተዬ፤ እንዴት አውሬ ሆነህል! ደስ ሲል፤)

ዝም ጭጭ አልኩ፤ እውነትም አውሬ ሆኜ ነበር

አይ ሲልቪ! ለኔ እንዴት ደግ ነበረች! ስታባብለኝና ስታፅናኝ እንደ ህልም መሰሉ ይታወቀኝ ነበር። ጭንቅላቴንና ትክክቴን እያሻሸች፤ በልዝብ ፈረንሳይኛዋ፤ በልበልስ ድምፅዋ እየደጋገመችልኝ «አይህ የኔ ቆንጆ፤ ከኔ ጋር ነህ የኔ ፍቅር፤ አንተን ነው ምወደው የኔ አበባ፤ አይህ ውደደኝ» ስትለኝ ይሰማኝ ነበር...

...በኋላ፤ እግርቿ መሀል እንዳለሁ፤ ትንሽ ወደታች ገፋ እድርጋ ሆጂን አንተራሰችኝ። እጇ ጭንቅላቴን ሲያሻሸኝና የተንተራሰኩት ሆጂ ከትንፋሷ ጋር ከፍ ዝቅ ሲል፤ እሹሩሩ እንደምትለኝ የሚያገኝ ፅፍ፤ ሰፊ ጥልቅ የሆነ ሰላም እየተሰማኝ እንቅልፍ እያንሳፈፈ ወሰደኝ

ሰነቃ ሲልቪ በውብ እይኖቿ ታየኛለች፤ አልጋው ጎን ተምበር ከካ፤ እጇን ከጉንፋጧ ጋር ታተሻሻለች። መስኮቱ ተከፍቶ የበደደ ብርሀንና ነፋስ ይገባል። ውስጥ ውስጥ ውስጥ፤ ልቤ ልብ ውስጥ፤ ደስታው ሲመነጭ ተሰማኝ። እንደተምበረከከች እጇን ከጉንፋጧ ጋር እያተሻሻች

«የመሃጃችን ሰአት ደርሷል ብዬ ነው የቀሰቀሰኩህ። ቁርስ

ይምጣልህ?» አሉችኝ

«ይምጣልኝ። ለምንድነው የተምበረከከኸው?»

«እኔ 'ንጃ። ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! 'ኢምህን ስትላቸው ለካ በጣም ቆንጆ ነህ!»

ተነሰ፤ ፊቴን ስታጠብ ፎጣውን አቀበለችኝ። ቁርስ መጥቶልን ስንበላ ወተትና ቡናውን እሷ ቀዳችልኝ፤ ጸቦውን እሷ ቀባችልኝ። ልብሊን ስለብስ አገዝችኝ። አይኖቿ ሲያዩኝ፤ የለመድኩት ብርሃናቸው ውስጥ አይቼው የማላውቅ ልስልስ ያለ አስተያየት ሆነብኝ

ልንወጣ ስንል፤ ጉንፌን ይዜ ወደ ታች እያየኋት

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ምን ሆኛለሁ?»

«እኔ ያደረብሽ ፍቅር ያደገብሽ የሰፋብሽ ይመስላል። ያለ ልማዳችን ትንኮሳኪሻለሽ።»

«ዛሬ በጭራሽ እንዳትለየኝ አደራህን። እሺ?»

«ምንው? ምን ሆነሻል?»

ተና ብላ እያየች፤ እጇቿን ወገቤ ላይ እያሳረፈች

«ምንም አልሆንኩም። በጣም ወድጀህለሁ። ካይኔ እንድትርቅ አልፈልገም።»

«ምንው? ምንድነው?»

«ምንም። ወደድኩህ። ዛሬ ገና ነው ሰው መሆንህ የገባኝ።»

«ከዛሬ በፊትስ?»

«እስከዛሬ ሰው ሆነህ ታይተኸኝ አታውቅም። ስለትምህርት ግድ የለህ፤ ስለገንዘብ ግድ የለህ፤ ጓደኛ የለህ፤ አትፈራ፤ አትበላቸው — ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለምንም ግድ የለህም። «La vie, tu t'en fouts éperdument» («ስለ ኑሮ በጭራሽ ደንታ የለህም») ሁሉንም ሰው፤ ሁሉንም ነገር፤ ከላይ ሆነህ ወደታች ነው 'ምታየው። ምንም ነገር ሊያሸንፍህ አይችልም፤ ማንም ሰው እጅ ሊያሰነሳህ፤ ሊያለማምጥህ፤ ሊያምበረከከህ አይችልም። ብቸኛ ከመሆንህ የተነሳ፤ የብረት ሰው ነህ — ማለት እስከዛሬ እንዲህ ሆነህ ነበር 'ምትታየኝ።»

እንደምመስልሽ የብረት ሰው አይደለሁም፤ ተራ ደካማ ሰው ነኝ፤ ፈሪ ነኝ፤ ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜው የመናገር ጊዜ አልነበረም፤ የማዳመጥ ጊዜ ነበር። ንግግሯን እንድትተጥል፤ ከሆነላትም የልሷን ተናግራ እንዲመጣላት፤ ለራሴም ምን እንደሚሰማት ለማወቅ እንድችል

«ዛሬስ እንዴት ሆኜ ታየሁሽ?» አልኳት

«ትላንት ሌሊት ስታቅፈኝ ሰው ሆንክ። ለመጀመርያ ጊዜ ሰው ሆንክ።»

«እንዴት?»

«ራሱን ረሳህ። እኔን አምነኽኝ፤ ከኔ ጋር በመሆንህ ራሱን መመበቅ ስላላስፈለገህ፤ ራሱን ረሳኸው። ራሱን እጄ ውስጥ አስገባህ። ማለቴ ከበላዬ መሆን ትተህ፤ ወደታች መጥተህ ከኔ እኩል ሆንክ፤ ከዚያም አልፈህ የባሰውን ወርደህ እኔ ካንተ በላይ እንድሆን ፈቀድክልኝ — እመክኝ። በናንተ አገር ቋንቋ እወድሻለሁ አልከኝ።»

«ባማርኛ አወራሁልሽ?» አልኳት፤ በጭራሽ አልታወቀኝም ነበር

«አምን። ሳታውቅ ነው።»

«እወድሻለሁ ማለቴን እንዴት እወቅሽ?»

«በድምፅህ። እንደዚያ ወደኸኝ አታውቅም። በቋንቋህ ሲሆን ጊዜ፤ ሳታውቅ መሆኑ ሲታየኝ ጊዜ፤ በጣም ሰው ሆነህ አገኘሁሁ። ለመጀመርያ ጊዜ፤ ፈሶመህ የኔ ሆንክ። እስካሁን የማንም ሆነህ ስለማታውቅ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የኔ ስለሆንክ፤ ሀሲት ተሰማኝ። በልቤ 'የኔ ነው! የኔ ነው! የራሴ ነው!' አልኩ። ዛሬ ሟት ደሞ—»

«ዛሬ ሟት ደሞ?»

«ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! እንዴት ወጣት ነህ! እንዴት ንፁህ ነህ! ያ ፊትህን የሚሸፍነው ባምህ ተላጭቶ፤ እነዚያ ሁሉን ወደታች የሚያዩት አይኖችህ ተከድነው፤ ያ ሁሉን የሚጎቱ አንጎልህ ተኝቶ ሳይህ፤ ጀግናው ጦረኛ አኪሊስ የጦር ትጥቅን አውልቆ ያለ አንዳች መከላከያ ተኝቶ እንደማየት ነበር፤ በፍቅር አይን ለምታይህ ሲልቢ። እና ታድያ፤ ሳይህ፤ እርጅና እያራሳሳ እንደሚወስድህ፤ ሞት አድፍጦ እንድትቀን ጉብ እንደሚልብህ አፈላክ

ጠብኝ

«እንተ ይህን ሁሉ ሳትጠረጥር፤ ቆንጆ ራሱን ትራሉ ላይ እሳርፈህ፤ ንፁህ እንቅልፍህን ትለጥጣለህ። በጭራሽ መከላከያ የሌለህ ሆንህ ታየኸኝ። አሳዘንክኝ። እዘንኩልህና እምባዬ መጣ።» ራሷን ደረቲ ላይ እንተራሰች። «ዋንቅላቷን እትፍ አደረግኩት። እንደዚህ ቆመን ረኽም ጊዜ ቆየን። በኋላ፤ በቀስታ ቀና አድርጌ ሳያት፤ እምባዋ ይወርዳል። እየተጠጋችኝ፤

«ዛሬ እንዳትለዩኝ» አለችኝ

እትፍ አደረግኳት። ብዙ ነገር ልነግራት ፈለግኩ። ግን የመናገር ጊዜ አልነበረም። እንደተቃቀፍን እንቅልፍ አቀፈን...

...ቀኑን በብዙ ስትስቅና «ኸማንፉ» የሚለውን ፈረንሳይኛዋን ስትደጋግም ዋለች። እኔ አንድ የሆነ ነገር በምመለከትበት ጊዜ እሷ ያላወቅኩባት መስሏት ስትመለከተኝ ብዙ ጊዜ ተሰማኝ። እንደዚህ ስትመለከተኝ፤ አንድ ሁለት ጊዜ ድንገት ዘወር ብዬ አየኋት — ያዘነና የናፈቀ ገዕታ አየሁባት፤ በአይኗ እንደምትጠጣኝ ይመስል ነበር። የማላውቀው እፍረት ተሰማኝ። ይህን ያህል የሚወደድ ምን አለኝና ነው?

ማታ ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሼል» ወሰድኳትና አንድ ሁካታ ያነሰበት ካሬ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፤ እጄን ዘርግኜ ጉንፊን እየዳሰስኩ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«እኔ 'ንጃ። እዝኛለሁ። እዝን ብያለሁ» አለችኝ፤ እጄን በሁለት እጇ ይዛ ሳመችው። አሁንም እፍረት ተሰማኝ። እጄን መሳሚ ሳይሆን አላሳሚ

«አውራልኝ» አለችኝ

«ስለምን ሳውራልኸ?»

«ስላንተ። ዛሬ ውስጤ አንድ ትልቅ ቀፎ ተከፍቷል፤ ባደውን ነው። ባንተ ልሞላው እፈልጋለሁ። ከልጅነትህ ጀምሮ አውራልኝ። ምንም ሳታስቀር በሙሉ ንገረኝ።»

ሟት ለንጉሱት ፈልጌ የነበረውን ነገር ካት። ፍርሀቱን፣ ሰጋቱን፣
የጥቅምቱን ዘርዘርኩት። ሰጪርሰ አንድ እጅን እያሸሸች

«ውይ የኔ ካስትሮ! ሰው ነህ ለካይ! አለችኝ። በሌላው እጅ
ዘንጋኝ እየደገበበኩ»

«ምን መስደሽ ኖሯል?» አልኳት

«የማትፈራ፣ የማትጨነቅ፣ የማትታመም፣ የማትሞት መስለህ
ነበር ምትታየኝ። እትሳቅብኝ! ሰው ማደመሆንህ፣ ሟች መሆንህን
እውቅ ነበር። ግን እውቀት ዋጋ የለውም። ስሟት ነው ዋናው።
ስሟቷ ደሞ ስላንተ ሌላ ነገር ነበር የሚነግረኝ። ተው እትሳቅ!
እየው፣ እንዲህ አስበው ስቲ። ጊ ደ ሞጋሳን የደረሰውን
«ቤል-አሚ» የተባለውን ልብወለድ ታሪክ እንብበህ የለ? ቤል-አሚ
እጅግ የተዋበ፣ ሽንትጥ የሆነ ጎረምሳ ነው። ታስታውሰ የለ፣ መፅሀፉ
የሚያልቀው፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሄ አይኖማ ጎበዝ በብዙ ሰው
እየተደነቀ፣ ሁብታሟን ልጅ ሊያገባ ቄሱ ወዳሉበት ሲራመድ ነው።
ታደያ ቤል-አሚን ባስታወስከው ጊዜ፣ ሲያረጅ ወይ ሲታመም ወይ
ሲሞት አስበኸው ታውቃለህ? ሁልጊዜ ወጣት እንደሆነ አይደለም
የሚታይህ? . . . እንደሱ ነው አየህ። ባስብህ፣ ዘለአለም ወጣት፣
ዘለአለም ጤነኛ፣ ዘለአለም ኩሩ ሆነህ ነበር የምትታየኝ»

«ገባኝ»

«አሁን ግን ሰው ሆነህ ትታየኝ ጀመር። ሟት እንደነገርኩህ፣
ግንም ሰው፣ ምንም ነገር ሊያሸንፍህ የማይችል ይመስለኝ ነበር።
የብረት ሰው ትመስለኝ ነበር። አሁን ግን እንደ ቢራቢሮ ሆነህ ነው
ምትታየኝ። በጣም ቆንጆ ነህ፣ ነጭ ፈጥጋታህ ጥቁር ፊትህ ላይ
ሲያበራ፣ አልማዝ መሳይ አይኖችህ በሳቅ ብልጭ ብልጭ ሲሉ፣
ወይም በምኞት ሲገሉ፣ በወጣትነት ዐሀይ ውስጥ የሚበር ጭብ
ቢራቢሮ ነህ። እንደ ቢራቢሮ በተላሉ ምትጠፋ ነዩ። ከዚህ ውጥተን
መንገድ ሰንሻገር መኪና ቢገቡህ ትሞታለህ። በባቡር ሰንሄድ ከሌላ
ባቡር ጋር ብንጋጭ ትሰባበራለህ። በኢሮፕላን ባትቡር፣ እና
ኢሮፕላኑ አንድ ነገር ቢሆን፣ እንደ ወረቀት ትታወቃለህ።
እንዲት ጥይት ብትመታህ ትሞታለህ። . . . »

«አይዞሽ አይዞሽ—»

«ምን አይዞሽ ትለኛለህ? መሞትህ ነው። ኮ። አይታይህም?»

«ሲሳውም ይሞታል፡፡ አንድም ጥምር»

«ሲሳውን የት እውቀታለሁ? ምን ነው? አንተ ግን አንተ ነህ፡፡ ግንንም አትፈራም፡፡ አንድ ሲራግ ደ ቢገዢረክ ነድ፡፡ ጀግኑ ነህ፡፡ ወንድ ነህ፡፡ የኔ ነህ፡፡ እውድህለሁ፡፡ የኔን የራሴን ግርጌትና መጥቶ በሀሳቤ ልቀበለው እችላለሁ፡፡ አንተ ታረጃለህ ትሞታለህ ቢሉኝ ግን አልቀበልም፡፡ ይሄ እንጦባራቂ ፈገገታህ ሲጨለም፤ እነዚህ ብሩህ አይኖችህ ሲፈዙ ለማየት አልፈልግም፡፡ አልቀበልም፡፡ እምቢዮ! ኤገሰ ውስጥ ፀሀይ እየሞቁ በባዶ ብርቱቆ አይን ሞታቸውን ከሚመለከቱት ሽማግሌዎች አንዱ ነድትሆን አልፈቅድልህም፡፡ አልፈቅድልህም! ይገባህል? አልፈቅድልህም! ወጣት መሥሪያ ወስደው የእርጅና ሽታ ሲለጥፉብህ እንዳትቀበል!»

«እሺ ነሺ የኔ ቆንጆ፤ እሺ ይቅር፤ ረጋ በይ አይሆኸ፡፡ አሁን ወጣት ነኝ፤ ካንቺ ጋር ነኝ»

«አሁን ብቻ ነዋ!»

«አሁን ብቻ አይደለም፡፡ አይሆኸ አይሆኸ»

«ከዚህ ውሰድኝ»

«እሺ»

«ውሰደኝና ልብሴን እውልቀህ እቅፍ አርገኝ፡፡ ከድሮ ይበልጥ እቀፈኝ፡፡ ፍርሀት ይሆኛል፤ ሀዘን ተጫዋኛኛል፡፡ መወደድ መታቀፍ አፈልጋለሁ፡፡»

«እሺ የኔ ሲልሺ»

«እንሂዳ»

«እሺ»

«በል እንሂድ»

«እሺ የኔ ፍቅር፤ ይኸው መሂዳችን ነው፡፡»

ሆኑላችን እንደደረስን፤ ቶሎ ልብሴን እውልቄ እቅፍ አርገኳት

«እውድሻለሁ የኔ ፍቅር፤ ከልቤ ወድሻለሁ» አልኳት

«በላ አሳየኝ፤ በሲጋህ አሳየኝ፤ በነብሰህ አሳየኝ»

«ይኸው የኔ ፍቅር፤ ይኸው»

በጭላማው በሽታሽታ

«አግልከቱ ዁ሉ ሞተዋል። እኛ ብቻ ነን የቀረንው። አንተ ለኔ አምላኬ ነህ። እኔስ አምላክህ ነኝ?»

«አምን አምላኬ ነሽ»

«ድገሞልኝ»

«አምላኬ ነሽ። አምላኬ ነሽ። የኔ አምላክ ነሽ»

አፈ ውስጥ እየተነፈሰች «በላ መስዋእት እቅርብልኝ»

«እሺ። ምን መስዋእት ትፈልጊያለሽ?»

«ሁልጊዜ ከላይ ሆነህ ወደታች ታዋኛለህ። ዛሬ ታች ውረድና እኔ እዘቅዝቂ ልመልከትህ — ከብርህን ሰዋልኝ»

«እሺ። ከብሬን ውሰጂው። ላንቺ ከብሬን ብሰዋ ደስ ይለኛል»

በጭላማው በሽታሽታ

«በላ»

«እዘገርኝ»

«እንዳታመነታ ልዛርግ»

«ዝግጁ ነኝ። ንገራኝ። ምን ላርገሽ? ምን ልሁንልሽ?»

«ወደታች ውረድና ከእግሬ ጥፍር ጀምረህ እየላምከኝ እየላስከኝ ወደላይ ና።»

«እሺ የኔ መቢት»

ከእግሩ ጥፍር ጀምሮ እስከ እፏ ሳምኳት ሳስኳት። በእፏ ተቀበለችኝና እየላመችኝ፤ በጭላማው በሽታሽታ

«ጥሩ ነበር፤ ግሩም ነበር። ግን አይበቃም። በጭራሽ አይበቃም» አለችኝ

«የፈለግሽውን ንገራኝ። አደርገዋለሁ። አምላኬ ነሽ»

«እንዴት ነው ጭጥቼ መሀል ስመኸኝ የማታውቀው?»

«አድርጊው አላውቅማ»

«በጭራሽ አርገኸው አታውቅም?»

«በጥራጅ»

በጥላግጥ፡ በጥቅርታ

«በሌ ጭረድና ዋናኛ መሀል ሳመኝ፡፡ ለክ ለፈን
እንደምትሰመኝ እርግጥ ሳመኝ፡፡ በዘገጠርህ በጥርስህ በምሳሌህ
ሳመኝ፡፡ እምሳክህ ነኝ፡፡ ካንተ ምረጣገው መስጠት አሉ ነው፡፡»

«እሺ»

ሳረገው አልቀፈፈኝም፡፡ በጥራጅ አልቀፈፈኝም፡፡ እንዲያውም
በጣም ነው ደስ ያለኝ፡፡ በስማት፤ በግንዛቤና በግምላክ በስማት፤
እያቃሰተኝ ራሴን ቢታሻሻል ቆይታ ቆይታ፤ በጥንቅቅና በባ ወደ ሳይ
ወሰደኝኝና

«ትወደኛለሁ፡፡ በእውነት ትወደኛለሁ፡፡ እንዴት ግሩም ነው!
ትወደኛለሁ፡፡ አንተ እኔን ትወደኛለህ!» አያለኝ ቢታቃሰት

«አይቆይ አይቆይ፤ ያንቺው ነኝ» አያለኩ አግበልኳት

«እንዴት እድለኛ ነኝ! እንደ ዛሬ ደስ ብሉኝ አያውቅም»

«ገዝተኸኛል»

«ገዝቼሀለሁ፡፡ እወድሀለሁ፡፡ እንተም ገዝተኸኛል፡፡ እንዴት ጥሩ
ነው!»

«እሁን ተኚ፡፡ ደገዝኸኛል፡፡»

«እሺ፤ አቅፈህ አስተኛኝ፡፡»

ከትንሽ ምቃ በኋላ

«እንደዚህ ጥሩ ልጅ ሆነህ ሽርጫጫ መወደድህ አያሳዝንም?»
አለችኝ

«የምን ሽርጫጫ?»

«እኔ ራሴ»

«አ —! እንገዳህ እራሴ!»

«እውነቱን ት ነው፡፡ የወጣልኝ ሽርጫጫ ነኝ»

«ምን ንደዚህ ያስገኛል? ዛሬ ምን ሆኗል?»

«የሽህለኳ! እንተም ወደኸኛል፡፡ በእዚህ ሲሆኝ መሆኔ
183

ይቆጠሩናል። ስለዚህ ላንተ ልነገርህ እፈልጋለሁ። ምን እይነት ውሻ
'ንደሆንኩ እንድታውቅልኝ እፈልጋለሁ። ንስህ መግባት እፈልጋለሁ።
ከቻልክ ታድነኛለህ። ማዳን ካልቻልክ ይቅርታህን ታሰብሰኛለህ።
እሱንም ካልቻልክ ደሞ፤ እንደ ሸርሙጣ ትጠቀምብኛለህ።

አየላትኩ

«እሱንም ካልቻልኩሰ?»

«ወደህም ባይሆን በግድህ ትችላለህ። እኔ ከፈለግኩ እምቢ
ሊለኝ የሚችል ወንድ አለ ይመስልሃል? ይህን ንካ 'ሰቲ
እምቢ ልትለኝ 'ምትችል ይመስልሃል?»

«አቤት ትእቢት! እሺ ቀጥዬ።»

«ከልጅነቴ ልጀምር መስለኝ። በሽታው የጀመረኝ ያን ጊዜ
ይመስለኛል። አየህ፤ አባቴን በሀይል አወደው ነበር። ሀብታም ነው፤
ሰራ ካላሰኘው አይሰራም፤ እኔ ከሱ ጋር ነው 'ምውለው፤ ሰንሰቅ
ሰንጫወት ነው 'ሚመሸው። ታድያ አምስት እመት ሲሆንኝ፤
በኢሮፕላን አደጋ ሞተ። እንግዲህ እኔ ያን ጊዜ አልገባኝም 'ንጂ፤
እናቴ አንድ ውሽማ ነበራት

አባቴ 'ንደሞተ፤ ይሄ ሰውዬ እኛ ቤት ይመላለስ ጀመር።
እናቴ በሊለችበት ያጫውተኛል፤ ይላፋኛል፤ ያቃቅፈኛል። አንዳንዴ
ሶፋ ላይ ተቀምጦ፤ ላዩ ላይ ያስቀምጠኝና ያሻሸኛል። አባቴ በሀይል
ይናፋቀኝ ስለነበረ፤ አይኔን እጨፋንና፤ በሀሳቤ «አባባ ነው አሉ
አቅፎኝ ያለው» አላለሁ። ሰውዬው ያሻሸኛል፤ እኔ አይኔን ጨፋኜ
አባባን አሰባለሁ። እሱ እጁን ቂጤ ላይ፤ ጭኔ ላይ ያንሸራሸራል፤
ጉንጨጃንና አንገቴን ይሰመኛል — እኔ በሀይል ደስ ይለኛል

«አሁን ሳስበው እንደሚመስለኝ፤ እናቴ 'ሲልቪ እንድትወድህ
ካረግክ አገባህለሁ' ብላለች። ምክንያቱም፤ እሷ እየፈቀደችለት
ሀሙስ ሀሙስ ለብቻው ሸርሸር ይወስደኝ ነበር። በወሰደኝ ቁጥር
ለአንድ ሰአት ያህል ቤቴ እንሄዳለን። ብቻችንን ነን። መጋረጃውን
ይዘጋና ቤቴን ግማሽ ጭለማ ያረገዋል። ሶፋ ላይ ወይም ድንክ
አልጋ ላይ ይጋደምና ላዩ ላይ ያስቀምጠኛል። ወይም ያጋድመኛል።
ይሄ ሁሉ በፀጥታ ነው። እኔ አይኔን ጨፋኜ 'ከአባባ ጋር ነኝ
ይላለሁ፤ እሱ ያሻሸኛል። እያሻሸ እየሳመ መታንቲዬን ያወልቃል።

አስታውሳለሁ፡ እጄ ላብ በላብ ይሆን ነበር። ያሻሸኛል። ቁጥጥ፣
ቲጢን፣ ብልቱን ቀስ እያረገ ይዳስሰኛል። እንደ ሴት ያህል
እንዲህ ካረገን በኋላ፣ ወጥተን ሸርሸር እንሄዳለን። የፈለግኩትን
ይገዛለኛል።

«በኋላስ?»

«እንደ ቀን እንዲህ እንደሆንን እግግ ይረሰቅብን። እግግ
ከሰውየው ነጠቀችንና አቅፋኝ አለቀሰች። ሰውየው ከዚያ በኋላ
ቢታችን መጥቶ አያውቅም»

«ቀጥሎ» ንግዲህ አደግኩ። አሰራ አምስት አመት ሆነኝ።
ከፖል ጋር ፍቅር ያዘኝ። እንደ አመት ያህል ከተዋደድን በኋላ
እንካስትሮን ለማገዝ ወደ ኩባ ሄደ። ሁለት ወር ያህል አለቀሰኩ።
ከዚያ እንደ ቀን እንዴ ልጅ ናይት ከለብ ወሰደኝ፣ አይኔን
ጨፈንኩና፣ "Paul, Paul, mon amour!" («ፖል፣ የኔ ፍቅር») እያልኩ
እያሰብኩ ከልጄ ጋር ጥብቅ ብዬ ደነሰኩ። እሱ በምኞት አብጦ
በሀይል ይታከከኛል። እየሳመኝ «እቤት እንሂድ?» አለኝ። እሺ
አልኩት። ወሰደኝ። ሲተኛኝ አይኔን ጨፍኜ ፖልን ነበር ማሰበው።
በጣም ተደሰትኩ። ግን ነገሩ ካለቀ በኋላ፣ እንደ አይነት ሀዘንና
ፀፀት ልቤን ሞላው። አለቀሰኩ

«ከዚያ ንግዲህ እንደ ነገር በግልፅ ታየኝ። ይኸውም፣ ወንድ
በጣም አወዳለሁ። ቢያንስ በላምንት ሁለት ሌሊት ከወንድ ጋር
ማደር አለብኝ። ታዲያ ወንዶቼ ይሰለቹኛል»

«አይ ሲሰለቹ! እንደ ፖል አይደለም፣ ውስጣታቸው እንደ
እሳት የሚንድ፣ የሀይወታቸው መሪ የሆነ ቋሚ እምነት የላቸውም።
ባዶ ናቸው፣ በሀይወታቸው የሚፈልጉት ምንድነው? ገንዘብና ሴት፣
ግፋ ቢል ስልጣን። በቃ። ይሰለቹኛል። መጀመርያ ላያቸው
አቋቋማቸው፣ አስተያየታቸው ወንዱ ወንድ ነው። ያምናኛል።
አይዛቸዋለሁ። የመጀመሪያ ጊዜው በጣም ጥሩ ነው። ስለፖል ማሰብ
የለብኝም፣ እነሱ፣ ደስትባቸዋለሁ። ከእንደ ሶስት አራት ላምንት
በኋላ ይሰለቹኛል፣ ባዶ ናቸው። ለኔ የሚሆን ምንም የላቸው።
ገላቸውን እንደሆነ ተምጊው ጠግቢዋለሁ። ስለዚህ እያተፍኳቸው
ፖልን አስባለሁ። ጊዜ እያለፈ እየተረሳኝ ሲሄድ ግን፣ ፖልን ሳይሆን
ሌላ ወንድ ማሰብ ጀመርኩ። ማንም ወንድ ሊሆን ይችላል። ማርላን

ብራንዶ ያለበት ፊልም አይቺ 'ንደሆነ፤ አንሱን እያቀናኩ እሱን
እስበዋለሁ። ብቻ ምን ልበልሀለሁ ተበላሸሁ። ከቶኛ ተበላሸሁ

«ይህን ሁሉ ያባባሰው ምንድነው ብትል፤ ትምህርት በጣም
መቅለል። ሳንብ በጣም ፈጣን ነኝ፤ ያንበብኩትን ደሞ አልረግም።
ብዙውን ጊዜ በማስታወሻ ደብተርም መጥፍ እያሰፈልገኝ። ፈተና
ሲሆን በፍፁም አልደናገድም፤ ስለዚህ ሀሳብ በቀላሉ ይመጣልኛል፤
የሌሎቹን ተማሪዎች እንደ እራተኛ ያህል ብሰራ ፈተናውን ኮርቼ
አልፋለሁ

«በሲጋዬ ለመደሰት ብዙ ጊዜ አለኝ። በዚህ ላይ 'ንግዲህ ስጋዊ
ፍትወት ከድርሻዬ በላይ ተስተቶኛል፤ ወንዱ ራሱ ሰልችቶኝ ካላስጠ
ላኝ ወይም እሱን ካልደከመው ሊሊቱን ሙሉ ሳድርበት እችላለሁ።
ወንድ ማግኘቱ እንዳይቸግረኝ ደሞ 'ንደምታየው ነው። ጠባብ
ተሟሰ ወይም ሱራ ለብሼ 'ወጣና፤ አይኔን ትንሽ ጣል ሳረግባቸው
እየተንገበገቡ እንደ ውሻ ይከተሉኛል። መጥተው ይታከኩኛል፤
ምኞት ባላበጠው ትኩስ ገላቸው ይተሻሹኛል። ሴት መሆን እንዴት
ጥሩ ነው!

«ስንት ቆንጆ ወንድ አለ — ጡንቻኛ፤ ጠንካራ፤ ወጣት፤
መልክ መልካም የሆነ ስንት ወንድ አለ! ታድያ ሁሉም የኔ ነው፤
ከፈለግኩ በአይኔ 'ጠራዋለሁ፤ ይመጣል። ገሩም ጡንቻ
የተገማመደበትን ውብ ገላውን ለኔ ለግል መደሰቻዬ ያበረክትልኛል፤
እደሰትበታለሁ። ሲበቃኝ እሸኝዋለሁ። ባማረኝ ጊዜ 'ንደገና 'ጠ
ራዋለሁ... ደስ ሲለኝ የወንዶች ጠረን! እኔ ከሰራቸው ተመቻችቼ፤
በእጄ የገላቸውን ጠንካራ ጡንቻ ሰዳሰስ፤ እነሱ ከላዬ ሆነው እያዩኝ፤
እየወደዱኝ፤ እየሳሙኝ፤ እየላሱኝ፤ ያለ የሌለ ጡንቻቸውን
እሳብጠው ለኔ ደስታ ከፍ ዝቅ ሲሉ፤ ድካሙና ስሜቱ ላብ በላብ
ሲያረጋቸው፤ ያን ጊዜ የላባቸው መኣዛ አቤት ደስ ማለቱ! ሴት
መሆን ምንኛ ገንት ነው!»

ሲልቪ ይህን ሁሉ በጭለማው ስትነገረኝ፤ በልዝብ
ፈረንሳይኛዋና በቅንዝረኛ ድምፅዋ ስሰማው፤ ቃላቷ ምናቢ ውስጥ
ገልጥ ያለ ትርጉም ይቀርጻል — ጥብቅ ያለ ሱራ ለብሳ፤ ወፍራም
ዳሊዋን እያወዛወዘች ስትራመድ፤ በሚያባብሉ አይኖቿ ቆንጆዎቿን
ወንዶች ስትጠራቸው ትታየኛለች። ራቁቷን አልጋ ላይ ተጋድግ፤

ወተት መሳይ ጭናቸን ከፍት አርጋ፤ ልዩ ልዩ ወንድ ስታስገባ፤ እነሱ ሲደሰቱባትና ሲሰማት ይታያል። ኃይለማርያም ቅናት እንቅያረገኛል — ግን አቤት ማስደሰቱ! እሷንም ሆነ ወንዶቹን አልጠላኋቸውም፤ ይልቅስ እኔም ከነሱ እንዴ መሆን አማረኝ፤ እንደነሱ ከላይዋ ሆኜ ጭናቸ መሀል ገብቼ፤ እየሳምኳት እየላሰኳት «ሲልሺ! ሲልሺ!» ልላት ፈለግኩ። በጭለማው እላይዋ ላይ ወጣሁ

«ምን ሆኑህል የኔ ቢራቢር?» አለችኝ እግሯን እየከፈተችልኝ፤ እያቀፈችኝ፤ እጆቿን ገላዬ ላይ እያንሸራሸረች፤ አፌን በሰፊ እፏ እየሳመች

«ስንት ናቸው? ስንት ይሆናሉ?» አልኳት እየተንገበገበኩ፤ በጭለማው እርጥብ እፏን እየሳምኩ

«ምናቸ?» አለችኝ

«ወንዶቹ። የተኙሽ ወንዶች ስንት ናቸው? ብዙ ናቸው?» ማሰብያዬ የለም፤ ተኝቷል፤ የምናገረው ቅዠት ነው፤ ግን ያለሁት ገነት ውስጥ ነው — የቅናት ገነት፤ በደስታ የሚያቃጥል የሚያንገበግብ ገነት፤ ራስ የሚያዞር፤ ከብር የሚያስረሳ ገነት፤ እፍረት የማያውቅ ገነት። የጉርምስና ትኩሳታም ገነት

«ንገሪኝ ንጂ። ብዙ ናቸው?» አልኳት

«ብዙ ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«በጣም ብዙ ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«ነግረህ የለ? ሲሰኛ ነኝ፤ የተነሳብኝ ጊዜ ከወገቢ በላይ ላትና ደስታ፤ ከወገቢ በታች ቅንዝር ነኝ። ስለዚህ ወንድ ሁሉ ይፈልገኛል። ቆንጆ ከሆነ ደግሞ ያገኘኛል። ብዙ ናቸው የተኙኝ ወንዶች። በጣም ብዙ ናቸው። ቁጥራቸውን በግምት ንጂ ላውቀው አልችልም። ደስ አለህ? ደስ አለህ የኔ ቢራቢር?»

«እስከቃጠል ደስ አለኝ... እንደዛሬ ጥመሽኝ አታውቂም።»

«መቅናት ደስ ይልሃል?»

«አዎን! አዎን! አዎን!»

«እንግዲያው ሰማኝ። በበጋ ከኢጣልያ እንደተመለሱን እንተ ወደ ኢክስ ሰትሂድ፣ እኔ ቢቶቪን ሰማየት ወደዚህ አልመጣሁም?»

«አዎን»

«ቢቶቪን አንድ ቀን ብቻ ነው ያየሁዋቸው። ሌላውን ቀን ከወንዶች ጋር ነበር ማድረግና ምውላው። ስድስት ቀንና ሌሊት ሙሉ፣ ያለማድረግ ወንድ እያቀያየርኩ ስድስት ሰዓታት። ለዚህ ነው ወደ ኢክስ ሰመለሰ አሞኝ የነበረውና ልትተኝኝ ያልቻልኩው። እብዛቼ ነው። አሰበው ስቲ፣ ማታ አንድ ሶስት አራት ወንድ ሳቀያይር እመሸና፣ ሌሊት ካንዱ ጋር ስንታገል እናድራለን። ከሰአት በኋላ አንድ ወይም ሁለት ማግኘት አለብኝ። ማታ ንደገና ሶስት አራት ይታይዋል?»

«አዎን ይታያል»

«ምን ይታይዋል?»

«በቀራ ሲተኝሽ ሲልሱሽ ይታያል። ብዙ ብዙ ናቸው። ታዲያኑ እነሱ ሁሉ እኔ ነኝ። ቁጥራ በዛ ንጂ እኔው ነኝ። ልዩ ልዩ ገላ የለበሰኩ ነው ንጂ፣ እኔ ነኝ። እኔ ነኝ፣ እኔ ነኝ። እኔ ነኝ!»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ። እንተ ነበ። ሁሉም እንተ ነበ። የብቻህ ነኝ። አይዞህ እዚሁ ነኝ፣ ካንተ ጋር ነኝ፣ አትረሀለሁ። አይዞህ ተኛ። እኔ ጠብቅሀለሁ። ተኛ የኔ ቆንጆ ቢራቢር ተኛ»

ከአራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሺል» ሂደን እዚያው ወጥታ የሰፈነበት ካፌ ገብተን፤ እዚያችው ጠረጴዛ ጋ ተቀመጥን፤ ቢራ እየጠጣን ማውራት ጀመርን። ዛሬ ግን ሲልቪ አላዘነችም፤ የተለመደው ሳቂ አይናቸን እየደጋገመ ያበራቸዋል፤ ከንፈሮቿን ያለማድረግ ይከፋፍታቸዋል። አራት ሳይ ሁለት ጠርሙስ ወይን ጠጥተን ነበር፤ አሁን ሁለት ጠርሙስ ቢራ ስንቀላቅልበት ጊዜ

ወሬያችን ሞቀ

«እቤት እንዴት ነው ያማርኸኝ!» አልኳት

«ሱሪ ስለለበሰክ ነው?»

«ግማሽ»

«ግማሽስ?»

«ከስፋ ሙታንቲ ስላላረግሽ ነው። ለምን ሙታንቲ አልለበሰሽም?»

«ለምን ይመስልህል?» አይኖቿ ውስጥ ያ የሚያሰከረኝ ትንዝር ይታያል

«እኔ 'ንጃ። ለምንድነው?»

«ግማሹ እንተ 'ንዳሁን እንድትመኘኝ ነው»

«ግማሹስ?»

«አይ! አይነገርም። በብርሀን አይነገርም።» የአፏ አከፋፈት!

«ንገሪኝ። ንገሪኝ። ለምንድነው ሙታንቲ ላትለብኪ የመጣሽው?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ!»

«ተው ይቆጥህል!»

«ንገሪኝ!»

«ሱሪው ጠባብ ነው። ያለሙታንቲ ስለብሰው ቂጤ የበለጠ አያምርም? የበለጠ አያስጉመጅም?»

«ያንገበግባል»

«እና ሰራመድ ወንዶቹ እንዴት እንደሚያዩኝ አላየህም?»

ትናቱ ጀመረኝ

«አላየሁም» አልኳት

«ያዩኝ ነበር። ይታወቀኛል!» ከ። ሰራመድ ከጓላዬ ሆነው ሲያዩኝ፤ አይናቸው ከዳሊዬ ጋር ሲንከራተት ይታወቀኛል።»

«እና ምን ይሰማል?»

«ይሰ ይለኛል፤ ዛሬ በሀይል አላምርም?»

«ታምረያለሽ። ግን ከሌላ ጊዜ ይበልጥ ገደምታምረ እንዴት እወቅሽ?»

«ይታወቅኛላ»

«እንዴት ይታወቅዋል?»

«ውስጡ ይሰማኛል። እየሀ፤ ዛሬ ወንድ አምርኛል። በሀይል አምርኛል። ስለዚህ ፊቱ፣ ገላጩ፣ አረማመዴ ሁሉ ወንድ ሊሰብ ይፈልጋል። ስለዚህ በሀይል አምራለሁ።»

የትላንቱ ሌሊት አይነት ቅናት ውስጡ መገተሳተስ ጀመረ

«እንዴት ነው ምታየኝ እንተ?»

«እንዴት ነው?»

«አማርኩህ መሰለኝ»

«በጣም አምረሽኛል»

«እኔም አምረኸኛል። ግን ዛሬስ ልታጠግበኝ ምትቸል አይመስለኝም። ዛሬ የያዘኝ ምኞት እንደ እሳት ነው። ለማጥፋት ብዙ ብዙ ውህ ይፈልጋል። አንተ ብቻህን ልታጠፋልኝ መቻልህን እንጃ»

የትላንቱ ሌሊት ቅናት እንቅ አደረገኝ፤ ሌላ ወንድ እንዲያምራት ተመኝቶ

«እና ምን ትፈልጊያለሽ? ንገሪኝ ስቲ»

«ትቆጣለህ!»

«ይልቅ ንገሪኝ»

«ተው!»

«ንገሪኝ። ምን ያምርኛል?»

«ወንድ ያምረኛል። ሶስት አራት ቆንጆ ቆንጆ ወንድ ባገኝ እፈቅዳለሁ።»

«እንድንገባለን?»

«እዚህ ቦታ?» ለልጁ ለገጥሞ። ሳይሆን ሌላ ቦታ ሊሆን ይችላል።

«እና ምን ይሻላል?»

«እንተ ባትኖር መፍትሄ ነበረው።»

«እኔ ሳልኖር እንዲህ እይነት ሰጧት ሲመጣብኝ ምን ታረጊያለሽ?»

ጠረጴዛ ሳይ ያለውን ጥቁር ዐርሳዋን መታ እያደረገች

«ማስታወሻ ደብተራ ውስጥ የቴሌፎን ቁጥሮች አሉኝ።»

«የወንዶችሽ?»

«ዋንቅላቷን በእምነታ ነቀነቀች።»

«እሁንም ልትደውልላቸው ትችላለሁ።— ደንገጠኩ። እንዲህ ግለት መቼ ፈለግኩኝ? በጥራሽ አልፈለግኩም። ምን ነኝ? እስከ እሁን 'ንዲህ ይባላል? ምን እይነት ጉድ ውስጥ ነው የገባሁት?»

እጇን ቀሎ ሰዳ እጇን በሀይል ጨበጠች። እያጥጥረው ብርሃን ለበሰ፣ ቀያይ ከንፈርቷን በምሳሳ አረጠበች። ከውስጥ ወተት መሳይ ፕሮሶፕ ይብላል። ማማሯ! ማስጉምጀቷ! ሰጧት ባፈነወ ወፍራም ድምፅዋ

«ትፈትድልኛለህ? ልደውልላቸው? እትጠላኝም? በኋላ 'ታብርረኝም? ልደውልላቸው? እንተን ነው 'ምወደው። ገን በቤተኛ ነኝ። መሄድ አለብኝ። ገን 'ምትጠላኝ ከሆነ አላሄድም። ልደውል? ላሂድ? ትፈትዳለህ?»

እትበጠበጣት። እሳዘነችኝ። ደሞ በሀይል አግረችኝ። እንደሳራ አምራኝ እታውቅም። ገን እሁን ላገኛት አልፈለግኩም። — ከሆነኝ ወደ ሌሎች ከሄደችኋል። ከሌላ ጋር መሆኗን እያሰብኩት መስቀየት አግረኝ። እሷ ወንዶች ያግሯትን ያህል እኔ መስቀየት አግረኝ። መቅናት፤ መቃጠል አለኝ። ራሳንም ለማወቅ ተጠግኩ። ገን ነኝ? ፍትር ይሆኛል? እና ፍትር ምንድነው? ቅናትስ? የሰላጭ ምድና እንዴት ያለ ነው

የግሪክ ልብ ልብ ያለ ሰራ ለብሳ ሌላ ወንድ ፍለጋ

ለትሄድ ማየት፤ ሂዳ ስትመለስ፤ ቢያንስ ቢያንስ ሶስት ወንድ በየተራ ሲደሰትባት፤ ሲሰማት፤ ሲልሳት፤ ሲያለፋት ከቆየ በኋላ፤ ከዚያ ተቀብለው ይህን ሁሉ እያወቁ ያችን የሚወዷትን ሴት ማቆየት መላም፤ መላስ፤ በቅናት እየነደዱ ሴትዮዋን መተኛት — ይሄ ደሞ ከሁሉ የጠለቀ፤ ከሁሉ የላቀ፤ ከሁሉ የደመቀ ከሁሉ የጨለመ፤ የሚያቃጥል፤ የሚበርድ፤ የሚያስደስት፤ የሚያበሳጭ፤ የሚያድን፤ ከስሜት በላይ የሆነ ስሜት ይሰጥ ይሆን?

«ልሂድ ትፈቅዳለህ?» አለችኝ

«በኋላ የት እገኝሻለሁ?» አልኳት፡፡ ድምፁ የኔው እይመስልም

«ሆቴላችን»

«ከስንት ሰአት በኋላ?»

ሰአቷን አየች

«ከአምስት ሰአት በኋላ፡፡ ልክ በሰባት» አለችኝ

«እሺ»

በጠረጴዛው ተንጠራርታ ግምባሬን ሳመችኝ

«አግባኝ፡፡ እባክህን አግባኝ! ይቅር እሺ፡፡ ይቅር፡፡ “nous nous reverrons bientôt” («አሁን አሁን እንገናኛለን») ብላ እጄን ስማኝ ተነስታ ከካፌው ወጣች፡፡ ስትሄድ ረዥም አንገቷን እያወዛዘችው፤ ወደኋላዋ የተለቀቀው ፀጉሯ ሽጥሽጥ ይጫወታል፡፡ ከቀጭን ወገቧ ስር ወፍራም ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ ስትራመድ ጠባቡ ሱሪዋ የቂሟን ውብ ቅርፅ ያሳያል — ከውስጥ መታንቲ አልለበሰችም!!

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ሲኒማ ገባሁ

እንደ አጋጣሚ ኢንግማር በርግማን የተባለው ገናና የስዊድን ፊልም አዘጋጅ የፈጠረው «ሰባተኛው ማህተም» የተባለው እጅግ የተመሰገነ ፊልም ነበር . . . አንድ የጥንት ስዊድናዊ አርበኛ፤ ከኢየሩሳሌም የመስቀል ዘመቻ ሲመለስ፤ ልክ የክርስትያን ኤውሮፓን መሬት እንደረገጠ፤ ሞት የተራ ሰው መልክ ለብሶ ይመጣና

«ልወስድህ መጥቻለሁ» ይለዋል

አርበኛው «አሁን ካንተ ጋር መምጣት አይሆንልኝም፡፡ ላደርጋቸው የሚገባኝ፤ ግን ገና ያልፈጸምኳቸው፤ አንድ ሁለት

ገዳማች አሉ» ይለዋል

ሞት «ልወስዳቸው ስመጣ ሰዎች ሁሉ ይህንን ነው 'ሚሉኝ» ይለዋል

አርበኛው «እኔ ግን እውነቴን ነው:: ላደርጋቸው የሚገባኝ ነገሮች አሉ:: . . . በቼስ ጨዋታ የሚችልህ የለም ይባላል» ይለዋል «እውነት ነው»

አርበኛው «እኔ ግን የምችልህ ይመስለኛል:: ይዋጣልን 'ሰቲ:: ምን ቸገረህ? በመጨረሻ ማሸነፍህ አይቀር» ይለዋል «እሺ እንጫወት»

«እስከሸነፍ ድረስ ልኑር ፍቀድልኝና፤ እኔን ለማሸነፍ ምን ያህል ጊዜ 'ንደሚወስድብህ እናያለን»

«እሺ»

ጨዋታቸውን ይጀምራሉ

. . . እንደሱ ያለ አስደናቂ ፊልም አይቼ አላውቅም:: እጭለማው ውስጥ ሲልሺን አንድ አምስት ጊዜ ብቻ በድንገት እያስታወስኳት በሀይል ድንግጥ አልኩ:: ግን ያኔውኑ ፊልሙ ከሀሳቤ ያባርራታል:: ግሩም ፊልም ነበር:: ሲያልቅ ደገምኩት:: በጭራሽ አልጠገብኩትም:: ግን ሶስተኛ ላየው አልቻልኩም:: ሲኒማ ቤቱ ተዘጋ:: ወጥቼ ስለፊልሙ እያሰላሰልኩ ስራመድ ሰአቴን አየሁ:: ሰባት ከሩብ — ልቤ በሀይል መምታት ጀመረ:: ባለሀብት ቆምኩ:: ሲልሺ! . . . እንዴት እስካሁን የሷ ሀሳብ አላስጨነቀኝም? ይሄ ኢንግማር በርግማን እንዴት ያለ ፍፁም አርቲስት ቢሆን ነው?! እስካሁን ከሱ ጋር ነበርኩ:: ከሱ ጋር ስለሞትና ስለሀይወት ባስብኩ ስጪነት ቆየሁ:: ከሲልሺ መንጭቆ ወስዶ ስለዋናው መሰረታዊ አጣጣሪ ጥያቄ፤ ሞት ስለሚባለው ጥያቄ አዋየኝ:: ሞት ምንድነው? ሀይወትስ? . . . ግን ሲልሺን ያስረሳኝ ኢንግማር በርግማን ብቻውን እንዳልሆነ ገባኝ:: እኔም ራሴ ልረሳት ፊልሜ ኖሯል:: አልታወቀኝም 'ንጂ፤ ስለሷና ስለወንዶቿ ማሰብ ስላስፈራኝ፤ ሸሸቼ ኢንግማር በርግማንን የሙጥኝ ማለቴ ኖሯል:: በርግማን ከሰንት ጨካኝ በቃይ ከለለኝ! ስንት የላቀ ሀሳብ አሳተፈኝ!

አሁን ታድያ፤ በርግማን የሚባለው ግድብ ተነሳ፤ የሲልሺ ሀሳብ

በሀይል ጎርፍ መጥቶ አፈነኝ። ተንገበገብኩ። ላያት ላትፈኝ ተንገበገብኩ። እቶብሰ ለመጠበቅ ወይም የሚትሮ ባቡር በዚህ ሰአትም ይሰራ ግንዛቤን ለመሞከር ትእዛዝ አጣጣለሁ። ታላቁ ተሳፋርኩ። ሆኖኝን ገባሁ። የክፍላችንን ቁልፍ ሆኖኝ ጠባቂው (conciërge) ሰጠኝ። ሲልሺ ገና አልመጣችም ማለት ነው። ሲልሺን አየሁ። ለሰምንት ሩብ ጉዳይ። እመጣለሁ ያለችው በሰባት ነበር። ገዴቱ ውስጠ እየገነፈለ ወደ ክፍላችን ገባሁ።

ገዴቱ ለመጠራቀም ጊዜ አላገኘም። ያኒውኑ በሩ ተንገኝ። ሲልሺ በቀስታ እርምጃ ገባች። በሩን ቆለፈችው። ተወርውራ እገራ ስር ተምበረከከች። እቅፍ እርጋኝ ፊቷን እጭኖቼ መጋጠሚያ ሲረድ በቀች። ማናችንም ቃል አልተናገርንም። ትንሽ ጭንቅላቷን ከዳበሰኩ በኋላ ቀስ አድርጌ እነሳሷትና አቀፍኳት። ትንሽ ቆይቼ ለቀቅኳትና ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ። እሷም ልብሷን ማውለቅ ጀመረች። ሁሉን ነገር ስትሰራ በዝግታ ነው። እንደመጠጥን ብላለች፤ አይኖቿ ውስጥ የነበረው የፍትወት እሳት ተዳፍኗል።

ሸሚዚን ስታወልቅ ነጭ አንገቷ ላይ አንድ ቀይ ነገር ታየች፤ ጠጋ እርጌ አየሁት፤ ተነክሳ ነው። ሳላስበው፤ በድንገት ሳብ አድርጎ አፏ ላይ ሳምኳት። ማልቀስ ጀመረች። እየደባበሰኩ

«አይዞሽ! አይዞሽ» አልኳት

«አፈርኩ፤ በሀይል አፈርኩ። እንዴት ቆሻሻ ነኝ! እሳጠጥ መብራቱን አጥፋው» አጠፋሁት። ሱሪዋን በጭለማው አወለቅኩላት። አቀፍኳት። ጠረፏ ሌላ ነው፤ ጎረምሳ ጎረምሳ ትሸታለች። ራሷ ዞረብኝ፤ ሳብድ ይታወቀኝ ነበር፤ ግን እብደቱን ለመከላከል አልቻልኩም፤ አልሞከርኩምም

«የት ነበርሽ? የት ነበርሽ? ንገሪኝ! ሳልሞት ንገሪኝ! ሳልፈነኝ ንገሪኝ!» አልኳት

«እሺ፤ እሺ የኔ ቢራቢር፤ እሺ፤ እሺ»

«ንገሪኝ!» አልኳት፤ አፏን እየሳበኩ፤ ወደ ገላዋ እየተጠጋጋ አያቀፈች እየተቀበለችኝ

«ከነሱ ጋር ነበርኩ። በሰባት ልመጣ ነበር፤ የመጨረሻው አልፎ

ግብ ብሎ አልለት አለኝ»

«የመጨረሻው?»

«አዎን»

«ስንተኛው?»

«አራተኛው»

«እውነት? ከተለየሁሽ ጀምሮ አራት ወንድ ተኝቶሻል?»

«አዎን»

«አላምንሽም»

በውብ ፈረንሳይኛዋ፣ በደከመ የጭለማ ድምፅዋ፣ በሹክሹክታ

«ለምን አታምነኝም? አይታወቅህም? አያስታውቅም?» አለችኝ

«ኡ - ዉ! ንገሪኝ፣ ንገሪኝ!»

ነገራችኝ፡፡ የሳሙዋትን፣ የሳሱዋትን፣ የነከሱዋትን፣ ሁሉን እንደ በአንድ ነገራችኝ፡፡ . . . የስሜቱ አዲስነት፣ ብዛት፣ ጥልቀትና ሀይል ካሉብኩት በላይ ሆነ፡፡ መጨረሻ ላይ ከስሜት ብዛት ስጮህ በእጄ እፌን አፈነችኝ፡፡ በብዙ ለስላሳ ቃላት «አይዞህ ያንተ ነኝ» እያለች አባባለችኝ፡፡ ገና ከላይዋ ላይ ሳልወርድ እንቅልፍ ወሰደኝ

እንደ መሞት ነበር

እንደዚህ አድርጋ ሲልቪ የግል ገንዘቧ አደረገችኝ፡፡ እንደ ልቧ ትገዛኝ ጀመር፡፡ ሲያሰኛት ትሄዳለች፣ ደሞ በቀን በቀን ያሰኛታል፡፡ በቅርቡ የፈነዳች አበባ መስላ ትሄዳለች፣ ጠውልጋ ደክማ ትመለሳለች፣ በዝግታ ልብሷን ታወልቅና፣ በተላመ አፏ ትስመኛለች፣ በታሽ በለፋ ገላዋ ታቅፈኛለች፣ የረጠበ ነበልባል ውስጥ ታስገባኛለች — ስላቀፏት ወንዶች ትነግረኛለች፣ በዚያ በልበልበ ፈረንሳይኛዋ «መኖር እንዴት ጥፋ ነው! ውብ ኮረዳ መሆንና ቆንጆ ጎረምሳ እያቀያየሩ መደበት እንዴት ጥፋ ነው! ከዚያ ሁሉ መጥቶ ደሞ አንተ እቅፍ ውስጥ መግባት እንዴት ያለ ነት ነው!» ትለኛለች፡፡ መጨረሻ ላይ ልጮህ በል እፌን ታፍናለች፡፡ «አይዞህ የኔ ቆንጆ፣ አይዞህ ያንተው ነኝ፣ የኔ ቢራቢሮ፣ አይዞህ፣ አይዞህ፡፡ ሌሎቹን ከምንም አልቆጥራቸው፣ መጫወቻዬ ናቸው፣ አንተን ብቻ ነው ምወደው፣ በፈለግክ ጊዜ እትሄጂ በለኝ፣

እርግፍ እርጌ 'ተዋቸዋለሁ፤ እኚ? አይሆንም የኔ ፍቅር፤ የኔ ጣሊት፤
አይሆን ተኛልኝ፤ እኔ 'ጠብቅህለሁ፤ አይሆን፤ እዚህ ነኝ ተኛ፤
ተኛ...'»

ኑሮዋችን እንደዚህ ቀጠለ። አውቀን ይሁን ሳናውቅ 'ንጂ፤
እንድ ፕሮግራም ብጤ መከተል ጀመርን። ከአልጋ ለምሳ እንነሳለን።
ከዚያ ፓሪስን በእግርና በአቶቡስ እንዞራለን። አንዳንዴ ሎቨርን
ወይም ሌላ ሚዩዚየም እንጉበኛለን። እራት ከበላን በኋላ
እንለያያለን። እኔ ሲኒማ 'ገባለሁ። ስንት ግሩም ፊልም አየሁ! እሷ
ወደ ወንዶቿ ትሄዳለች

ሰባት ወይ ስምንት ሰአት ሲሆን ሆቴላችን እንገናኛለን።
ድክም ጥውልግ ባለው ውብ ገላጥ ታቅፈኛለች፤ ወባ እንደያዘው
እስክንቀጠቀጥ ታስቀናኛለች፤ እስክጮህ ታስደስተኛለች፤ ማእበሉ
ሲያልፍልኝ ታባብለኝና ታስተኛኛለች። ለምሳ ከአልጋ እንነሳለን

እንዲህ ስንል ብዙ ቀናት አለፉ

አንድ ማታ ከእራት በኋላ ካፌ ቁጭ ብለን ሰናወራ

«ከበሽታዬ አዳንክኝ'ኮ» አለችኝ

«እንዴት?»

«በአንዱ ወንድ ገላ ሌላውን ወንድ ማቀፍ ተውኮ።»

«እንዴት እርገሽ ተውሽ?»

«እኔ 'ንጂ። አንተ እየፈቀድክልኝ እስኪወጣልኝ ጠገብኮ
መሰለኝ። ብቻ ድኛለሁ። አድነኸኛል»

«እኔ ያዳንኩሽ አይመስለኝም። ራስሽ ነሽ የዳንሽው»

«አንተ ባትኖር አልድንም ነበር»

«ጥሩ። አንቺ ዳንሽ። እኔ ደሞ ታመምኩ»

«ምነው?» አለችኝ በስጋት ድምፅ

«አያወቅሽው። ሌሊት ሌሊት እንዴት ነው 'ምሆነው?»

«ታደያ ሰው ሆንክ ማለት ነው 'ንጂ፤ እሱ ምን በሽታ ነው?»

«ከሱ የባሰ ምን በሽታ ትፈልጋለሽ? ካንቺ ጋር ፍቅር ይዞኛል። ለብቻዬ ላረግሽ መጥከር ይገባኛል፤ ግን ሌሎች ወንዶች ሲተኙሽና ከነሱ ተቀብዬ ስተኛሽ በሀይል ደስ ይለኛል። ይሄ በሽታ አይደለም?»

«አሺ። ይሄ በሽታ ያልከው እንዴት ነው 'ሚያረግጥ?»

«እርግጠኛ አይደለሁም?»

«ቢሆንም ንገረኝ። ምን ቸገረህ?»

«አሺ። እንዲህ ይመስለኛል። አየሽ፣ እወድሻለሁ። ከልቤ እወድሻለሁ። ያላንቺ አንድ ቀንም መኖር 'ምችል አይመስለኝም። አንቺን ሌላ ሰው ቢወስድብኝ፣ ላንድ ሰአት ብቻ 'ንኳ ቢሆን አልችልም፤ አንቺን ቢቀሙኝ እንደ ሞት ክፉና አስፈሪ ሆኖ ይታየኛል። እና እንደማይቀሙኝ እርግጠኛ ለመሆን አልችልም 'ይወስዱብኝ ይሆን?' እያሉ ማሰብ ብቻ አንድ ራሱን የቻለ ገህነብ ነው»

«ግን ሲወስዱኝ ደስ ይልሀል?»

«ቆይ'ኮ። እምነት ቢኖረኝ ጥሩ ነበር። ግን ላምንሽ አልችልም። ማንንም ማመን አልችልም። ፍጥረቱ ነው። ቆንጆ ነሽ፣ አፍሽ ይሰቃል፣ አይኖችሽ ይጣራሉ፣ ዳሌሽ ምኞት ይቀሰቅላል — ማንም ወንድ ቢያገኝሽ አይምርሽም፤ አንቺ በበኩልሽ ግብረ ስጋ ትወጂያለሽ። ቆንጆ ወንዶች ትወጂያለሽ፣ እነሱ ደሞ ክፉታቸው በየቦታው ይበቅላሉ። ስለዚህ፣ በሆነ ሰአት እኔን ትተሽ ከሌላ ወንድ ጋር ልትተኝ ትችያለሽ። ይሄ ደሞ ለኔ ሆዴን በቀዝቃዛ ጨቤ እንደ መውጋት ነው፤ በሀይል ያስፈራኛል። አይታይሽም?»

«ቀጥል»

«አንቺንም ማመን አልችል፣ ወንዶቼም ይምሩልኛል ብዬ ማሰብ አልችል። ልክለክልሽ ደሞ አልችልም፤ ነፃ ሰው ነሽ። ልክለክልሽ ብቸልም፤ ወንዶቼ እንዳይተኙሽ ለመጠበቅ እችል 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ አንቺ እንዳትመኘያቸው ለመከላከል በጭራሽ አልችልም። ውስጡን ከተመኘሻቸው ደሞ፣ እነሱ አይወቁት 'ንጂ ቀምተውኛል ማለት ነው። ስለዚህ አንቺን የመነጠቅ ፍርሀቱ አንቺን ከማግኘት ጋር የተሳሰረ ነው፤ ሊለይ አይችልም። እኔ ካገኘሁሽ ሌላም ሊያገኝሽ ይችላል። ስለዚህ ሁልጊዜ እንደፈራሁ፣ ውስጡን

እንደተገባቸው ነው። ቡልቢዜ!

«አሁን»

«ምንም መውጫ የለኝ። እዚህ ፍርድ ቤት ውስጥ መጥሮ ለላቤ ጊዜ አይቻልም። ትንሽ ቆይቶ ያሳብዳል። እኔም አበድኩ።»

«አበድክ? እንዴት?»

«ማበድ ማለት እንዴት ነው? የሆነውን ነገር እንዳልሆነ አድርጎ ማየት ወይም መቁጠር፤ ይኸው ነው ማበድ ማለት፤ አይደለም፤ አሁን እንዴት ተነስቶ ናፖሊዮን ነኝ ቢል አበደ እንላለን። ምክንያቱም፤ የሆነውን (እሱን ራሱን) እንደ ሌላ ሰው (እንደ ናፖሊዮን) አርጎ ስለሚያይ ብቻ ነው።»

«እሺ አንተ 'ንዴት አበድክ?»

«ቆይ። ሰው የሚያብደው ለምንድነው? ምን እየነከው ነው? በዙሪያው የሚታየው እውነት (réalité) በጣም ከመጨከኑ ከማስፈራቱ ወይም ከማስቀየሙ የተነሳ፤ ይሄ ሰው ይህን እውነት ሊቀበለው አይችልም፤ ይከደዋል 'ይሄ እውነት አይደለም፤ እውነት ሊሆን አይችልም' ይላል። ይሄ እውነት ካልሆነ፤ እንግዲያው እውነተኛው እውነት ሌላ ነው። እዚህ ላይ ለሱ የሚስማማውን 'እውነት' ይመርጣል። ... ገብቶሻል።»

«ገብቶሻል። አሁን ወዳንተ 'ንምጣ»

«ይኸው መጣን። ለአንድ ደቂቃም ቢሆን ስላንቺ ነገር እርግጠኛ ልሆን አልቻልኩም። ይሄ መጠራጠር ከመጠን በላይ ስለሚያሰቃየኝ፤ ልቀበለው አልቻልኩም። ስለዚህ ካድኩት።»

«እንዴት?»

«እኔ 'ዚህ አንቺን ይገዢ ሌሎች ሊነጥቁኝ አልነበረም፤ መከላከያ በፍፁም አላጣሁም? ስለዚህ በውስጤ በድብቅ (ከሠላም ደብቄ) እንዲህ አልኩ 'እነሱም ሰዎች እኔም ሰው። ስለዚህ መስደው ቢደሰቱባት ምናለበት? ያው 'ንደኔው ናቸው። እኔና እነሱ ያው ነን። እኔ እነሱ ነኝ፤ እነሱ እኔ ናቸው።' አልኩ። ለየሽ፤ እንዲህ ከሆነ መስጋትም የለብኝ፤ መፍራትም አያስፈልገኝ። በዚህ እካላት እውነተኛውን እውነት ከጄ፤ በሱ ቦታ የሚመቸኝን እውነት ተነው።»

በለክሱ ስትነግሪኝ ለምን ልቤ እንደሚጠፋ ልንገርኸኝ
«ለምንድነው?»

«ከነገርሽኝ ነገሩን አወቅኩት ማለት ነው። ካወቅኩት ደዋ
እያስፈራኝም። ጭለማ ሲሆን፤ ምን ይመጣብኝ ይሆን? በማለት
እያስፈራኝም። ማለቴ፤ ሳላውቀው እንደ ሰው ይተኛኸ ይሆን? ብዬ
'ፈራላሁ' ንጂ፤ እያወቅኩ ከሆነ፤ አስር ሰው ቢተኛኸም አልፈራም።
እያወቅኩት ከተደረገ፤ ድርጊቴ የኔ ሆነ ማለት ነው። የኔ ከሆነ
ሊገዳኝ አይችልም። . . . እንዴት እንደተኛኸ ስትነግሪኝ፤ እኔ እነሱን
ሆኔ ተኛሁኸ፤ ተወስደብኝ የነበረውን ገላሽን፤ ቃላትሽ መለሱልኝ
ማለት ነው። . . . ስለዚህ ነው የተኛኸ ወንዶች ቁጥር 'ንደመብዛቱ
መጠን የኔ ደስታ' ሚበዛው።»

«አልገባኝም»

«አየሽ፤ ማንም አልተኛኸም ማለት ያስፈራኛል። ጭለማ ውስጥ
ነኝ ማለት ነው። . . . እንደ ሰው ተኛቶኛል ብትይ፤ ትንሽ ይሻለ
ኛል። ግን አሁንም እንደ ሰው ደብቀሽኝ ሊሆን ይችላል። አራት
ወንድ ተኛኝ ብትይ የበለጠ ይሻላል። ምክንያቱም የደበቅሽኝ ነገር
የለም ማለት ነው። ስለዚህ መፍራት አያስፈልገኝም፤ ምክንያቱም
የተወሰደብኝ ሁሉ ተመልሶልኝ አቅፌዋለሁ ማለት ነው።»

«ገባኝ። አንድ ጥያቄ።»

«ምን?»

«እኔም እነሱም ያው ነን ካልክ፤ ምን 'ንዳረጉኝ ሳታውቅስ ምን
ልዩነት ያመጣል?»

«ይህን አትጠይቁኝ። ላስረዳሽ አልችልም። እኔም ራሴ
አይገባኝም። ምናልባት እኔም እነሱም ያው ለመሆን የምንችለው፤
እነሱ ያረጉትን ካወቅኩ ብቻ ይሆናል።»

ዝም ዝም ሆነ። ታችኛ ከንፈሯን እየነከሰች በታሰብ ቆየች

«ልንገርህ?» አለች

«ምን?»

«እኔ በበኩሌ ሌላ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ'»

«እንዴት ሆኖ ነው 'ሚታይኸ?»

«በጭራሽ በሽታ አልያዘህም። እንደሌላ ወንድ ነህ»

«ሌሎች ወንዶች 'ከሌላ ጋር ተኝተሽ ነይልኝ' ይሉኛል?»

«አይሉኝም»

«እኔም 'ሚሉሽ አልመስለኝም»

«ሰማኝ 'ንግዲህ። ክርክሩን ተውና አድምጠኝ። በግብረ ስጋ በኩል ስለሴቶች ታውቃለህ 'ንጂ፣ በጥቅሉ ስለ ሴቶች ምን ታውቃለህ? እነሱ ካልነገሩህ ስለነሱ ለማወቅ አትችልም። እነሱ ደሞ የውስጡን አይነግሩህም። ለምሳሌ፣ አንተ እኔን ከሌሎች እየተቀበልክ እንደምትደሰትብኝ ለሰው ትነግራለህ ይመስልህል? ለማንም አትናገርም። ሌሎችም ወንዶች ውስጣዊውን ምስጢር አይነግሩህም። ስለዚህ ሴት ካልሆንክ ወንዶችን በዚህ በኩል ልታውቃቸው አትችልም። እኔ ልንገርህ

«ብዙ ጋብቻዎች መቀዝቀዝ ሲጀምሩ፣ ሴትዮዋ ተስፋ ትቆርጥና ውሽማ ትይዛለች። ባልየው ሲያውቅ ምን እንደሚያደርግ ታውቃለህ? ለጊዜው ይናደዳል፣ ይደበድባታል፣ እንፋታ ይላል። በኋላ ግን ታርቀው ይቅርታ ያደርግላትና፣ በጣም ሊወዳት ይጀምራል። ቀዝቅዞ የነበረው ጋብቻ ይሞቃል፣ ይታደሳል። ለምን? ሴትዮዋ ሌላ ወንድ ጋ ስለሄደች ነው»

«መንገድ ዳር ውጣና ጎረምቶቹን ሴት ሲያድኑ እያቸው። ሴትዮዋ በጣም ጨዋ ከመስለቻቸው፣ ምንም ቆንጆ ብትሆን አይከተሏትም። ትንሽ በመጠኑ ስድ ብጤ ከሆነች ግን — አስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ወይም አለባበሷ በቂ ልቅነት ካሳየ — ጎረምቶቹ ይሻሟታል። በቀላሉ ሊያገኙዋት ስለሚችሉ ብቻ 'ንዳይመስልህ። ዋናው ምክንያት ሌላ ነው። ባለጌ ከመሰለች፣ እንግዲያው ብዙ ወንድ አውቃለች ማለት ነው። ለዚህ ነው 'ሚሻሟት

«እየው፣ የሰው ልጅ ፍጥረቱ 'ንደዚህ ነው። አንድ የለመድከው ሰው ሊለይህ የሆነ 'ንደሆነ ልትወደው ትጀምራለህ። ለህይወትህ የሚያስፈራ በሽታ የያዘህ የመሰለህ 'ንደሆነ፣ በፊት ከምንም የማትቆጥራትን ህይወትህን በሀይል ልትወዳት ትጀምራለህ

«ሀዚም ጨው እንዳትበላ ያዘዘህ 'ንደሆነ፤ ጨው ምንኛ ግሩም
ቅመም 'ንደሆነ ትገነዘባለህ 'ንደሆነ፤ ሲትህ ወደሌላ የሄድኸህ
'ንደሆነ፤ እንዴት ቆንጆ 'ንደሆነኛ እንደ አዲስ ሊታይህ ይጀምራል»

«በራሴ የሚያጋጥመኝን ለምን አልነግርህም? በዚህ ሰሞን
ከማያቸው ወንዶች ሁለቱ እንዴት እንደሚሆኑ ላጫውትህ። ሁለቱም
ያው ናቸው። ስለዚህ ስለእንዴት ልንገርህ። ማርሴል ይባላል። በጣም
ቆንጆ ነው። ብዙ ሴት ያወቀ ወጣት ነው። ማታ ከእራት በኋላ
ካንተ 'ንደተለየህ፤ በቀጥታ ወደሱ የሄድኩ 'ንደሆነ፤ ንፁህ ነኝ፤
የማንም ላብ አልነካኝም፤ ጠረኔ የራሴ ነው። ልብሴን አስወልቆ
ያቅፈኛል፤ በደምብ ያስደስተኛል። እንዳንዴ ታድያ፤ ካንተ
'ንደተለየህ በቀጥታ ወደሱ አልሄድም። በፊት ሌላ 'ደርሳለሁ።
እና እሱጋ ስሄድ የሌላ ወንድ ላብ ነክቶኛል፤ ጠረኔ የብቻዬ ሳይሆን
ከጎረምሳ ጠረን ጋር ተቀላቅሏል። አሁንም ልብሴን ያስወልቀኝና
ያቅፈኛል፤ ግን እንደነብር ይሆናል፤ ይጨፈልቀኛል፤ ይነክሰኛል።
ስለሌላ ወንድ አንነጋገርም፤ ግን ሌላ 'ንደነበርኩ በማወቁ የበለጠ
እንደሚጣፍጠው ግልፅ ነው። ይታይህል?»

«በሚገባ! እና እኔ 'ንዲህ 'ምሆንበት ምክንያቱ ምን
ይመስልኛል?»

«ቀላል ነው። አንደኛ፤ ሌላ ወንድ ከተኛኝ ቆንጆ ነኝ ማለት
ነው። ብዙዎች ከተኝኝ እጅግ በጣም ቆንጆ ነኝ። ስለዚህ የበለጠ
ትፈልገኛለሁ። ሁለተኛ፤ ሌላው ተኝቶኝ አንተ ቀጥለህ ከተኛኸኝ፤
ከሱ ቀምተህ ወሰድኸኝ ማለት ነው። እኔ በሀይል ቆንጆ ሆኜ
ከሌሎቹ ሁሉ ቀምተህ ከወሰድኸኝ፤ ከሌሎቹ ሁሉ የበለጠ ወንድ ነህ።
በወንድነት ከሁሉ በላይ ሆንክ፤ ስለዚህ ደስ ይልህል። በጣም ደስ
ይልህል። ወንዶች ሁላችሁም እንደሱ ናችሁ። ግን...» አየችኝ

«ግን ምን?» አልኳት

«አብዛኛዎቹ ወንዶች ውጪውን ጎበዝ ቢመስሉም ውስጡን ፈሪ
ናቸው። የውስጥ ስሜታቸውን አይተው መቀበል ይፈራሉ። ስለዚህ
ከራሳቸው ይደብቁታል። ሁሉም ወንድ - አብዛኛው ወንድ ልበል -
የራሱን ሴት ሌሎች ሲቀምሱበትና እሱ ነጥቋቸው መልሶ የራሱ
ሲያረጋት፤ የበለጠ ወንድነት ይሰማዋል። በሀይል ደስ ይለዋል። ግን
ይህን እንደ ጉድ አርጎ ስለሚቆጥረውና ስለሚያፍርበት፤ እያየውም

ለውቆ ለይኑን ይጨፍናል። ስለዚህ ያስመስላል፤ ያስመስላል፤ ያስመስላል። ለቤት ስንት ማስመስል አለ!

«እዚህ ላይ ነው አንተን ከልቤ ማደንቅህ። እቺን ያህል አትፈራም። ወደነብስህ ውስጥ አትኩረህ ትመለከታለህ። እዚያ ውስጥ ምንም ቀፋፊ ነገር ብታይ አይንህን አትጨፍንም። ስለዚህ ያለማስመስል ትኖራለህ — ውስጣዊውን ኑሮ ማለቴ ነው። እንግዲህ ወደ ውስጥህ ተመለከትክ፤ ውስጥህ እኔን ሌሎች ቢተኝኝ ከነሱ ቀምተህ ስትተኛኝ ደስ እንደሚለው ነገረህ። ስለዚህ እኔን ሂጂ ወንዶችሽ ጋ' አልከኝ። ሄድኩ። ተመለስኩ። ተደሰትክብኝ። ወንድ ነህ። አንተ እውነተኛ ወንድ የሆንከውን ያህል እኔ እውነተኛ ሴት ሆኜ 'ንደሆነ እጅግ ኩራት ይሰማኛል።»

«አንቺ 'ንደምትይኝ ከሆንኩ፤ አንቺም 'ንደኔ አይነት ነሽ። ልክ 'ንደኔ አይነት! አብዛኛዎቹ ሴቶች፣ ፍቅር ከያዘኝ ወንድ ጋር ብቻ ነው ግብረ ስጋ ደስ ማለኝ ይላሉ። ይህም ማስመስል፤ ማስመስል፤ ማስመስል ነው። አንቺ ግን ለራስሽ አትዋሺም። 'ቆንጆ ወጣት ሆኖ ቆንጆ ወንድ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ያለ ገነት ነው! ትያለሽ። 'እኔኮ አልቸልም፤ ቆንጆ ወንድ ሳይ አያስቸለኝም፤ ቁንጅናውን መንካት መዳሰስ አለብኝ፤ በወጣትነቴ መደሰት አለብኝ' ትያለሽ

«አንድ ቀን አንድ ነገር አልሸኝ። እስከመቼም አልረሳውም።»

«ምን አልኩህ?»

«ሰክረን ሳይሆን ሞቅ ብሎን ነበር። እና ስለስነ ጽሑፍ ስናወራ ቆይተን ወደ ግብረ ስጋ ወሬ ተሸጋገርንና፤ እንዲህ አልሽ — 'ሴት መሆንን የመሰለ ነገር የለም። አምላክ ከመሆን ይበልጣል። ያንን ሽንቅጥ ጎልማሳ ታየዋለህ? መልክ ቀና ነው። ጤነኛ ነው። ኩፋ ነው። የትኛው አምላክ ነው ይህን ጎልማሳ ለራሱ ለማድረግ የሚችል? እኔ ግን በአይኔ ልጠራው 'ችላለሁ። በደስታ ይታዘዝኛል። የግል የውስጥ ፍሬውን ለኔ ይሰጠኛል — ከፈለግኩ። ምክንያቱም ሴት ነኝ! ቆንጆ ሴት ነኝ፤ ቆንጆ ወጣት ሴት እስከሆንኩ ድረስ ከአማልክት በላይ ነኝ፤ የግማሹ አለም ጣኦት ነኝ።

«ወንዶቼን እያቸው። አለባበሳቸው፤ አረማመዳቸው፤

አስተያየታቸው ግሩም አይደለም? — ይሄ ሁሉ የተደረገው ለኔ የአለም ንግስት ነኝ። ሁሉ የኔ ነው። ሁሉ ስልህ፤ የአለም ባንክና 'ሱ' ምን ዋጋ 'ለው? ምን ሊያረግልኝ ይችላል? ሁሉ የኔ ነው አረማመድ፤ የጋለ አስተያየት የኔ ነው። የተገማመደ፤ የተወጣጠረ ጡንቻቸውና ከሻኔል ሽቶ ይበልጥ የሚሰርፀው መአዛዊ ጠረናቸው የኔ ነው። ወጣትነት የገተረው ወንድነታቸው ለኔ ነው። ይገባሁል 'ምልህ? የኔ ናቸው። እያንዳንዱ ጎረምሳ አንድ ራሱን የቻለ የተለየ አለም ነው። አዲስ ወንድ ልብሱን አውልቆ በጡንቻቸው ፀጉራም እጁ ባቀፈኝ ቁጥር፤ አንድ አዲስ አለም ውስጥ ነኝ። ታውቃለህ፤ እስካሁን ስንትና ስንት ወንድ አቅፎኛል። ታድያ ላይ ላዩን 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ አንዱም እንደሌላው አያቅፈኝም። እያንዳንዱ ከሌሎቹ ልዩ የሆነ ግለኛ ወንድ ነው። እኔም በበኩሌ አንዱንም 'ንኳ እንደሌላው አድርጌ አቅፌ አላውቅም። ከልዩ ልዩ ወንድ ጋር ልዩ ልዩ ሴት ነኝ። ካንዱ ጋር አይናፋር ነኝ፤ ከሌላው ጋር አይናውጣ ነኝ፤ ካንዱ ጋር የተቀጣሁ ጨዋ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ስድ ባለጌ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ሳቂታ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ትራጂክ ነኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ብዙ ሴቶች ነኝ። ብዙ ቆንጆ ሴቶች ነኝ። ታድያ ይሄ ሁሉ እኔ ራሴ ነኝ። እና ግሩም ድንቅ ነው። መኖር የማይደገም ትልቅ ተአምር ነው። ወጣት ሴት ሆኖ ልዩ ልዩ ወጣት ወንድን ማቀፍ ደሞ የተአምር ተአምር ነው።»

«'ለምን ዘለአለም ወጣት ሆነን አንኖርም ግን!?' አልሸና ድንገት ቦርሳሽን እያነሳሽ፤ 'እንሂድ' አልሸኝ። 'የት?' አልኩሽ። 'ሆቴላችን እንሂድ። አምሮኛል' አልሸኝ። ሄድንና እጅግ በጣም ተደሰትን።»

«ይህን ሁሉ ታስታውላለህ?»

«እረ ስንት ሌላ ነገር አስታውላለሁ። ሰላንቺ ምንም ነገር ልረሳ 'ምችል አይመስለኝም... ልጅ ሳለሁ አባቴ ከቤታችን ጻፎ አትክልት ይተክሉ ነበር። ለኔ ትንሹ 'ርስት' ሰጡኝና በቆሎ ዘራሁ ባት። በቀን አስር ጊዜ እየተመላለስኩ በቆሎዎቼ በቅለው 'ንደሆነ

አይ ነበር። ከሰባት ቀን በኋላ አንዲ ብቅ አለች። አቤት እንዴት ነው ደስ ያለች! አረንጓዴ ነበረች፤ ሀይወት ነበረች። እየሮጥኩ ሄጄ እናቴን ጉትቼ አመጣኋትና በቆሎዬን አሳየኋት። አባቴ ከእርሻ ሲመጡ ጉትቼ ወስጄ በቆሎዬን አሳየኋቸው። 'ርሱ' ላይ አብረው የተዘሩት ሌሎች በቆሎዎችም በቀሉ። ግን እኔ ያችን የመጀመሪያዋን ነበር 'ምወደው። በየቀኑ 'የሄድኩ አያታለሁ። እያደገች ስትሄድ በየቀኑ ትንሽ ልዩነት አገኝባታለሁ፤ ማለት ሁልጊዜ አዲስ ነበረች፤ ግን ሁልጊዜ ያቸው በቆሎዬ ነበረች። እስካሁን አልረሳኋትም። እስከሞትም አልረሳትም. . . «የኔ ሲልቪ፤ አንቺም ለኔ እንደዚያች በቆሎዬ ነሽ፤ የጎልማሳነቴ ልዩ ፍቅር ነሽ። በየቀኑ የበለጠ እያወቅኩሽ ሰሂድ፤ በየቀኑ የበለጠ እየወደድኩሽ እሂዳለሁ።»

እጇን የያዘ እጇን እያሻሻች

«እኔም እወድህለሁ። እንዳንተ ያለ ወንድ አጋጥሞኝ እያውቅም።»

«አሁን ሰአትሽ አልደረሰም?» አልኳት

ሰአቷን እያየች

«ደርሷል» አለች። «ይድረስ። Je m'en fouts! ዛሬ ካንተ ጋር ነው 'ማመሸው። ደሞ ከንግዲህ ሌሎቹን አልፈልጋቸውም። ይህን ሰሞን ካንተ መለየት አልፈልግም።»

«አዳዲስ አለሞችን ማየት ይቀርብሻላ»

«ያንተ አለም ከህያ አዳዲስ አለም ይበልጥ ያስደስተኛል'ኮ። አታውቅም?»

«አውቃለሁ 'ንጂ» አልኳት እየሳቅኩ

«አቤት ትእቢት! ትንሽ መግደርደርም የለ?» አለችኝ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ፤ በሰፊ ውብ እፏ እየሳቀችብኝ፤ እየወደደችኝ

ድንገት ሳቁን እየተወች «አንድ ነገር ልነግርህ እፈልግ ነበር» አለችኝ

«ንገሪኝ»

«እንዳትቆጣ። ወንድ ሆነህ አትሰማኝ፤ ደራሲ ሆነህ አዳምጠኝ

«እሺ»

“Parole d’honneur?”

“Parole d’honneur!”

«አንተን እወድሃለሁ። ከልቤ አፈቅርሃለሁ። ግን ፖሊስ ልረሳው አልችልም። የመጀመሪያዬ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን ሳልጠገበው ስለሄደብኝ ጭምር ይመስለኛል። ይገባህል?»

«ይገባኛል»

«እና አንድንድ ጊዜ ይናፍቀኛል። ይመስለኛል፤ በውስጤ የልጃገረድነቴ ጊዜያት ከሱ ጋር ተዋህዷል። እና ያ ጊዜያት ሲናፍቀኝ፤ ፖሊስ ይናፍቀኛል። ከልቤ ላወጣው ልረሳው እሞክራለሁ። ግን የምችል አይመስለኝም። የምልህ ይገባህል?»

«ይመስለኛል»

«ስለዚህ ፖሊስ የሚመስል ሰው ሁሉ ደስ ይለኛል፤ ይስበኛል።
... እና ስለባህራም ልነግርህ እፈልጋለሁ።»

ይናገራል ብላ ዝም አለች። መናገሩ እየከበዳት ሄዷል። ዝም ብዬ ሳያት ቀጠለች

«አንተ ነህ ባህራምን እንድወደው ያረግከኝ። ስለሱ ብዙ ብዙ አወራህልኝ። አራት ወር ሙሉ አወራህልኝ። ከወሬህ እንዳየሁት በጣም በጣም ታከብረዋለህ። ግን እንደማውቅህ አንተ ማንንም አታከብርም። ስለዚህ ይሄ ባህራም እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው? አልኩ። አንዲት ሴት እንዲህ ካለች ደሞ መመለሻ የላትም። ይህን ያባሰው ምንድነው? ከወሬህ እንደተገነዘብኩት ባህራም እንደ ፖሊስ ያለ ሰው ነው። እንደሌላው ሰው ከተራ ጭቃ ተጠፍጥፎ አልተሰራም። ጀግናዎቹ ከሚሰሩበት ከልዩ ጭቃ ተቀርፆ በልዩ ንፁህ እሳት ውስጥ ነው የተጠበሰው። ባህራምን እንደዚህ አድርገህ ነው ያሳየኸኝ

«አንተ ያንን ያህል እያከበርከው፤ ከፖሊስ ጋር ያንን ያህል እየተመሳሰለ፤ እንዴት ደስ ላይለኝ ይችላል? እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ። እንዴት ላልመኘው እችላለሁ?»

«ፍቅር ይዞኛል?»

«ራሷን በሀይል እየነቀነቀች፤ ከኋላዋ ጥቁር ሀር ዘገረ
እየተመዛመዘ፤ የደሴት ሳይሆን የመስቃየትና የመደናገር ፈገግታ ውሳኔ
እኛን እየሸመቀቀው»

«እኔ፣ ንጃ፤ እኔ፣ ንጃ፤ እኔ፣ ንጃ፤» አለችና ራሷን ጠረጴዛው ላይ
ደፋች

ራሻም ፀጥታ

እጅን ሰድጄ ራሷ ላይ አሳረፍቱት። ቀና ብላ አየችኝ። እምባዋ
ይወርዳል

«ሶስት ፍቅር እንድ ላይ ሊይዝ ይችላል?» አለችኝ

«ሴትየዋ ተራ ከሆነች አይችልም» አልኳት

ጠረጴዛው ላይ የነበረ እጅን ወስዳ ከጎንጫ ጋር እያተሸሸች፤
በእምባዋ እጅን እያረጠበች፤ በተጨማሪ ድምፅ

«ብዙ ጎዳሁህ፤ የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ

«ግድ የለሽም» አልኳት

«አለኝ ፣ ንጂ። ላንተ ብዙ ግድ አለኝ። ለዚህ ፣ ኮ ነው
፣ ምንግርህ።»

«አውቃለሁ»

«ለኔ እንዴት ጥፋ ነህ! አሁን ምን ይሻለኛል?»

«ቆንጆ ነሽ። ተወዳጅ ነሽ። ለምን አትወጂውም?»

በመሀረቢ እምባዋን እየጠረገች

«አንተስ? አትቀየምም?»

«ሌሎች ጋ ትሄጂ የለ? ስለዚህ ለኔ ያው ነው»

«ውይ! እንዴት ደግ ነህ!»

«ለምን?»

«ውሸትክን ነዋ» ተናፈጠች «እኔ ፣ ንድደበት ብለህ
ትሰቃያለህ።»

«የምን ስቃይ?»

መሀረቢን አጥፋ እየመለሰችልኝ

«እንግዲህ አትዋሽ። ይበቃህል። አውቅህለሁኑ። ከምትገምተው በላይ አውቅህለሁ። ፊትህ ላይና አይኖችህ ውስጥ ስንትና ስንት ነገር ይታዩኛል መስለህ።»

«ምን ይታይኛል?»

«ስለባህራም ስነግርህ በብዙ ነው ያዘንከው።»

«ላንቺ ነዋ ያዘንኩልሽ።»

«እሱም ታይቶኛል። ግን ለራሱም በሀይል በመሰቃየት ላይ ነው። እና በጣም አዝናለሁ። እንዲህ በመሆኔ በጣም አዝናለሁ።»

«በማዘን የትም አይደረስም።»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ። ግን ማዘን አይቀርም።»

ዝም ዝም ሆነ

«በኔ ብቻ ሳይሆን በባህራምም ጭምር ነው ያዘንከው። ልክ ነኝ?»

ዝም አልኳት

«እንግዲህ ልንገርህ። እውነቱን ብታውቅ ይሻላል። ልንገርህ?»

«አሺ።»

«ያን እለት ማታ ያ ሰውዬ ባህራምን ሲገድለው አልመጣም? እና እንተ ኒኮልን ይዘህ ማርሰይ አልሄድክም? — ከኒኮል ጋር ምንም አልሰራችሁም? እውነት ተናገር።»

«ምንም አልሰራንም። ይልቅ ቀጥዬ።»

«እና ሰውየውን ሲገድለው አላየሁም? እሱን ነገራህለሁ። እና ከዚያ ወደ ቤት ሄድን። ባህራም ልክ ምንም እንዳልሰራ በእርጋታ ሰፋ ላይ ተቀመጠ። እኔ መጠጥ ሰጠሁትና ሶፋው ላይ አልጋ ብጤ አነጠፍኩለት። አንጥፌ በጨርስ 'እንግዲህ እዚህ ውስጥ ይተኛል። ነብስ ገድሏል። ግን እዚህ ውስጥ ይተኛል። ከጀግና ጋር ነው' ነፃ ያለሁት። ከነብስ ገዳይ ጋር ነው ያለሁት' ብዬ አሰብኩ። ዘመር ብዬ አየሁት። እንተ 'ንደ ነገርከኝ ነው። ዝም ሲል የእራህን ሻህ ይመስላል። 'ግን ማን ያውቃል? ጀግና ስለሆነ እንደ ቀን የእራህን ሻህ ይገድለው ይሆናል' ብዬ አሰብኩ።»

«እና በሀይል ተመኝሁት። ፍትወት ያንን ያህል አንቆ ይዞኝ
እያውቅም። ራሴን ተይ እንደሱ አታርጊ! ተይ!» እያልኩ
ከተቀመጠበት ሄድኩና እግሩ አጠገብ ተምበርክኬ ወደላይ አየሁት።
እንደ ቄስ እጁን ራሴ ላይ አሳረፈና

«ምን ሆነሻል?» አለኝ

ቀ--ስ ብዬ ተነሳሁና አፉ ላይ ሳምኩት

አሁንም «ምን ሆነሻል?» አለኝ። ግን ገብቶታል

«ፈልጌህለሁ» አልኩት

«እኔ አልፈልግሽም» አለ

«አውቃለሁ ትፈልግኛለህ። ትፈልግኝ የለ?»

«አዎን። ካየሁሽ ጀምሮ እንደፈለግኩሽ ነው።»

«ይኸዋ። አለሁልህ!»

«አይሆንም!»

«ለምን አይሆንም?»

«ምክንያቱን መቼ አጣሽው» አንተን ማለቱ ነው

«እሱ 'ንደሆነ ግድ የለውም» አልኩት

«እኔ ግድ አለኝ!»

«ለምን?»

«ጓደኛዬ ነው። እፈልግሻለሁ። ግን እሺ አልልሽም። ስለዚህ
እርሺው!»

«አልረሳውም። ልረሳው አልችልም። ልረሳው አልፈልግም።
ሌሊት እመጣለሁ!» አልኩትና ሂጄ አልጋዬ ውስጥ ገባሁ። ልተወው
ቆረጥኩ። ምናልባት አንድ ሰአት ያህል ቆየሁ። ከዚያ በላይ ግን
ልቆይ አልቻልኩም። እንደዚህ አላስችል ያለኝ እሱ ስለሆነ ብቻ
ነበር፣ ወይስ ሰው ሲገድል ሰላየሁት ነበር? አላውቅም። የሆነ ሆኖ
እሱ 'ዚያ ተጋድሞ እኔ 'ዚህ ሆኜ ልታገስ አልቻልኩም

ራቁቴን ወጣሁ። ሽቶ ተቀባሁ። ከመኝታዬ ወጣሁ። የንግዳ

ቤቱን መብራት አበራሁ። እንቅልፍ አልወሰደውም ነበር። በቀጥታ ሄድኩና ከበላዩ ቆምኩ። ወደላይ አየኝ። ሲያየኝ ብዙ ጊዜ ቆየ። እጁን ሰደደ። ጭኔን ይዞ ወደታች ጎተተኝ

ካሸነፈኩት በኋላ ወደ አልጋዬ ሄድኩ።»

ዝም አለች። ያችን ሌሊት እንደምታስታውስ ያስታውቃል። እንዴት ያለች ሌሊት ነበረች ይሆን? ብጠይቃት እንደማትነግረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። ስለሌሎቹ ወንዶች በሰፊው ትንገረኝ 'ንጂ' ስለነሱ ጥቃቅኑን ስጋዊ ተግባር ሳይቀር ትዘርዘርልኝ 'ንጂ' ስለፖልና ስለ ባህራም አትነግረኝም። እኔም ስለነሱ መጠየቅ ልክ አልመስለኝም። ዝም አልኩ። ቀጠለች

«ስለሌሊቱ ልንገርህ 'ንዴ?」 አለችኝ

«ልትነግረኝ ትፈልጊያለሽ?»

«አልፈልግም። ከፈለግክ ግን እነግርህለሁ።»

ይህን ያለችኝ «ሳትፈልጊ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» እንደምላት አውቃ ነው 'ንጂ' ንገረኝ ብላትም እንደማትነግረኝ አውቃለሁ

«ሳትፈልጊ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» አልኳት

ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«እንግዲያው ከአልጋ ውጪ የሆነውን ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ባህራም ጧት ተነስቶ ገላውን ታጥቦ ቁርስ ከበላን በኋላ

«አንድ ነገር ላስረዳሽ እፈልጋለሁ። ፍቀጂልኝ» አለኝ

«ምንድነው?» አልኩት

«በጣም ቆንጆ ሴትየ ነሽ። ማንንም ወንድ ማዘዝ ትችያለሽ። ባንቺ መገዛት በጣም እፈልግ ነበር። ግን ትላንት ሌሊት የመጨረሻችን ሌሊት መሆኑን እወቁ» አለኝ

«ለምን?» ብለው

«እያወቅሽ አትጠይቁኝ። የሱን ስም እዚህ ባላነሳ ፈቃዴ ነው። ትላንትም ነገሬሽ ነበር። ትላንት ልታሸንፈኝ ቻልሽ። ከንግዲህ

ወዲያ ግን በቅርብ እንዳትጠገኝ፡፡ አደራሽን፡፡ ስለሌሊቱ በጣም አመሰግንኛለሁ፡፡ ግን በጣም በጣም ይቆጠራል፤» አለች

«እኔ ነኝ ሊቆጠራኝ ማግባው፡፡ ግን ፈፅሞ አልቆጠረም» አልኩት

«አውቃለሁ፡፡ የተለያዩን አይነት ሰዎች ነን፡፡ እየሸ፣ እኔ በሰው ልጆች ብዙ እምነት አለኝ፡፡ ለምሳሌ፣ እሱ ኒኮልን ቢፈልጋትም ለኔ ብሎ እንደሚተዋት እርግጠኛ ነኝ፡፡ ስለዚህ፣ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ታውቂታለህ?»

«አላውቅም ሽረ፡፡ ምን ማድረግ አለብህ?»

«የበደልኩትን ጓደኛዬን ሄጄ ይቅርታ መለመን አለብኝ»

«ምን?»

«ሄጄ ይቅርታ ለምንዋለሁ፡፡ ትላንት ማታ የሰራሁትን እነግረዋለሁ»

«ይቅርታ ባያረግልህስ?»

«ያረግልኛል»

«ባያረግልህስ?»

«እሱ 'ንግዲህ የራሱ ፋንታ ነው»

«ጓደኝነታችሁ አበቃ ማለት አይደለም?»

«ጓደኝነታችን በውሸት ተደግፎ ከሚቀጥል ቢያበቃ ይሻላል፡፡»

«ይህን ስትነግረው እሱ ይጎዳ የለም?»

«ጠንካራ ነው፡፡ ምንም ነገር ሊጎዳው አይችልም፡፡ ወንድ ነው» አለች፡፡ አየህ፣ እኔ ብቻ አይደለሁም የብረት ሰው ሆነህ 'ምትታየኝ'»

«ቀጥይ» አልኳት

«'እና የኔንስ ነገር 'ንዴት ታረጋለህ? ብትነግረው ይተወኛል፡፡ እኔ ደግሞ እወደዋለሁ፡፡ ታድያ፣ ተደስተህብኝ ስታበቃ፣ ለጓደኝነትህ ንፁህና ስትል የኔን ፍቅር ታፈርስብኛለህ?» አልኩት፡፡»

«'ያምነኛል' አለኝ 'አንቺ አማርኽኝና በጉልበት ተኛሁሽ ብል፣ ማንም ወንድ ያምነኛል'»

ሊሄድ ሲል « እንድንገር ልለምንህ 'ባዘን' አልኩት»
«ምን?»

«እኔ ራሴ እንድንገረው ፍቀድልኝ»

«እኔ ብንገረው ይሻልሻል» አለች

«ገድ የለህም» አልኩት

«አሺ» አለች

«ገን እውነቷን ነው 'ምንገረው' አልኩት

«ለምን?» አለች

«ጓደኝነት ብቻ ነው በእውነት ውስጥ መኖር ያለበት? ፍቅርስ
እውነት አይወድለትም?» አልኩት

ላቅ አለ:: «ይቅርታ 'ርጊልኝ:: እንዲህ አይነት ፍቅር
አልመሰለኝም ነበር:: እንግዲያው አንቺ ብትገረው ይሻል» አለች

«እና እንዲህ ሲለኝ የባሰውን ወደድኩት:: ምን ይሻለኛል?»
አለችና፤ እንደገና ራሷን ጠረጴዛው ላይ ደፋች

ዝም አልኳት:: እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን:: እንደተደፋች
ቦቹ መጥቶ ከጓላዋ ቆመና ይገላምጠኝ ጀመር:: ባለ ሀገራም እጅ
ገረምላ ነው:: ምናልባት ሊደበድበኝ የሞከረ 'ንደሆነ ለመከላከል
ያህል ቢራ የሞላ ብርቱቆዬን ጨበጥኩ:: በልቤ «አብሮዋም
ፈረንሳይ!» አልኩ

ሲልሺ ቀና አለች:: እሁንም እምባዋ ይወርዳል:: መሀረቤን
ሰጠች:: እምባዋን ስትጠርግ ቦቹ እሷ ልታየው ወደምትችልበት
ቦታ (ወደኔ አጠገብ) ራመድ አለና፤ እኔን በሚቀጣጣ ገን እሷን
በሚያባብል ድምፅ

“Mademoiselle a besoin de quelque chose?” አለ («ገድጊዬል
የገንብፈላችው ነገር አለ?»)

ወደሱ ተመለከተች:: የተጨበጠ ሀገራም እጅ ታያት:: ዝቅት::

“Merci, monsieur, je suis avec un ami” («እግዚር ይስጥልኝ
«ባይ፤ ከጓደኛዬ ጋር ነኝ») አለችና፤ በብፋህ ፈጥታ እጇን በፋ
እጇን እየያዘች “un très cher ami” አለች:: («በጣም ወድ የሆነ

ንደኛ»)

ቦዩ በለዘበ ድምፅ “Pardon, monsieur” አለኝና ሂደ። እንዳንዶቹ ፈረንሳዮች ግሩም የሆነ ጠባይና አስተዳደሩን አላቸው

ሲልሺ ፈገግታዋ እየጠፋ

«ምን ይሻለኝ ይመስልህል?» አለችኝ

«በሱ በኩል ተስፋ የለሽም። ተይው» አልኳት

«ከዚህ ውስደኝና ውድድ አርገኝ ስቲ። ትችላለህ?»

«ለምን አልችልም?»

«ይህን ሁሉ ከነገርኩህ በኋላ?»

«አሁንም እወድሻለሁ።»

«አውቃለሁ። እኔም እወድሃለሁ።»

ከፍለን ስንወጣ የቦዩ ፈገግታ ሸኘን — ፍቅራችንን ወደልናል

አስራ አንድ

የሞት ጥሪ

እማንዳ

ወደ ኢክስ ልንመለስ ሶስት ቀን ሲቀረን ሲልሺ ሲቀጥን ለመስናቦት ሄደች። ጊዜው ንፁህ ብርሃንና ሰላላ ሙቀት በዝንቱኛው ነፋስ የሚንሳፈፉበት ውብ የፀደይ ቀን ነበር። የፓሪስ ሲቶች ወደ ሰፊው ስመ ጥሩ ጎዳና ወደ ሻንዚሊ እንደሚገርፉ ታወቀኝ። በሚትሮ ወደዚያው ሄድኩ

ሰቶቹ የፀደይ ሞድ ልብሶቻቸውን መስቀቻቸው ላይ ዘርገተዋል፤ ካፌዎቹ ጠረጴዛ ወምበሮቻቸውን ወደ መንገዱ አውጥተው ከአብዛኛዎቹ ጠረጴዛዎች በላይ በልዩ ልዩ ቀለግት ጊዜው ሰፋፊ ጃንጥላዎችን ዘርገተዋል። ሰዉ ይንጋጋል፤ ትራፊኩ ይፈላል። እንዱ ካፌ ውጪ፤ ሰዉ የሚተላለፍበት ቦታ እንዲት ትንሽ ጠረጴዛ አጠገብ ተቀመጥኩ

በፀደይ ቀን ሻንዚሊ ጎዳናው ዳር ቁጭ ብሎ ቢራ እየጠጠ አላፈ እግዳሚዋን ፈረንሳዊት እና የሰንትና ሰንት ሌላ እገር ሲት መቃኘት። ከዚህ የበለጠ ምን ደስታ ይገኛል? ሲቶቹ የፀደይን ብርሃንና ነፋስ ለመቀበል የፈነዱ አበባዎች ይመስላሉ። የወፍ ቋንቋ መሳይ ፈረንሳይኛቸውን በልዝብ ድምጻቸው እንደዘፈን እየተቀባበሉ፤ የተነጠፈውን ድንጋይ በረኻም ተረከዛቸው ኳ! ኳ! እያረጉ፤ ውብ ሳሊያቸውን እያወዛወዙ ወደላይና ወደታች ይተላለፋሉ። አይኔ አብሯቸው ይመላለሳል

ቀስ እያለ አይኔ ሰከረ። ውበት በዛበት። የእንዲን ኩሩ እረማመድ ሳደንት ትንሽ እንደ ተራመደችልኝ፤ ሀዘቱ መሀል ገብታ ትጠፋለች። የሌላዋ ግሩም ቅርፅ አይኔን ይሰባል፤ ከዳሊዋና ከባት

«ተአምር ነው። በአይኔ ባላይሽ ኖሮ አላምንም ነበር።
“Thank you”

«እውነቱን ነው። አሁን ኮ ማን እንደሆንሽ ሳላውቅ ከኋላሽ በኩል ሳይሽ የማናት ቆንጆ ፈረንሳይ? እያልኩ ስኩተልሽ ነበር።

«እንዲት ሴት ምን መስማት ንደምትወድ ብጥር አርገህ ታውቃለህ መቸስ።»

«እውነቱን ነው አረ!»

«ደስ ካልኩህ አብረኸኝ ምሳ ብላ ስቲ»

«ጥሩ»

ወደ ቆንጆ ጥቁር መኪናዋ ገባን። አማንጻ ድሮ ቁምፀርስ ነበረች፤ አሁን ግን ቢራቢሮ ሆናለች። ትርፍ አገጫ፣ ጠፍቷል፤ እንገቷ ዙርያ ተጠፍጥፎ የነበረው ሮማ ረግፏል። ፊቷ ሙሉ ነው፤ ግን ደስ ይላል። ከንፈሮቿ ሮዝ ብጤ ቀለም ተቀብተው፤ ሰማያዊ አይኖቿ በጥንቃቄ ተኩለው፤ ቀይ ጉትቻዋ ከነጭ ፀጉሯ አጠገብ ሲታይ በረዶ አጠገብ የተንጠለጠለ እንጆሪ ይመስላል። ከአስቀያሚዎቹ ሴቶች ማህበር ወጥታ፤ ቆንጆዎቹ ማህበር ገብታለች። ድምፅዋ ሳይቀር ተለውሟል። ድሮ አልቃሻ ብጤ ነበር፤ አሁን ግን ልስልስ ያለ ቆንጆ ድምፅ ነው።

«ንገሪኝ ስቲ። ምን እንደዚህ ለወጠሽ?» አልኳት

«አንድ ሰካራም» አለችኝ

«ምን?»

«ሉን ተሰናብቼ ወደ አገሬ ሰሄድ፤ ኢሮፕላኑ ውስጥ አንድ ሰውዬ አጠገብ ተቀመጥኩ። ሰውየው ሰክሮ ነበር። ሉ ትዝ እያለኝ ለብቻዬ ሳለቅስ

«ምን ያስለቅሰሻል? የወደድሽው ሰውዬ እምቢ አለሽ? ደግ አረዝ በዚህ እድሜሽ ምን እንዲህ አወፈረሽ?» አለኝና ያኔውኑ ረሳኝ፤ እንቅልፍ ወሰደው

«እኔ ግን ቃላቱን እስከ መቼም አልረሳቸውም። ለመጀመርያ ጊዜ አንድ እውነት ተገለፀኝ። ይኸውም፤ ጅል ሆኜ ነው ንጂ፤ ውፍረቴን እንደ ጭነት ተሸክሜ መዞር የለብኝም። ጭነቱን እውርጂ

ልብሰው አንቀሳቀሱ። ልብሰው ቆረጥኩ። ሳን ፍራንሲስኮ ሄጄ።
መቶቹው ከብደት መቀነስ ከሆነ ሰዎች ጋር እራት ወር ሙሉ
በራሱ። ውጤቱን አንተም አመለከትክልኝ። አለች። ሳይ ውስጥ
ወጣትነትና የሀይወት ድል አድራጊነት ይጨምራል!

ባለ አራት ኮቲብ (ማለት ከሁሉ ይበልጥ ምችት ያለበት) ሆኑኋል
ወሰደችን። ከዚህ ሆነን በቴሌፎን ሁለት ምሳ እዘዘች። እሁንም
አሰደነቀቀችን። እክስ ሳውቃት ፈረንሳይኛውን በአስቀድሞ የእግረሰን
ቅላጺ ነበር የምታዚመው። እሁን ግን የፓሪስ ፈረንሳይኛ ሊሆን
ምንም አልቀረው። እያየችን በትስታ

«እንደዚህ የሚያስደስት ለውጥ አይቼ አላውቅም»

“Thank you, you’re really sweet” አለችን

ከምሳ በኋላ «ፓሪስ ምን ትሰራለህ?» አለችን። ነገርኳት።

«አንቺህ?» አልኳት።

«ሳህወ የርክ የዛሬ ሳምንት መጣው። ይሄ ጃጉዋር ከኢንግላንድ
እስኪመጣልን ነበር ‘ምጡብቀው። ነገ ወይም ተነገ ወድያ ወደ
እክስ መሃደ። ነው። . . . ሉን ማግኘት አለብኝ። ደህና ነው? እሁንስ
የሚፈልገኝ ይመስልሃል? ለጊዜው ሴት አልያዘ ‘ንደሆነ ጥርጥር
የለውም። ይዞ ‘ንደሆነ ነጥቁ መውሰድ ይኖርብኛል።»

«ምን?»

«ነጥቁ ‘ወሰደዋለሁ። ምንው ገረመህ? የድርዋ አግንዳ
መስዴሀለሁ ‘ንዴ? ተለውጫለሁ ‘ኮ። ተዘጋጅቼ ነው የመጣሁት።
ቢያንስ እርባ የሳይኮሎጂ መሰህፍ አንብቢያለሁ። ደዋ ሉን
አውቀዋለሁ። ግብረ ስጋ በጣም ይወዳል። ለሉም ተዘጋጅቻለሁ።»

«እንዴት?»

«ለሌላ ሰው ቢሆን ይህን አልነገረውም። አንተ ግን
ትወደሃለህ። ወፍራም ሳለሁም ትወደኝ ነበር። ለኔ ገድ ነበረህ።
የተሻልኩ ሰው ሆኜ ሰላዮቼን ደዋ በጣም ደስ ብሉህል። ይሄ ለኔ
ትልቅ ሰውነት ነው። በጣም ተወዳጅ ነህ። እና ለምን እንደሆነ
ሳላውቅ በጣም አምክሃለሁ። ለምንድነው ‘ማምክህ?»

«ምክንያት የለውም። ምክንያት አያስፈልገውም።»

«እውነትክን ነው። ብለው ነው። እውነቱን ነው። ብለው ነው።
 እገራ ሆኖ ብዙ ሳስብህ ነበር። ኢክስ ሆነንም እወድህ ነበር። ግን ያኔ
 እሁን ግን ሳልፈራ ስሜቱን ልናገር እችላለሁ። ተለውጫለሁ። ጤነኛ
 በማለት ታምራለሁ። ቆንጆ ስለሆንክና ስለምወድህ ልስምህ
 ሶፋ ተነስታ በዝግታ አፈላይ ስማን ተመልሳ ቁጭ አለች።
 እያየችኝ ሳቀች

ግራ ስለገባኝ «እሁን እታረሳለሁ። ለግብረ ስጋ ተዘጋጅቻለሁ
 ስትዪ ምን ማለትሽ ነው?» አልኳት

«ቀላል ነው። ሳሳስበው ከአንድ የሰላሳ ሰባት አመት ህንድ ጋር
 ገጠምኩ። ፒ-ኢ-ች-ዲ ያለው ሊቅ ነው። ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ኅብኚ
 መምህር ነው። እሱ ስለ ግብረ ስጋ ያስተማረኝን ብንገርህ ልታምነኝ
 አትችልም። ልንገርህም አልችልም። ቃላቱን አላውቀውም። ግን
 ስራውን በሀይል አችልበታለሁ። ፕሮፌሰሩ ገና ገና ቀሽም ነሽ
 ይለኛል። እውነቱን ነው። ከህንዶቹ ጋር ስተያይ ቀሽም ነኝ። ግን
 ሉን ሂጂ እንደ ሊሊት ከኔ ጋር ሳላድረው እብድ እንደሚሆንልኝ
 እርግጠኛ ነኝ።»

«ከዚያስ?»

«ከዚያ 'ንጃ። ሉ ከፈለገ አሜሪካ 'ንሂዳለን። ካልፈለገም ኢክስ
 እንቀራለን። ወይ ፓሪስ እንመጣለን። ካንድ ሶስት አመት በኋላ፤
 ሀሳቤን ያልለወጥኩ 'ንደሆነ፤ እንጋባለን።»

«እምቢ እላገባሽም፤ ያለሽ 'ንደሆነስ?»

«እሉንም አስቤበታለሁ። ተዘጋጅቻለሁ።»

አየሁዋት። ትችላለች። የፈለገችውን ለማግኘት ትችላለች

በሶስተኛው ቀን አማንዳ፤ ሲልቪ፤ እኔ በአማንዳ ጃንዋር ወደ
 ግርባይ አመራን። ኢክስ ሰንደርስ አርብ ማታ ነበር። ሉልሰንድ
 ከጆምቪድ ጋር ሞንቴ ካርሎ ሂዷል። እንግዲህ አማንዳ እስከ ሰኞ
 ግት መታገስ ይኖርባታል።

እኔ ታሪክ ሄጄ ቅናት ውስጥ ሰንፈላሰስ ኢክስ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? ከባህሪም፣ ከተካፍ ከኒኮል የሰማሁትን ሳጥጥመው እንደ ማከተለው ሆነ።

እንደ ማክሰኞ ከሰኣት በኋላ (ኒኮል ከፋሽስቶቹ ተደብቶ ሰንብቶ ከተመለሰች በኋላ) ባህሪም የሚሰራበት ትምህርት ቤት ዲሬክተር ቢሮው አሰገባውና፣ «ከሰራም ላሰናብትም ነው» አለው። ባህሪም «ምንው?» ቢለው «በሰራም በጣም ተደሰቼ ነበር፣ ግን የጋርደን ከተማ የፖሊስ ሹም እንዳሰናብትም አዘዝኝ» አለው።

«እዚህ ውስጥ የፖሊስ ሹም ምን አገባው?» አለ ባህሪም

«አዩ፣ እርሰም የውጭ እገር ዜጋ እንደመሆንዎ መጠን፣ እዚህ እገር ስራ ለመያዝ ልዩ ፈቃድ ያስፈልገዎታል። እስከሁን ያል ፈቃድ ወረቀት ስለሰሩ እርሰምም እኔም ልንቀጣ እንችል ነበር። ግን የፖሊስ ሹም ንደኛዬ ነው።»

«የሰራ ፈቃድ እንደሌለኝ እንዴት አወቀ?» አለ ባህሪም

«ሰው ነገረው። ይመስለኛል፣ ኢክስ ውስጥ ጠላቶች አሉዎት።»

ባህሪም ገባው። ፋሺስቶቹ መሆን አለባቸው

«እሼ ደመወዜን ይሰጡኝ» አለ። የሁለት ወር ከሶስት ሳምንት ደመወዝ አለው። ዲሬክተሩ ገንዘቡን ከቢሮው ጠረጴዛ ኪስ እውጥቶ አቀበለው። ባህሪም ገንዘቡን ቆጠረ። የተዋዋሉት ገንዘብ ሲሶ ነው።

«ሌላውስ?» አለ ባህሪም

ዲሬክተሩ ከጠረጴዛው ኋላ እንደተቀመጠ ቅዝቅዝ ባለ ከቶ ድምፅ

«የምን ሌላ?» አለው

«ይሄ ሙሉ ደመወዜ አይደለም። እንደ ሶስተኛው ነው።»

«ማን ነው ያለው? ደመወዝህን ሰጥቼህለሁ። ከፈለግክ ውሰደው፣ ካልፈለግክ ተወው። ድሮ አልጀርያ ሳለሁ አረቦቹን ከዚህ ጣሰ ደመወዝ ነበር የምናስራችሁ»

ባህሪም ረጋ ባለ ድምፅ «አረቦቹን ቅኝ ግዛት ሰላደራንቸዋል በካልቶ ብለው ካገራቸው አሰወጧቸዋል። የሆነ ሆኖ፣ እኔ አረብ አይደለሁም። የኢራን ሰው ነኝ። የኢራን ሰው ሰውን አይነክም። ግን

ማንም ሰው የአራንን ሰው አይበድልም። ስለዚህ— አለና፤ ድንገት በጠረጴዛው ተንጠራርቶ ሰውዬውን አነተው። ሰውየው ፊሉን ለማሰጣል አልጥከረም። ባህራም ሲያፈጥበት፤ በደንገጠ ድምፅ

«አይነቁኝ። እስም በሽታ አላብኝ» አለው

ባህራም ለቀቀው። ሰውዬው ከጠረጴዛው ኪሰ ሌላ ገንዘብ አውጥቶ ባህራም ፊት ቆጠረው። ባህራም ገንዘቡን እንስቶ ኪሶ ክተተ። ሰውየውን አያው። ወምበሩ ላይ ተቀምጦ ወደ ላይ ይመለከተዋል። ባህራም እፋ ውስጥ ብዙ ምራት ሰበሰበ። ሰውዬው ፊት ላይ ተፋው። ሰውዬው መሀረብ ሲያወጣ እጁን ወደ ኪሶ ሲክት ባህራም ትቶት ወጣ

ከዚያ እየጨሰ ወደ ኢክሰ የሚወስደውን እቶቡስ ተሳፈረ

ያን ቀን ተካን ባያገኘው ጥሩ ነበር

ተካ በበኩሉ ከአንድ ወር በላይ ሲበሳጭ ሰንብቷል። ጀርመንዋ ልጅ እየባሰባት ሄደ። በፊት 'ንኳ ከዚያ ካገሯ ልጅ ጋር 'ምትወጣው አልፎ አልፎ ነበር። እሁን ገን ቢያንስ በሳምንት አራት ማታ ከሱ ጋር ነች። ተካ 'ንገዲህ ቢበዛ በሳምንት ሁለት ማታ ቢያገኛት ነው። ለዚያውም ሁለቱም ማታ የንትርክ ማታ ነው። ሁልጊዜ ስለጀርመኑ ይጨቃጨቃሉ

«ከሱ ጋር ምን ትሰራለሽ?»

«በራሴ ህይወት ምን አገባህ?»

«አብራችሁ ትተኛላችሁ?»

«ምን አገባህ?»

በጥፊ እየመታት «ንገሪኝ! ይተኛኛል?» ይላታል

በንዴት «እምን ይተኛኛል! በል ምን ትሆን!» ትለዋለች

እንደገና አንድ ሁለት ጥፊ ያቀምሳትና፤ በግድ ታግሎ ይተኛታል

አንድ ማታ ግን፤ ዝግ ባለ ድምፅ

«ልሰናበትህ ነው የመጣሁት» አለችው

ልቡ እየፈራ «ምነው? የት ልትሄጂ ነው?» አላት

ፍትሕ አልሂደም። አባቲ ዛሬ ንኧ ሳምላ ንደር።
የመጨረሻችን ሌሊት ነው። ሂርማን ሊያገባን ቆርጧል። እሱም እሴ
ብየጥሰዋል።»

በሰላም አደፋ። ከዚያ በኋላ አገግራው አታውቅ።

ፎርመንዋ ያሰለመደችው ሲቀርበት ጊዜ ያንዝግበው ጀመረ። በቶሎ ሴት ማግኘት እንዳለበት ገባው። በመለከት፤ ኒኮል አለች። መልካ እጅግም ነው። ወንድ በብዙ ልትሰብ አትችልም። ለዚህ አይደል ባህራምን በገንዘቧ 'ምታኖረው? ግን ነሐን ባህራም አብዛኛውን ጊዜ ከኢክስ ውጪ ነው። ስለዚህ ሌላ ወንድ መፈለግ አይቀርም። እንድያውም ይህን ጊዜ እሱ (ተካ) ሴት ያስፈለገውን ያህል አሏም ወንድ መፈለግ አይቀርም። ሌላ ሴት እስኪያገኝ ግፉ ትሆንዋለች። አሏም በበኩሏ ባህራም እስኪመጣላት ግፉ ይሆናታል። የጋራ ጥቅም!

ማከሰኛ ከፖለ ቦጂላ ቤቷ ሂሂ

ቡና አፈላቅለትና ወጪስ ምን ሰማዘና ልትገባኝና መጠየቅ፡፡
አለችው፡፡

«አንድ ነገር አስቤ ነው» አላት

«9³?»

«እኔንና አንቺን የሚጠቅም ሀሳብ ነው»

3767

«ደስ ትዩኛለሽ። ስለዚህ ባህራዎ በሌለበት ጊዜ እዚህ ብመጣ
ጥሩ ይመስለኛል»

«*См. п. 100*»

«እናውራለን፤ እንዲወታለን» እያለ እጁን እጁ ላይ አስተመጠ

እጁን እያሸሸች «ሰኔ ማህን ጨዋታ ያለህ አይመስለኝም»
ለሰችው።

 $\propto \lambda \Delta^2 \tau$

«**РАУ**»

«ከባህሪ-ዎ በዎኝ አንሳለሁ?»

«በሁሉም ነገር»

«ሞኝ ነሽ። ይልቅ አንድ አቃጣሪ አረብ እየከፈለሽው ከሚተኛሽ፤ እኔ ያለ ገንዘብ ብተኛሽ አይሻልሽም? አላት ፈቷ በቁጣ አላት መሰለ፤ ገን ድምፅዋ አልተለወጠም»

«ወንድ ከሆንክ ሂድና ባህራምን አቃጣሪ አረብ ነህ በለው። እኔ ወንድ ሰላላሆንኩ የሚገባህን ትጣት ልሰጥህ አልቻልኩም። ገን ቆሻሻ ነህ። አንጎልህም ቆሻሻ ነው፤ ሰውነትህም ቆሻሻ ነው። እግርህ ይገማል፤ እፍህ ከሬሳ እኩል ይቆንሳል። አሁን ቤቱ ሳይገማ ተነስና ሂድልኝ» አለችው

ተነሳ። ቁጭ እንዳለች ሳታሰበው በጥፈ መታት። ከወምበሯ ተከነበለች። ከወለሉ ላይ በወጉሯ ጎትቶ አነሳትና እንገቷን ሳግት። ስትፍጨረጨር እጇን ጠምዞ ወደ አልጋዋ ወሰዳት። አልጋው ላይ ጣላትና አንድ ጡቷን ጭብጥ አርጎ ያዘ። መፍጨርጨሯን ተወች። በአፏ ብቻ

«ተወኝ፤ ብትተወኝ ይሻልህል!» አያለች ትርክራለች

እጇን ሰደደና ሙታንቲዋን ሊያወልቅ ሲል አንደገና መፍጨርጨር ጀመረች። ጡቷን የባሰውን በሀይል ጨበጠው። ፀጥ አለች። ሙታንቲዋን አወለቀው። እምባዋ ይወርድ ጀመር። ቁጣዋ ወደ ልመና ተለወጠ

«እባክህ ተወኝ። ምን አረግኩህ?»

ልመናዋን ከምንም አልቆጠረውም። ጡቷን ጨብጦ 'ንደያዘ የሱራውን ቀበቶ ፈታ

አሁንም እምባዋ እየወረደ «እባክህን ተወኝ። እርጉዝ ነኝ። የሁለት ወር ነብሰ ጡር ነኝ» አለችው

የሱራውን ቁልፍ ይፈታ የነበረው እጇ ባለበት ደረቀ። ጡቷን ይዞ የነበረው እጇ ለቀቃት። ሱራውን መለሶ ቆለፈ። ትቷት ወጣ

አልጋዋ ላይ ተደፋታ ስታለቅስ ባህራም ደረሰ። ከጋርደን እየበሸቀ መምጣቱ ነበር። በጥፈ ተመትቶ የቀላውን ፈቷን አየ። እያለቀበች የሆነውን ሁሉ ነገረችው

ተናዶ ተካን ፍለጋ ወጣ። ኒኮል ተከተለችው። ምናልባት

እደገኛ ነገር እንዳይሰራ ፈርታለች። እሱ በረዥሙ ሲራመድ ንሷ አልደርሰበት ብላ ከኋላው ከሩት ሱኬሱክ ስትል፤ እከሰን አቋርጠው ሲቱ አጠገብ ሲደርሱ - ባህራም ተካን እየው። ጠራው። ተካ ቆመ። እንድ ትልት ዛፍ ስር ነበር። ባህራም ደረሰና ቃል ሳይናገር በጥረ መታው። ተካ በጢ ሰንዘረበት። ባህራም ጎምሰሰ ብሎ አመለጠና፤ በፍጥነት የተካን እጅ ይዞ ጠምዞ በሀይል መረመረው። ከጣፉ ጋር አጋጨው። ከዚያ በኋላ ተካ ሊካላከል አልቻለም፤ እንሳሉ የርበታል፤ ባህራም እጅ ውስጥ እንደ ህግን ሆነ። ባህራም ጥንቅሳቱን ይዞ ፈቱን ከጣፉ ጋር ደጋግሞ ደጋግሞ አጋጨው። የተካ ፈት በይም ተበከለ። ኒኮል ደርሳ ባታስተለው ኖሮ ምናልባት ይገድለው ነበር

ተካ አልሞተም። ብቻ ሳየው ግራ እጁ በፋሻ ተጠምጥሞ፤ ደረቱ ላይ ታጥፎ፤ ከአንጉቱ በፋሻ ተንጠልጥሷል። ፈገግ ሲል እንዴ የሳይኛ የፈት ጥርሱ መልቋል

ከሁለት ሳምንት በኋላ መርቅ ጥርሱ አስተከለ

ባህራምን «እውነት ኒኮል አርግዛለች?» አልኩት

«አዎን» አለኝ «እንግዲህ ታሰርኩ ግለት ነው።»

ዝም አልኩ። ምን ልበል?

«ያ ሁሉ የሬፑሎሽን ወሬ ከንቱ ቀረ። ኒኮል ካረዝች ሁለት ወር አለፈ። ታሰርኩ።»

«ለምን አሳስወረዳችሁትም?»

«እንዴት አርገን ልጃችንን እንገድላለን?» አለኝ

ለዚህ መልስ አልነበረኝም። ዝም አልኩ። ግን ያውቃል? ምናልባት የተረዘመ ልጅ የባህራም

አማንዳ ወሬውን ስትሰማ አብሬያት ነበርኩ። ሆኖል ከፍሏ ውስጥ ቁጭ ብለን ሰናወራ ሰንሰቅ በፍ ተንኳኳ

“Come in... I mean, Entrez!” አለች እየሳቀች

ተካ እጇን እንደጠመጠመ ገባ። እየነው

«ሰምተዐል?» አለች በአማርኛ። ሸራፋው ከፍት ከድን ያላል
«ምን?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ ሆቴል ውስጥ ጀምረድና ያገራችን ልጅ ሞተው
ተገኘ።»

“What is it? What is it?” አለች አማንዳ

«እርግጠኛ ነህ?» አልኩት

“What is it?”

«እርግጠኛ ነኝ። ፖሊሶቹ ንደማሉት፤ ጀምረድ መጀመርያ
የኛን ልጅ በሽጉጥ ግምባሩን ብሎ ገደለውና —»

“What is it?”

«— ቀጥሎ የራሱን አንጎል ብትንትን አደረገ። አሁን
ፊላዎቻቸው ወደየአገራቸው ሊሳኩ ነው።»

አማንዳ ተነሳችና (እኔ ለካ ሳይታወቀኝ ተነሰቻለሁ) ትክክሉን
እየነቀነቀች፡ በእንግሊዝኛ

«እባክህን ንገረኝ። ምንድነው?» አለችኝ

«አዝናለሁ» አልኳት

«ሉ ነው?» አለች። በሀይል ፈርታለች «ንገረኝ፤ ሉ ነው?»
በጭንቅላቴ አምን አልኳት

«ምን ሆነ? ምን ሆነ? ንገረኝ!» አለችኝ

«ልታገኘው ባትሞክሪ ይሻላል። ወደ ፓሪስ ተመለሷ።»

«ለምን? ለምን? ምን ሆኗል?»

«ልታገኘው አትችይም»

በሀይል እየነቀነቀችኝ፤ በጠንካራ ድምፅ

«ንገረኝ!» አለችኝ

«ከንግዲህ ማንም ሊያገኘው አይችልም» አልኳት

በሽክሽኩክታ መላይ ድምፅ፤ «ሞቷል?» አለችኝ

ዝም አልኳት። ወደ ተካ ሦረቸና፤ በተዘረጋ እጄ በፍን

እያመለከተች

«Get out!» ብላ ሮክችበት

ባማርኛ «ቂንጥራም!» ብሏት ወጣ። በሩን ዘጋ።

ረጋ ባለ ሁኔታ ቦርሳዋን ከሶፋው ላይ አነሳች፤ ወደ በሩ መራመድ ጀመረች። ዘልዬ ቀደምኳትና በሩጋ ቆምኩ።

«አሳልፈኝ» አለችኝ። አታለቅስም። ያዘነችም አትመስልም። አይኖቿ ፍዝዝ ብለው፤ በሀልም ውስጥ ያለች ትመስላለች

«የት ትሄጂ?» አልኳት

«ሄጂ ሉን አየዋለሁ»

ሁለት እጄን ትከሻዋ ላይ ጫንኩና

«እንድታደው አይፈልግም። እንደድሮው ሲስቅ ሲጫወት እንድታስታውሽው ነው 'ሚፈልገው'» አልኳት

«ሲስቅ ሲጫወት! ሲስቅ ሲጫወት!» አለችና ስቅስቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። ትከሻዋ ላይ ባሉት እጆቿ ወደኔ ሳብ አደረግኳት። ራሷን ደረቴ ላይ አንተራሰችና ለቅሶዋን ቀጠለች

አልቅሳ ስትጨርስ ሀኪም ጠራሁላት። የሚያስተኛ መርፌ ወጋትና ሄደ

«አጠገብሽ ብሆን እወድ ነበር» አልኳት

ክፍሉ ውስጥ አንድ ትንሽ አልጋ አስነጠፈችልኝ። ተኛች። ሲመሽ ወጣ ብዬ እራት በልቼ ተመለስኩ። ተኝታለች። ልብወለድ መፅሀፍ ሳነብ አምሽቼ ተኛሁ።

ጧት ተነሳች። ገላዋን ታጠበች። ረዥም ስስ ሀምራዊ የሌሊት ልብሷ ላይ ከፎጣ የተሰራ ወይን ጠጅ የቤት ካፖርት ደርባለች። ብርሀን መሳይ ፀጉሯ በሚያስደስት አኳኋን ተዋነጫጭሯል። አብረን ቁርስ በላን። ሉልሰገድን እንዳናነሳ ፈርተን ስለሆሊውድ ማውራት ጀመርን

ቁርስ በልተን ስናበቃ፤ እኔ ሶፋው ላይ ቁጭ እንዳልኩ ተነሳችና ከፊቴ ቆመች። በዝግታ የፎጣ ካፖርቷን መቀነት ፈታች። ካፖርቱን አውልቃ ለቀቀችው። ምንጠፉ ላይ እግሮቿ ዙርያ ተጠቀለለ። ሀምራዊ ስስ የሌሊት ልብሷ ድምቡሺ ገላዋን እንደ ደመና

በቃል 'ንጂ አልሸፈነውም። ጡት መያዣና መታንቲ አላደረገችም። አቤት ወርቃማ ቁገሯ ማማና፤ እጇን ዘርግታ ፊቱን ሰበች። ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ሰፍሯል። ከተቀመጥኩበት ወደፊት ጎንበስ በማለት ምንጣፉ ላይ ተምበረከኩ። ፊቱን ለስላሳ ሆጂ ላይ አሳረፍኩ፤ እጆቼን ወፍራም ይሉጥ ዙርያ ጠመጠምኩ። ራሴን እትፍ አደረገችኝ። እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ በማለት ባለሁበት ረጋሁ። በኋላ፤ ከተምበረከኩበት አስነሳችኝ። ወደ አልጋዋ ወሰደችኝ። መጥፋትን ሰምቼው የማላውት አዲስ የግብረ ስጋ አገር አሳየችኝ

ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ያ ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብት ጥፍት ይል ነበር። ምሳ ከበላን በኋላ ሻንጣዋን መኪናዋ ኋላ ወምበር ላይ አስቀመጥኩት። አብሬያት ከኢክስ ወጣቷ። ወደ አሺኾን የሚወስደውን መንገድ እንደያዘች መኪናዋን አቆመች። አየችኝ። ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረሩ። አንገቴን ሰባ አፈ ላይ ሳመችኝ። መሀረቤን እያቀበልኳት

«አሁን የት ነው 'ምትሄጁው?» አልኳት

«እኔ 'ንጂ። ብቻ ከ'ንግዲህ ኤክስን ማየት አልፈልገም» አለች እንባዋን እየጠረገች

ከአጭር ዝምታ በኋላ «አንድ ነገር ልጠይቅሽ እፈልግ ነበር» አልኳት። ግን አመነታሁ።

«ገብቶኛል» አለችኝ «ሟት ለምን እንደዚያ እንደሆንኩ ልትጠይቀኝ ነው 'ምትፈልገው?»

«አምን»

ላት እያለች «አንተስ ለምን እሺ አልከኝ?» አለችኝ

«እኔማ ሻንዚሊዚ ካየሁሽና ሌላ ሴት እየመሰልሽኝ ከተዋወቅን ጀምሮ እምረሽኝ ነበር።»

«እንደሱ ቢሆን ኖሮ ፓሪስ የተገናኘን ጊዜ በጣም ደመች አልነበረም? ይልቅ እውነቱን ንገረኝ።»

«እኔ ለራሴ በጣም ደስ እንዳለኝ እውቃለሁ'ንጂ፤ ምንም አልገባኝም። እንቺ ንገሪኝ 'ሰቲ»

ያ ምስጢራዊ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብቅ አለ

«እውነቱን ለመናገር የሚበቃ ቃላት የለኝም» አለችኝ «ግን እንዲህ ልበልህ። ሞት መጥቶ በግድ ካልወሰደኝ በስተቀር፤ እውስጤ ገብቶ ስፍራ እንዲይዝ አልፈቅድለትም። መቼም ቢሆን፤ ጥልቅ ሀዘን ውስጥም ብሆን፤ ህይወት ሞትን ድል እንዲነሳው እፈልጋለሁ። ጧት ሳይታወቅህ፤ እውስጤ ገብተህ ሞትን እንዳባርረው አግዝኸኛል። ምንው በመገረም ታየኛለህ? ተለውጫለሁ አላልኩህም 'ንዴ?»

«አሁንማ ገባኝ። ውስጥሽ ከፀጉርሽ ይበልጥ ውብ ሆኗል»

አይኖቿ እንደገና እምባ ሞሉ። እንደገና በአንገቴ ስባ በረዥሙ ሳመችኝ

«ተጠንቅቀሽ 'ንጂ፤ እሺ?» አልኳት

ሳቅ አለች «አትስጋ። አገርህ ከመሄድህ በፊት ፓሪስ ብቅ ብለህ ታየኝ የለ?»

«እመጣለሁ። እስከዚያ አድራሻሽን ላኪልኝ።»

«ትፅፋልኛለህ?»

«በሳምንት በሳምንት።»

«ጥሩ ልጅ ነህ። በጣም ጥሩ ልጅ ነህ።»

«ላንቺ ብዬ አይደለም። ለራሴ ብዬ ነው። እንዳንቺ ያለች ብርቱ ውብ ሴት ካየሁ አያስችለኝም።»

እንደገና በአንገቴ ስባ አፌ ላይ በሀይል ሳመችኝ። ከመኪናዋ ወረድኩ። ሞተሩን ቀሰቀሰች። ጭልጥ አለች። እስክትመመዘዝ በአይኔ ተከተልኳት። ጥልቅ ሀዘን ተሰማኝ። የሄደችበትን መንገድ ላይ የቆየሁበት አይኔ ብዥ አለብኝ። አይኔን በሀይል ጨፈንኩ። እምባው ጉንጨዋ ላይ መውረድ ጀመረ። እጄን ኪሴ ከተትኩ። መሀረቤ የለም። አማንዳ ይዛው ሄዳለች

ፊቴን ወደ ከተማው መለስኩ። ኤክስ ራቅ ብላ ትታየኛለች። ከበላይዋ ንፁህ ሰማይ ተዘርግቷል። የአማንዳን አይኖች ይመበላል

አስራ ሁለት

የቀይ ኮከብ ጥሪ ባህራም

ባህራም እየተለወጠ ሄደ። እነ ማእ-ትዚ-ቱንግ የደረሱዋቸውን መፃህፍት ማንበብ ተወ። ስለከሙኒዝም ማውራት ተወ። ከፍል መግባት ተወ። እኔንም ይሸሸኝ ጀመር። እንደቀስተ ደመና ውብ የነበረውን የሬቮሉሽን ተስፋውን በብዙ የእሳት ቃላት ይነግረኝ ስለነበረ፤ አሁን ቀስተ ደመናው ተሰባብሮ ወድቆ ከበሰበሰ በኋላ፤ እንደገና ሊያነጋግረኝ አልፈቀደም። ኒኮልም ፊት ነሳችኝ። የባህራምን ክንፍ እንደሰበረችው ሰላወቅኩ ፊት ነሳችኝ

የኢክስ ሰማይ የሉልሰገድና የጀምሺድ መቀሰፍ አላስደነገጠውም። የአማንዳ ጉብዝና አላስደነቀውም። የኒኮል ማርገዝ አላናደደውም። የባህራም መታሰር አላሳዘነውም። የኢክስ ሰማይ ለዚህ ሁሉ ደንታ የለውም

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ እንደ አማንዳ አይን ብሩህ ሰማያዊ ነው። አንዳንድ ጊዜ እንደ ኒኮል አይን ውሀ አረንጓዴ ይሆናል። ወደ ማታ ጊዜ እንደ ሲልቪ ጉንጭ ይቀላል

የኢክስ ሰማይ ደመና አይለብስም። ሁልጊዜ ራቁቱን ነው። ሁልጊዜ ውብ ነው። ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ሌሊት የአልማዝ ከጥክብትና የሰላም ፀጥታ ለብሶ ያድራል

የኢክስ የፀደይ ፀሀይ እየበረታች ሄደች። ንፁህ ብርሃኗ ቀስ እያለ ወደ ብጫ ሀፍር ተለወጠ። ለሰላሳውን የፀደይ ንፋስ እደከመው፤ የሚውብቅ የአየር ባህር አደረገው። በጋ መጥቶ ኢክስ

ውስጥ እንደ ሰፊ ድካም ተንሳፈረ። እርጊቶቹና ሽግግሮቹ ጥላ
ውስጥ ቁጭ ብለው በዝግታ እያለከለኩ፤ የሞትን ምህረት የሚጠብቁ
ይመስሉ ጀመር

እንዳንድ ጊዜ ባህራምንና ኒኮልን ምግብ ቤቱ ሲገቡ ወይም
ሲወጡ እያቸዋለሁ። ባህራም ከሰቷል፤ አይሰቅም፤ በፍጥነት
እይራመድም። ሽቦቴም የበዛ መሰለኝ። ኒኮል ግን ወፈር ብላ፤
እርግዝናዋ በጣም አምርባታል፤ በዝግታ ስትራመድ ታስጎመጃለች

ቀስ በቀስ፤ ምግብ ቤት መምጣቱን ተዉት

ተካ «የኒኮልን ማርገዝ ለመሸግ ያሉት ነው» አለች። ሌላ
ነገርም ነገረኝ — ባህራም ማታ ማታ ኒኮልን ቤቷ ትቷት ይመጣና
ሲኒማ ይገባል፤ ከሲኒማ ወጥቶ ካፌ «ሰንትራ» ይሄዳል፤ እዚያው
ያድራል፤ ሲነጋ ወደ ኒኮል ቤት ይኳትናል፤ ተኝቶ ይውላል

አንድ ማታ ወደ ስድስት ሰአት ላይ ከሲኒማ ወጥቼ ወደ ቤት
በኩል ስራመድ፤ ከኋላዬ አንድ ፈጣን እርምጃ ሲከተለኝ ተሰማኝ።
እንዳልሰማሁ መንገዴን ቀጠልኩ። ደረሰብኝ። ባህራም። ወደ ካፌ
«ሰንትራ» ሄደን ቢራ ካዘዝን በኋላ

«ቁጭ ብለን ካወራን ብዙ ጊዜ ሆነን» አለች። አይኖቼ እንደ
መድከም ብሏቸዋል፤ ፊቱ ላይ የአምስት አመት ያህል እድገት
ተጨምሯል

«አንተ አትገኝም» አልኩት

«በገዛ ራሴ ጥፋት በታሰርኩ፤ አንተ ጋ መጥቼ ባለቅስብህ ተገቢ
መስሎ አልተሰማኝም»

«ጥሩ እድል አጋጥሞህ ቢሆን ኖሮ ግን መጥተህ ታጫውተኝ
ነበር፤ ደስታህን ታካፍለኝ ነበር»

«አዎን። ይኸውልህ። ልክ ከፓሪስ እንደተመለስክ
እንድንነጋገርበት አቅጂ ነበር። ግን ገና ሳትመለስ ጣጣ ውስጥ
ገባሁ። ስትመጣ ታድያ፤ መንፈሴ ተሸንፎ ስለነበረ ያቀድኩትን ቸላ
አልኩት። አሁን ፈቃደኛ ከሆንክ በንነጋገርበት ጥሩ ይመስለኛል።»

«ጥሩ»

መጀመር አስቸገረው። ሲጋራ አቀጣጠለ።

«ስለሲልቪ ጉዳይ ነው። ነገራህለች?»

«ለምን?»

«ምን አለችህ?»

የነገረችኝን ባጥሩ ለሚመስሉት:: ምን ብሎ ሰማኝ:: ስጧርሰ

«ወሽቷን ነው» አለኝ

«አኔ ነኝ የለመንኳት:: እሷ እምቢ ብላኝ ነበር:: በብዙ ተለማመጥኳት:: 'አሁን አሁን ከሞት ጋር ስታገል ነበር:: ውስጤ በፍርሀት ተሞልቷል:: ብቻየን ነኝ:: የሰው ሙቀት ያስፈልገኛል:: ከተለማመጥኳት በኋላ ነው»

«ማንኛችሁን ለመን?»

«አኔ?»

«ለምን?»

«ወሽት አልነግርህማ»

«እሷስ ለምን ወሽት ትነገረኛለች?»

«እንዳንጣላ ብላ»

ምን አልኩ:: ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም ይሰማኛል

«ከፈለግክም አገጣጥመን» አለኝ:: ቁጣዬን ለመግታት ስለ መዋሸት ጀመርኩ

«ግድ የለም ይቅር:: አሁን ሰላንተ ንገረኝ» አልኩት:: ድምፁ እንደተለወጠ ተሰማኝ

«ይቅርታ አርገህልኛል ማለት ነው?» አለኝ

«እንርሳው» አልኩት

«አፍረት ይሰማኛል:: አይንህ ውስጥ ንቀት ይታያል»

«ንቀት አይደለም» አልኩት

«ታድቻ ምንድነው?»

«ሰሜቲን ለግለፅልህ?»

«አምን»

እኔ ሳላውቀው የተጨበጠ ቀኝ እጄ በፍጥነት ሃይ አገጨን መታወ። ከነውምበሩ ወደኋላ ተገለበጠ። እጄዬን እንደ ጨበጥኩ ከበላዩ ቆምኩ። የተገለበጠው ወምበር አጠገብ እንደተጋደመ ወደ ላይ ያየኛል። ማንኛችንም አልተንቀሳቀሰንም። ወደ ላይ እያየኝ ቀስ ብሎ መሀረቡን ከኪሱ አወጣ። መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ደም። ቀኝ ብሎ ተይ ፈገገታ ሰጠኝ። እጄን ዘረጋልኝ። ጨበጥኩት፤ ወደ ላይ ሳብኩት። በየቦታችን ተመልሰን ተቀመጥን

ካፈው ውስጥ ሌሎች ሰዎች እንዳሉና እንደሚያዩን ገና አሳታውቀኝ። አፈርኩ። ግምባራን አላበኝ። መሀረቡን አውጥቼ ጠረገኩት። ባህራም እንደገና መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ሳቅ እያለ

«እንደሱ ንኳ ይሻላል» አለኝ

አንድ ነገር አስታወስኩ። ባህራም ቢፈልግ ንብሱ እስኪመጣ ሊደበድበኝ ይችል ነበር፤ እንደገና አላበኝ። በመሀረቤ ጠረገኩት

ከዚህ በኋላ ከባህራም ጋር እንደ ድርው ማውራት ጀመርን። የደረሰበትን አጫወተኝ። ኒኮል ማርገህን ስታውቅ መበሳጨት ጀመረች። ባህራም ከስራ ሰወጣ ብሎኦቿ እየባሰባት ሃደ። ሉልሰገድና ጀምሺድ ከሞቱ በኋላ፤ ብሎኦቹ ወደ እምባ ተለወጡ ማታ ማታ ታለቅላለች። ባህራም ያባብላት፤ በሰጋ ይገናኛችና ያስተኝታል

እኔ ስትተኝ እሱ ሲጋራ አቀጣጥሎ በጨለማው ስለ አራን ያስባል። ከንቱ! ያ ሁሉ ዝግጅት ከንቱ ቀረ። ያ ሁሉ እመታት በከንቱ አለፈ። ማኑ — ያ አራን ሳሉ የፍሬው አለታው የነበረ ስለእምባባሮ ያስተማረው ውድ ንደኛው — ማኑ በሱ ፀታ ቢሆን አሁን ምን ባደረገ ነበር? ለመሆኑ፤ ማኑ የት ይሆን? እዚያው እንግሊዝ አገር ይሆን?

«ይገርምህል» አለ ባህራም ሲነግረኝ «አንድ አስር ቀን ያህል በተርታ፤ ማታ ማታ ስለማኑ ብዙ ብዙ አስብኩ። እና አንድ ቀን ከሱ ደብዳቤ መጣልኝ። አይገርምህም? አድራሻዬን እንዴት እገኛለሁ?»

«ደብዳቤው ምን ይላል?» አልኩት።

ከዚህ ውለት በአረብ ፊደላት የተጻፉ ደብዳቤዎች አውጥቶ
እንዲንተረጎሙልን

«ብዙ ብዙ የምንገርህ አለን። ግን በደብዳቤ አይሆንም።
ይገኝኝ ነው። እዚህ እንደን ውስጥ ሰበት ሚላየን ፓውንድና እንደ
ዘሊሉች ወዳጆች የተሰጠን ነው። ብዙ ሌላ እርዳታም ተሰጥቶናል።
ኢፋገራፋህን ላክልኝና ፓስፖርት ይገዛልህ እመጣለሁ። እኔና አገቱ
እንዲያው ነው የምጠይቅህ እንጂ ዝግጁ እንደሆንክ እርግጠኛ ነኝ።
ይህን ውለት እመት የት የት ነበርኩ መሰለህ? ሂሳብን ሞሰብ፤
ፕራግ፣ ቡዳፔስት - ብቻ ስንገናኝ እንገርህለሁ። ቶሎ ፎቶህን
ቃል።»

ባህራዊ ደብዳቤውን አጥፎ ኪሱ ከተተ። ረጅም ዝምታ

ሰዎቹ ካፈው ውስጥ ያወራሉ። እንዲኮረዳ ከሸንቶ ቤት ወጥታ
ለበት ጎረቤቶች መካከል ተቀመጠች።

«ፎቶህን ላክለት?»

«የለም»

«ምን?»

«ብዙ ጋር ልሂድ አልችልም»

«ለደብዳቤው መልስ ገፍክለት?»

«አዎን። 'ካንተ ጋር ልመጣ አልችልም'። ሀሳቤን ለውጫለሁ
አልኩት»

«መቼ ነበር ይሄ የሆነው?»

«ከአስራ አምስት ቀን በፊት። ዛሬ ሌላ ደብዳቤ ደረሰኝ።
'ሀሳቤን ለውጫለሁ ብትለኝ አላምንህም'። ይልቅ ምን እንደሆንክ
ገረኝ' ይላል።»

«ትገረግረዋለህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጂ»

ዝም ብለን ብዙ ጊዜ ቆየን

«ደብዳቤው ከደረሰህ በኋላ ነው እዚህ ሰንትራ ግድር የጀመርከው?»

«አዎን። ከኒኮል ጋር ግድር አልቻልኩም። ለቅጣህ ሲያሳብደኝ ነው።»

አሁንም «ስትዘጋጅበት፤ ስትጓጓለት የብረው ስኬት ሲመጣልህ እኔ ከለከልኩህ፤ ገደልኩህ፤ እኔ አንተን ገደልኩህ!» እያለች ነው ምታለቅሰው። አልቻልኩትም። ባንድ በኩል ቁጭት፤ ባንድ በኩል የሷ ለቅሶ። በዛብኝ።

ካንድ አመት ተኩል በፊት፤ በክረምት፤ ቤቱ ማሞቂያ ሰላልነበረውና የክረምቱ ብርድ ስለበረታበት፤ ካፌ «ሰንትራ» ያድር ነበር። አሁን ደሞ የኒኮል እምባ እያባረረው ካፌ «ሰንትራ» ያድራል። ሲጋራ እያጨሰ ሲተክዝ ያድራል። ስለ ኢራን ሲያሰላስል ያድራል። ከንቱ ሀሳብ ሲያወጣ ከንቱ ሀሳብ ሲያወርድ ከንቱ ሌሊቶችን ያነጋል

ያን ሰሞን የሲልቪ መፅሀፍ ለሶስተኛ ጊዜ እምቢ አለ። ለሶስተኛ ጊዜ አባረረችኝ። እኔም መፃፍ አቃተኝ። እንዴትስ ላያቅተኝ ይችላል? ሲልቪ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ካላየችኝ፤ በውብ ሰፊ አፏ መቀት ካልሳመችኝ፤ በለስላሳ ገላዋ ካላቀፈችኝ እንዴት ልሰራ እችላለሁ? መስራቱን ተውኩት

የኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ የኢክስ አዛውንት በበጋው አባራ ውስጥ "boule" ሲጫወቱ፤ በኮሚክ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው እየፎከሩ አንዷን የብረት ኳስ በሌላ እያነጣጠሩ ወርውረው እየገጨኩ፤ እየተሳደቡ ወይም እየተሳሳቁ ሲንጫጨኩ እያለሁ

ከዚያ ወደ ኩር ሚራቦ ሂጄ Monoprix የተባለው ትልቅ ስት ፊት ለፊት ከአንዱ ሽማግሌ ወይም ከአንዷ አሮጊት አጠገብ አግድም ወምበር ላይ እቀመጥና፤ የኢክስ ሚስቶችና እናቶች ከመንገዱ ወደ ሱቁ እየገቡ፤ ከውስጥ "Monoprix" የሚል የታተመባቸው የሞሉ ቡኒ የወረቀት ከረጢቶች ይዘው ወደ መንገዱ ሲጎርፉ አያለሁ። አስተያየታቸውም ሆነ አለባበሳቸው ወይም አረማመዳቸው የጎረምሳ አይን አይሰብም። ድሮ የጎረምሳ አይን ሰበው፤ ፍቅረኛ ይዘው፤ አግብተው፤ ወልደው በቅቷቸዋል። አሁን

ወይም እርጅተዋል፤ ወይም ወፍረዋል፤ ወይም ተዘረከርከዋል

ኮረዳዎቹ ጡታቸውን አሹለው፤ ዳሊያቸውን አሳብጠው፤ አይናቸውን ተኩለው፤ ፀጉራቸውን ተሰርተው፤ ሽቶ እርከፍክፈው፤ እጅጊ የሌለው የበጋ ልብስ እየለበሱ፤ የብብታቸውን የተለያዩ ከለር ፀጉር እያሳዩ፤ በሳረምሳ ታጅበው እየሳቁ እያወሩ፤ በኩር ሚረብ ዘሪያ ተቀምጠው ግማሽ ጭናቸውን እያሳዩ፤ ልዩ ልዩ ቀዝቃዛ እየጠጡ ያወራሉ

እርጊቶቹና ሽማግሌዎቹ እግድም ወምበር ላይ ፈዘው ቁጭ ብለው ፀሀይ ይሞቃሉ። እኔም ቁጭ ብዬ ሰለሰልሽ፤ ሰለባህራም፤ ሰለኒኮል፤ ሰለሉልሰገድ፤ ሰለአማንዳ እያሰብኩ አላፊ እግዳሚውን እመለከታለሁ

ሲልሽ መቼ መጥታ ወደ እቅፏ ትጠራኝ ይሆን? ጊዜው አላልፍለህ ይለኛል። ወደ ዘጠኝ ሰአት ላይ ሲኒማ 'ገባለሁ። ከሲኒማ ወጥቼ አንዱ ካፌ 'ሄድና አንድ ቢራ' ጠጣለሁ

አንድ ቀን ወደ አስራ ሁለት ሰአት ላይ ነበር። ሰማዩ ቀልቶ፤ ፀሀይዋ እንደ ቀይ ብርቱካን ከምእራባዊው እድማስ በላይ ተንጠልጥላለች፤ ግን ገና አትጠልቅም፤ እስከ ሁለት ሰአት ተንጠልጥላ ኢክስን ታሰውባታለች

እየሩ የሚለሰልሰበት ጊዜ፤ ብቸኝነት የሚፈለግበት ሰአት ነው፤ የትዝታ የትካዜ ሰአት

«ካፌ ኒኮል» ሄድኩና፤ በረንዳው ላይ ፈቲን ወደ ፀሀይዋ እድርጊ ቁጭ ብዬ ቡና አይነቱን ቢራ አዘገዝኩ። እርጊቷ ቢራውን እያቀረቡልኝ

"Ca fait longtemps qu'on vous a pas vu, monsieur" ሌላኝ። (ብዙ ጊዜ ሆነን ካየንዎት)

"Oui, madame." አልኳቸው

«ኃደኛዎትስ ደህና ናቸው?»

«ደህና ነው። አገሩ ገብቷል»

«ትምህርታቸውን ጨረሱ?»

«አዎን»

«Il était très gentil, votre ami» («በጣም ጥሩ ሰው ነበሩ ባደኛዎት»)

«Oui, madame»

እርጊቷ ሂዳ። ብቻዋን ቀረቀ። ከቀይዋ ፀሀይ ጋር፤ ከቡናማው ሲራ ጋር። ከሉልሰገድ ትዝታ ጋር። መንግስተ ሰማያት ማለት ሲት በየዛፋ ስር፤ በየግድግዳው ጥግ የሚበቅልበት ማለት ነው። አየሀ፤ የኒኮል ጡት እንደ ነጭ ውብ ሰማይ ነው። ሰማዩ መሀል ላይ በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች። እኔ ምልህ፤ ከኒኮል ጋር አልጋ ላይ የወጣህ ጊዜ፤ በቅዱስ ብልግናዋ ትባርከሀለች። አይ እንተ ባላገር! መባዳት ቁላን እምስ ውስጥ መከተት ይመስልሀል። ስንት ሳይንሰና ስንት እርት እንዳለው ባወቅክ! ኒኮልን በቀመስክ!

ፀሀይዋን ከለለኝ፤ ከሉልሰገድ ነጠለኝ። ቀና ብዬ አየሁት። ባህራም። አጠገቡ አንድ ቀጭን ባለመነፅር ሰውዬ ቆሟል። ቁመቱ ከባህራም ትንሽ ይበልጣል። ያገሩ ልጅ ይመስላል

ብድግ አልኩ። ሰውዬው ፈገግ አለ። ፈገግታው ደስ ይላል። የልጅ ፈገግታ ይመስላል። አጁን እየዘረጋ፤ በጣም ወፍራም በሆነ ድምፅ በእንግሊዝኛ

«ከለንደን መምጣቴ ነው» አለኝ

ጨበጥኩት። አጨባበጡ ልዩ ሆኖ ተሰማኝ። እጁ አይመችም። በኋላ ሳየው መሀል ጣቱ ወደ እንድ በኩል ተጣሟል አይታጠፋም። ሌሎቹ ጣቶቹ ረገገኝም ቀጭኔን ቆንጆ ናቸው

«እንኳን ደህና መጣህ!» አልኩት። ቁጭ አልን።

ባህራም ግን አልተቀመጠም። እኔን «ይሄ ማኑ ነው። የፈለግከውን ልትነግረው ትችላለህ» አለኝና ወደ ካፌው ውስጥ ገባ የማኑ ግምባር በጣም ጠባብ ነው፤ ወደኋላ የተበጠረው ፀጉሩ ከቅንድቦቹ ጋር ሊገናኝ ምንም ያህል አይቀረው

ሳቅ አለ። የላይኛ የፊት ጥርሱ ሁለቱ የራሱ አለመሆኑን

አስተዋልኩ፤ ሰው ሰራሽ የአጥንት ጥርስ ነው። ጥያቄው እመለሳለሁ፤
 «ጥርሶችህ የት ሂዱ?» አልኩት። የልጅ ሳቁን እየሳቀ፤ ሰባራ
 መሀል ጣቱን በግራ እጁ እያሻሸ

«አገራ ትቻቸው መጣሁ። እስር ቤት ውስጥ» አለኝ። ወፍራም
 ድምፁ ውስጥ መመረር አይሰማም። ሲሰቅ ከመነሳሩ ጋላ አይኖቹ
 ጥፍት ይላሉ

«አህ!» አልኩት። ምን ማለቱ ነገሪህ ነገጃ

«እሁን ጥርሶቼን ፍለጋ አገራ መመለስ አልብኝ። ባህራም
 ቢያፋልገኝ ቶሎ አገኛቸው ነበር። እሱ ግን እላገዝህም አለኝ»

«የጥርስ እዳኝ መሆን አልፈልግም አለ?»

«አህስ! ያውም የኔን የጓደኛውን ጥርሶች! አይገርምህም?»

«በጣም ነጃ!» ይሄ ምን አይነት ንግግር ነው? የሚል ሀሳብ
 ጨረፈኝ

«ካንተ ጋር ብተዋወቅና በሰፊው ባወራ ደስ ይለኝ ነበር። ግን
 እቸኩላለሁ። ጥርሶቼ ናፍቀውኛል» አለ። ይህቃል

«ይገባኛል» አልኩት እየሳቅኩ

«ባህራም እንደሚያስፈልገኝስ ይገባህል?»

«እዎን»

ሳቁ ከፊቱ ጠፋ። ጉንፎቶ ወደ ውስጥ የጓደኛ ናቸው። በብዙ
 የሚመገብ አይመስልም። ቆንጆ ጣቶቹን አየሁቸው፤ ንፁህ ናቸው፤
 የሲጋራ ልማድ አልተለጠፈባቸውም

እርጊቷ ሲመጡ ማኑ ቀዝቃዛ ወተት አዘዘ። አንዲት ኮሪዳ
 ባጠገባችን ስታልፋ ሽቶዋ እንድ ጊዜ አወደገ። ነጭ ሽሚዝና
 ሰማያዊ ቁምጣ የለበሰው ቅርፅዋ አይን ይማርካል፤ የሚመዛወዝ ዳሌዋ
 ያስጎመጃል። ማኑ አይነን ጣል አረገባት፤ ያኔውኑ ረሳት፤ ወደ
 ካፌው ውስጥ እስክትገባ በአይነ አልተከተላትም። ለምንብም፤
 ለሲጋራም፤ ለመጠጥም፤ ለሲትም ጊዜ ያለው አይመስልም። ጊዜውን
 በሙሉ ለራሾሉሽኑ መደቧል? ስራውም፤ ጨዋታውም፤ አረፍቱም

ያው ፊትሉሽን ይሆን?

እንዲህ አይነቶቹ ታጥቀው ሲነሱ፤ በሁለት አመት ውስጥ ሞቡ፤ ፒኪንግ፤ ቡዳፔስት ወዘተርፈ አየዮሩ ሶስት ሚልዮን ፓውንድና አስራ አምስት ሺ መቶረቦስ የሚያከማቹ ጎልማሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ እስር ቤት ውስጥ ጣታቸው ተሰብሮ ጥርሳቸው የተሸረፈ ሰዎች ታጥቀው ሲነሱ፤ ለሲትም ለመጠጥም ጊዜ የሌላቸው ጎረምሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ የኢራን ሻህ ለምን ያህል ጊዜ ዙፋኑ ላይ ሊቆይ ይችላል ይሆን?

ማኑ እንዲህ አለኝ

«ባህራም እዚህ አገር ውስጥ ደምበኛ ስራ ለመያዝ የሚያበቃ ትምህርት ወይም የሙያ ችሎታ የለውም። ግሩ ቢል አንድ ፋብሪካ ውስጥ ይቀጠራል። ሲሰራ ውሎ ማታ ሲጠጣ ያመሻል። እኔ ወደምሄድበት አብሮኝ ለመምጣት አለመቻሉ አየቆጩው ይሄዳል። ከሁለት አመት በኋላ ዋና ሰካራም ይወጣዋል፤ ራሱን አይጠቅም፤ ማንንም አይጠቅም። ልጅቱም — ኒኮል ነው ስሟ? — እሷም ሲበላሽ እያየች ትንቀዋለች። አበላሽሁት ብላ ፀፀት ውስጥ መኖር ትጀምራለች። ትንሽ ቆይታ ፍታኝ ትለዋለች። ኑሮው በሙሉ ፈሩን ላተ ማለት ነው»

«ከኔ ጋር የመጣ 'ንደሆነ ግን —»

«ይህን ሁሉ አውቃለሁ' ኮ» አልኩት

«እንግዲያው አግዘኛ! እሱንም አግዘው። በዚያውም በህያ ሚልዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ታግዛለህ»

«ላግዝህ መቻሌን እንዴት ታውቃለህ?» አልኩት

«ማወቁንማ አላውቅም። ምናልባት ብትችል ብዬ ነው 'ንጂ። አየህ፤ ባህራም ያስፈልገናል። በጣም ያስፈልገናል። ለሱም የኛ አይነት ኑሮ ያስፈልገዋል»

«ላግዝህ 'ምችል አይመስለኝም። ግን አንድ እኔ 'ማውቀው ነገር አለ። ምናልባት ሊረጸህ ይችላል ይሆናል»

«ንገረኝ»

«ግን እኔ ማወቁን ባህራም እንዳያውቅ»

«ግድ የለህም»

ሰለኒኮል፤ ሰለሉልሰገድና ሰለጆምሺድ የማውቀውን
እጫውትኩት። ጭንቅላቱን እስር ጊዜ ወደ ላይ ወደ ታች እየነቀነቀ
በፀጥታ እዳመጠኝ። ነግረው ሰጨርሰ፤

«ገባኝ። እንኳን እንተን እገኝሁ!» አለኝና ተነሳ። እኔም
ተነሳሁ። ባህራም ከካፈው ውስጥ መጣ። ማኑ እየጨበጠኝ
(የተጣመመች ጣቱ እየቆረቆረችኝ)

«ልታግዝኝ ባለመቻልህ አዝናለሁ። ደህና ሁን» አለኝ

ከባህራም ጋር ጎን ለጎን እየተራመዱ ከኔ ራቱ። ማኑ ትንሽ
ትንሽ ያንክሳል። ከበላያቸው ሰማዩ ደም ለብሳል

ቅድም ወደ ካፈው የገባችው ባለቁምጣ ልጅ ወጣች።
ሰትራመድ የውብ ቂጣን ከፍ ዝቅ በአይኔ ተከተልኩ። አይቼው
የማላውቀው የኒኮል ቂጥ ትዝ አለኝ። . . . እየሀ፤ የኒኮል ቂጥ
እንድያው ለመቀመጫ የተፈጠረ ቂጥ አይደለም፤ የውበት ከምር
ነው። እንዳንዴ አልጋው ላይ በሆዱ ለስተኛትና ያንን ቂጣን
አየዋለሁ፤ አየዋለሁ፤ አየዋለሁ! አይቼ አልጠግበውም። እያየሁት
በእጄ እንዲህ፤ እንዲህ፤ እያደረግኩ እዳብሰዋለሁ። ጎምበሰ ብዬ
እንደ ቤተ ክርስቲያን እስመዋለሁ። . . . አይተህልኛል የኒኮልን
አይኖች? እረንጓዴ የውበት ሀይቆች፤ የሀዘን ሀይቆች። አቤት
አይኖቿ ውስጥ ያለው ሀዘን ሲያምር! . . .

የኒኮል ውበት ለባህራምም እንዲህ ጎልቶ ይታየው ይሆን?
እንግዲህ ከኒኮልና ከማኑ ማን ያሸንፋ ይሆን?

ለመሆኑ የዚህ የማኑ አለም ውስጡ እንዴት ያለ ይሆን?
የመጠጥ ሙቀትና የኮረዳ ትኩሳት የሌለበት አለም አይቀዘትዝም?
ወደስ ቀዩ የሬቮሎሽን ኮከብ፤ ዘለአለማዊው የሳፕናሊል ኮከብ ንፁህ
ሙቀትና ውብ ትኩሳት ይሰጠው ይሆን? እነካሰትሮ፤ እነሆ-ቺ-ጂን
እነማእ በወጣትነታቸው እንደማኑ ነበሩ? ወደስ እንደ ባህራም ነበሩ?

ጎን እንደ ባህራም ቢሆኑ ኖሮ እንደ ኒኮል ያለች ውብ ኮረዳ
ግማሽ መንገድ ላይ አታስቀራቸውም ነበር? ወደስ ግርማዊው

የሳፕፕሊል ኮከብ በቀይ ብርሃኑ ከሩት ሲጠራህ፤ ከለሰላላ የሴት ልጅ
ጭን ሙቀት ወጥተዋል። ቢሆን ጥሪውን ማክበርህ አይቀርም ይላሉ?
እሱቲ 'ናያለን

ቀዩ ሰማይ እየጠቆረ ሄደ። ካፌው ውስጥ መብራት በረ። ሌላ
ቢራ አዘገዙ። ስለኒኮል ማሰብ ጀመርኩ። በጭላማው አልጋ ውስጥ
ተቃቅፈን፤ እጄን ሙታንቲዋ ጠርዝ ላይ ሳሳርፍ ትዝ አለን።
የፍትወት ትኩሳት ጀመረኝ። ያን ሰሞን እርግዝናዋ አፋፍቷት፤
ከመቸም የበለጠ ታምራለች። በቢጋው ሙቀት በዝግታ ስትራመድ
የግብረ ሰጋ 'መቤት ትመሰላለች። ባየኋት ቁጥር ፍትወት
ያቁነጠንጠኛል። ለመሆኑ፤ ማኑን ስለነሱልሰገድ ያሚወትኩት ለምን
ኖሯል? ባህራም ሄዶ የሚወደውን ፊቶሉሽን እንዲቆሰቁስ ነበር?
ወይስ ባህራም ሄዶልኝ እኔ ኒኮልን እንደቆሰቁስ ነበር? ወይስ
ሁሉም ነበር?

ማታ አምስት ተኩል ላይ ከሲኒማ ሰወጣ፤ ሲልቪን በሩ ላይ
አገኘሁዋት። ሳያት ከመጠን በላይ ደስ አለኝ። ፈራሁ። እቺን ልጅ
እንዴት አድርጌ ልለያት እችላለሁ? ፈገግታዋ ልቤን አሞቀው።
የተዘረጋ ቀኝ እጄን በግራ እጄ ተቀብዬ እያሻሸሁ

«እንዴት ታምራያለሽ!» አልኳት

«ዛሬ ከኔ ጋር ማደር ትፈልጋለህ?»

«በጣም! ታድያ ግን እንቅልፍ አልፈልግም»

«ካልክስ እኔም አልፈልግም»

መኪናዋ ጋራሻ ገብታ ስለነበረ፤ ወደ ቢቷ ስንራመድ፤
ትከሻዋን እያቀፍኩ

«እንዴት አገኘሽኝ?» አልኳት

እየሳቀች «ሲቲ ሄጀ እጣሁህ። ስለዚህ ሲኒማ ቤት ሳይሆን
አይቀርም አልኩ። የኢጣልያ ፊልም የሚታደብት መሆን አለበት
አልኩ።»

“À la Sherlock Holmes, quoi!” አልኳት (በሽርሉክ ሆምዝ ዘዶ

ነዋ)

እየተራመድን፤ ዳሌዋ በአንዱ እርምጃ እየተጠጋች በሌላው እየራቀች፤ እየራቀች — እየተጠጋች — እየራቀች፤ የጫማዋ ኳ-ኳ እየተሰማች

«ደስ ይለኛል» አለች «እየሄድን እጅህን ራሴ ላይ ስታሳርፈው በሀይል ደስ ይለኛል። እጅህ ከክፉ የሚከልለኝ ይመስለኛል፤ የሚባርከኝ ይመስለኛል። ካንተ ጋር ባልሆንኩ ጊዜ ሳስብህ፤ መጀመሪያ ትዝ 'ሚለኝ እጅህ ራሴ ላይ ሲያርፍ ነው»

እየተራመድን እጇን ሳምኩት

«አሁን የሳምከው የተራ ሰው እጅ እንዳይመስልህ» አለች፤ «የደራሲ እጅ ነው»

«የውብ ደራሲ እጅ ነዋ ያውም!» አልኳት

«እውነቴን'ኮ ነው። ዛሬ ከኤዲስዮን ግራሴ (Editions Grasset) ደብዳቤ ደረሰኝ። አስራ ሶስቱ አንተ የመረጥኸው አጫጭር ልቦለዶች Treize de Sylvie ተብለው ሊታተሙ ነው።»

«ውሸትሽን ነው!»

«መፅሀፉ ለሚመጣው ፀደይ ይወጣል»

«ማርሰይ እንሂድ?» አልኳት

«ለምን?»

«ይህን ግሩም ቀን ማክበር አለብን። ይገባሻል? እንግዲህ'ኮ ስምሽ ከነፍራንስዋዝ ሳጋን፤ ከነኮሌት ጋር ሊጠራ ነው። ቀስ ብሎ ከነፍሎቤር፤ ከነፕሩስት፤ ከነማልሮ ጋር ይጠራል»

«ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት ጥሩ ነው!»

«ብቻ 'ንዳልኩሽ ነው። የመሰለሽን ሁሉ ሳትፈሪ ዓፊ»

«አልፈራም። በጭራሽ አልፈራም»

«እንደሱ ነው! አሁን ማርሰይ 'ንሂድ?»

«የለም። ቤት 'ንሂድና በሩን ቆልፈን፤ ራቁታችንን ወጥተን፤ እንዳንድ ቀኑ እንሰላምታችንን፤ በሀይል ናፍቀኸኛል»

«እኔም በሀይል ናፍቀኸኛል»

“Parole d'honneur?”

“Parole d'honneur! እጅሽን አምጪ 'ሱቲ። አይታወቅሽም?»

«ይታወቀኛል። ለኔ ነው 'ንዲህ 'ሚዘለው?»

«ላንቺ አይደለም። ለእንትንሽ ነው»

ሳቀች፤ ቅንዝረኛ የጉሮሮ ሳቋን ሳቀች

ከኤክስ ወጣ 'ንዳልን

«ባህራም ሰውየውን የገደለው እዚችጋ ነበር» አለች። ትንሽ ሄድ ካልን በኋላ «እኔ እዚችጋ ነበርኩ»

«ከዚያ ቤትሽ ወሰድሽው»

እየተጠጋችኝ «አዎን» አለች

«ከዚያስ?»

«ከዚያማ የሆነውን ነግሬህ የለ?»

«የነገርሽኝ በሙሉ እውነት ነበር?»

«አዎን»

«ባህራም ግን እኔ ነኝ በብዙ ተለማምጪ እሺ ያሰኘኋት 'ንጂ እሷስ እምቢ ብላኝ ነበር» አለች

«ውሽቱን ነው»

«ለምን ይዋሻል?» አልኳት

«እንዳያጣላን ፈርቶ።»

«አንቺ አለመዋሸትሽን በምን አውቃለሁ?»

«እኔ ለምን 'ዋሻለሁ? ታውቀኝ የለ? ሰንትና ሰንት ትድ እውጥቼ ነግሬህ፤ እዚች ላይ ውሸት እነገርህለሁ? ይመስልሃል?»

«ከዚያ በኋላ ተገናኝታችሁ ታውቃላችሁ?»

«የለም»

«ምንው? እምቢ አልሸው ወይስ እምቢ አለሽ?»

«ሁለታችንም ተውነው»

«ለምን?»

«እሱ ሳንተ ሲል ይመስለኛል»

«አንቺስ?»

«እኔም ሳንተ ስል ይመስለኛል። ግን እርግጠኛ ይደለቡም።»

«እንዴት?»

«ተለውጧልሁ መሰለኝ። ለምሳሌ ከፓሪስ ከተመለስን ካንተ ሌላ ማንም ወንድ አልሄድኩም። በፊት ግን ካንተ ሌላ በሳምንት ቢያንስ አንድ ወንድ ካልተመሰከ አይሆንልኝም ነበር። ፓሪስ ሆነን ሌሎች ጋ እየላከከኝ የራሱ የብቻህ አደረገከኝ መሰለኝ»

«ሌሎች ጋ እየላከከሽ የብቻህ አደረገኩሽ?»

«አትላት። እኔ የምሬን ነው። በፊት ሌላ ወንድ እያሰብኩ እንዳትኖሩ ሰለፈቀድክልኝ፤ እንደ ልቤ አደረገኩትና ጠገብኩት። እሁን ማንንም ሳትኖሩ ሌላ ሰው ማሰብ የለብኝም። ደኛለሁ። ሙሉ ነፃነት ሰለሰጠኸኝ ነገሩን ጠገብኩትና ወጣልኝ። እሁንም ንደሱ እርገሠል መሰለኝ።»

«እንዴት ማለት?»

«ፓሪስ ሆነን እንደ ልቤ ወንድ እንዳላድድ ፈቀድክልኝ። ወንድ እያቀያየርኩ እስኪደክመኝ ተደስቼ ስመለስ በሙሉ ልብህ ተቀበልኩኝ። ስትቀበልኝ ጊዜ ወንድ መለዋወጡ ከልክል መሆኔ ቀረ። በሰዓዊ ሰዓቶች፤ ጠገብኩት። ተወኩት ይመስለኛል።»

«እርግጠኛ ነሽ?»

«እርግጠኛ ለመሆን ጊዜ ያስፈልገኛል። ግን ማገርም ነገር ነው። ሙሉ ነፃነት ሰለሰጠኸኝ ታሰርኩ። አይታይም?»

«መታሰርሽን ገና አላወቅነውም» አልኳት ለመቀለድ እየሞከርኩ

«እኔ አውቄዋለሁ። ለምሳሌ፤ ከዚህ በፊት መፅሀፈ ምቢ ሲላኝ፤ አንተን እባርሬ ምን ነበር ማረገው መሰለህ?»

«ከመፅሀፍሽ ጋር ፣ ምትታገዪ ነበር ፣ ሚመስለኝ»

«ተሳስተህል። በየቀኑ ከምሳ በኋላ ማርሰይ ፣ ወርድኝ፤ ከሰለት በኋላውን፤ ማታውን፤ አንድ አራት አምስት ወንድ ተኝቶኝ፤ ወደ እኩለ ሌሊት ላይ ድክም ብሎኝ ወደ ኤክስ ፣ መለሳለሁ። በቀን በቀኑ ይህን አረጋለሁ። አንድ ቀን ልሂድ ስዘጋጅ ፃፊ ፃፊ ይለኛል። መፃፍ እጀምራለሁ። ወንዶቹ በቁኝ ማለት ነው። በፊት ፣ ንዲህ ነበር ፣ ማረገው»

«አሁንስ?»

«እሁንም ሳደርገው ተነሳሁ። ማርሰይ ወረድኩ። ግን ምንም ሳላረግ ተመለስኩ»

«ወንዶችሽ ፣ ምቢ አሉሽ?»

በጉሮሮዋ ውስጥ ቅንዝረኛ ሳቋን እየሳቀች

«ትቀልዳለህ?» አለችኝ «ተለውጩ ነው ፣ ንጂ። ወንድ መሃድ ሱስ መሆኑ ቀረ»

«ሱስ መሆኑ ቀረ ፣ ንጂ መደረጉ ግን አልቀረም፤ እ?»

«መደረጉማ ለምን ይቀራል? የሰሜት ደስታ አይደለም ንዴ?»

ይህን ጊዜ ቤቷ ልንደርስ አንድ መቶ ሜትር ያህል ቀርቶናል። ታሻሽው የነበረውን እጇን ለቀቀችና

«ማን ይቅደም?» ብላ ትታኝ ሮጠች። እንዳልቀደማት ብዙ ጫማዬን በሀይል እያስጮህኩ ተከተልኳት። እሷ ፣ የጮኸች፤ እኔ ፣ የሳቅኩ ቤቷ ጋ ስንደርስ፤ በሩን ቀድማኝ በእጇ ነካቸው

«ቀደምኩህ!» አለችና በሩን ተደግፋ ቁና ቁና ስትተነሳበት ጉንጮቿን በእጆቹ ይገዜ ግምባሯን ሳምኩት

«እንደዚህ ለዋውጠኸኝ፤ በኋላ ያላንተ ፣ ንዴት ልሆን ነው?» አለችኝ። በሀይል አሳዘኝኝ። ሆኖ ሽምቅቅ አለ። ወደኔ አስጠግቼ ራሷን እየደባበሰኩ

«ውይ የኔ ቆንጆ! እንድተውሽ አትፈልገም ፣ ንዴ?» አልኳት

«አልፈልገም — አልፈልገም — አልፈልገም!» እያለች በጣ

ተጠጋችኝ፤ ራሷን እንገብቴ ውስጥ ሸሸገች። እምባዋ እንገብቴን ነቀ፤
 «እኔም ልተውሽ አልፈልግም፤ የኔ ቆንጆ፤ አልተውሽም።
 እስከመቼም አልተውሽም። ምንም ቢመጣ አልተውሽም» አልኳት
 ትሄድና፤ ከዚያ በኋላ እንገናኝም። እስከመቼም አላይህም። በቃ
 ለዘለለም?! ውይ! እቀፈኝ! እቀፈኝ! . . . መኖር እንዴት አስቸጋሪ
 ነው!»

«አይዞሽ እንለያይም፤ የኔ ሲልቨ»

«እንለያይም?»

«እንለያይም። አይዞሽ አታሰቢ። አሁን እንግባ»

አልጋ ውስጥ ላዬ ላይ አደረግኳትና፤ ጀርባዋንና እንገቷን
 ቁንቅላቷን እየደባበሰኩ ብዙ ጊዜ ከቆየን በኋላ፤

«እሁን ተለያይተን በወድያኛው ሀይወት 'ምንገናኝ' 'ንኳ
 ቢሆን፤ ምናልባት እችለው ነበር» አለችኝ «ግን መለያየቱ ለዘለለም
 ሲሆን፤ እንድ ጊዜ አይህና ከዚያ በኋላ ለዘለለም ለዘለለም
 እስከመቼም የማንተያይ ስንሆን፤ በጣም ያስፈራኛል!» ብላ ተጠመጠ
 መችብኝ

«አይዞሽ እንለያይም»

«እንለያይም?»

በሩ ተንኳኳ። ድንግጥ አለች

«አይዞሽ አይዞሽ»

በሩ እንደገና ተንኳኳ

«ማንው በይ» አልኳት

«ማንው?» አለች ሮኤክ ብላ

«ባህራም!»

ድንጋጤዋ ወደ ብሽቀት ተለወጠ። እየተነሳነጩች ተነስታ
 የሌሊት ካፖርቷን ራቁት ገላዋ ላይ ጣል እርጋ፤ መቀነቱን እየታጠ
 ቀች ሄዳ በሩን ከፈተች

ባህራም «ይትርታ በዚህ ሰአት ሰላሰቶገርኩ» እያለ ገባ። ጥቁር

ሙሉ ሱፍ ልብሰት ውህ ሰማያዊ ሽሚዝ፣ ደማቅ ሰማያዊ ክራሻት።
ዚሙን ተላጭቶ፣ ወገኑን ወደ ጂላ አበጥሯል። ከጎንና ከጎን የበቀለው
ሽቦት፣ የእርጅና ምልክት መሆኑ ቀርቶ ልዩ ጌጥ መስጋል። የድል
አድራጊነት ፈገግታ የሚጨፍርበት ፊት ወጣትነት ተላብሷል

መጥቶ እተጋደምኩበት አልጋ አጠገብ ወምበር ላይ ሲቀመጥ

«እንዲህ ዘንጠህ የት ልትሄድ ነው?» አልኩት

ሲልሺ መጥታ ከጎኔ አልጋው ውስጥ ገባች

«እገሬ መግባቴ ነው» አለ

«ምን?»

«ልሰናበታችሁ ነው የመጣሁት»

«መሄድህ ነው በቃ?» አለችው ሲልሺ

«አምን?»

«ቆይ ዊስኪ ላምጣልህ» ብላ፣ ከአልጋው ወጥታ ወደ ወጥ ቤት
ሄደች። ቶሎ ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ፣ ወምበር ላይ
እተሰቀለው ኮቴ ኪስ ውስጥ ከተተና፣ በሹክሹክታ

«ለብቻህ አንብበህ ቅደደው» አለኝ

«ላንተም ላምጣልህ?» አለች ከወጥ ቤቴ

«ለኔም ላንቺም አምጪ» አልኳት

ይዛ መጣች። አልጋ ውስጥ ገባች። ዊስኪውን አነሳሁና ባህራምን

«መልካም ጉዞ!» አልኩት

ፉት አልን

«ከመሄዴ በፊት ጥቂት ልነግርህ ማግኘት ነገር አለ» አለኝ።
ሲልሺ ትታን ልትሄድ ስትል «ላንቺ ማደበቅ ያለበት አይደለም»
አላት

«እሺ» አልኩት

«ብዙ ልነግርህ በፈቀድኩ። ግን አብዛኛው የኢራን ኮሙኒስት
ፓርቲ ምስጢር ነው። አንተን አምንህለሁ። ግን ፓርቲው

እንደነገርህ አይፈቅድልኝም።»

«ይገባኛል። ምንም መናገር የለብህም።»

«አውቃለሁ። ሁለት ነገር ብቻ በጠቅላላ ባጭሩ ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ሁለት አመት ሙሉ በይፋት ነበርኩ። ግን ዩኒቨርሲቲው ውስጥ የህክምና ትምህርት አልተማርኩም። ሌላ ሰራ ነበረኝ። በቅርብ ምስራቅ ውስጥ ያሉትን የኢራን ኮሙኒስቶች ሳይራጅ ነበር። በሌላ በኩል ደሞ ከሻህ ሰላዮችና ከሲ.አይ.ኤ. ጋር ረጅም ጦርነት ስናካሄድ ነበር። ሲ.አይ.ኤ. ሊገድለኝ ሲሆን ጊዜ፣ ቱዴህ (የኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ) እንደሸሸ አዘዘኝ። ወደ ኢክስ መጣሁ። እውነተኛ ስሜን ልነገርህ አልቻልኩም፤ ግን ባህራም አይደለም። ባህራም አፋሻር በይፋት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ህክምና ይማር ነበር። በሱ ስም የውሸት ፓስፖርት አውጥቼ ነው።»

«ቤቶችህ ይህን ያውቃሉ?»

«ታላቅ ወንድሜ ያውቃል። ስም በቀየርኩ ቁጥር አዲስ ስሜን በደብዳቤ 'ነግረዋለሁ'፤ ከቤት ገንዘብ ሲመጣልኝ እሱ በአዲሱ ስሜን እየላከው ነው። እዚህ ላይ አንድ ነገር አለኝ 'ምነገርህ'።»

«ምን?»

«ደጋግመህ መልክህ የኢራንን ሻህ ይመስላል ብለኸኛል። እውነትክን ነው። ሻህ የሲጋ ዘመዴ ነው።»

አጭር ዝምታ

«ላሳየኸኝ ዓደኝነትና ለዋልክልኝ ውለታ ላመሰግንህ አልቻልኩም። ስለዚህ ላላመሰግንህ መሄዴ ነው።» አለኝና ተነሳ። በቁሙ ዊስኪውን ጨልጠ፤ ብርጭቆውን ኮሞዲኖ ላይ አኖረው። ልሸኘው ካልጋ ልነሳ ስል

«አትነሳ። ማኑ 'ዚህ ውጭ ይጠብቀኛል። አብረኸኝ ብትመጣ ያለቅሰብኛል። እሱ ሁልጊዜ 'ንደተጠነቀቀ ነው። ወዴት በኩል 'ንደምንሄድ አንተ' ንኳ እንድታውቅ አይፈልግም» ይሰቃል። ማኑን ስለሚወደው ይሰቅበታል። ከማኑ ጋር ለመሆን በመቻሉ እጅግ ደስ ብሎታል። ወጣትነቱን እንደገና አግኝቷል።

እኚን ዘረጋው። ጨበጠኝ። በኔ በኩል ተንጠራርቶ ሲልከኝ ሳማት። ሊሄድ ወደ በፍ በኩል ከዞረ በኋላ

«ለመሆኑ» አልኩት

ዞረ። ፊቱ ላይ ፈጥጋታ የለም። የኢራንን ሻዕ ይመስላል። አፍንጫው ትልቅ ነው

«ለመጀመሪያ ጊዜ ሳገኘህ ሶስት አሜሪካኖች ይዘውህ ሊደበድቡህ መጀመራቸው ነበር» አልኩት

“A bas les Yankees!” አለኝ እየሳቀ

“A bas!” አልኩት

ሰአቱን አየ። ቸኩሷል

«ሊደበድቡህ ይዘውህ ሳለ፤ ማን ያስተማረህን የመከላከል ዘዴ ለምን አልተጠቀምክበትም?» አልኩት

«ተማሪዎች ይሁኑ ወይ የሲ.አይ.ኤ. ሰዎች ይሁኑ እርግጠኛ አልነበርኩም። ምናልባት እኔን ፍሊጋ የመጡ የሲ.አይ.ኤ. ሰዎች ቢሆኑስ? ያን አይነት ያምባጓሮ ዘዴ ማወቁን ካወቁ ባህረዎ አለመሆኔን ይጠረጥራሉ። ለዚህ ነው። በሉ ይህን ሁኑ። ማን ይጠብቀኛል»

«ይህን ሁኑ!» አልነው ሁለታችንም

“Vive l'Etoile Rouge!” አለኝ (ቀዩ ኮከብ ለዘላለም ይኑር!) (“Et vive l'amitié!” (ንድሃነትም ለዘላለም ይኑር)

“Vive!” አልኩት

በፈጣን እርምጃው በፍጋ ደረሰ። መለሰ አለ። እሁንም የድል አድራጊነት ፈጥጋታ ወጣት ፊቱ ላይ እየተጫወተ

«ሳልነገራችሁ ረስቼ» አለን «ያን ጊዜ ሊገድለኝ ተገዢ የመጣውን ሰውዬ ማን እንዳስመጣው ታውቃላችሁ? ማንም ቢያስመጣው የኔ ሞት በፋሺስቶቹ ላይ መላክኩ አይቀርም ነበር። ይልቁንም አስመጧው ቀስ ብሉ ከመኒስቶቹ ተማሪዎች መካከል ይህን ወሬ የነሳ ንደሆነ። ዝባችሁ? በውነቱ ግን ነብሰ ገዳዩን ገዢ ያስመጣው አንድ የሻዕ ሰላይ ነበር። ማን ይመስላችኋል?»

«ማን?» አልነው ሁለታችንም

ደስ የሚል ወጣት ሳቱን ሳቱ

«ጀምሼድ ጓደኛችን የሻህ ሰላይ ነበር።

«እንዲህ ተቃቅፋችሁ ደስ ስትሉ! እንግዲህ ባሰብኳችሁ ቁጥር፤ እንዲህ ሆናችሁ ነው 'ምትታዩኝ። እንዴት ቆንጆ ነው! መቼም እንደማትለያዩ ተስፋ አለኝ። አቤት እናንተ 'ምትወልዱት ልጅ! ይታየኛል። እንደ ካስትሮ ያለ ጀግና ነው 'ሚሆነው»

እጁን አወዛወዘልን። ወደኛ እያየ በሩን ከፈተ። ወጣ። በሩን ዘጋ። ከህይወታችን ወጣ። ሁለታችንም እንወደው ነበር። ግን ሲለየን በጣም አላዘንም። ብቻውን እንዳልሆነ እናውቃለን፤ ውጪ ጨለማው ውስጥ ጓደኛው እንደሚጠብቀው እናውቃለን። ሁለቱንም ሀያ ሚሊዮን ሀዝብ እንደሚጠብቃቸው እናውቃለን። ይሄዱ። መንገዳቸውን የሳጥናኤል ኮከብ ያብራሳቸው!!

እኔና ሲልቪ ባህራም የወጣበትን በር በህጥታ ሰንመለከት ብዙ ጊዜ ቆየን። ካጠገቢ ብድግ አለች። ከበላዬ ቆማ የሌሊት ካፖርቷን አውልቃ ጣለችው። ራቁቷን ቆመች። እግሯን፤ ጉልበቷን፤ ጭኗን መሳም ጀመርኩ

«ቆይ» አለችና፤ ከአልጋው ወርዳ፤ ሀር ፀጉሯንና ውብ ወጣት ያሌዋን እያወዛወዘች ወደ በሩ ሄዳ ቆለፈችው። ወደኔ ስትራመድ የተገተሩት ወጣት ጡቶቿ ይንቀጠቀጣሉ። እንሳላውን ወደዚያ ገፋቤት። መጥታ ላዬ ላይ ወጣች። አበባ መሳይ ጡቷን እጎረሰችኝ። እጇን ወፍራም ያሌዋ ላይ አኖርኩት። ሌሊቱ ተጀመረ

ጧት ተነስቼ ቁርስ ከበላሁ በኋላ ከሲልቪ ቤት ወጥቼ ወደ ሲቲ አመራቁ። ትላንት ማታ ባህራም ኪሲ ውስጥ ያስቀመጠውን ወረቀት መንገድ ላይ እነበብኩት። ኒኮል የፃፈችለት ደብዳቤ ነው

«ውድ ባህራም»

«እንዴት ልጅህ? እስኪገራ ነው። እወድሃለሁ፤ ከልቤ ወድሃለሁ። አሁን የምንገርህ ነገር የግልወድህ ሲያስመስለኝ ይቻላል። ግን እወድሃለሁ፤ ከልቤ አፈቅርሃለሁ

የላፋችሁሽንህ መኖር አትቻልም። ከኔ ጽ መኖር

አትቸልም። ስለዚህ እኔን ትተኝ መሄድ አለብህ

«እኔ ስለፊቶችሽ በጭራሽ ሊገባኝ የማይችል ብዙ ብዙ ነገር አለ። ለምሳሌ ደም ጥፋት። ብዙ ተከራክረንበታል፤ ታስታውሳለሁ። ደጋግማ «አይገባኝም!» ስለፊቶችሽ በጭራሽ አይገባኝም። ብለኸኛል። እውነትከን ነው። አይገባኝም። ግን በደምብ የገባኝ አንድ ነገር አለ። አንተ ያለ ፊቶችሽ መኖር አትቸልም። ስለዚህ መላየታችሁ አለብን።

«ከዚህ ቀደም የምንገርህ ሊገባህ አይችልም። ስለዚህ እንዲገባህ ለግድረግ አትጥክር። ሆኖ ብለህ እመነው። ይኸው - የማፈቅረው አንተን ነው። የተረገመው ልጅ ግን ያንተ አይደለም። የሉልሰገድ ነው። ልንገርህ ጥክሬ ነበር። ብዙ ጊዜ ጥክርኩ፤ እቃተኝ። አሁንም ቢሆን መነሳራው ንደኛህ ባያገኝኝ ኖሮ አልቸልም ነበር

«አዝናለሁ። ሰላደረሰኩብህ ሁሉ ችግር በጣም አዝናለሁ። ባትቸል በልብህ ይቅር በልኝ። ባትቸል ጥላኝ። ብቻ ሂድና ፊቶችሽ ውስጥ ኑር። ደስታ ሊሰጥህ የሚችል እሱ ብቻ ነው።

«በሄድክበት ይቅናህ። ደህና ሁን።

ያንተ ኒኮል።

P.S ልታገኘኝ አትጥክር። አታገኘኝም። ልሰናበትህ ባለመቻሌ አዝናለሁ። ግን ፊትህ ላይ ቂም ማየት አፈራለሁ። ደህና ሁን።»

ደህን ደብዳቤ ሶስት ጊዜ ደጋግሜ እነበብኩት። ኒኮል ለምን ገፈችው ደህን? ቀዳደድኩት። ቁርጥራጮቹን በተንኳቸው። ሲቲ ሂጂ ገላዬን ታጥቤ፤ ልብሴን ቀይሬ ወደ ኒኮል ቤት ሄድኩ

አልጋዋ ላይ ተጋደማ ሲጋራ 'ያጨሰች መዚቃ ትሰማለች

ታቼን ነጭ ክሮሽ እንደ ሽማግሌ ጥለት የከበበው ቡና እያነት ቀሚስ ለብላለች። ሰገባ ፈገገ እያለች

«እንኳን መጣህ! ጭር ብሉኝ ነበር» አለችኝ

«ደህና ነሽ?»

«ደህና ነኝ። በጣም ደህና ነኝ። ግን ሌላ ሰው ማየት አልፈልገም። እባክህን በፍን ቆልፈው»

ቆልፈው ስመጣ፤ የተጋደመችበት አልጋ ላይ እንደተመጣ

በእኔ አመለከተኝ። ጥፋርቴ ሀምራዊ ተቀብተው ያብልጧል። ተቀመጥኩ፤ አየውዋት። በጣም የተለወጠች መሰለኝ። ከገፈርቴ ጋር ጥፋርቴ ሀምራዊ መሳይ ቀለም ተቀብተዋል፤ ቅንደቦጽን ወደ ሰማያዊ የሚወስድ ጥቁር ቀለም አይምቋቸዋል፤ ከገምባሯ ንግት የሚመስል ውሀ አረንጓዴ ኩል ተቀብቶ፤ አይሆንም ውስጥ ተነስቶ የወጣ ይመስላል። ከመጠን በላይ አምሮባታል። ከጥንታዊት ንብሣዊት ጋር ያለው መሰለኝ። ፀጉሯ እንደ ድሮው አመዳጥ አይደለም፤ ንቡህ በኅግ ቀለም ተነስሯል።

«ምን ነካሽ?» አልኳት

«ምነው?»

«እንደዚህ ምታምራ አይመስለኝም ነበር።»

“Merci”

«እውነት ግን ምንድነው?» አልኳት

«እንደዚህ ነኝ። ሳዝን ሰው እንዲያውቅብኝ አልፈልገም። እሁን ያዘንኩ እመስላለሁ?»

«በጭራሽ።»

«ለዚህ ነው አይኔንም የተኳልኩት፤ ፀጉራንም የተነከርኩት።»

«አዝነሻል?»

«እንደ ዛሬም አዝኜ አላውቅ። ሲሄድ ደህና ዋል አለህ?»

«አዎን»

«የዓፍኩለትን አሳየህ?»

«አዎን። ለምን ዓፍሽው?»

«እንዴት እንደዓፍኩት ልንገርህ?»

«ንገራኝ»

«ከትላንት ወደያ ማታ፤ እንደዚህ ተጋድሜ መዘቃ ስለማ፤ እንደ ሰው መጣ። መልኩ ሰው ይመስላል ፣ንጂ፤ እንደኒና ፣ንጽንተ ህዋሳቱ ውስጥ ደም እንደሚፈስ ልምልህ አልቸልም። ምናልባት ከህሰ የተሰራ ሰው ሊሆንም ይችላል። ረዥም ቀዋን ነው፤ መነሰር

ያረጋል። ግምባር የለውም፤ ከአይኑ ቀጥሎ እናቱ ይመጣል። ድምፁ ወፍራም ከመሆኑ የተነሳ ከሆኑ ንጂ ከጉርርው ማረጋገጥ አይመስልም።

«ጠልተሽዋል እ?»

«መጥላት አይደለም። ፈራሁት። ቀፈፈኝ። እየሆነ ገባና በወፍራም ድምፁ

«ኒኮል ማለት እርሰዎ ነዎት?» አለኝ

«ነኝ» አልኩት

«ጥሩ። እኔ ከእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ተልኬ የመጣሁ ነኝ።

«ታድያ እኔ ከእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ምን አለኝ?»

«እርሰዎ አይናገሩ። ጊዜ የለኝም» አለኝ። ድምፁ በጭራሽ አይለዋወጥም። ምንም ነገር ሲናገር በዚያው በወፍራም ድምፅ ነው

«የእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ባህራምን ይፈልገዋል። በጣም ይፈልገዋል። እኔን ፓርቲው ልኮኛል። ከትእዛዝ ጋር። ወይም ባህራምን ይዘኸው ና፤ ወይም ገድለኸው ተመለስ ተብያለሁ።

«ገደለው? ለምን?» አልኩት

«ቀላል ምክንያት። የኛን ምስጢር ያውቃል። ምስጢራችንን በሙሉ ያውቃል። ስለዚህ ወይም ከኔ ጋር ይመጣል፤ ወይም ይሞታል። ሌላ ምርጫ የለም። ግን እንድ ነገር አለ» አለኝ

«ምን?»

«ባህራም አልመጣም የሚለው በእርሰዎ ምክንያት ነው። እርሰዎ ባይኖሩ ይመጣል። ስለዚህ እርሰዎ እንዳይኖሩ ማድረግ።»

ሆኖ እየፈራ፤ «እንዴት?» አልኩት

«መግደል» አለኝና፤ ከኪሱ እንድ የታጠፈ ጨቢ አወጣ። ማን ሲለው ጨቢው እንደ ብልጭታ ከፍት አለ

«ሻህን ልግደለው!» አለኝና፤ ያንን የእራሽ ሻህ ስለል አመለከተኝ። ባህራም ነው እዚያ የለጠፈው። ልተኛ ስልና ልነሳ ስል፤ ሻህ እንዲታዋኝ አፈልጋለሁ፤ ብሎ ሰቀለው።

ግድግዳው ላይ የእራሽ ሻህ የጦር ጠቅላይ እዛዥ የማእረግ

ልብሱን ለብሶ ቆሞ በከለር የተነሳው ትልቅ ፎቶ አለ

«ለምሳሌ ሻህ እርሰም ነዎት። ጉሮሮውን ይመልከቱ» አለና ጨቢዋን ወረወራት። የሻህ ጉሮሮ ላይ ሰከት አለች። ሰውየው ወደ ሰላሉ ሄዶ ጨቢውን ነቀለና አጥፎ ኪሱ ከተተ

«መንገድ ላይ እርሰም ሲራመዱ ወይም ሲሮጡ እኔ በፈጣን መኪና እየሄድኩ ጨቢ ብወረውር፤ ጉሮሮዎትን አልሰተውም። ገባዎት?» አለች። በድምፁ ሲያስፈራራራ በጭራሽ አልሞከረም። ልክ የጂኦሜትሪ ፕሮብሌም እንደሚያስረዳኝ ያህል ነበር

«ገባኝ» አልኩት። እንደዚያን ጊዜ ፈርቼ አላውቅም

«ለባህራም ይንገሩት»

«ምን ብዬ?»

«ያረገዝኩት ካንተ አይደለም፤ ይበሉት»

«ታድያ ከማን ነው ልበለው?»

«እንደፈለጉ። ለምሳሌ ከጀምሻድ ወይም ከሉልሰገድ ነው ቢሉት ይችላሉ። እነሱን ሊጠይቃቸው አይችልም»

«እሺ» አልኩና ደብዳቤውን ሻፈኩ። አጣጥፎ ኪሱ ሲከተው «ባህራም ይህንን ካንበበ በኋላም ከርስዎ ጋር መሄድ ባይፈቅድስ?» አልኩት

«እምቢ አይልም»

«ቢልስ?»

«አገድለዋለሁ። ደህና እደሩ' አለኝና ወጣ። እንደሱ ያለ ከዘውነት የራቀ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም»

ኒኮል ዝም አለች። ዝም ብዬ አየኋት። በጣም ታምራለች። ውሀ አረንጓዴ ኩሏና ሀምራዊ የከንፈር ቀለሟ የፈርእን ዘመን ገብዋዊት አስመስሏታል። ባቅ አለች

«ምነው ትኩር ብለህ ታየኛለህ?»

«አማርኛ» አልኳት። ውስጡን ደነገጥኩ። እንደዚህ ለማለት አላስብኩም ነበር። ውሀ አረንጓዴ ቆዳ ሽፋን ግልጽ በሚያደርጋቸው ውሀ አረንጓዴ አይኖቿ አየችኝ። ሀምራዊ ኩፍፍሯ በፈገገታ ተሳቀቀ። እጄን ጉልበቷ ላይ አሳረፍኩ፤ አልከለከለችኝም

ሁለቱ ተኝተውኛል ተብሎ፤ ከዚህ በኋላ፤ እኔን ነፃነትና ምርጫ እንዳላት ሴት ሳይሆን፤ እንደ ንብረት ቆጥረው ተጣሉብኝ፡፡ ስለዚህ የራሳቸው ጉዳይ ነው።»

አየኋት፡፡ ስለምንም ግድ የሌላት፤ በጣም ጠንካራ፤ በጣም ቆንጆ ሴት ናት፡፡ በሀይል ደስ አለችኝ፡፡

“Tu t’en fouts, eh?” አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

“Epérdument?” («በጭራሽ») አለችና፤ እንደተጋደምኩ ብድግ ብላ፤ በክርኗ ትራሱ ላይ ተደግፋ ወደታች አየችኝ፡፡ ኅምበስ ብላ አይኖቼን ተራ በተራ ሳመቻቸው፡፡ ፈገግ እያለች

«ስላንተም ቢሆን ደንታ የለኝም፡፡ ስለኔ ምንም ብታስብ የራስህ ጉዳይ ነው፡፡ ብቻ ደስ ትለኛለህ፡፡ በሀይል ደስ ትለኛለህ፡፡ እንዴት ቆንጆ ነህ!» አለችና ኅምበስ ብላ ሀምራዊ አፏን አፌ ላይ ደቀነች፡፡ አቀፍኳት፡፡ ውብ ብልግና ተጀመረ

«... ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖፕ ውስጥ ደብቃ ነው ፣ ምትዞረው ልልህ እችላለሁ... እኔ ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየተኙ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምናለበት? ቢሰነብቱ ትርፉ ማርጀት አይደለም? እርጅና መጥቶ፤ አጥንቶቼን አኮራምቶ፤ ጅማቶቼን ሽምቅቆ፤ ቆዳዬን አጨማዶ፤ አይኔን አጨናብሶ፤ ጠረኔን ሰርቆ በቁሜ በኤክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሽታ ከሚገንዘኝ፤ ኒኮልዬ ጭኖች መሀል ገብቼ መቀቱ ውስጥ ቀልጩ፤ ርጥበቱ ውስጥ ሚሙቼ ጥፋት ብል እመርጣለሁ፡፡ የሰው ልጅ መጨረሻውን መምረጥ ቢችል፤ መጨረሻዬ ኒኮል ውስጥ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ...»

ዝክረ ታሪክ ወገን ህረ ስት

ወደ ኢንግሊዝ

ዛሬ መጥረፍን ለመገባደግ ይሆን ዝክር፡
ኢናሊዋል፣ ከከውጥ ያሳለ፡፡ ለሄ ጉዳታዊ ልቦለቱ
ኢንዱ ጉረጽታ ሰፍረው ነው፡፡ ታዲያ ህጋዊ ሰጣችን
ያው ነው፡፡ ንጂ - ወሰን ጥንት ጥንት ሌላ ጥንት ሌላ፡፡
ሰው በመሆኑ መሰሉ - ሰጣችን ሕይወት ሰጣችን

እቅድ፣ ሁሉም በሂደት ሊሰጠው ይችላል
እዚያ ጥንቱ! ኢንዱ ሕይወት ሕይወት ተከታታይ
ሰውን ሕይወት ሰጣችን ሰጣችን ሰጣችን

ሰው ጥንት - ሰጣችን ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ዘመን ሰጣችን ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሰጣችን - ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ዛሬ ጥንት ሰጣችን ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ያደረገች ሰጣችን ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት

ይህን!! ግንግንግን በቀድሞ የረረሰኝ
ምንት = ታደኝሁ! ግንግንግን ለእኔ ወደ
ታላቁ ታደኝ ግንግንግን)

የወጣት ሲፀረው፡ በህይወት ዘመን ይታተማል
የሚል ተባብሮ ገሰገሰውም፡፡ ምናልባት ንጋዳን
ጊዜ ለጊዜ ፡ በላይ ሌላው ዘመን ይታተም
ይሆናል — ያን ጊዜ፡ ግንግንግን ንጋዳን ግንግን
ሰጠው ፡ ግንግንግን ሂደት! ስለዚህ የሚገመገመው
ግንግንግን ምናልባት ግንግንግን ይቀይር ይሆናል፡፡
በሁሉ ያሰጠ ይሆናል ... ምናልባት ... ይሆን
ይሆናል ...

እኔ ታደኝ ግንግንግን፡ ግንግን በካንታ
ግንግንግን ያቀድሰው፡ ግንግን በግንግን
ፍርድ ግንግንግን ግንግንግን ይፈፀማል ዘንድ
መሰከረው ፈቃድ ሆነ! ግንግን ታደኝ (ግንግን
ከሁሉ ፀሐይ፡፡) ፡ ግንግን ወረደ ፡ ግንግን ታደኝ
ለን ግንግን፡ ግንግንግን ግንግንግን ግንግን
ግንግንግን ግንግንግን ያገራል ወደ —
በንግ ግንግንግን) ድል ግንግንግን፡ በግንግን
ግንግንግን፡ የግንግንግን ግንግንግን

በአዋጅ ጉዞው ይመስላል፤ ጉዳዩ ለዘጠኝ ጉዳዮች
 ካሉ ሀዘንዎ ካላሁት ጉዞው ይቀርባል፤ ሀዘኑ
 ይህኑ ይቃኑልን፤ ስሙ የተመሰገነ ይህንልን ገሰጸን!
 እርቆ አስተዋዩ ነገሩን ገንጠው ህይወቴና የራሱን
 ሆኖ እርምጃ ስለው የጻፉትን ጉዳዩ እርሷን በመከተል
 “ህይወቴና የጉዳዩን እርምጃ በማለት ጉዞውን
 • መጀመርያ ጉዳዩን ትኩረት ያድርግ

— ገጽ 107 ህጋዊ ጉዳዩ

እኔ (ገ.የኖርካንት ጉዞውን ገንጠው)

• ቀጥሎ በሰላም መልኩ ሳናገኝ

• ቀጥሎ መስፍን አስማዎቼ ይመሩ ፅጌ እና ሆሊ-

ጥላ ኮከብ ለሰላም ምረጥኩትን ልብሽን አውሰቀው

የተከበረውን የደህንነት ምኞት ለሰላም አለብሰዋል

(በፍተራ ቋንቋ ደግሞ ለሰላም ምኞት ለሰላም የደህንነት

ግድር ምኞት) አደግግዬ ወግኛ

• ቀጥሎ እነሆ ሌቀቷን እንደተፈጠረች፤ ለእኔ

ወረደ ለሰላም መልኩ አንገግብቶ!

በዚህ ሰላም ሰላም አንገግዬ ደግሞ ሳናገኝ ለሰላም

ወደ ኤጥራት-አን-ፕሮግራም ጉዞ መሰረት ጉዞ መሰረት
 ገብሮ.. ጉዞ መሰረት ወሰን ያለው ሰዎች በግንደግደ
 ጉዞች ያወጡ ናቸው:: ጉዞ ጉዞውን ትግል ያደርጋል ግን
 በጉዞ ሂደት ጉዞ ሰዎችን ስለሆነ: ጉዞው ማንነቱን
 ይሰጣል:: ስለዚህ ግን ሰዎችና ሰዎች ትግል
 ተከትሎ ስለሚገኝ

ግንባታውም የሚገኝበት ወቅት ይገኛል:: ከሌት
 ነገር

ከሌት ከሁሉም ጉዞዎች የምድብ የሚገኝበት
 የሚገኝበት ግን ጉዞዎች ይገኛል — ጉዞ ፀናትዎን!
 ጉዞው ቢጋጥም ይህ ቢገኝበት ግን ጉዞዎች ነው:: ጉዞዎች
 ግን የደህንነት ጉዞዎች የምትገኝበት ከሁሉ የጉዞውን ጉዞዎች
 ወደፊት መሰረት በጉዞው የሚገኝበት ተቀናቃኝ: ወረዳ የሰው
 መታዘዝ ያህል ጉዞዎች የጉዞ ይገኝበት ይህ ነገር: ጉዞዎች
 ጉዞ ከሌት ስለሚገኝ ጉዞዎች ነው:: በመጨረሻ የደህንነት
 ጉዞዎች ጉዞዎች ስለሚገኝበት — ከሌት
 የሚገኝበት ጉዞዎች ጉዞዎች!!

ከሌት ጉዞዎች ጉዞዎች ነው መሰረት ነው:: 'ከ'
 ጉዞዎችና "ርካራ አደራዎች: ጉዞ ነገር" ጉዞ
 ጉዞዎች ጉዞዎች ጉዞዎች ይገኛል:: ጉዞ

ተደባለሁኑ ለእኔ ደርዳራ ትገኛ ነበር። መልእክት ስጋ
ኩባብ መግኘት ረገጥኩ ታረቃችሁ...

መልእክት ከመሆኑ ጋር ደግሞ ሉልሰገድ በገህነት
“ወንድ! ገና ትመጡ ትውሉ!” የሚገልጽ ነው
ከኒቶስ ፍትወት (እና የፊት ክብር ከመጠቀም) የተፋከመው

እነዚህ ወደፊት በክብር በሰማይ ተገኝተው የሚገኙት
ቸውናቸው። የSherlock Holmesን እርስዳ በመከተል
በግንባር ሳንገባ ከሁሉ በላይ የሚደረገው የኩልሰገድን
“ሚደረግ” የሚሆነውን ምር ልፎ ጀምሮና ነው። ሰውን
ከገንዘብ የሚከፈው ራሱን መግደል መቻሉ ነው። ደህና
በተሰጠበት ረገጥኩናው፤ ጀግንነት ማለት እሴቱን
ወረዳ ሰጥቶ መግደል እቅድ አለ። እኔ ጀግና የምሆነው
ራሱን የገደለው እኔ ነው

የቲር እሳማው ይሄ ሲሆን፤ ርቅር በመሆኑ አቁማር
ነው (ገህሬም ከእሴን ያለው ፍቅር፤ እና ኩልሰገድ
ከኒቶስ ገን ያለው ፍትወት ምሳሌ የሆነውን ያህል) ሲሆን
የምናውቀው ሰንብቶ እንሆን ሲሆን እኔም ሰጥቶ
የሚታደረገው እጣዋቸውን አስሰብኩት ምልቃቸው የገሰጠ
ዘር የሚያስመስለው ጥምብል ብቻ ነው

ተካ እንደሆነ ያውቀው ተካ ነው፤ እኔም አገህሬም

በወርቅ ጥርሶ ረገግ ማሰት ሳይባላ ለጊዜው ገደብ

ወደ ሲከረከሩ ስንጠግን የሥራው ስሜት ለጊዜው ገደብ ሆኖ ገጣሚ
 ክፍል ይመጣል፡፡ ይህንን ስሜት ለጊዜው ገደብ ሆኖ
 ያነበቡ ሰዎች ትንሽ ጊዜ ካሉ በኋላ በትውስጥ ውስጥ
 ጉልቶ የሚታደፍ ገጣሚ ክፍል ነው — «ትኩሳት»
 ያነበቡ ደግሞ «ሲከረከሩ የሚውቃት ሰው ትመክራለሁ፤
 በቅርብ ካውቃት የምረከግ ልጅ ነት» ይሉናል፡፡

አማሳረገኛም ጉሳህ፡፡ የፆታና የመጠሪያ ገጣሚ
 ፆታ «ትኩሳት» ከፅናት ሲፈጥር ያለውን ጥራትና
 ትክክለኛ ጥንቃቄ ስንጠግን የገጣሚው ስሜት
 ዘላቂ ፍቅር ካለው — ይሄኛው ግን፤ ጉሳ ሌላ ሰዎች
 ጥንቃቄ፤ አገርና አህጉር ለሁሉ ጥንቃቄ ጥንቃቄውን
 መሆኑ ከሰዎች ቀርቶ፤ ያንድ ሰዎች ጥንቃቄ ሊከፍሉት
 ይችላሉ፡፡ ይህንን ስሜት ጉሳ ውስጥ ያደረገው ልዝገባ
 የተረፈ ዛሬ ነው ጥንቃቄ በጥንቃቄ ስሜት ስሜት
 የሚረመደው ቆራጥ የገጣሚው ውቅር ከሆነ፡፡

ውድ አንገብ ያለ ሆይ

ይህን ሰነድ ተፈጥሮአዊ ተፈጥሮአዊ

የታተመውን ልቦናዎ አዋቅረዋልና ፍቅር ከሌሎች
 አዋቅረዋልና አንዳንዶቹን ለመተማመን አጀጅኝ
 (ሁላችንም!) በቡራኒ አዋቅርሁ

“ሁሉን ለሰላም! ኑሉን ለሰላም!”

ከብላጅ አካለ